

เยเรมีย์

1 ถ้อยคำของเยเรมีย์บุตรชายของฮิลคียาห์ ผู้หนึ่งในหมู่ปุโรหิต ผู้อยู่ตำบลอานาโธท ในแผ่นดินของเบนยามิน

2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ในรัชกาลโยสียาห์โอรสของอาโมน กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในปีที่สิบสามของรัชกาลนี้

3 และมีมาในรัชกาลของเยโฮยาคิม โอรสของโยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงปลายปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลเศเดคียาห์ โอรสของโยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงการกวาดเชรูซาเล็มไปเป็นเชลยในเดือนที่ห้า

พระเจ้าทรงแต่งตั้งเยเรมีย์ให้เป็นผู้พยากรณ์ ก่อนที่ท่านบังเกิด

4 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

5 "เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้พยากรณ์ให้แก่บรรดาประชาชาติ"

6 แล้วข้าพเจ้าก็กราบทูลว่า "อนิจจา ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดุเถิด ข้าพระองค์พูดไม่เป็น เพราะว่าข้าพระองค์

เป็นเด็ก"

7 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "อย่าว่าเจ้าเป็นแต่เด็ก เพราะเจ้าจะต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้าง เจ้าจะต้องพูด 8 อย่างกลัวหน้าเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยเจ้าให้พ้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

9 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ถูกต้องปากข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ดูเถิด เราเอาถ้อยคำของเราใส่ในปากของเจ้า

10 ดุซี ในวันนี้เราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดาประชาชาติ และเหนือราชอาณาจักรทั้งหลาย ให้ถอนออกและให้พังลง ให้ทำลายและให้คว่ำเสีย ให้สร้างและให้ปลุก"

ผู้พยากรณ์ได้ประกาศการพิพากษาของพระเจ้า

11 ยิ่งกว่านี้ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า "เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้ากราบทูลว่า "ข้าพระองค์เห็นไม้ตะพดอัลมอนด์อันหนึ่ง"

12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเห็นถูกต้องดี

(1) 2 พศต 36:21 (2) ยรม 1:4 (3) 2 พกษ 24:1-9; 36:5-8 (4) ยรม 1:2; อสค 1:3 (5) สดต 71:5-6 (6) อสค 4:10-16 (7) อพย 7:1-2; กตว 22:20 (8) อสย 51:7 (9) อพย 4:11-12 (10) 1 พกษ 17:1; วว 11:3-6 (11) อมส 7:8 (12) พบญ 5:28

แล้ว เพราะเราจะเร่งเร้าถ้อยคำ
ของเราเพื่อให้กระทำสำเร็จ”

13 พระวณะของพระเยโฮวาห์
มายังข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า “เจ้า
เห็นอะไร” ข้าพเจ้ากราบทูลว่า
“ข้าพระองค์เห็นหม้อกำลัง
เดือดอยู่หม้อหนึ่ง หันหน้าไป
ทางทิศเหนือ”

14 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า “เหตุร้ายจะระเบิด
จากทิศเหนือมาเหนือชาวแผ่นดิน
นี้ทั้งสิ้น

15 เพราะ ดูเถิด เราจะร้องเรียก
ครอบครัวทั้งปวงแห่งบรรดา
ราชอาณาจักรทิศเหนือ” พระ
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เขาทั้ง
หลายจะมา และต่างก็จะวาง
บัลลังก์ของตนไว้ที่ตรุงทางเข้า
ประตูกรุงเยรูซาเล็ม ตั้งสู้อ้อม
รอบกำแพงทั้งหลายและตั้งสู้อ้อม
หัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์

16 และเราจะกล่าวคำพิพากษา
ของเราต่อหัวเมืองเหล่านั้น
เพราะบรรดาความชั่วร้ายของ
เขาในการที่ได้ทอดทิ้งเรา และได้
เผาเครื่องหอมบูชาพระอื่น
และนมัสการสิ่งที่มีมือของตนได้
กระทำไว้

17 เพราะฉะนั้นส่วนเจ้าจงคาด
เอวของเจ้าไว้ จงลุกขึ้นและบอก
ทุกอย่างที่เราบัญญัติเจ้าไว้ให้นั้นให้
เขาฟัง อย่าสะอึกกลัวเพราะหน้า

เขาเลย เกรงว่าเราจะทำให้เจ้า
หงอต่อหน้าเขาทั้งหลาย

18 เพราะ ดูเถิด ในวันนี้เรา
กระทำให้เจ้าเป็นเมืองมีป้อม
เป็นเสาเหล็ก และเป็นกำแพง
ทองสัมฤทธิ์ สู้กับแผ่นดินทั้ง
หมด สู้กับบรรดากษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ กับเจ้านาย กับปุโรหิต
และกับประชาชนแห่งแผ่นดินนี้
19 เขาทั้งหลายจะต่อสู้กับเจ้า
แต่จะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่
กับเจ้าเพื่อจะช่วยเจ้าให้พ้น”
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

คำตรัสจากพระเจ้า

ถึงยูดาห์ผู้กลับสัตย์

2 ยิ่งกว่านี้พระวณะของพระ
เยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
2 “จงไปประกาศกรอกหูของกรุง
เยรูซาเล็มว่า พระเยโฮวาห์ตรัส
ดังนั้นว่า เรายังจำเจ้าได้ คือความ
เมตตาในวัยสาวของเจ้า ความ
รักขณะที่เจ้าเข้าพิธีสมรส เมื่อ
เจ้าตามเรามาในถิ่นทุรกันดาร
ในดินแดนที่ไม่ได้หว่านพืชอะไร
3 อิสราเอลนั้นเป็นส่วนบริสุทธิ์
ของพระเยโฮวาห์ คือเป็นผลิต
ผลรุ่นแรกของพระองค์ คนทั้ง
ปวงที่ได้กินผลนั้นก็ผิด เหตุร้าย
จึงจะมาถึงเขา พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ”

4 โอ วงศ์วานของยาโคบ และ
บรรดาครอบครัวแห่งวงศ์วาน

(13) ปฐก 41:32; 2 คร 13:1-2 (14) ยรม 4:6 (15) ยรม 5:15 (16) ยอล 2:11

(17) 1 พกษ 18:46 (18) อสย 50:7; อสค 3:8-9 (19) สดต 129:2; ยรม 1:8; 15:20

(1) สบ 1:1 (2) สกษ 1:20 (3) อพย 19:5-6; พบญ 7:6 (4) ฮชย 4:1; มคา 5:1

อิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจา
ของพระเยโฮวาห์

5 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า
"บรรพบุรุษของเจ้าจับความชั่ว
ช้าอะไรได้ในเราเล่า เขาจึงไป
ห่างเสียดจากเรา และไปดำเนิน
ตามสิ่งไร้ค่า และได้กลายเป็น
สิ่งไร้ค่า"

6 เขาทั้งหลายมิได้กล่าวว่า "พระ
เยโฮวาห์ประทับที่ไหน ผู้ใดพา
เราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ผู้
ได้นำเราอยู่ในป่าถิ่นทุรกันดาร
ในแดนทะเลทรายมีหลุม ใน
แดนที่กันดารน้ำและมีเงามัจจุ-
ราช ในแผ่นดินที่ไม่มีผู้ใดผ่าน
ไปได้ และไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ที่
นั้น"

7 และเราผู้พาเจ้าทั้งหลายเข้า
มาในดินแดนที่อุดมสมบูรณ์
เพื่อ อากินผลไม้และของดี ๆ ใน
แผ่นดินนั้น แต่เมื่อเจ้าเข้ามา
เจ้าได้กระทำให้แผ่นดินของเรา
เป็นมลทิน และกระทำให้มรดก
ของเราเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน

8 บุโรหิตทั้งหลายมิได้กล่าวว่า
"พระเยโฮวาห์ประทับที่ไหน"
คนเหล่านั้นที่ แกลงพระราช
บัญญัติไม่รู้จักเรา บรรดาผู้เลียง
แกะก็ละเมียดต่อเรา พวกผู้พยา-
กรณ์ได้พยากรณ์โดยพระบาอัล
และดำเนินติดตามสิ่งที่ไม่เป็น
ประโยชน์"

บรรดาความทุกข์ลำบาก
ของอิสราเอล

คือผลแห่งความบาป

9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะ
ฉะนั้นเราจะยังได้แย่งกับเจ้า เรา
จะได้แย่งกับลูกหลานของเจ้า

10 เหตุว่า จงข้ามไปยังฝั่งเกาะ
คิทธิม แล้วก็ดู และใช้คนไปถึง
เมืองเคดาร์และพิจารณาอย่าง
ถี่ถ้วน ดูที่ว่าเคยมีสิ่งอย่างนี้บ้าง
ไหม

11 มี ประชาชาติใดเคยได้
เปลี่ยนพระของตน ถึงแม้ว่า
พระเหล่านั้นไม่เป็นพระ แต่
ประชาชนของเราได้เอาสง่าราศี
ของเขาแลกกับสิ่งที่ไม่เป็นประ-
โยชน์อย่างใด"

12 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "โอ ฟา
สวรค์ทั้งหลายเอ๋ย จงตกตะลึง
ด้วยสิ่งนี้ จงเกรงกลัวอย่างสยด
สยองและจงโดดเดี่ยวอ้างว้าง
เสียเลย

13 เพราะว่าประชาชนของเราได้
กระทำความชั่วถึงสองประการ
เขาได้ทอดทิ้งเราเสียซึ่งเป็น
แหล่งน้ำเป็น แล้วสกัดหินซึ่งนำ
ไว้สำหรับตนเอง เป็นถึงนำแตก
ซึ่งขังน้ำไม่ได้

14 อิสราเอลเป็นทาสเขาหรือ
หรือเป็นทาสที่เกิดมาในบ้าน
เหตุใดเขาจึงตกไปเป็นเหยื่อ

15 สิ่งใดหุ้มคำรามเข้าใส่เขา

(5) อสย 5:3-4 (6) วนฉ 6:13; 2 พกษ 2:14 (7) กตว 13:27 (8) 1 ซมอ 2:12

(9) อสย 3:13; 43:26 (10) ปฐก 10:4-5 (11) ยรม 2:5; มคา 4:5 (12) พบญ 32:1

(13) สดต 81:11-13; อสย 1:3 (14) อพย 4:22; อสย 50:1 (15) ยรม 5:6; 25:30

มันคำรามเสียงดังมาก และมัน
ทั้งหลายได้กระทำให้แผ่นดิน
ของเขาทิ้งร้างว่างเปล่า หัวเมือง
ทั้งหลายของเขาก็ถูกเผา ไม่มี
คนอาศัยอยู่

16 ยิ่งกว่านั้นอีก ประชาชน
เมืองโนฟและเมืองทอปานเฮล
ได้ทูลกระหม่อมของเจ้าแล้ว

17 เจ้าหาเรื่องเหล่านี้ให้มาใส่
ตัวเจ้าเอง โดยการทอดทิ้งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เมื่อ
พระองค์ทรงนำเจ้าไปตามทางมิ
ใช่หรือ

18 บัดนี้เจ้าได้ทำอะไรด้วยการลง
ไปยังอียิปต์ เพื่อดื่มน้ำในแม่น้ำ
ซีโหร์ หรือเจ้าได้ทำอะไรด้วยการ
ที่ลงไปยังอัสซีเรีย เพื่อดื่มน้ำใน
แม่น้ำนั้น

19 ความโหดร้ายของเจ้าจะตี
สอนเจ้าเอง และการที่เจ้ากลับ
สัตย์นั้นเองจะตำหนิเจ้า ฉะนั้น
เจ้าจงรู้และเห็นเถิดว่า มัน
เป็นความชั่วและความขมขื่น ซึ่ง
เจ้าทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเจ้า ซึ่งความยาเกรงเรามีได้
อยู่ในตัวเจ้าเลย” องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสตั้ง
นี้แหละ

20 “เพราะว่านานมาแล้วเราได้
หักแอกของเจ้า และระเบิดพันธ-
ธนะของเจ้าเสีย และเจ้าได้กล่าว
ว่า ‘ข้าจะไม่ละเมิด’ เออ เจ้าได้

โน้มตัวลงเล่นชู้บนเนินเขาสูงทุก
แห่งและใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น
21 แต่เราได้ปลุกเจ้าไว้เป็นเถา
อ่อนอย่างดี เป็นพันธุ์แท้ทั้งนั้น
แล้วทำไมเจ้าเสื่อมทรามลงจน
กลายเป็นเถาแปลกไปได้”

22 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า “ถึงแม้ว่าเจ้าชำระตัว
ด้วยน้ำต่าง และใช้สบู่มาก แต่
รอยเปื้อนความชั่วช้าของเจ้าก็
ยังปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา

23 เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า ‘ข้า
ไม่เป็นมลทิน ข้ามิได้ติดตาม
พระบาอัลไป’ จงมองดูท่าทาง
ของเจ้าที่ในหุบเขาซี จงสำนึกขี
ว่าเจ้าได้กระทำอะไร เจ้าเหมือน
อูฐสาวคะนองที่เดินข้ามไปข้าม
มา

24 เหมือนลาป่าที่ คู้นเคยกับ
ถิ่นทุรกันดาร ได้สุดลมด้วย
ความอยากอันรุนแรงของมัน
ใครจะระงับความใคร่ของมันได้
บรรดาที่แสวงหามันจะไม่ต้อง
เหน็ดเหนื่อย เมื่อถึงเดือนที่
กำหนดของมันจะพบมันเอง

25 ระวังอย่าให้เท้าของเจ้าขาด
รองเท้า และระวังลำคอของเจ้า
ให้พ้นจากความกระหาย แต่เจ้า
กล่าวว่า ‘หมดหวังเสียแล้ว
เพราะข้าได้รักพระอื่น และข้าจะ
ติดตามไป’

26 เมื่อโจรถูกจับมีความละอาย

(16) 2 พกษ 18:21 (17) สดต 26:15; กตว 32:23 (18) อสย 30:1-7 (19) ยรม 2:17
(20) อพย 3:8; สดต 26:13 (21) สดต 44:2 (22) โยบ 9:30-31 (23) ปฐก 3:12-13
(24) โยบ 11:12; 39:5-8 (25) พบทญ 28:48; อสย 20:2-4 (26) สกษ 6:30-31

ฉันใด วงศ์วานของอิสราเอลก็
จะละอายฉันนั้น ทั้งตัวเขา
กษัตริย์ เจ้านาย ปุโรหิตและ
ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเขา

27 ผู้กล่าวแก่ล้าตั้นว่า `ท่าน
เป็นบิดาของข้าพเจ้า' และกล่าว
แก่ศิลาว่า `ท่านคลอดข้าพเจ้า
มา' เพราะเขาทั้งหลายได้หัน
หลังให้แก่เรา มิใช่หันหน้ามาให้
แต่ เมื่อถึงเวลาลำบากเขาจะ
กล่าวว่า `ขอทรงลุกขึ้นช่วยข้า
พระองค์ทั้งหลายให้รอด'

28 แต่บรรดาพระของเจ้าอยู่ที่
ไหนเล่า ซึ่งเป็นพระที่เจ้าสร้าง
ไว้สำหรับตัวเอง ถ้ามันช่วยเจ้า
ให้รอดได้ ก็ให้มันลุกขึ้นช่วย
เมื่อถึงเวลาลำบากของเจ้า โอ
ยูดาห์เอ๋ย เจ้ามีหัวเมืองมากเท่า
ใด เจ้าก็มีพระมากเท่านั้น"

29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าทั้ง
หลายจะมาร้องทุกข์เรื่องเราทำ-
ไม เจ้าได้ละเมิดต่อเราหมดทุก
คนแล้ว

30 เราได้โยยตีลูกหลานของเจ้า
เสียเปล่า เขาทั้งหลายก็ไม่ตีขึ้น
ดาบของเจ้าเองได้กลืนผู้พยา-
กรณ์ของเจ้า เหมือนอย่างสิงโต
ที่ทำลาย

31 โอ คนยุคนั้นเอ๋ย เจ้าทั้งหลาย
จงพิจารณาดูพระวณะของพระ
เยโฮวาห์ เราเป็นเหมือนถิ่นทุร-
กันดารแก่อิสราเอลหรือ หรือ

เหมือนแผ่นดินที่มีดทับหรือ
ทำไมประชาชนของเราจึงกล่าว
ว่า `ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็น
เจ้านาย ข้าพระองค์จะไม่มาหา
พระองค์อีก'

32 สาวพรหมจารีจะลืมนาม
ของเธอได้หรือ เจ้าสาวจะลืมน
เครื่องพันกายของตนได้หรือ
แต่ประชาชนของเราได้ลืมนเรา
เป็นเวลาถึงวันก็นับไม่ไหวแล้ว

33 ทำไมเจ้านำวิถีของเจ้าไปหา
ความรักอย่างแนบเนียน ฉะนั้น
เจ้าจึงสอนทางของเจ้าให้คนชั่ว
ด้วย

34 ที่ชายเสื้อของเจ้าจะเห็นโล-
हितของคนจนที่ไร้ความผิดด้วย
เรามีได้พบโดยการสืบหาอย่าง
ลึกกลับ แต่โดยเรื่องต่างๆเหล่านี้

35 เจ้าก็ยังกล่าวว่า `เพราะ
ข้าพเจ้าไม่มีความผิดเลย พระ
พิโรธของพระองค์จะหันกลับ
จากข้าพเจ้าเป็นแน่' ดูเถิด เรา
จะนำเจ้าไปสู่ การพิพากษา
เพราะเจ้าได้กล่าวว่า `ข้าพเจ้ามิ
ได้กระทำความบาป'

36 ทำไมเจ้าท่องเที่ยวไปๆมาๆ
อย่างเบาความเช่นนั้น โดย
เปลี่ยนเส้นทางของเจ้าอยู่เสมอ
นะ อียิปต์จะกระทำให้เจ้าได้
อายุ เหมือนอัสซีเรียได้กระทำ
ให้เจ้าได้อายุมาแล้วนั้น

37 เจ้าจะออกมาจากที่นั่นด้วย

(27) สดต 115:4-8 (28) พญญ 32:37; วนฉ 10:14 (29) ยรม 2:23 (30) อสย 1:5
(31) อมส 1:1; มคา 6:9 (32) ปฐก 24:22 (33) อสย 57:7-10 (34) 2 พกษ 21:16
(35) โยบ 33:9; สกษ 28:13 (36) สขย 5:13; 7:11 (37) 2 ซมอ 13:19; ยรม 2:36

โดยเอามือกุมศีรษะของเจ้าไว้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้ง บรรดาความไว้วางใจของเจ้าเสีย เจ้าจะเจริญขึ้นมาเพราะเขาก็ไม่ได้”

3 “เขาทั้งหลายว่า ‘ถ้าชายคนใดหย่าภรรยาของตนและเธอก็ไปจากเขาเสีย และไปเป็นภรรยาของชายอีกคนหนึ่ง เขาจะกลับไปหาเธอหรือ แผ่นดินนั้นจะไม่โลโครกมากมายหรือ’ แต่เจ้าได้เล่นชู้กับคนรักมากมายแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าจงกลับมาหาเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

2 “จงแหงนหน้าขึ้นสู่บรรดาที่สูงนั้น และดูซี ที่ไหนบ้างที่ไม่มีคนมานอนด้วย เจ้าได้นั่งคอยคนรักของเจ้าอยู่ที่ริมทาง อย่างคนอาละเบียในถิ่นทุรกันดาร เจ้าได้กระทำให้แผ่นดินโลโครกด้วยการแพศยาและความชั่วช้าของเจ้า

3 เพราะฉะนั้นฝนจึงได้ระงับเสีย และฝนชุกปลายฤดูจึงขาดไป แต่เจ้ามี หน้าผากของหญิงแพศยา เจ้าปฏิเสธไม่ยอมอาย

4 ตั้งแต่นั้นเจ้าจะร้องเรียกเรามิใช่หรือว่า ‘พระบิดาของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ขึ้นนำตั้งแต่ข้าพระองค์ยังสาว ๆ

5 พระองค์จะทรงพระพิโรธอยู่

เป็นนิตย์หรือ พระองค์จะทรงกริ้วอยู่จนถึงที่สุดปลายหรือ’ ดุเถิด เจ้าล้นวาจาแล้ว แต่เจ้าก็ยังกระทำความชั่วช้าทุกอย่างซึ่งเจ้ากระทำได้”

พระเจ้าทรงอ้อนวอน

ต่ออิสราเอลผู้กลับสัตย์

6 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้า ในรัชกาลของกษัตริย์โยสิยาห์ว่า “เธอทำอะไรเจ้าเห็นหรือ คืออิสราเอลผู้กลับสัตย์ เธอขึ้นไปบนภูเขาสูงทุกลูก และได้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น แล้วก็ไปเล่นชู้อยู่ที่นั่น

7 เมื่อเธอทำอย่างนั้นจนหมดแล้ว เรากล่าวว่า ‘เจ้าจงกลับมาหาเรา’ แต่เธอก็ไม่กลับมา และยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็เห็น **8** และเราเห็นว่า เพราะเหตุที่ปวงที่อิสราเอลผู้กลับสัตย์ได้ล่วงประเวณีนั้น เราได้ไล่เธอไปพร้อมกับให้หนังสือหย่า แต่ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็ไม่ได้ กลับ เธอก็กลับไปเล่นชู้ด้วย

9 ต่อมาเพราะการแพศยาเป็นการเบ้าแก่เธอมาก เธอก็กระทำให้แผ่นดินโลโครกไป โดยไปล่วงประเวณีกับศิลาที่ลำต้น

10 แม้ว่าเธอกระทำไปสิ้นอย่างนี้แล้ว ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศของเธอก็มิได้เห็นกลับมาหาเรา ด้วยสิ้นสุดใจ แต่สร้างทำเป็น

(1) พบญ 24:1-4; ยรม 3:9 (2) อสค 8:4-6; ลก 16:23 (3) ลนต 26:19; พบญ 28:23 (4) ยรม 3:19; ฮชย 14:1-3 (5) สดต 77:7-9; 85:5 (6) 2 พกษ 17:7-17; อสค 23:11 (7) 2 พกษ 17:13-14 (8) อสค 23:9 (9) อสค 23:10 (10) 2 พศด 34:33-35:18

กลับมา” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง
นี้แหละ

11 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า “อิสราเอลผู้กลับสัตย์
ยังสำแดงตัวว่า มีผิดน้อยกว่า
ยูดาห์ที่ทรยศ

12 จงไปประกาศถ้อยคำเหล่านี้
ไปทางเหนือกล่าวว่า `พระเย-
โฮวาห์ตรัสว่า อิสราเอลผู้กลับ
สัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด เราจะไม่
ให้ความกริ้วของเราสวมทับเจ้า
เพราะเราประกอบด้วยพระกรุ-
ณาคุณ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง
นี้แหละ เราจะไม่กริ้วเป็นนิตย์

13 เพียงแต่ยอมรับความชั่วช้า
ของเจ้าว่า เจ้าได้ละเมิดต่อพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และ
เทียวเอาใจพระอื่นที่ได้ต้นไม้
เขียวสดทุกต้น และเจ้ามิได้เชื่อ
ฟังเสียงของเรา” พระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้แหละ

14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โอ ลูก
หลานที่กลับสัตย์เอ๋ย กลับมา
เถิด เพราะเราแต่งงานกับเจ้า
แล้ว เราจะรับเจ้าจากเมืองละ
คนและจากครอบครัวละสองคน
และเราจะนำเจ้ามาถึงศิโยน

15 และเราจะให้ผู้เลี้ยงแกะคน
ที่พอใจเราแก่เจ้า ผู้ซึ่งจะเลี้ยง
เจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ

16 และต่อมาเมื่อเจ้าทิวและ
เพิ่มขึ้นในแผ่นดินนั้น ในครั้ง

นั้น” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เขา
ทั้งหลายจะไม่กล่าวอีกว่า `หีบ
พันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์’
เรื่องนี้จะไม่มีขึ้นในใจ ไม่มีใคร
ระลึกถึง ไม่มีใครนึกถึง จะไม่
ทำกันขึ้นอีกเลย

17 ในครั้งนั้นเขาจะเรียกกรุง
เยรูซาเล็มว่า เป็นพระที่นั่งของ
พระเยโฮวาห์ และบรรดาประ-
ชาชาติจะรวบรวมกันเข้ามาหา
ยังพระนามของพระเยโฮวาห์ใน
กรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะไม่ติด
ตามใจอันชั่วของเขายังดื้อ
กระด้างอีกต่อไป

18 ในสมัยนั้นนวงค์วานของยู-
ดาห์จะเดินมากับวงค์วานของ
อิสราเอล เขาทั้งสองจะรวมกัน
มาจากแผ่นดินฝ่ายเหนือ มา
ยังแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่
บรรพบุรุษของเจ้าให้เป็นมรดก

19 แต่เรากล่าวว่า `เราจะตั้งเจ้า
ไว้ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของ
เราอย่างไรดีหนอ และให้แผ่น
ดินที่น่าปรารถนาแก่เจ้า เป็น
มรดกที่สวยงามที่สุดในบรรดา
ประชาชาติ’ และเรากล่าวว่า
`เจ้าจะเรียกเราว่า พระบิดาของ
ข้าพระองค์ และจะไม่หันกลับ
จากการติดตามเรา”

การสารภาพ

ความผิดบาป

20 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โอ

(11) ยรม 3:8; สชย 4:16 (12) 2 พกษ 15:29 (13) ลนต 26:40-42; พบญ 30:1-3

(14) อสย 54:5; สชย 2:19-20 (15) 1 ซมอ 13:14 (16) อสย 36:8-12; 60:22; 61:4

(17) สดต 87:3 (18) ยรม 30:3; 50:4 (19) สชย 11:8 (20) ยรม 3:1-2; สชย 3:1

วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย แน่แน่นอนที่เดียวที่ภรรยาทรยศละทิ้งสามีของนางฉันใด เจ้าก็ได้ทรยศต่อเราฉันนั้น”

21 เขาได้ยินเสียงมาจากที่สูง เป็นเสียงร้องไห้และเสียงวิงวอนของบุตรทั้งหลายของอิสราเอล เพราะเขาได้แปรวิถีของเขาเสียแล้ว เขาได้ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

22 “บรรดาบุตรที่กลับสัตย์เอ๋ย จงกลับมาเถิด เราจะรักษาความกลับสัตย์ของเจ้าให้หาย” “ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายมาหาพระองค์แล้ว เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์

23 แท้จริงความหวังว่าจะได้ความรอดจากเนินเขาและจากภูเขาหลายลูกก็เป็นความไร้สาระ แท้จริงความรอดของอิสราเอลนั้น อยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา

24 แต่ว่าสิ่งที่น่าอายนั้นได้กัดกินสิ่งทั้งปวงที่บรรพบุรุษของเราได้ลงแรงทำไว้ ตั้งแต่เรายังเป็นเด็กอนุชนอยู่ คือฝูงแกะฝูงวัว บุตรชาย และบุตรสาวทั้งหลายของเขา

25 ให้เรานอนจมลงในความอายของเรา และให้ความอับยศคลุมเราไว้ เพราะเราได้กระทำ

บาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ทั้งตัวเราและบรรพบุรุษของเรา ตั้งแต่เราเป็นอนุชนอยู่จนทุกวันนี้ และเราหาได้เชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไม่”

4 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “โออิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะกลับมา เจ้าจงกลับมาหาเรา ถ้าเจ้ายอมเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนไปให้พ้นสายตาของเราเสีย เจ้าก็จะไม่โลเล

2 และถ้าเจ้าปฏิบัติอย่างจริงจัง อย่างยุติธรรม และอย่างชอบธรรมว่า ‘ตราบใดที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่’ แล้วบรรดาประชาชาติจะให้พรกันในพระนามพระองค์ และเขาทั้งหลายจะอวดพระองค์”

3 เพราะว่า พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนยูดาห์และแก่ชาวเยรูซาเล็มว่า “จงทุบดินที่ไถไว้แล้วนั้น และอย่าหว่านลงกลางหนาม

4 ดูก่อน คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเอาตัวรับพิธีเข้าสู่หนัดถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงตัดหนังปลายหัวใจของเจ้าเสีย เกรงว่าความกริ้วของเราจะพุ่งออกไปอย่างไฟและเผาไหม้ ไม่มีใครจะดับได้ เหตุด้วยความชั่วแห่งการกระทำทั้งหลายของเจ้า

(21) ยรม 30:15-17; 31:9 (22) สชย 6:1; 14:1 (23) สดต 121:1-2; อสย 44:9

(24) ยรม 11:13; อสค 16:61 (25) อสร 9:6-15; สดต 109:29 (1) อสย 31:6

(2) พบญ 10:20; อสย 45:23 (3) ปฐก 3:18; สชย 10:12 (4) พบญ 10:16; 30:6

พระเจ้าจะทรงพิพากษา
ลงโทษยูดาห์

5 จงประกาศในยูดาห์ และ
โฆษณาในกรุงเยรูซาเล็มว่า `จง
เป่าแตรไปทั่วแผ่นดิน จงรวม
กัน จงร้องประกาศต่างๆ มา
รวมกันเถิด ให้เราเข้าไปใน
บรรดาเมืองที่มีป้อม`

6 จงยกธงขึ้นสู่ศิโยน จงรีบหนี
ไปให้ปลอดภัย อย่ารออยู่
เพราะเราจะนำความร้ายมาจาก
ทิศเหนือ และนำการทำลาย
ใหญ่ยิ่งมา

7 สิ่งโตตัวนั้นได้ออกไปจากพุ่ม
ไม้หนาทึบของมันแล้ว และผู้
ทำลายเหล่าประชาชาติกำลัง
เดินทางมาแล้ว เขาได้ออกไป
จากสถานที่ของเขาเพื่อกระทำ
ให้แผ่นดินของเจ้ารกร้างไป หัว
เมืองของเจ้าจะถูกทิ้งไว้เสีย
เปล่าๆปราศจากคนอาศัย

8 ด้วยเหตุนี้ เจ้าจงสวมผ้ากระ-
สอบ จงคร่ำครวญและร้องไห้
เพราะพระพิโรธอันร้อนแรงของ
พระเยโฮวาห์มิได้หันกลับไป
จากเรา”

9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ต่อมาใน
วันนั้นทั้งกษัตริย์ และพวก
เจ้านายจะหมดกำลังใจ บรรดา
ปุโรหิตจะตกตะลึงและผู้พยา-
กรณ์ก็จะอัสจรรยใจ”

10 แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า “ข้าแต่

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระ
องค์ทรงล่อลวงชนชาตินี้ และ
กรุงเยรูซาเล็มแน่นอนที่เดียวว่า
`เจ้าทั้งหลายจะอยู่เย็นเป็นสุข`
แต่ที่จริงดาบได้มาถึงชีวิตของ
เขาทั้งหลาย”

11 “ในครั้งนั้น เขาจะกล่าวแก่
ชนชาตินี้ และแก่กรุงเยรูซาเล็ม
ว่า `ลมร้อนจากที่สูงในถิ่นทุร-
กันดารพัดมาสู่ บุตรสาวแห่ง
ประชาชนของเรา ไม่ใช่จะมาผิด
หรือมาชำระ

12 กระแสลมที่แรงจะพัดมาจาก
ที่เหล่านั้นมาสู่เรา บัดนี้เราจะ
กล่าวคำตัดสินต่อพวกเขา`

13 ดูเถิด เขาจะขึ้นมาเหมือน
เมฆ ทรบของเขาจะเหมือนลม
หมุน ม้าทั้งหลายของเขาเร็วยิ่ง
กว่านกอินทรี วิบัติแก่เราทั้ง
หลาย เพราะเราจะต้องพินาศ

14 โอ กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงล้าง
จิตใจของเจ้าให้พ้นจากความชั่ว
ร้าย เพื่อเจ้าจะรอดได้ ความคิด
ชั่วร้ายของเจ้านั้นจะสิงอยู่ในใจ
ของเจ้านานสักเท่าใด

15 เพราะว่ามีเสียงประกาศมา
จากเมืองดาน และโฆษณาความ
ชั่วร้ายจากภูเขาเอฟราอิม

16 จงกล่าวแก่บรรดาประชา
ชาติ ดูเถิด จงโฆษณาแก่กรุงเย-
รูซาเล็มว่า บรรดาผู้ล่อลวงมาจาก
แผ่นดินไกล เขาทั้งหลายให้ร้อง

(5) อสค 33:2-6 (6) อสย 62:10 (7) ยรม 5:6; 25:38 (8) อสย 15:3; 22:12; 32:11
(9) 1 ซมอ 25:37-38 (10) อสค 11:13 (11) ยรม 23:19 (12) ยรม 1:16; อสค 5:8
(13) อสย 13:5 (14) อสย 1:16-19 (15) วนจ 18:29; 20:1 (16) ยรม 6:18; 31:10

เข้าไปหัวเมืองยูดาห์
 17 เขาทั้งหลายล้อมยูดาห์ไว้
 รอบเหมือนผู้ดูแลเฝ้านา เพราะ
 ว่ายูดาห์ได้กบฏต่อเรา” พระ
 เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
 18 “วิถีและการกระทำทั้งหลาย
 ของเจ้าได้นำเรื่องนี้มาเหนือเจ้า
 นี้แหละเป็นผลแห่งความชั่วร้าย
 ของเจ้า เพราะมันขมขื่น เพราะ
 มันมาถึงจิตใจของเจ้าทีเดียว”
 เยเรมีย์คร่ำครวญเรื่องยูดาห์
 19 แสนระทม แสนระทม ข้าก็
 บิดตัวด้วยความเจ็บปวด โอ
 ผนังดวงใจของข้าเอ๋ย จิตใจของ
 ข้าก็ว้าวุ่น ข้าจะนั่งอยู่ไม่ได้
 เพราะจิตใจข้าได้ยินเสียงแตร
 เสียงปลุกของสงคราม
 20 การประกาศเรื่องความ
 หายนะไล่ติดตามความหายนะ
 แผ่นดินทั้งสิ้นก็ถูกทิ้งร้าง บรร
 ดาเต็นท์ของข้าก็ถูกทำลายใน
 จัปพลัน ม่านทั้งหลายของข้าก็
 ลินไปในบัดเดียวเดียว
 21 ข้าจะต้องมองดูธงและฟัง
 เสียงแตรนานสักเท่าใด
 22 “เพราะประชาชนของเราโง่
 เหล่า เขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา
 เขาทั้งหลายเป็นลูกหลานที่โง่
 ทึบ เขาทั้งหลายไม่มีความเข้าใจ
 เขาทั้งหลายทำความชั่วเก่ง แต่
 เขาไม่เข้าใจที่จะทำดี”
 23 ข้าพเจ้ามองดูพื้นที่โลก และ

ดูเถิด เป็นที่ร้างและว่างเปล่า
 และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็
 ไม่มีความสว่าง
 24 ข้าพเจ้ามองดูภูเขา ดูเถิด
 มันกำลังสั้นอยู่ บรรดาเนินเขา
 ก็แกว่งไปแกว่งมา
 25 ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด ไม่
 มีมนุษย์เลย นกทั้งปวงแห่งท้อง
 อากาศได้หนีไปแล้ว
 26 ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด
 เรือกวนไร่นาก็เป็นถิ่นทุรกัน
 ดาร และหัวเมืองทั้งสิ้นก็ปรัก
 หักพังไปต่อพระพักตร์พระเย
 โฮวาห์ ต่อพระพิโรธอันร้อนแรง
 ของพระองค์
 27 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
 ว่า “แผ่นดินทั้งหมดจะเป็นที่รกร
 ้าง ถึงกระนั้นเราก้ยังมีได้กระ
 ทำให้ถึงอวสานเสียทีเดียว
 28 เพราะเรื่องนี้โลกจะไว้ทุกข์
 และฟ้าสวรรค์เบื้องบนจะดำมืด
 เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้
 หมายใจไว้แล้ว เราจะไม่เปลี่ยน
 ใจหรือหันกลับ
 29 เมื่อได้ยินเสียงพลม้าและ
 นักธนู ชาวเมืองทั้งหมดก็จะหนี
 ไป เขาเข้าไปอยู่ในสุ่มทุมพุ่มไม้
 และปีนป่ายไปท่ามกลางศิลา
 หัวเมืองทุกแห่งก็ถูกทอดทิ้ง
 และไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ในเมือง
 เหล่านั้นเลย
 30 เจ้าผู้ที่ถูกทิ้งร้างเอ๋ย ที่เจ้า

(17) 2 พกษ 25:1-4 (18) โยบ 20:5-16 (19) ยรม 9:1 (20) ลนต 26:18, 21
 (21) 2 พศต 35:25 (22) พบญ 32:6 (23) ปฐก 1:2 (24) วนฉ 5:4-5; 1 พกษ 19:11
 (25) ฮยช 4:3 (26) พบญ 29:23-28 (27) ยรม 4:7 (28) อสย 24:4; 33:8-9

แต่งตัวสีแดงนั้นเจ้าทำอะไรกัน และที่เจ้าประดับตัวด้วยอาภรณ์ทองคำ ที่เจ้าขยายดวงตาให้กว้างด้วยแแต่มีสี เออ เจ้าแต่งตัวให้งามเสียเปล่า คนรักของเจ้าจะดูหมิ่นเจ้า เขาทั้งหลายจะแสวงหาชีวิตของเจ้า

31 เพราะเราได้ยินเสียงเหมือนเสียงหญิงคลอตบุตรร้องแสนเจ็บปวดอย่างกับจะคลอตบุตรหัวปี เสียงร้องแห่งบุตรสาวศิโยนนั้น แทบจะขาดใจ เหี้ยมดมือของเธอออกร้องว่า `วิบัติแก่ข้าในบัดนี้ จิตใจข้าอ่อนเปลี้ยอยู่เพราะเหตุพวกฆาตกร`

ความบาปของยูดาห์

คือการประพาดขี้ขี้

5 "จงวิ่งไปวิ่งมาอยู่ในถนนกรุงเยรูซาเล็ม บัดนี้จงมองและรับรู้ จงค้นหาตามลานเมืองดูทีว่าจะหานุชย์สักคนหนึ่งได้หรือไม่ คือคนที่กระทำการยุติธรรมและแสวงหาความจริง เพื่อเราจะได้อภัยโทษให้แก่เมืองนั้น

2 แม้เขาทั้งหลายกล่าวว่า `ตราบไต่ที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่' เขาก็ยังปฏิบัติเยี่ยงคนแนนอน"

3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเนตรของพระองค์ทรงหาความจริงมิใช่หรือ พระองค์ทรงเขียน

ตีเขาทั้งหลาย แต่เขาก็ไม่รู้สึกลำบาก พระองค์ทรงล้างผลาญเขา แต่เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอมดีขึ้น เขาได้กระทำให้น้ำของเขากระต้างยิ่งกว่าหิน เขาปฏิเสธไม่ยอมกลับใจ

4 แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า "แนนอนคนเหล่านี้ เป็นแต่ คนต้อยต่ำ เขาเหล่านี้โง่เขลา เพราะเขาไม่รู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ ไม่รู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา

5 ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้ยิ่งใหญ่ และจะพูดกับเขาทั้งหลาย เพราะเขารู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และรู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา" แต่เขาทั้งหลายทุกคนก็ได้ หักแอกเสีย เขาทั้งหลายได้ระเบิดพันธนะเสีย

6 เพราะฉะนั้น สิ่งโตจากป่าจะมาสังหารเขา สุนัขป่ายามสนธยาจะทำลายเขา เสือดาวจะเผ่าหัวเมืองทั้งหลายของเขา ทุกคนที่ไปจากเมืองเหล่านั้นจะถูกฉีกเป็นชิ้นๆ เพราะว่าความละเมิดของเขามากมาย การกลับสัตย์ของเขาก็ใหญ่ยิ่ง

ความบาปของยูดาห์

คือการล่วงประเวณี

7 "เราจะให้อภัยเจ้าได้อย่างไร ลูกหลานของเจ้าได้ละทิ้งเรา

(31) อสย 21:3; สชย 13:13 (1) 2 พศต 16:9; ดนล 12:4 (2) ลนต 19:12; อสย 48:1

(3) 2 พศต 16:9; สดต 11:4-7 (4) ยรม 4:22; สชย 4:6 (5) อมส 4:1; มคา 3:1

(6) ยรม 2:15; อสค 14:16-21; ดนล 7:4 (7) ยรม 3:19; สชย 11:8; มธ 23:37-38

แล้ว และได้อ้างผู้ที่ไม่ใช่พระในการทำสัตย์ปฏิญาณ เมื่อเราเลี้ยงเขาให้อิม เขาก็ทำการล่วงประเวณี แล้วก็ยกขบวนกันไปที่เรือนของหญิงแพศยา

8 เขาทั้งหลายเหมือนม้าที่กินอิมในตอนเช้า ทุกคนก็ร้องหาภรรยาของเพื่อนบ้าน”

9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะสิ่งอย่างนี้ เราจะไม่ทำโทษเขา หรือ และจิตใจเราไม่ควรที่จะแก้แค้นประชาชาติที่เป็นอย่างนี้ หรือ

ความบาปของยูดาห์ คือการขาดความเคารพ

10 ขึ้นไปตามกำแพงของมันและทำลายเสีย แต่อย่าให้ถึงอวสานทีเดียว เอาเชิงเทินของมันออก เพราะนั่นไม่ใช่เป็นของพระเยโฮวาห์

11 เพราะวงศัวานของอิสราเอลและวงศัวานของยูดาห์ได้ทรยศต่อเราอย่างสิ้นเชิงแล้ว” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

12 เขาทั้งหลายพูดมสาในเรื่องพระเยโฮวาห์ และได้กล่าวว่า “พระองค์มิได้ทรงกระทำประการใด ไม่มีการร้ายอันใดจะเกิดขึ้นแก่เรา เราก็มองไม่เห็นดาบหรือการกันดารอาหาร

13 ผู้พยากรณ์ก็จะเป้นแต่ลมๆ พระวจนะไม่มีในคนเหล่านั้น

ขอให้เป็นอย่างนั้นแก่เขาเถิด”

14 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจึงตรัสตั้งนี้ว่า “เพราะเจ้าทั้งหลายกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ ดุเถิด เราจะทำถ้อยคำของเราที่อยู่ในปากของเจ้าให้เป็นไฟ และชนชาตินี้เป็นพินและไฟนั้นจะเผาผลาญเขาเสีย

15 ดุเถิด โอ วงศัวานของอิสราเอลเอ๋ย เราจะนำประชาชาติจากแดนไกลมาสู่เจ้าทั้งหลาย” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ “เป็นประชาชาติที่มีอำนาจใหญ่โต เป็นประชาชาติดึกดำบรรพ์ เป็นประชาชาติที่เจ้าไม่รู้ภาษาของเขา เขาจะพูดอะไรเจ้าก็ไม่เข้าใจ

16 แล้งธนูของเขาเหมือนอุโมงค์เปิด เขาเป็นทแกลัwthar ทุกคน

17 เขาจะกินซึ่งเจ้าเกี่ยวได้ และกินอาหารของเจ้าเสีย ซึ่งบุตรชายและบุตรสาวของเจ้าควรจะได้กิน เขาจะกินฝูงแกะฝูงวัวของเจ้าเสีย เขาจะกินเถาองุ่นและต้นมะเดื่อของเจ้าเสีย เขาจะทำลายตัวเมืองที่มีป้อมของเจ้า ซึ่งเจ้าวางใจนั้นเสียด้วยดาบ”

ความบาปของยูดาห์ คือความชั่วฝ่ายจิตวิญญาณ

18 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถึงแม้

(8) ปฐก 39:9; อพย 20:14 (9) ยรม 5:29 (10) 2 พกษ 24:2-4 (11) อสย 48:8

(12) พบท 29:19 (13) โยบ 6:26; 8:2 (14) 2 พกษ 1:10-14 (15) พบท 28:49

(16) สดย 5:9; อสย 5:28 (17) ลนต 26:16; พบท 28:30-31 (18) ยรม 4:27; 5:10

ว่าในวันเหล่านั้น เราก็ยังไม่
 กระทำแก่เจ้าให้ถึงอวสาน
 19 และต่อมาเมื่อเจ้าทั้งหลาย
 จะกล่าวว่า `ทำไมพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของเราทั้งหลายจึงกระ-
 ทำบรรดาสิ่งเหล่านี้แก่เรา' เจ้า
 จะกล่าวแก่เขาว่า `เจ้าได้ละทิ้ง
 เราไปปรนนิบัติพระต่างตัวใน
 แผ่นดินของเจ้าฉันใด เจ้าจะ
 ต้องไปปรนนิบัติคนต่างชาติใน
 แผ่นดินซึ่งไม่ใช่ของเจ้าฉันนั้น'
 20 จงประกาศข้อความต่อไปนี้
 ในวงศัวานของยาโคบ และ
 จงโฆษณาเรื่องนี้ในยูดาห์ว่า
 21 โอ ชนชาติที่โง่เขลาและไร้
 ความเข้าใจเอ๋ย ผู้มีตา แต่มอง
 ไม่เห็น ผู้มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน
 จงฟังข้อความนี้"
 22 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ ว่า
 "เจ้าไม่ยำเกรงเราหรือ เจ้าไม่ตัว
 สันอยู่ต่อหน้าเราหรือ คือเรา
 ผู้วางกองทรายไว้เป็นเขตล้อม
 ทะเล เป็นเครื่องกีดขวางเป็น
 นิตยรมิให้ผ่านไปได้ แม้ว่าคลื่น
 จะซัด ก็เอาชนะไม่ได้ แม้คลื่น
 จะคะนอง ก็ข้ามไปไม่ได้
 23 แต่ชนชาตินี้มีใจตั้งอติงและ
 กบฏ เขาได้หันเหและจากไป
 เสีย
 24 ข้อความนี้เขาไม่มุ่งอยู่ในใจ
 ของเขาทั้งหลายว่า `บัดนี้ ให้เรา
 ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

เรา ผู้ทรงประทานฝนตามฤดู
 ของมันคือฝนต้นฤดูและฝนชุก
 ปลายฤดู และทรงรักษาสัปดาห์
 ที่กำหนดการเกี่ยวข้าวไว้ให้แก่
 เรา'

25 ความชั่วช้าของเจ้าได้กระทำ
 ให้สิ่งเหล่านี้หันไปเสีย และบาป
 ของเจ้าทั้งหลายก็กินสิ่งที่ดีไว้
 เสียจากเจ้า

26 เพราะท่ามกลางประชาชน
 ของเราจะพบคนชั่ว เขาชุ่มคอย
 เหมือนคนดักนกชุ่มอยู่ เขาวาง
 กับไว้ เขาตักคน

27 เรือนของเขาเต็มด้วยความ
 หลอกหลวงเหมือนกระเจดที่ มี
 นกเต็ม เพราะฉะนั้นเขาจึงใหญ่
 โตและมั่งมี

28 เขาจึงอ้วนพีจนตัวเกลี้ยง
 เกลา ในเรื่องการกระทำความ
 ชั่วเขาล้ำหน้า เขามิได้ตัดสินคดี
 คือคดีของลูกกำพร้าพ่อ ด้วย
 ความยุติธรรม ถึงกระนั้นเขาก็
 เจริญ เขามิได้ป้องกันสิทธิของ
 คนขัดสน"

29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะ
 สิ่งอย่างนี้ เราจะไม่ทำโทษเขา
 หรือ และไม่ควรถัดใจเราจะ
 แก่แค้นประชาชาติที่เป็นอย่างนี้
 หรือ

30 สิ่งที่น่าตกตะลึงและน่า
 หวาดเสียวได้เกิดขึ้นในแผ่นดิน
 นี้

(19) พบทย 29:24-28 (21) ยรม 5:4 (22) สดต 119:120 (23) สดต 95:10; อสย 1:5

(24) อสย 64:7; สชย 3:5 (25) พบทย 28:23-24 (26) อสย 58:1 (27) วา 18:2

(28) พบทย 32:15; โยบ 15:27-28 (29) มลค 3:5; ยก 5:4 (30) อสย 1:2; สชย 6:10

31 คือผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์เท็จ และบรรดาปุโรหิตก็ปกครองตามการชื่อนิวของเขา และประชาชนของเราชอบที่มีการอย่างนี้ แต่เจ้าทั้งหลายจะกระทำอะไรเมื่อกาลสุดปลายมาถึง”

การทำลายยูดาห์

6 โอ ประชาชนเบนยามินเอ๋ย จงรวมกันหนีไปจากกลางกรุงเยรูซาเล็ม จงป่าแตรในเมืองเทโคอา และยกสัญญาณไฟขึ้นไว้บนเบธฮัคเคเรม เพราะเหตุร้ายโผล่ออกมาจากทิศเหนือ คือการทำลายอย่างใหญ่หลวง

2 เราเปรียบบุตรสาวของศิโยน เสมือนสาวสวยและบอบบาง

3 ผู้เลี้ยงแกะพร้อมกับผู้ฝูงแกะจะมาสู่เธอ เขาจะตั้งเต็นท์ไว้รอบเธอ ต่างก็จะหากินอยู่ที่ของมัน

4 “จงเตรียมทำสงครามกับเธอ ลูกขึ้น ให้เราโจมตีเวลาเที่ยงวัน” “วิบัติแก่พวกเรา เพราะว่ากลางวันคล้อยเสียแล้ว เงามองเวลาเย็นก็ยาวออกไป”

5 “ลูกขึ้น ให้เราเข้าตีเวลากลางคืน และทำลายบรรดาวังของเธอเสีย”

6 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า “จงโค่นต้นไม้ของเธอลง จงก่อเชิงเทินไว้สู้กรุงเย-

รูซาเล็ม นี่แหละนครที่ต้องถูกทำโทษ ภายในเธอไม่มีอะไร นอกจากการบีบบังคับ

7 น้ำพุปล่อยน้ำของมันออกมาฉันทได้ เธอก็ปล่อยความชั่วของเธอออกมาฉันทได้ ได้ยินถึงความทารุณและการทำลายมีภายในเธอ ความเศร้าโศกและความบาดเจ็บก็ปรากฏต่อเราเสมอ

8 โอ กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงรับคำสั่งสอนเถิด เกรงว่าจิตใจเราจะพรากจากเจ้าไปเสีย เกรงว่าเราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่รกร้างเป็นแผ่นดินที่ปราศจากคนอาศัย”

9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า “เจ้าทั้งหลายจะกวาดชนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นเสียให้เกลี้ยงอย่างเล็มเถาองุ่น เหมือนคนเก็บผลองุ่นเอามือเก็บผลใส่ในตะกร้าอีกคำรบหนึ่ง”

10 ข้าพเจ้าควรจะพูดและให้คำตักเตือนแก่ผู้ใดดีนะ เพื่อเขาจะได้ยิน ดูเถิด หูของเขาตันเสียแล้ว เขาฟังไม่ได้ ดูเถิด พระวณะของพระเยโฮวาห์เป็นสิ่งที่เขาดูหมิ่น เขาไม่พอใจฟัง

11 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีพระพิโรธของพระเยโฮวาห์เต็มไปหมด ข้าพเจ้าจะเก็บไว้อีกไม่ไหวแล้ว “เราจะเทออกรดเด็ก ๆ

(31) พคด 2:14 (1) ยชา 15:63; วนฉ 1:21 (2) อสย 1:8 (3) นสม 3:18; ยรม 4:16

(4) อสย 5:26-30 (5) 2 พคด 36:19; สดต 48:3; อสย 32:14 (7) สภข 4:23

(8) พญญ 32:29 (9) ยรม 16:16; วา 14:18 (10) อสย 28:9-13 (11) โยบ 32:18-19

ที่ตามถนน และรดพวกหนุ่มๆ ที่ชุมนุมกันอยู่ด้วย ทั้งสามี่และ ภรรยาที่จะต้องเอาไป ทั้งคนแก่ และคนชราด้วย

12 บ้านเรือนของเขาจะต้องยก ให้เป็นของคนอื่น ทั้งไร่นาและ ภรรยาของเขาด้วย เพราะเราจะ เขี่ยดมือของเราออกต่อผู้ชาย แผ่นดิน” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง นี้แหละ

13 “เพราะว่า ตั้งแต่คนที่ต่ำ ต้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด ทุกคนโลกอยากได้กำไร และทุกคนก็กระทำการด้วยความเท็จ ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ตลอดถึงปุโร- หิต

14 เขาทั้งหลายได้รักษาแผล บุตรสาวแห่งประชาชนของเรา แต่เล็กน้อยยกกล่าวว่า ‘สันติภาพ สันติภาพ’ เมื่อไม่มีสันติภาพ เลย

15 เขาจะอายหรือเมื่อเขากระ- ทำการอันน่าสะอิดสะเอียน เปลาเลย เขาไม่ละอายเสียเลย เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่ เป็นเลย เพราะฉะนั้นเขาจะล้ม ลงท่ามกลางพวกที่ล้มแล้ว เมื่อ ถึงเวลาที่เรารองอาญาเขาทั้ง หลาย เขาจะล้มคว่ำลง” พระเย- โฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

16 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนที่ถนนและมองให้ดี และ

ถามหาทางโบราณนั้นว่า ทางดี อยู่ที่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น และท่านจะพบที่พักสงบสำหรับ จิตใจของท่าน แต่เขาทั้งหลาย กล่าวว่า ‘เราจะไม่เดินในนั้น’ 17 เราวางยามไว้เหนือเจ้า สั่งว่า ‘จงฟังเสียงแตร’ แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘เราทั้งหลายจะ ไม่ยอมฟัง’

18 เพราะฉะนั้น บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟัง โอ ที่ประชุมเอ๋ย จงทราบเถิดว่า อะไรจะบังเกิด ขึ้นแก่เขา

19 โอ พิภพเอ๋ย จงฟังเถิด ดูเถิด เราจะนำความร้ายมาเหนือ ชนชาตินี้คือผลแห่งความคิดทั้ง หลายของเขา เพราะเขามิได้เชื่อ ฟังถ้อยคำของเรา ส่วนราชบัณ- ฑิตของเรานั้น เขาปฏิเสธเสีย

20 มีกำยานมาถึงเราจากเมือง เชบา มีตะไคร้ส่งมาจากเมือง ไกล เพื่ออะไรเล่า เครื่องเผา บูชาของเจ้าก็ยังไม่เป็นที่รับได้ หรือเครื่องสักการบูชาของเจ้าก็ ไม่เป็นที่พอใจเรา”

21 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ จิงตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด ต่อหน้า ชนชาตินี้ เราจะวางเครื่องสะดุด ไว้ให้เขาสะดุด ทั้งบิดาและบุตร ชายด้วยกัน ทั้งเพื่อนบ้านและ มิตรสหายจะพิณาศ”

22 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ดู

(12) พบญ 28:30-33 (13) ยรม 8:10; 14:18 (14) อสค 13:10 (15) อสย 3:9

(16) พบญ 32:7 (17) อสย 21:11; 56:10 (18) สดต 50:4-6 (19) ยรม 4:4; มคา 6:2

(20) สดต 40:6; 50:7-13 (21) อสย 8:14; อสค 3:20 (22) ยรม 6:1; 10:22; 25:9

เกิด ชนชาติหนึ่งกำลังมาจาก
แดนเหนือ ประชาชาติใหญ่ชาติ
หนึ่งจะถูกเร้าให้มาจากส่วนที่
ไกลที่สุดของพิภพ

23 เขาทั้งหลายจะจับคันธนูและ
หอก เขาทั้งหลายดूरายและไม่มี
ความสงสาร เสียงของเขาก็
เหมือนเสียงทะเลกำเร็บ เขาทั้ง
หลายขี่ม้า และจัดเตรียมกระ-
บวนเหมือนชายที่จะเข้าสงคราม
โอ บุตรสาวศิโยนเอ๋ย เขาทั้ง
หลายมาต่อสู้อเจ้า”

24 พวกเราได้ยินกิตติศัพท์พวก
นั้น มือของเราก็อ่อนลงอย่าง
ช่วยไม่ได้ ความแสนระทมได้จับ
เราไว้เป็นความเจ็บเหมือนสตรี
กำลังคลอดบุตร

25 อย่าเดินออกไปในทุ่งนาหรือ
เดินบนถนน เพราะดาบของ
ศัตรูและความสยดสยองอยู่ทุก
ด้าน

26 โอ บุตรสาวแห่งประชาชน
ของเราเอ๋ย จงเอาผ้ากระสอบ
คาดเอวไว้ และกลิ้งเกลือกอยู่
ในกองเถ้า จงไว้ทุกข์เหมือน
เพื่อบุตรชายคนเดียว เป็นการ
คร่ำครวญอย่างแสนขมขื่นที่สุด
เพราะว่าผู้ทำลายมาสูเราในทันทีทันใด

27 “เราได้กระทำให้เจ้าเป็นหอ
คอยและป้อมปราการท่ามกลาง
ประชาชนของเรา เพื่อเจ้าจะ

ทราบและลองดูพฤติกรรมทั้ง
หลายของเขา

28 เขาทั้งหลายมักกบฏอย่างดื้อ
ด้านทั้งสิ้น เทียวินินทาเขาไป
เขาทั้งหลายเป็นทองสัมฤทธิ์
และเป็นเหล็ก เขาทุกคนประ-
พฤติเลวทรามทั้งนั้น

29 เครื่องสุบลมของเขาสูบอย่าง
ดูเดือด ตะกั่วก็ถูกไฟเผาผลาญ
เสีย ถลุงกันเรื่อยไปก็เปล่า
ประโยชน์ เพราะว่าคนชั่วก็ยังไม่
ได้ถูกถอนออกไป

30 จะเรียกเขาทั้งหลายได้ว่า
เป็นซีเงิน เพราะพระเยโฮวาห์
ทรงปฏิเสธเขาเสียแล้ว”

การประกาศที่

ประตูกำแพงพระวิหาร

7 พระวณะซึ่งมาจากพระเย-
โฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า

2 “เจ้าจงยืนอยู่ในประตูกำแพง
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และ
ประกาศถ้อยคำเหล่านี้ที่นั่นว่า
บรรดาคนยูดาห์ทั้งปวง ผู้เข้ามา
ในประตูกำแพงนี้เพื่อจะนมัส-
การพระเยโฮวาห์ จงฟังพระ
วณะพระเยโฮวาห์

3 พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้า
ของอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า จง
ซ่อมพฤติกรรมและการกระทำ
ของเจ้าเสีย และเราจะให้เจ้า
อาศัยอยู่ในสถานที่นี่

4 อย่าไว้วางใจในคำเท็จเหล่านี้

(23) ยรม 5:16 (24) อสย 28:19 (25) วานฉ 5:6-7 (26) อสย 22:4; พคค 2:11; 3:48

(27) อสค 3:8-10 (28) อสย 1:5; 31:6 (29) สภษ 17:3; ศคย 13:9 (30) สภษ 25:4

(2) สภษ 1:20-21; 8:2-3 (3) อสย 1:16-19; 55:7 (4) มธ 3:9-10; ลก 3:8

ที่ว่า 'นี่เป็นพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์'

5 เพราะว่า ถ้าเจ้าซ่อมพุดติ-การณและการกระทำของเจ้าจริงๆ ถ้าเจ้าให้ความยุติธรรมระหว่างคนหนึ่งกับเพื่อนบ้านของเขาจริงๆ

6 ถ้าเจ้าไม่บีบบังคับคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อหรือแม่ม่าย และไม่หลังโลहितที่ไร้ความผิดให้ถึงตายในที่นี้ และเจ้าทั้งหลายไม่ติดตามพระอื่นไปให้เจ็บตัวเอง

7 แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ ในแผ่นดินซึ่งเราได้ยกให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าเป็นนิตย์

8 ตูเกิด เจ้าวางใจในคำเท็จอย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย

9 เจ้าจะลัทธิทรัพย์ กระทำมาต-กรรม ล้วงประเวณี ปฏิญาณเท็จ เผาเครื่องบูชาถวายพระบาอัล และติดตามพระอื่น ซึ่งเจ้าทั้งหลายมิได้รู้จักหรือ

10 แล้วจึงมายืนต่อหน้าเราในนิเวศนี้ ซึ่งเรียกตามนามของเรา และกล่าวว่า 'เราทั้งหลายได้รับการช่วยให้รอดพ้นมาแล้ว เพื่อจะไปกระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะ-เอียดเหล่านี้ทั้งสิ้น'

11 นิเวศนี้ซึ่งเรียกตามนามของ

เรา ในสายตาของเจ้าได้กลายเป็นที่ช่องสุ่มของพวกโจรไปแล้วหรือ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ตูเกิด แม้แต่เราก็กได้เห็นเองแล้ว

12 แต่จงไปยังสถานที่ของเราซึ่งเคยอยู่ในเมืองซีโลห์ ซึ่งที่แรกเราได้กระทำให้นามของเราอยู่ที่นั่น จงดูว่าเพราะความชั่วร้าย

ของอิสราเอลประชาชนของเรา เราได้กระทำอะไรต่อสถานที่นั้น

13 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อเราพูดกับเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ฟังไม่ และเมื่อเราได้เรียกพวกเจ้า แต่เจ้ามิได้ตอบ

14 เหตุฉะนั้น เราจะกระทำต่อนิเวศนี้ซึ่งเราเรียกตามนามของเรา และซึ่งพวกเจ้าได้วางใจที่นั่น และกระทำแก่สถานที่ซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้าและแก่บรรพ-บุรุษของเจ้าเหมือนเราได้กระทำแก่ซีโลห์

15 และเราจะเหวี่ยงเจ้าทิ้งจากสายตาของเรา เหมือนอย่างที่เราได้ทิ้งบรรดาพวกพี่น้องของเจ้า คือบรรดาเชื้อสายของเอฟ-ราอิมทั้งหมดนั้น

16 เพราะฉะนั้นเจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้นหรือ

(5) อสย 1:19 (6) อพย 22:21-25; พบญ 24:17 (7) ยรม 17:20-27 (8) อสย 28:15 (9) สดต 50:16-21 (10) สภข 7:14-15 (11) 2 พศต 6:33 (12) ยชว 18:1 (13) 2 พศต 36:15-16 (14) พบญ 28:52 (15) ยรม 3:8 (16) อพย 32:10

อธิษฐานเพื่อเขา และอย่าวิงวอนขอต่อเรา เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า

17 เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า เขากระทำอะไรกัน ในหัวเมืองทั้งหลายแห่งยูดาห์ และตามถนนหนทางในเยรูซาเล็ม

18 พวกเด็ก ๆ ก็เก็บฟืน พวกพ่อก็ก่อไฟ พวกผู้หญิงก็นวดแป้ง เพื่อทำขนมถวายแก่เจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาถวายแก่พระอื่น ๆ เพื่อยั่วให้เราโกรธ

19 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "คือเราที่เขายั่วหรือ มิใช่ยั่วตัวเขาเองให้ไปสู่ความขายหน้าของเขาทั้งหลายดอกหรือ"

20 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า "ดูเถิด ความกริ้วและความโกรธของเรา จะเทลงมาบนสถานที่นี้ บนมนุษย์และสัตว์ บนต้นไม้ในท้องทุ่งและบนพืชผลของแผ่นดิน จะเผาผลาญเสียและจะดับไม่ได้"

ยูดาห์ถูกลงโทษ

เพราะเขากบฏต่อพระเจ้า

21 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า "จงเพิ่มเครื่องเผาบูชาเข้ากับเครื่องสักการบูชาของเจ้า และจงรับประทานเนื้อ

22 เพราะในวันที่เราได้พาเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เรามิได้พูดกับบรรพบุรุษของเจ้าหรือสั่งเขาเรื่องเครื่องเผาบูชาและเครื่องสักการบูชา

23 แต่เราบัญญัติเขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า 'จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และดำเนินในหนทางที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข'

24 แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังหรือเจียหุฟัง แต่เขาทั้งหลายดำเนินตามแผนการของเขาเอง และในความดื้อกระด้างตามจิตใจชั่วของเขาทั้งหลาย และเดินถอยหลัง มิได้เดินขึ้นหน้า

25 ตั้งแต่วันที่ บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้ เราได้ส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา ไปยังเขาอย่างไม่หยุดยั้ง วันแล้ววันเล่า

26 ถึงกระนั้น เขาก็ยังไม่ฟังเราหรือเจียหุฟัง แต่ได้กระทำหาคอของตนแข็ง เขาได้กระทำชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรพบุรุษทั้งหลายของเขาเสียอีก

27 เจ้าจึงกล่าวบรรดาถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจงร้องเรียกเขา แต่

(17) อสค 8:6-18 (18) 1 คร 10:22 (19) พบญ 32:16, 21-22 (20) ยรม 4:23-26 (21) ฮชย 8:13 (22) 1 ซมอ 15:22 (23) อพย 15:26; 19:5-6 (24) นทม 9:16-20 (25) พบญ 9:7; 1 ซมอ 8:7-8 (26) 2 พศต 33:10; นทม 9:16 (27) ยรม 1:7

เขาจะไม่ยอมตอบเจ้า
28 แต่เจ้าจงพูดแก่เขาว่า `นี่
เป็นประชาชาติที่ไม่เชื่อฟังพระ
สุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระ
เจ้าของเขา และไม่ยอมรับการ
แก้ไข ความจริงพินาศเสียแล้ว
ถูกตัดขาดเสียจากปากของเขา
แล้ว

29 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงตัดผม
ของเจ้าออกเหวี่ยงทิ้งไป จง
คร่ำครวญบนที่สูง เพราะว่าพระ
เยโฮวาห์ทรงปฏิเสธและละทิ้ง
ชั่วอายุแห่งพระพิโรธของพระ
องค์แล้ว

30 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ
คนยูดาห์ได้กระทำความชั่วใน
สายตาของเรา เขาได้ตั้งสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศ ซึ่ง
เรียกตามนามของเรา กระทำให้
นิเวศนั้นมัวหมองไป

31 และได้สร้างปุษนียสถานสูง
ของโทเฟท ซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่ง
บุตรชายของอินโนม เพื่อจะเผา
บุตรชายและบุตรสาวของเขาทั้ง
หลายเสียด้วยไฟ ซึ่งเรามีได้
บัญชา และไม่เคยมีขึ้นในใจของ
เรา

32 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ
ฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง
เมื่อเขาจะไม่เรียกที่นั่นอีกว่า
โทเฟท หรือภูเขาแห่งบุตรชาย
ของอินโนม แต่จะเรียกว่า หุบ

เขาแห่งการฆ่าฟันกัน เพราะเขา
จะฝังกันไว้ในโทเฟทจนไม่มีที่
ว่างแล้ว

33 และศพของชนชาตินี้จะเป็น
อาหารของนกในอากาศ และแก่
สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และไม่มี
ใครจะขบไล่ให้มันไปเสียได้

34 เราจะกระทำให้เสียงร่ำร้อง
และเสียงยินดี เสียงของเจ้าบ่าว
และเสียงของเจ้าสาว ขาดหายไป
จากถนนหนทางแห่งกรุงเยรู-
ซาเล็ม เพราะว่าแผ่นดินนั้นจะ
ต้องรกร้างไป

ความบาปของยูดาห์
8 "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ใน
กาลครั้งนั้น กระจุกของ
บรรดากษัตริย์ยูดาห์ กระจุก
เจ้านาย กระจุกปุโรหิต กระจุก
ผู้พยากรณ์ และกระจุกของชาว
เมืองเยรูซาเล็มจะมีคนเอาออก
มาจากอุโมงค์ของเขาทั้งหลาย
เหล่านี้

2 และเขาจะกระจายกระจุกเหล่านี้
นั้นออกต่อหน้าดวงอาทิตย์ ดวง
จันทร์ และบริวารแห่งฟ้าสวรรค์
ทั้งสิ้น ซึ่งเขาทั้งหลายรักและ
ปรนนิบัติ ซึ่งเขาได้ติดตาม ซึ่ง
เขาได้แสวงหาและนมัสการ จะ
ไม่มีใครรวบรวมหรือฝังกระจุก
เหล่านี้ แต่จะเป็นเหมือนมูล
สัตว์ที่พื้นดิน

(28) อสย 1:4-5; ศพย 3:2 (29) โยบ 1:20; อสย 15:2-3 (30) 2 พกษ 21:4, 7

(31) ยรม 19:5-6; 32:35 (32) สนต 26:30; อสค 6:5-7 (33) พบญ 28:26; สดต 79:2

(34) อสย 24:7-8; อสค 26:13 (1) 1 พกษ 13:2 (2) พบญ 4:19; 2 พกษ 17:16

3 บรรดาคนที่เหลืออยู่จาก
ครอบครัวร้ายนี้ ซึ่งตกค้างอยู่
ในสถานที่ทิ้งสิ่งซึ่งเราได้ขับไล่
เขาไป จะเลือกความตายยิ่งกว่า
ที่จะมีชีวิตอยู่ พระเยโฮวาห์
จอมโยธาตรัสดังนี้

4 เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เมื่อ
มนุษย์ล้มลง เขาจะไม่ลุกขึ้นอีก
หรือ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดหันไป เขาจะ
ไม่หันกลับมาหรือ

5 ทำไมชาวเยรูซาเล็มนี้จึงได้หัน
ไป เป็นการกลับสัตย์อยู่เป็น
นิตย์ เขายึดการหลอกลวงไว้มั่น
เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอมกลับ
6 เราได้ตั้งใจและคอยฟัง แต่เขา
ทั้งหลายก็พูดไม่ถูกต้อง ไม่มี
คนใดกลับใจจากความชั่วของ
ตน กล่าวว่า 'ฉันได้ทำอะไรไป
แล้วบ้าง' ทุกคนหันไปตามทาง
ของเขาเอง เหมือนม้าวิ่งหัวทิ่ม
เข้าไปในสงคราม

7 แม้ว่านกกระสาตำบลบไฟยัง
รู้จักเวลากำหนดของมัน และ
นกเขา นกนางแอ่น และนก
กรอด ได้รักษาเวลามาของมัน
แต่ประชาชนของเราไม่รู้จักคำ
ตัดสินของพระเยโฮวาห์

8 เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า 'เรามี
ปัญญา และพระราชบัญญัติของ
พระเยโฮวาห์ก็อยู่กับเรา' แต่ดู
เถิด แน่นอนเขาทำอย่างไรประ-

โยชน์ คือปากกาของพวกอา-
ลักษณ์ได้ทำอย่างไรประโยชน์
9 คนมีปัญญาจะได้รับความอาย
เขาจะคร่ำมกลัวและถูกจับตัวไป
ดูเถิด เขาได้ปฏิเสธพระวณะ
ของพระเยโฮวาห์ และปัญญา
อย่างใดมีในตัวเขาเล่า

10 เพราะฉะนั้น เราจะให้ภรรยา
ของเขาตกไปเป็นของคนอื่น ให้
ไร่นาของเขาตกแก่ผู้ที่จะได้รับ
เป็นมรดก เพราะว่าตั้งแต่คนที่
ต่ำ ต้อยที่สุดถึงคนที่ใหญ่โตที่
สุด ทุกคนโลภอยากได้กำไร ตั้ง
แต่ผู้พยากรณ์ถึงปุโรหิต ทุกคน
ก็ทำการฉ้อเขา

11 เขาได้รักษาแผลบุตรสาว
แห่งประชาชนของเราแต่เล็ก
น้อย กล่าวว่า 'สันติภาพ สันติ
ภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเสียเลย

12 เมื่อเขากระทำการอันน่าสะ-
อิดสะเอียน เขาละอายหรือ
เปล่าเลย เขาไม่ละอายเสียเลย
เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่
เป็นเลย เพราะฉะนั้นเขาจะล้ม
ลงท่ามกลางพวกที่ล้มแล้ว ใน
เวลาแห่งการลงอาญาเขาทั้ง
หลาย เขาจะล้มคว่ำลง พระเย-
โฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

13 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะ
ผลาญเขาเป็นแน่ เถาะงุ่นจะไม่
มีผล หรือต้นมะเดื่อไม่มีผล ใบ
ก็จะเหี่ยวแห้งไป และสิ่งใดที่เรา

(3) 1 พกษ 19:4 (4) สกษ 24:16; ฮชย 14:1 (5) ยรม 2:32 (6) โยบ 33:27-28

(7) สกษ 6:6-8; อสย 1:3 (8) โยบ 5:12-13 (9) ยรม 6:15 (10) พบญ 28:30-32

(11) 1 พกษ 22:6; พคด 2:14 (12) สดต 52:1 (13) อสย 24:21-22; อสค 22:19-21

ให้เขาก็อันตรธานไปจากเขา”
 14 ทำไมเราจึงนั่งนิ่งๆ จงพากัน
 มา ให้เราเข้าไปในหัวเมืองที่มี
 ป้อม และนั่งเสียที่นั่นเถิด
 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
 จะทรงให้เรานิ่ง และทรง
 ประทานน้ำดีหมั้นให้เราดื่มเพราะ
 เราได้กระทำความบาปต่อพระเยโฮ-
 วาห์
 15 เรามองหาสันติภาพ แต่ไม่มี
 ความดีอะไรมาเลย เรามองหา
 เวลารักษาให้หาย แต่ประสบ
 ความสยดสยอง
 16 “เสียงคนองแห่งม้าของเขา
 ก็ได้ยินมาจากเมืองดาน แผ่น
 ดินทั้งสี่ก็หวั่นไหวด้วยเสียง
 ร้องของกองอาชาของเขา มันทั้ง
 หลายมากินแผ่นดินและสิ่งทั้ง
 ปวงที่อยู่บนนั้นจนหมด ทั้ง
 เมืองและผู้ที่อยู่อาศัยในเมือง
 17 เพราะ ดูเถิด เราจะส่งงูเข้า
 มาท่อกกลางเจ้า คืองูทบทางซึ่ง
 จะผูกด้วยมุนต์ไม่ได้ และมัน
 จะกัดเจ้าทั้งหลาย” พระเยโฮ-
 วาห์ตรัสดังนี้แหละ
 18 เมื่อข้าพเจ้าจะปลอมโยนตัว
 เองเนื่องด้วยความเศร้าโศก จิต
 ใจของข้าพเจ้าก็อ่อนเปลี้ยอยู่
 ภายใน
 19 ฟังซิ เสียงร้องของบุตรสาว
 แห่งประชาชนของข้าพเจ้า
 เพราะเหตุคนที่อาศัยอยู่ใน

แผ่นดินห่างไกล “พระเยโฮวาห์
 มิได้สถิตในศิโยนหรือ กษัตริย์
 ของเมืองนั้นไม่อยู่ในนั้นหรือ”
 “ทำไมเขายั่วเราให้โกรธด้วย
 รูปเคารพสลักของเขา และด้วย
 พระต่างตัวของเขา”
 20 “ฤดูเกี่ยวก็ผ่านไป ฤดูแล้งก็
 สิ้นลงแล้ว และเราทั้งหลายก็ไม่
 รอด”
 21 เพราะแผลบุตรสาวแห่ง
 ประชาชนของข้าพเจ้า หัวใจ
 ข้าพเจ้าจึงเป็นแผล ข้าพเจ้า
 เศร้าหมอง และความสยดสยอง
 ก็ยึดข้าพเจ้าไว้มั่น
 22 ไม่มีพิมเสนในกิเลอาดหรือ
 ไม่มีแพทย์ที่นั่นหรือ ทำไม
 ออนามัยแห่งบุตรสาวประชาชน
 ของข้าพเจ้าจึงไม่กลับสู่สภาพ
 เดิมได้
 การไม่เชื่อฟังพระเจ้า
 นำการพิพากษามาสู่ยูดาห์
 9 โอ ถ้าศีรษะของข้าพเจ้า
 เป็นน้ำ และดวงตาของ
 ข้าพเจ้าเป็นบ่อน้ำ พุก็ จะดี
 เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร้องให้ทั้ง
 กลางวันและกลางคืน เพราะ
 บุตรสาวแห่งประชาชนของ
 ข้าพเจ้าที่ถูกฆ่า
 2 โอ ถ้าข้าพเจ้ามีที่พักสำหรับ
 คนเดินทางอยู่ที่ในถิ่นทุรกัน-
 ดารก็ จะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้
 พราวจากชนชาติของข้าพเจ้า

(14) 2 พกษ 7:3-4 (15) ยรม 4:10 (16) วนฉ 18:29; 20:1 (17) พบญ 32:24
 (18) โยบ 7:13-14 (19) อสย 13:5; 39:3 (20) สกษ 10:5 (21) นนม 2:3; สดต 137:3
 (22) ปฐก 37:25; มธ 9:11-12 (1) สดต 119:136 (2) สดต 55:6-8; 120:5-7

และไปให้พ้นเขาเสีย เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนลวงประเวณีทั้งหมด และเป็นหมู่คนที่มักทรยศ 3 "เขาทั้งหลายงอลิ้นของเขาเหมือนคันธนูเพื่อกล่าวความเท็จ แต่เขาทั้งหลายไม่กล้าสู้เพื่อความจริงในแผ่นดิน เพราะเขาทั้งหลายจากความชั่วอย่างนี้ไปสู่ความชั่วอย่างนั้น และเขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

4 "ขอให้ทุกคนระวังเพื่อนบ้านของตน และอย่าวางใจในพี่น้องคนใดเลย เพราะว่าพี่น้องทุกคนจะเป็นคนหลอกล่อ และเพื่อนบ้านทุกคนจะเที่ยวไปเป็นคนครหานินทา

5 ทุกคนจะล่อลวงเพื่อนบ้านของตน ไม่มีใครจะพูดความจริงสักคนเดียว เขาได้สอนลินของเขาให้พูดมุสา เขาได้กระทำ ความชั่วช้าจนน่าเบื่อหน่าย

6 เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางการล่อลวง โดยการล่อลวงเขาปฏิเสธที่จะรู้จักเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

7 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะถลุงเขาและทดลองเขา เหตุบุตรสาวแห่งประชาชนของเรา เราจะทำอย่างอื่นได้อย่างไร 8 ลิ้นของเขาเป็นเหมือนลูกศรที่

ยิงออกไป มันพุดมารยา เขาพูดอย่างสันติกับเพื่อนบ้านของเขา ด้วยปาก แต่ในใจของเขา เขาวางแผนการคอยดักเขาอยู่"

9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ไม่ควรที่เราจะลงโทษเขาเพราะสิ่งเหล่านี้หรือ ไม่ควรที่จิตใจเราจะแค้นเคืองประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ

10 เราจะร้องไห้และครวญคราง เหตุภูเขานั่น และคร่ำครวญเหตุลานหญ้าในถิ่นทุรกันดารเพราะว่ามันถูกเผาเสีย ไม่มีผู้ใดผ่านไปมา ไม่ได้ยินเสียงสัตว์เลี้ยงรื่อง ทั้งนกในอากาศและสัตว์ได้หนีไปเสียแล้ว

11 เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นกองซากปรักหักพัง เป็นถ้ำของมิงกร และเราจะกระทำให้หัวเมืองของยูดาห์เป็นที่รกร้าง ไม่มีชาวเมืองสักคนเดียว"

12 ใครเป็นคนมีปัญญาที่จะเข้าใจความนี้ได้ และมีผู้ใดที่พระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขา เขาจึงประกาศความนั้นได้ เหตุไฉนแผ่นดินจึงพังทำลายและถูกเผาเสียเหมือนถิ่นทุรกันดาร จึงไม่มีใครผ่านไปมา

13 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งราชบัญญัติของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าเขา และไม่ได้เชื่อฟัง

(3) สดต 52:2-4 (4) สภข 26:24-25 (5) อสย 59:13-15; มคา 6:12 (6) ยรม 11:19 (7) อสค 22:18-22 (8) สดต 12:2; 57:4 (9) อสย 1:24 (10) ยรม 4:19-26; 7:29 (11) นทม 4:2; สดต 79:1 (12) พบญ 32:29; สดต 107:43 (13) 2 พศด 7:19

เสียงของเรา หรือดำเนินตาม
นั้น

14 แต่ได้ดำเนินตามใจของตน
เองอย่างตื้อตึง และติดตามพระ
บาอัล อย่างที่บรรพบุรุษได้สั่ง
สอนเขาไว้”

15 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล
จึงตรัสว่า “ดูเถิด เราจะเลี้ยง
ชนชาตินี้ด้วยบอระเพ็ด และให้
น้ำดื่มให้เขาดื่ม

16 เราจะกระจายเขาไปท่าม-
กลางประชาชาติ ที่ตัวเขาเอง
และบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก
และเราจะส่งดาบให้ไล่ตามเขา
ทั้งหลาย จนเราจะผลาญเขาลิ้น”

การอ้อนวอน

ให้วางใจในพระเจ้า

17 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ดังนั้นว่า “จงพิจารณาดู และเรียก
นางร้องไห้ให้มา จงให้คนไป
ตามหญิงที่ชานาญมา

18 ให้เขารับส่งเสียงคร่ำครวญ
เพื่อเราทั้งหลาย เพื่อนำตาจะ
อาบตาของเรา และหนังตาของ
เราจะมึนน้ำตาพุดออกมา

19 เพราะได้ยินเสียงคร่ำครวญ
จากศิโยนว่า “เราทั้งหลายย่อย
ยับเพียงใดแล้ว เราอับอายหนัก
หนา เพราะเราได้ทอดทิ้งแผ่นดิน
เพราะที่อาศัยของเราได้
เหวี่ยงพวกเราออกไป”

20 โอ หญิงเอ๋ย จงฟังพระวาทะ
ของพระเยโฮวาห์ และให้หูของ
เจ้ารับพระวาทะจากพระโอษฐ์
ของพระองค์ จงสอนบุตรสาว-
คราวญแก่บุตรสาวของเจ้า จง
สอนบทเพลงศพแก่เพื่อนบ้าน
ของเธอทุกคน

21 เพราะความตายได้ขึ้นมาเข้า
หน้าตาของเรา มันเข้ามาในวัง
ทั้งหลายของเรา ตัดพวกเด็ก ๆ
ออกเสียจากข้างนอก และตัด
คนหนุ่ม ๆ ออกเสียจากถนนทั้ง
หลาย

22 จงพูดว่า “พระเยโฮวาห์ตรัส
ดังนั้นว่า “ศพนุษย์จะล้มลง
เหมือนมูลสัตว์ตกตามพื้นทุ่ง
เหมือนฟ่อนข้าวล้มตามผู้เกี่ยว
และไม่มีผู้ใดจะเก็บ”

23 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า
“อย่าให้ผู้มีปัญญาอวดในสติ
ปัญญาของตน อย่าให้ชาย
ฉกรรจ์อวดในความเข้มแข็งของ
ตน อย่าให้คนมั่งมื่ออวดในความ
มั่งคั่งของตน

24 แต่ให้ผู้อวดอวดในสิ่งนี้คือ
ในการที่เขาเข้าใจและรู้จักเราว่า
เราคือพระเยโฮวาห์ ทรงสำแดง
ความเมตตา ความยุติธรรมและ
ความชอบธรรมในโลก เพราะว่า
เราพอใจในสิ่งเหล่านี้” พระเย-
โฮวาห์ตรัสดังนั้นแหละ

25 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด

(14) ปฐก 6:5; รบ 1:21-24 (15) สดต 60:3 (16) ลนต 26:33 (17) 2 พศต 35:25
(18) ยรม 9:10 (19) อสค 7:16-18; มคา 1:8-9 (20) อสย 3:16 (21) ยรม 6:11
(22) 2 พกษ 9:37 (23) โยบ 5:12-14 (24) สดต 44:8 (25) อสค 28:10; 32:19-32

วันเวลากำลังมาถึงแล้ว เมื่อเราจะลงโทษบรรดาผู้ที่รับพิธีเข้าสู่หีบพร้อมด้วยผู้ที่มิได้รับพิธีเข้าสู่หีบ คือ

26 อียิปต์ ยูดาห์ เอโดม และคนอัมโมน โมอับและบรรดาคนที่อยู่ในมมที่ไกลที่สุด ทุกคนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เพราะบรรดาประชาชาติเหล่านั้นมิได้รับพิธีเข้าสู่หีบ และบรรดาวงศ์วานอิสราเอลก็มีได้รับพิธีเข้าสู่หีบทางจิตใจ”

พระเจ้ากับบรรดารูปเคารพ
10 โอ วงศ์วานอิสราเอล เอ๋ย จงฟังพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้า 2 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “อย่าเรียนรู้วิถีทางแห่งบรรดาประชาชาติ หรืออย่าคร่ำครวญ เพราะหมายสำคัญของท้องฟ้า ตามที่บรรดาประชาชาติคร่ำครวญนั้น

3 เพราะธรรมเนียมของชนชาติทั้งหลายก็ไร้สาระ เขาตัดต้นไม้มาจากป่าต้นหนึ่ง เป็นสิ่งที่มีอยู่ ช่างได้กระทำด้วยขวาน

4 เขาทั้งหลายก็เอาเงินและทองมาประดับ เขาตอกไว้แน่นด้วยค้อนและตะปู มันก็เคลื่อนไหวไปมาไม่ได้

5 มันตั้งขึ้นเหมือนต้นอินทผลัม มันพุดไม่ได้ คนต้องชนมันไป

เพราะมันเดินไม่ได้ อย่างกลิ้งมันเลย เพราะมันทำร้ายไม่ได้ มันก็ทำดีไม่ได้ด้วย”

6 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ หามีผู้ใดเหมือนพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเป็นใหญ่ และพระนามของพระองค์มีฤทธิ์มาก

7 โอ ข้าแต่กษัตริย์แห่งบรรดาประชาชาติ ผู้ใดจะไม่ยำเกรงพระองค์ เพราะพระองค์สมควรแก่การอย่างนี้ เพราะในบรรดาปราชญ์ของบรรดาประชาชาติ และในบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของเขา ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์

8 เขาทั้งหลายทั้งโหนดและงูเขลา ไม่นั้นเป็นแต่คำสอนไร้สาระ

9 เครื่องเงินทูนั้นเขาเอามาจากทารซิช และเอาทองคำมาจากเมืองอูฟาส เป็นผลงานของช่างฝีมือ และเป็นผลนำมือของช่างทอง เสื้อผ้าของรูปเคารพนั้นสีครามและสีม่วง เป็นผลงานของคนช่างานาญทั้งสิ้น

10 แต่พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และเป็นพระมหากษัตริย์เนื่องนิรันดร์ พอทวงพระพิโรธแผ่นดินก็หวั่นไหว และบรรดาประชาชาติจะทนต่อความกริ้วของพระองค์ไม่ได้

11 เจ้าจงพูดกับเขาทั้งปวงดังนี้

(26) ยรม 25:9-26 (1) 1 พกษ 22:19 (2) ลนต 18:3; 20:23 (3) ลนต 18:30

(4) สดต 115:4 (5) สดต 115:5-8; 135:16-18 (6) อพย 8:10 (7) โยบ 37:23-24

(8) สดต 115:8 (9) 1 พกษ 10:22 (10) 1 พกษ 18:39 (11) สดต 96:5; ยรม 10:15

ว่า “บรรดาพระผู้ที่มีได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะพินาศไปจากแผ่นดินโลกและจากภายใต้ฟ้าสวรรค์เหล่านี้”

12 พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงซึ่งฟ้าสวรรค์ออกด้วยความเข้าใจของพระองค์

13 เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงก็มีเสียงน้ำคะนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้หมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝน และทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์

14 มนุษย์ทุกคนโง่ในทางความรู้ของตน ช่างทองทุกคนจะได้ตายเพราะรูปเคารพสลักของตน เพราะรูปเคารพหล่อของเขาเป็นของเท็จ และไม่มีลมหายใจในรูปเคารพนั้น

15 มันเป็นเรื่องไร้ค่า และเป็นผลงานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการลงโทษ

16 พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เหมือนสิ่งเหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อร่างทุกสิ่งขึ้น และอิสราเอลเป็นตระกูลที่เป็นมรดกของพระองค์

พระเยโฮวาห์จอมโยธาเป็นพระนามของพระองค์

17 โอ เจ้าทั้งหลายที่อาศัยอยู่ภายใต้การถูกล้อมเอ๋ย จงเก็บข้าวของจากพื้นดิน

18 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ดูเถิด เราจะเหวี่ยงชาวแผ่นดินออกไปเสีย ณ เวลานี้ และเราจะนำความทุกข์ใจมาถึงเขาเพื่อให้เขารู้สึก”

19 วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะความเจ็บปวดของข้าพเจ้า บาดแผลของข้าพเจ้าก็ร้ายหนัก แต่ข้าพเจ้าว่า “แท้จริงนี่เป็นความทุกข์ใจ และข้าพเจ้าจะต้องทนเอา”

20 พลัปปลาของข้าพเจ้าก็ถูกทำลาย และเชือกของข้าพเจ้าก็ขาดสิ้น ลูก ๆ ของข้าพเจ้าจากข้าพเจ้าไปหมด และไม่มีเขากอีกแล้ว ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่จะกางเต็นท์ให้ข้าพเจ้าอีก และแขวนม่านของข้าพเจ้าให้

21 เพราะว่าผู้เลี้ยงแกะก็โง่และไม่ได้เสาะหาพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจะมีได้จำเจริญขึ้น และฝูงแกะทั้งหลายของเขาก็จะกระจัดกระจายไป

22 ดูเถิด เสียงลือมาถึงแล้ว เสียงโกลาหลยิ่งใหญ่จากแดนเหนือ อดมากระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้าง และให้เป็นถ้ำของมังกร

(12) ปฐม 1:1, 6-9 (13) โยบ 37:2-5 (14) สดต 14:2; 92:6 (15) ยรม 10:8

(16) สดต 16:5-6; 73:26 (17) อสด 12:3-12 (18) พชญ 28:63-64 (19) ยรม 4:19

(20) อสย 54:2; พคค 2:4-6 (21) ยรม 10:8, 14 (22) สบก 1:6-9; มลค 1:3

23 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า ทางของมนุษย์ไม่อยู่ที่ตัวเขา คือไม่อยู่ที่มนุษย์ผู้ซึ่งดำเนินไปที่จะนำผีก้าวของตนเอง

24 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดตีสอนข้าพระองค์ด้วยความยุติธรรม มิใช่ด้วยความเกรี้ยวของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์มาถึงความสูญเปล่า

25 ขอพระองค์ทรงเทพะพิโรธของพระองค์เหนือเหล่าประชาชาติที่ไม่รู้จักพระองค์ และเหนือครอบครัวทั้งหลายที่ไม่ออกพระนามของพระองค์ เพราะเขาทั้งหลายได้กินเผาผลาญยาโคบ เขาได้เขมือบท่านเสีย และเผาผลาญท่านเสีย และกระทำที่อาชั้ยของท่านให้กร้างไป

เยเรมีย์ประกาศเรื่องพันธสัญญาที่ยูดาห์ไม่รักษา
1 พระวณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า
 2 "เจ้าจงฟังถ้อยคำในพันธสัญญานี้เถิด และจงกล่าวแก่คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม
 3 เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า คนหนึ่งคนใดที่ไม่เชื่อฟังถ้อยคำในพันธสัญญานี้

ให้ผู้นั้นเป็นที่แช่งเถิด
 4 ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่เราบัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย ในวันที่เราได้นำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากเตาไฟเหล็ก กล่าวไว้ จงเชื่อฟังเสียงของเรา และจงกระทำทุกอย่างที่เราบัญชาเจ้าไว้ เจ้าจึงจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า

5 เพื่อเราจะกระทำสำเร็จตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าว่า จะประทานแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์แก่เขาอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้" แล้วข้าพเจ้าจึงทูลตอบว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอให้เป็นดังนั้นเถิด"

6 และพระเยโฮวาห์ ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงป่าวร้องถ้อยคำเหล่านี้ ทั้งสิ้นในหัวเมืองของยูดาห์และในถนนหนทางเยรูซาเล็มว่า จงฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้และประพฤติตาม 7 เพราะเราได้กล่าวตักเตือนอย่างแข็งแรงต่อบรรพบุรุษของเจ้า ในวันที่เรานำเขาขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แม้จนถึงทุกวันนี้อย่างไม่หยุดยั้งกล่าวตักเตือนว่า จงเชื่อฟังเสียงของเรา 8 ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็ไม่เชื่อฟังหรือเจียหูฟัง แต่ทุกคนด่า-

(23) สดต 17:5; 37:23 (24) ยรม 30:11 (25) สดต 79:6-7 (2) อพย 19:5

(3) พบญ 27:26 (4) อพย 24:3-8; พบญ 5:2-3 (5) ปฐก 22:16-18 (6) ยรม 3:12

(7) 1 ซมอ 8:9; อฟ 4:17; 2 ธส 3:12 (8) นหม 9:16-17; อสค 20:8; ศคย 7:11

เนินตามความดีที่กระต้างแห่งจิตใจอันชั่วร้ายของเขา เหตุฉะนี้เราจึงจะนำซึ่งตามบรรดาถ้อยคำแห่งพันธสัญญาที่ เราได้บัญชาให้เขากระทำ แต่เขาไม่ได้กระทำตามนั้น ให้มาตกเหนือเขา”

9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “มีการคิดกบฏท่ามกลางคนยูดาห์และท่ามกลางชาวกรุงเยรูซาเล็ม

10 เขาได้หันกลับไปหาความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ปฏิเสธไม่ยอมฟังถ้อยคำของเรา เขาติดตามพระอื่น ๆ และปรนนิบัติพระนั้น วงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์ได้ผิดพันธสัญญาของเรา ซึ่งเรากระทำต่อบรรพบุรุษของเขา

11 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเขา ซึ่งเขาหนีไม่พ้น ถึงเขาจะร้องทุกข์ต่อเรา เราจะไม่ฟังเขาทั้งหลาย

12 แล้วหัวเมืองยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มจะไปร้องทุกข์ต่อพระ ซึ่งเขาทั้งหลายได้เผาเครื่องหอมถวายนั้น แต่พระเหล่านั้นจะช่วยเขาให้รอดในเวลาลำบากไม่ได้

13 โอ ยูดาห์เอ๋ย พระทั้งหลายของเจ้าก็มากเท่ากับหัวเมืองทั้ง

หลายของเจ้า และตามจำนวนหนทางในกรุงเยรูซาเล็มเจ้าได้ตั้งแท่นบูชาถวายสิ่งที่น่าอัปยศคือแท่นสำหรับเผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล

14 เพราะฉะนั้น เจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้นหรืออธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย เพราะเราจะไม่ฟังเมื่อเขาร้องต่อเราในเวลาลำบาก

15 ผู้ที่รักของเรานั้นมีสิทธิอะไรในนี้เวศของเราเล่า ในเมื่อนางนั้นได้กระทำการชั่วช้ามาก และเนื้ออันบริสุทธิ์ได้พ้นไปจากเจ้าแล้ว เมื่อเจ้ากระทำชั่ว เจ้าจึงเร่งโลด

16 พระเยโฮวาห์ทรงเคยเรียกเจ้าว่า ‘ต้นมะกอกเทศสดงดงามด้วยผลเป็นอย่างดี’ แต่พระองค์ทรงก่อไฟเผามันเสียด้วยเสียงพายไใหญ่ และกิ่งทั้งหลายของมันก็ถูกหักเสียแล้ว

17 ด้วยว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ได้ปลุกเจ้า ได้ทรงประกาศความร้ายให้ตกแก่เจ้า เพราะความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์ ซึ่งเขาได้กระทำต่อสู้นตนเอง เพื่อได้ยั่วยุให้เราโกรธ ด้วยการเผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล”

18 พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็รู้แล้ว

(9) อสค 22:25-31; สขย 6:9 (10) 1 ซมอ 15:11 (11) 2 พกษ 22:16 (12) ยรม 2:28

(13) พบญ 32:16-17; 2 พกษ 23:4-5 (14) อพย 32:10 (15) ลก 8:28; รม 11:28

(16) สดต 52:8; รม 11:17-24 (17) 2 ซมอ 7:10; สดต 44:2 (18) 1 ซมอ 23:11-12

พระองค์ทรงสำแดงการกระทำ
ของเขาแก่ข้าพระองค์

19 แต่ข้าพระองค์เป็นเหมือน
ลูกแกะหรือวัวซึ่งถูกพามาถึงที่
ฆ่า ข้าพระองค์ไม่ทราบเลยว่า
พวกเขาได้ออกอุบายต่อข้า
พระองค์โดยกล่าวว่า "ให้เรา
ทำลายต้นไม้กับผลของมันเสีย
ด้วย ให้เราตัดเขาออกเสียจาก
แผ่นดินของคนเป็น เพื่อชื่อของ
เขาจะไม่เป็นที่ระลึกถึงอีกเลย"

20 แต่ว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
จอมโยธา ผู้ทรงพิพากษาอย่าง
ชอบธรรม ผู้ทรงทดลองดูตั้งใจ
และจิต ขอให้ข้าพระองค์แลเห็น
การแก้แค้นของพระองค์ตักแก่
เขา เพราะข้าพระองค์ได้มอบ
เรื่องของข้าพระองค์ไว้กับพระ
องค์แล้ว

21 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับคนตำบลอา-
นาโธท ผู้แสวงหาชีวิตของเจ้า
และกล่าวว่า "อย่าพยากรณ์ใน
พระนามของพระเยโฮวาห์ หรือ
มิฉะนั้นเจ้าจะต้องตายด้วยมือ
ของเรา"

22 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด เราจะ
ลงโทษเขาทั้งปวง พวกคนหนุ่ม
จะตายด้วยดาบ บรรดาบุตรชาย
และบุตรสาวของเขาจะตายด้วย
การกินดาร์อาหาร

23 จะไม่มีเหลือสักคนเดียว
เพราะเราจะนำความร้ายมาสู่คน
ตำบลอานาโธท คือปีแห่งการลง
โทษเขา"

เรื่องร้องทุกข์ของเยเรมีย์

และคำตอบจากพระเจ้า

12 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
เมื่อข้าพระองค์รู้สึกดีกับ
พระองค์ พระองค์ก็ทรงเป็นฝ่าย
ถูก แม้กระนั้นข้าพระองค์ก็ยังขอ
ทูลเสนอเหตุผลดีของข้าพระองค์
ต่อพระองค์ โฉนทางของคนชั่ว
จึงจำเจริญขึ้น โฉนทุกคนที่ทรยศ
ก็อยู่เย็นเป็นสุข

2 พระองค์ทรงปลุกเขาทั้งหลาย
และเขาทั้งหลายก็หุ่ยรากลง
เขาทั้งหลายงอกงามขึ้นและบัง-
เกิดผล พระองค์ทรงอยู่ใกล้ที่
ปากของเขา แต่ไกลจากใจของ
เขา

3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระ
องค์ทรงรู้จักข้าพระองค์ พระ
องค์ทรงเห็นข้าพระองค์และทรง
ทดลองใจของข้าพระองค์ที่มีต่อ
พระองค์ ขอทรงจุดเขาออกมา
เหมือนแกะสำหรับการฆ่า และ
ตั้งเขาทั้งหลายไว้ต่างหากเพื่อ
วันฆ่า

4 แผ่นดินนี้จะไว้ทุกข์นานเท่าใด
และผึกหญ้าตามท้องนาทุกแห่ง
จะเหี่ยวแห้งไปนานเท่าใดเพราะ
ความชั่วของผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น

(19) สภข 7:22; อสย 53:7 (20) ปฐก 18:25; สดต 98:9 (21) ยรม 12:5-6; 20:10

(22) 2 พศต 36:17; พคค 2:21 (23) อสย 14:20-22 (1) ปฐก 18:25; พญญ 32:4

(2) อสค 17:5-10; 19:10-13 (3) 2 พกษ 20:3; 1 พศต 29:17 (4) ยรม 9:10; 14:2

สัตว์และนกก็ถูกผลาญไปเสีย
สิ้น เพราะเขาวัว “พระองค์จะไม่
ทอดพระเนตรบนปลายสุดของ
เราทั้งหลาย”

5 “ถ้าเจ้าวิ่งแข่งกับทหารราบ
และเขาทำให้เจ้าเหน็ดเหนื่อย
เจ้าจะแข่งกับม้าได้อย่างไร และ
ถ้าเจ้ายังเหน็ดเหนื่อยในแผ่นดิน
แห่งสันติภาพซึ่งเจ้าวางใจ
นั้น เจ้าจะอย่างไรในคลื่นของ
ลุ่มแม่น้ำจอร์แดน

6 เพราะว่าแม่พี่น้องของเจ้าและ
วงศ์วานของบิดาเจ้า แม้ว่าเขาก็
ได้กระทำการทรยศต่อเจ้า เขา
ยังเรียกให้ฝูงชนไล่ตามเจ้าไป
ถึงแม้ว่าเขาพูดถ้อยคำอย่างดี
แก่เจ้า อย่าเชื่อเขาเลย

7 เราได้ละทิ้งนิเวศของเรา เรา
ได้เหวี่ยงมรดกของเราทิ้ง เราได้
มอบผู้ที่รักของจิตใจเราไว้ในมือ
ศัตรูของเธอ

8 มรดกของเราได้กลายเป็น
เหมือนสิ่งโตในป่าต่อเรา เขา
ตะเบ็งเสียงของเขาเข้าใส่เรา
เพราะฉะนั้นเราจึงเกลียดเขา

9 มรดกของเราเป็น แก้ว เรา
เหมือนนกหลายตัว นกซึ่งอยู่
รอบต่อสู้นกนั้น มาเถิด มา
ชุมนุมสัตว์ป่าทุ่งทั้งสิ้น นำมัน
ให้มากินเสีย

10 ผู้เลี้ยงแกะเป็นอันมากได้
ทำลายสวนองุ่นของเราเสีย เขา

ทั้งหลายได้เหยียบย่ำ ส่วนของ
เราไว้ใต้ฝ่าเท้า เขาทั้งหลายได้
กระทำให้ส่วนอันพึงใจของเรา
กลายเป็นถิ่นทุรกันดารที่รกร้าง
11 เขาทั้งหลายได้กระทำส่วน
ของเราให้รกร้าง เมื่อรกร้างส่วน
นั้นก็คร่ำครวญต่อเรา แผ่นดิน
ทั้งสิ้นก็ถูกทิ้งให้รกร้าง เพราะ
ไม่มีผู้ใดเอาใจใส่ในเรื่องนี้

12 ผู้ทำลายล้างได้มาบนบรรดาศักดิ์
ที่สูงทั้งปวงในถิ่นทุรกันดาร
เพราะว่าแสงดาบของพระเยโฮ-
วาห์จะทำลายจากปลายแผ่นดิน
นี้ไปถึงปลายอีกข้างหนึ่ง ไม่มี
เนื้อหนังใด ๆ ที่มีสันติภาพ

13 เขาทั้งหลายได้หว่านข้าวสาลี
แต่จะเกี่ยวหนาม เขาได้กระทำ
ให้ตัวเจ็บปวด แต่จะไม่ได้กำไร
อะไร เขาทั้งหลายจะละอายด้วย
ผลการเกี่ยวของเขา ด้วยเหตุ
ความโกรธเกรี้ยวกราดของพระ
เยโฮวาห์”

14 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ ด้วย
เรื่องบรรดาเพื่อนบ้านที่ชั่วร้าย
ของเรา ผู้ที่ได้แต่ต้องมรดกซึ่ง
เราได้ให้อิสราเอลประชาชนของ
เราสืบมรดกนั้นว่า “ดูเถิด
เราจะถอนเขาทั้งหลายขึ้นจาก
แผ่นดินของเขา และเราจะถอน
วงศ์วานยูดาห์จากท่ามกลางเขา
ทั้งหลาย

15 และต่อมาหลังจากที่เราได้

(5) สภษ 3:11 (6) ปฐก 37:4-11; โยบ 6:15 (7) อสย 2:6 (8) สขย 9:15; อมส 6:8

(9) 2 พกษ 24:2 (10) ยรม 6:3; 25:9 (11) พคค 1:1; ศคย 7:5 (12) ลนต 26:33

(13) ลนต 26:16; พบญ 28:38 (14) ยรม 48:26-27 (15) พบญ 30:3; อสย 23:17-18

ถอนเขาทั้งหลายขึ้นแล้ว เราจะกลับมีความเมตตาต่อเขาอีก และเราจะนำเขาทั้งหลายมาอีก ให้ต่างคนก็มายังมรดกของตน และยังแผ่นดินของตน

16 และจะเกิดกรณีขึ้นว่า ถ้าเขาทั้งหลายจะอุทิศสำหรับศึกษาทางแห่งประชาชนของเรา คือปฏิญาณในนามของเราว่า "ตราบิโดที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้น" อย่างที่เขาได้สอนประชาชนของเราให้ปฏิญาณโดยพระบาอัล แล้วเขาจะได้รับการสร้างขึ้นไว้ท่ามกลางประชาชนของเรา

17 แต่ถ้าเขาทั้งหลายจะไม่เชื่อฟัง แล้วเราจะถอนประชาชาตินั้นขึ้น และทำลายเขาจนสิ้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

ผ้าป่านคาดเอวที่สกปรก

เปรียบได้กับอิสราเอล

13 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าด้วยว่า "จงไปซื้อผ้าป่านคาดเอวมาผืนหนึ่ง คาดเอวของเจ้าไว้และอย่าจุ่มน้ำ"

2 ข้าพเจ้าจึงซื้อผ้าคาดเอวผืนหนึ่งตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ และคาดเอวของข้าพเจ้าไว้

3 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า

4 "จงเอาผ้าคาดเอวซึ่งเจ้าได้ซื้อ

มา ซึ่งอยู่ที่เอวของเจ้า และจงลุกขึ้นไปยังแม่น้ำยูเฟรติส แล้วซ่อนผ้าชิ้นไว้ในชอกหินแห่งหนึ่ง"

5 ข้าพเจ้าก็ไปและซ่อนผ้าชิ้นไว้ข้างแม่น้ำยูเฟรติส ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาข้าพเจ้า

6 ต่อมาอีกหลายวันพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงลุกขึ้นไปยังแม่น้ำยูเฟรติส และเอาผ้าคาดเอวซึ่งเราได้สั่งเจ้าให้ซ่อนไว้ที่นั่นนั้นมาเสียจากที่นั่น"

7 แล้วข้าพเจ้าก็ไปที่แม่น้ำยูเฟรติส และขุดเอาผ้าคาดเอวมาจากที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ซ่อนไว้ ดูเถิด ผ้าคาดเอวนั้นเสียหายหมด จะใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้

8 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์ก็มายังข้าพเจ้าว่า

9 "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราก็จะทำลายความทะนงใจของยูดาห์ และความทะนงใจใหญ่ยิ่งของเยรูซาเล็มเสียอย่างนั้นแหละ

10 คือชนชาติที่ชั่วร้ายนี้ ผู้ปฏิเสธไม่ฟังถ้อยคำของเรา ผู้ที่ดำเนินตามความดี อกระต่างแห่งจิตใจของตนเอง และได้ติดตามพระอื่น เพื่อจะปรนนิบัติและนมัสการพระเหล่านั้น จะเป็นเหมือนผ้าคาดเอวนั้นซึ่งจะ

(16) พบย 10:20-21 (17) สดต 2:8-12 (1) อสค 4:1; ฮบ 1:1 (2) สภข 3:5

(4) สดต 137:1 (5) อพย 39:42-43 (6) ยรม 13:2-5 (7) อสย 64:6; อสค 15:3-5

(9) อสค 16:50; ศพย 3:11; ลก 18:14 (10) กตว 14:11; 2 พตด 36:15-16

ใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้

11 เพราะผ้าคาดเอวติดอยู่ที่เอวของมนุษย์ฉันใด เราก็ได้กระทำไว้ห้วงศิวานทั้งสิ้นของอิสราเอล และวงศิวานทั้งสิ้นของยูดาห์ติดอยู่กับเราฉันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ เพื่อเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชน ชื่อเสียง ที่สรรเสริญ และสง่าราศีแก่เรา แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ฟัง

**การที่อิสราเอลจะตกเป็นเชลย
กำลังใกล้เข้ามา**

12 ฉะนั้นเจ้าจงกล่าวถ้อยคำนี้แก่เขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า 'น้ำองุ่นจะเต็มไหทุกลูก' และเขาทั้งหลายจะพูดกับเจ้าว่า 'เราไม่รู้หรือว่าน้ำองุ่นจะต้องเต็มไหทุกลูก'

13 แล้วเจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะให้ชาวแผ่นดินนี้ทั้งสิ้นเต็มไปด้วยความมึนเมา คือกษัตริย์ทั้งหลายของผู้ประทับบนบัลลังก์ของดาวิด พวกปุโรหิต พวกผู้พยากรณ์ และชาวกรุงเยรูซาเล็มทั้งสิ้น

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะเหวี่ยงเขาทั้งหลายให้ชนกันและกัน พวกพ่อก็ชนพวกลูก เราจะไม่สงสาร หรือไม่ไว้ชีวิต หรือไม่เมตตา แต่เราจะทำลาย

เขา"

15 จงฟังและเงี่ยหูฟัง อ้ายโยไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงลั่นพระวาจาแล้ว

16 จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย ก่อนที่พระองค์จะทรงนำความมึนเมา ก่อนที่เท้าของเจ้าจะสะดุดบนภูเขาที่มีแสงโพล้เพล้ และขณะเมื่อเจ้าทั้งหลายมองหาความสว่าง พระองค์ทรงกลับให้เป็นเงามัจจุราช และทรงกระทำให้เป็นความมืดทึบ

17 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายจะไม่ฟังจิตใจของข้าพเจ้าก็จะร้องไห้ลับๆ เพราะความทะนงใจของเจ้า ตาของข้าพเจ้าจะร้องไห้มากนัก และมีน้ำตาอาบหน้า เพราะฝูงแกะของพระเยโฮวาห์ถูกต้อนเอาไปเป็นเชลย

18 จงกล่าวแก่กษัตริย์และพระราชินีว่า "ขอทรงประทับ ณ ที่ต่ำ เพราะว่าอำนาจของพระองค์คือมงกุฎแห่งสง่าราศีของพระองค์จะหล่นมา"

19 หัวเมืองแห่งภาคใต้ก็ถูกปิดซึ่งไม่มีใครจะเปิดได้ ยูดาห์ทั้งสิ้นก็จะถูกกวาดไปเป็นเชลย จะถูกกวาดไปเป็นเชลยหมดทีเดียว

20 "จงเงยหน้าของเจ้าขึ้นดูเขาเหล่านั้นที่มาจากทิศเหนือ ฝูง

(11) อพย 19:5-6; พบญ 4:7 (12) อสค 24:19 (13) สดต 60:3; อสย 29:9; 49:26

(14) ยรม 19:9-11 (15) อสย 42:23; ยอล 1:2 (16) ยชว 7:19 (17) มลค 2:2

(18) 2 พกษ 24:12; อสค 19:2 (19) อสค 20:46-47 (20) อสย 56:9-12; อสค 34:7

แกะที่ได้มอบไว้ให้แก่เจ้านั้นอยู่ที่ไหน คือฝูงแกะที่งดงามของเจ้านั้นนะ

21 เจ้าจะว่าอย่างไรเมื่อเขาจะลงโทษเจ้า เพราะเจ้าเองได้สอนเขาให้เป็นนายและเป็นประมุขของเจ้า ความเจ็บปวดจะไม่เข้ามาครอบงำเจ้า อย่างความเจ็บปวดของผู้หญิงที่กำลังคลอดบุตรหรือ

22 และถ้าเจ้าว่าในใจของเจ้าว่า 'ทำไมสิ่งเหล่านี้จึงเกิดกับข้า' ก็เพราะความชั่วช้าที่มากมายใหญ่โตของเจ้า เลือดของเจ้าจึงต้องถูกถลกขึ้น และสันเท้าของเจ้าจึงไม่ปิดบัง

23 คนเอธิโอเปียเปลี่ยนวรรณของตนเองได้หรือ หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมัน ถ้าได้แล้ว เจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่วจะมากกระทำความดีก็ได้

24 ฉะนั้นเราจะกระจายเขาทั้งหลายไปเหมือนแกลบที่ถูกลมจากถิ่นทุรกันดาร

25 นี่เป็นส่วนของเจ้า เป็นส่วนที่เราได้ตวงออกให้แก่เจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ "เพราะเจ้าได้ลืมนเราเสียและไว้วางใจในการมูสา

26 ฉะนั้นเราเองจะถลกเลือดคูลุมของเจ้ามาปกหน้าเจ้า คือ

ให้เห็นความอับอายขายหน้าของเจ้า

27 เราได้เห็นการล่วงประเวณีของเจ้า การครวญหา การเล่นซู้ อย่างแก่ราคะของเจ้า และการที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า บนเนินเขาทั้งหลายที่ในทุ่งนา โอเยรูซาเล็มเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า อีกนานสักเท่าใดเจ้าจึงจะยอมกระทำให้เจ้าสะอาดได้"

ผู้พยากรณ์ประกาศ

เรื่องความแห้งแล้ง

14 พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเยเรมีย์ เกี่ยวด้วยความแห้งแล้งว่า

2 "ยูดาห์ไว้ทุกข์ และประตูเมืองทั้งปวงของเธอก็อ่อนกำลังลง ประชาชนของเธอก็แต่งดำหน้า ก้มอยู่บนแผ่นดิน และเสียงร้องของเยรูซาเล็มก็ขึ้นไป

3 ขุนนางของเธอส่งผู้น้อยของ เขาให้ไปตักน้ำ เขาทั้งหลายไปยังที่ซึ่งเห็นว่าไม่มีน้ำ เขาทั้งหลายก็กลับไปด้วยภาชนะเปล่า เขาทั้งหลายได้อายและขายหน้า เขาจึงคลุมศีรษะของเขาทั้งหลายเสีย

4 เพราะเรื่องแผ่นดินที่แห้งแล้ง เนื่องจากไม่มีฝนตกบนแผ่นดิน ชาวนาทั้งหลายก็อับอาย เขาทั้งหลายจึงคลุมศีรษะของเขาเสีย

5 แม้กวางตัวเมียที่อยู่ในท้องทุ่ง

(21) ออสย 10:3; ออสค 28:9 (22) พบทย 7:17 (23) ยรม 2:22 (24) ลนต 26:33

(25) โยบ 20:29 (26) พคด 1:8; ออสค 16:37 (27) สขย 1:2 (1) ยรม 17:8

(2) ออสย 3:26; สขย 4:3 (3) 1 พกษ 18:5-6 (4) ลนต 26:19-20 (5) โยบ 39:1-4

ก็ละทิ้งลูกที่ตกใหม่ของมันเสีย
เพราะว่าไม่มีหญ้า

6 ลาปายืนอยู่บนที่สูง มันสุดลม
หายใจเหมือนมังกร ตาของมัน
ก็มีตมัว เพราะไม่มีหญ้า”

7 “แม้ว่าความชั่วช้าของข้าพระ
องค์ทั้งหลายก็เป็นพยานปรัก-
ปราข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์ ขอพระองค์โปรดเกิด
เพื่อเห็นแก่พระนามของพระ
องค์ ด้วยว่าบรรดาการกลับสัตย์
ของข้าพระองค์ทั้งหลายก็มาก
ยิ่ง ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำ
บาปต่อพระองค์

8 โอ ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นความ
หวังแห่งอิสราเอล เป็นพระผู้
ช่วยให้รอดของเขาในยามลำ-
บาก โฉนพระองค์จะทรงเป็น
เหมือนคนต่างดาวในแผ่นดิน
หรือเหมือนคนเดินทางแหวะอา-
คัยค้างเพียงคืนเดียว

9 โฉนพระองค์จะทรงเป็น
เหมือนชายที่งั้น หรือเหมือน
คนที่มีกำลังมากแต่ช่วยใครให้
รอดไม่ได้ โอ ข้าแต่พระเยโฮ-
วาห์ แม้กระนั้นก็ดีพระองค์ทรง
สถิตท่ามกลางข้าพระองค์ทั้ง
หลาย คนเขาเรียกพวกข้าพระ
องค์โดยพระนามของพระองค์
ขออย่าทรงละข้าพระองค์ทั้ง
หลายไว้เสีย”

10 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ชนชาติ

นี้ว่า “เขาทั้งหลายรักที่จะพเนจร
ไปอย่างนี้ เขาทั้งหลายไม่ยับยั้ง
เท้าของเขาไว้ ฉะนั้นพระเยโฮ-
วาห์จึงไม่ทรงรับเขา บัดนี้พระ
องค์จะทรงระลึกถึงความชั่วช้า
ของเขา และลงโทษการผิดบาป
ของเขา”

11 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้า
ว่า “อย่าอธิษฐานเพื่อความอยู่
เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้เลย

12 แม้ว่าเขาอดอาหาร เราก็จะ
ไม่ฟังเสียงร้องของเขา แม้เขา
ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
ธัญญาบูชา เราก็จะไม่รับมัน แต่
เราจะผลาญเขาเสียด้วยดาบ
ด้วยการกันดารอาหาร และด้วย
โรคระบาด”

13 แล้วข้าพเจ้าพูดว่า “ข้าแต่
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดูกิจ
พวกผู้พยากรณ์กล่าวแก่เขาว่า
‘ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นดาบ
หรือจะมีการกันดารอาหาร แต่
เราจะให้สันติภาพที่แน่นอนแก่
เจ้าในสถานที่นี้”

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่
ข้าพเจ้าว่า “พวกผู้พยากรณ์
เหล่านั้นพยากรณ์เท็จในนาม
ของเรา เรามิได้ใช้เขาทั้งหลาย
และเรามิได้บัญชาเขาหรือพูด
กับเขา เขาพยากรณ์นิมิตและ
การทำนายเท็จแก่เจ้าทั้งหลาย
เป็นการทำนายที่ไร้ค่า เป็นการ

(6) 1 ซมอ 14:29; โยบ 39:5-6 (7) อสย 59:12; สขย 5:5 (8) ยอล 3:16; กจ 28:20
(9) กตว 11:23; สดต 44:23-26 (10) ยรม 2:23-25 (11) ยรม 7:16; 11:14; 15:1
(12) สกษ 1:28; อสย 1:15 (13) อสค 13:10-16; 2 ปต 2:1 (14) อสย 9:15

ล่องลงของจิตใจเขาเอง

15 ฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัส
ดังนี้เกี่ยวกับพวกผู้พยากรณ์
ผู้พยากรณ์ในนามของเรา แม้ว่า
เราไม่ได้ใช้เขาทั้งหลาย และผู้
กล่าวว่า ‘ดาบและการกันดาร
อาหารจะไม่มาถึงแผ่นดินนี้’
พวกผู้พยากรณ์เหล่านั้นจะถูก
ผลาญเสียด้วยดาบและการกัน-
ดารอาหาร

16 และประชาชนผู้ซึ่งเขาพยา-
กรณ์ให้ฟังนั้น จะถูกทิ้งไว้ใน
ถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม
เพราะเหตุการกันดารอาหาร
และดาบ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะฝังเขา
คือทั้งตัวเขาทั้งหลาย ภรรยา
ของเขา บุตรชายและบุตรสาว
ของเขา เพราะเราจะเหตความชั่ว
ของเขาสนองเขา

17 เจ้าจงกล่าวถ้อยคำนี้แก่เขา
ว่า ‘ขอให้ตาของเรามีน้ำตาไหล
ทั้งกลางวันและกลางคืน อย่าให้
หยุดยั้ง เพราะบุตรสาวพรหม-
จารีแห่งประชาชนของเรา ถูกขยี้
ด้วยความหายนะยิ่งใหญ่ ถูกตี
อย่างหนักมาก

18 ถ้าเราออกไปในท้องนา ดู
เถิด นั่นคนที่ถูกฆ่าเสียด้วยดาบ
ถ้าเราเข้าไปในกรุง ดูเถิด นั่น
โรคอันเนื่องจากการกันดาร
เพราะว่าทั้งพวกผู้พยากรณ์และ
ปุโรหิตไปค้ากันในแผ่นดินที่เขา

ไม่รู้จัก”

19 พระองค์ทรงปฏิเสธไม่รับ
ยูดาห์เสียทีเดียวแล้วหรือ พระ
ทัยของพระองค์เกลียดศิโยนเสีย
แล้วหรือ โฉนพระองค์ทรงเขียน
ตราพระองค์ทั้งหลาย จนไม่
มีการรักษาข้าพระองค์ให้หาย
ข้าพระองค์ทั้งหลายมองหาสัน-
ติภาพ แต่ไม่มีความดีมาเลย
เรามองหาเวลาเยียวยา แต่ประ-
สับความสยดสยอง

20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้า
พระองค์ทั้งหลายขอสารภาพ
ความชั่วของพวกข้าพระองค์
และความชั่วช้าของบรรพบุรุษ
ของข้าพระองค์ เพราะข้าพระ
องค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปต่อ
พระองค์

21 เพราะเห็นแก่พระนามของ
พระองค์ ขออย่าทรงเกลียดพวก
ข้าพระองค์ ขออย่าให้หลู่เกียรติ
แห่งพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของ
พระองค์ ขอทรงระลึกและอย่า
ทรงหักพันธสัญญาของพระองค์
ซึ่งมีไว้กับข้าพระองค์

22 ในบรรดาพระเทียมเท็จแห่ง
ประชาชาติทั้งหลายมีพระองค์
ใดเล่าที่ทำให้เกิดฝนได้หรือ
ท้องฟ้าประทานท่าฝนได้หรือ
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้า
ของพวกข้าพระองค์ พระองค์
มิใช่พระเจ้าองค์นั้น นดอกหรือ

(15) 1 พกษ 22:25; อสค 14:10 (16) อสย 9:16 (17) สดต 80:4-5; 119:136

(18) ยรม 52:6-7; พคค 1:20 (19) 2 พกษ 17:19-20 (20) ลนต 26:40-42

(21) ลนต 26:11; พบญ 32:19; สดต 51:11 (22) พบญ 32:21; อสย 41:29; 44:12

พวกข้าพระองค์จึงคอยหวังใน
พระองค์ เพราะพระองค์ทรง
กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น

การพิพากษาของ

พระเยโฮวาห์ต่อยูดาห์

15 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัส
แก่ข้าพเจ้าว่า "แม้ว่า
โมเสส และชามุเอล จะมายืนอยู่
ต่อหน้าเรา จิตใจของเราจะไม่
หันไปหาชนชาตินี้ ไ้เราทั้ง
หลายออกไปให้พ้นสายตาของ
เรา แล้วให้เขาไป

2 และต่อมา ถ้าเขาถามเจ้าว่า
'เราจะไปที่ไหน' เจ้าจงพูดกับ
เขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า
'คนเหล่านั้นที่ กำหนดให้แก
ความตายจะไปหาความตาย คน
เหล่านั้นที่ กำหนดให้แกดาบจะ
ไปหาดาบ คนเหล่านั้นที่ กำหนด
ให้แกการกันดารอาหารจะไปหา
การกันดารอาหาร คนที่ กำหนด
ให้แกการเป็นเชลยจะไปหาการ
เป็นเชลย"

3 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะ
กำหนดสี่อย่างไว้เหนือเขา คือ
ดาบสังหาร สุนัขกัดฉีก นกใน
อากาศ และสัตว์บนแผ่นดินโลก
ที่จะกัดกินและทำลาย

4 และเราจะกระทำให้เขาถูก
ถูดไปยั้งราชอาณาจักร
ทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก เหตุด้วย
การกระทำซึ่งมนัสเสห์บุตรเฮ-

เศคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้
กระทำในเยรูซาเล็ม

5 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ใครจะสง-
สารเจ้า หรือใครจะเสียใจกับเจ้า
หรือใครจะแวะมาถามทุกข์สุข
ของเจ้า"

6 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าได้
ปฏิเสธเรา เจ้าถอยหลังเรื่องไป
เราจึงจะเหยียดมือออกไปต่อผู้
เจ้าและทำลายเจ้า เราเอื้อมต่อ
การผ่อนผันแล้ว

7 เราจะขีดเขาด้วยส้อมชดข้าว
ในบรรดาประตูเมืองแห่งแผ่นดิน
ดินนั้น เราจะทำให้ลูกของเขา
ทั้งหลายตาย เราจะทำลายประ-
ชาชนของเรา เพราะเขาทั้งหลาย
มิได้หันกลับจากพฤติกรรมของ
เขา

8 เรากระทำให้หญิงม่ายของเขา
มีมาก ยิ่งกว่าเม็ดทรายในทะเล
ณ เวลาเที่ยงวัน เราได้นำผู้ทำ
ลายมาสู่บรรดาแม่ของคนหนุ่ม
ทั้งหลาย เราได้กระทำให้ความ
สยดสยองตกเหนือกรุงนั้นโดย
ฉับพลัน

9 เธอที่คลอดบุตรเจ็ดคนก็อ่อน
กำลัง เธอตายไปแล้ว ดวงอา-
ทิตย์ของเธอตกเมื่อยังวันอยู่
เธอได้รับความละอายและขาย
หน้า เราจะมอบผู้ที่เหลืออยู่
ให้แกดาบต่อหน้าศัตรูของเขา"
พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

(1) ยรม 7:16; อสค 14:14 (2) ดนล 9:12; อมส 5:19 (3) ลนต 26:16; พบญ 28:26
(4) ลนต 26:33; พบญ 28:25 (5) โยบ 19:21; สดต 69:20 (6) อสย 1:4; สขย 4:16
(7) สดต 1:4; อสย 41:16 (8) อสย 3:25-4:1; ลก 21:35 (9) 1 ซมอ 2:5; อสย 47:9

พระสัญญาและการชู้เชิญ

10 แม่จ๋า วิบัติแก่ฉัน ที่แม่
คลอตนมาเป็นคนที่ให้เกิดการ
แก่งแย่งและการชิงดีแก่แผ่นดิน
ทั้งสิ้น ฉันก็มีได้ให้ยืมโดยคิด
ดอกเบี้ย หรือฉันก็มีได้ยืมเขา
โดยคิดดอกเบี้ย แต่เขาทุกคน
แข่งฉัน

11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "พวกที่
เหลืออยู่จะอยู่เย็นเป็นสุข เรา
จะกระทำให้พวกศัตรูกระทำดี
ต่อเจ้าในเวลาลำบากและในเว-
ลาทุกขใจ

12 เหล็กจะหักเหล็กจากทศ
เหนือและเหล็กกล้าหรือ

13 บรรดาสิ่งของและทรัพย์
สมบัติของเจ้า เราจะมอบให้
เป็นของริบไม่คิดค่า เพราะบาป
ทั้งสิ้นของเจ้าตลอดทั่วดินแดน
ของเจ้า

14 เราจะกระทำให้เจ้าไปกับ
พวกศัตรูของเจ้ายังแผ่นดินซึ่ง
เจ้าไม่รู้จัก เพราะความโกรธ
ของเรา เราก่อไฟขึ้น ซึ่งจะเผา
เจ้าทั้งหลายเสีย"

การคร่ำครวญของเยเรมีย์

15 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
องค์ทรงทราบ ขอทรงระลึกถึง
ข้าพระองค์ และเยียมเยียนข้า
พระองค์ ขอทรงแก้แค้นผู้ข่ม
เหงข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์
เพราะการอดกลั้นพระทัยของ

พระองค์นั้น ขออย่าทรงนำข้า
พระองค์ไปเสีย ขอทรงตระหนัก
ว่าข้าพระองค์ทนการตีเตี้ยน
ด้วยเห็นแก่พระองค์

16 เมื่อพบพระวณะของพระ
องค์แล้ว ข้าพระองค์ก็กินเสีย
พระวณะของพระองค์เป็น
ความชื่นบานแก่ข้าพระองค์และ
เป็นความปิติยินดีแห่งจิตใจของ
ข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮ-
วาห์ พระเจ้าจอมโยธา เพราะว่า
เขาเรียกข้าพระองค์ตามพระ
นามของพระองค์

17 ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในหมู่
คนที่เยาะเย้ยกัน ทั้งข้าพระองค์
ก็มีได้เปรมปรีดี ข้าพระองค์นั่ง
อยู่คนเดียว เพราะเหตุพระหัตถ์
ของพระองค์ เพราะพระองค์
ทรงให้ข้าพระองค์เต็มด้วยความ
กริ้ว

18 โฉนความเจ็บของข้าพระ
องค์มิได้หยุดยั้ง บาดแผลของ
ข้าพระองค์ก็รักษาไม่หาย มัน
ไม่ยอมหาย พระองค์ทรงเป็น
เหมือนผู้มูสาแก่ข้าพระองค์
หรือ หรืออย่างนำที่เหือดแห้ง

**พระเยโฮวาห์ทรงให้เยเรมีย์
มั่นใจในพระองค์**

19 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
จึงตรัสว่า "ถ้าเจ้ากลับมา เราจะ
ให้เจ้ากลับมาอีก และเจ้าจะยืน
อยู่ต่อหน้าเรา ถ้าเจ้าแยกสิ่ง

(10) โยบ 3:1 (11) สดต 37:3-11; ปญจ 8:12 (12) โยบ 40:9 (13) สดต 44:12

(14) ลนต 26:38-39; พบญ 28:25 (15) ยรม 12:3; 17:16 (16) อสค 3:1-3; วว 10:9

(17) สดต 1:1; 26:4-5 (18) ยรม 30:12; พคค 3:1-18 (19) อพย 6:29-30; ยนา 3:2

ประเสริฐไปจากสิ่งเลวทราม เจ้าจะเป็นเหมือนปากของเรา จงให้เขาทั้งหลายหันกลับมาหาเจ้า แต่เจ้าอย่าหันไปหาเขา

20 เราจะกระทำเจ้าให้เป็นกำแพงป้อมทองสัมฤทธิ์แก่ชนชาตินี้ เขาทั้งหลายก็จะต่อสู้กับเจ้า แต่เขาจะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยเจ้าให้รอดและช่วยเจ้าให้พ้น” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

21 “เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของคนชั่ว และได้เจ้าจากกำมือของคนอำมหิต”

**พระเจ้าไม่ให้เยเรมีย์
มีครอบครัว**

16 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า “เจ้าอย่ามีภรรยา เจ้าอย่ามีบุตรชายหรือบุตรสาวในที่นี้” 3 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ เรื่องบุตรชายและบุตรสาวที่เกิดในที่นี้ และทรงกล่าวถึงพวกมารดาที่คลอดบุตรเหล่านั้นและพวกบิดาที่ให้บังเกิดคนเหล่านั้นในแผ่นดินนี้ว่า

4 เขาทั้งหลายจะตายด้วยโรคร้าย จะไม่มีการไอดครวญอาลัย เขาทั้งหลาย หรือจะไม่มีใครจัดการฝังเขา เขาจะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่อยู่บนพื้นแผ่นดิน เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบและ

การกันดารอาหาร และศพทั้งหลายของเขาจะเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์แห่งแผ่นดิน

5 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า อย่าเข้าไปในเรือนที่ครวญคร่ำ หรือไปไอดครวญ หรือไปเสียใจด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้เอาสันติภาพของเราไปจากชนชาตินี้แล้ว ทั้งความเมตตาและกรุณาคุณของเรา

6 ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยจะตายในแผ่นดินนี้ จะไม่มีใครจัดการฝังเขา จะไม่มีใครมาไอดครวญอาลัยเขา หรือมากรีดตัวหรือมาโกนศีรษะเพื่อเขา

7 จะไม่มีผู้ใดฉีกตัวเองเพื่อเขาเมื่อไว้ทุกข์ เพื่อจะปลอบโยนเขา เหตุคนที่ตายนั้น เพราะบิดามารดาของเขาจะไม่มีใครมอบถ้วยแห่งความเล้าโลมใจให้เขาดื่ม

8 เจ้าอย่าเข้าไปนั่งกินและดื่มกับเขาในเรือนที่มีการเลี้ยง

9 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้เสียงบันเทิงและเสียงร่ำเริง เสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว ขาดจากสถานที่นี้ ต่อสายตาของเจ้าทั้งหลายและในวันของเจ้า

(20) อสค 3:9; กจ 4:8-13 (21) ปฐก 48:16 (1) ยรม 1:2, 4 (2) ปฐก 19:14

(4) สดต 78:64; ยรม 16:5-7 (5) อสค 24:16-23 (6) อสย 9:14 (7) พญ 26:14

(8) สดต 26:4; ปญจ 7:2-4; อสย 22:12-14 (9) อสย 24:7-12; อสค 26:13

10 ต่อมาเมื่อเจ้าบอกบรรดา
ถ้อยคำเหล่านี้แก่ชนชาตินี้ และ
เขาทั้งหลายพูดกับเจ้าว่า `ทำไม
พระเยโฮวาห์จึงทรงประกาศ
ความร้ายใหญ่ยิ่งทั้งสิ้นนี้ให้ตก
แก่เรา ความชั่วช้าของเราคือ
อะไรเล่า เราได้กระทำให้บาปอะไร
ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
เล่า'

11 แล้วเจ้าฟังกล่าวแก่เขาทั้ง
หลายว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
เพราะบรรพบุรุษของเจ้าได้ละ
ทิ้งเรา และได้ติดตามพระอื่น
และได้ปรนนิบัติและนมัสการ
พระอื่น และได้ละทิ้งเรา และมี
ได้รักษาราชบัญญัติของเรา

12 และเพราะเจ้าทั้งหลายได้
กระทำชั่วร้ายยิ่งเสียกว่าบรรพ-
บุรุษของเจ้า เพราะดูเถิด เจ้า
ทุกคนได้ดำเนินตามความดี
กระต่างแห่งจิตใจอันชั่วร้ายของ
ตนเอง ปฏิเสธไม่ยอมฟังเรา

13 เพราะฉะนั้น เราจะเหวี่ยง
เจ้าออกเสียจากแผ่นดินนี้เข้าไป
ในแผ่นดินซึ่งเจ้าหรือบรรพบุรุษ
ของเจ้าไม่รู้จัก และที่นั่นเจ้าจะ
ปรนนิบัติพระอื่นทั้งกลางวัน
และกลางคืน เพราะเราจะไม่
สำแดงพระคุณแก่เจ้าเลย'

14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ
ฉะนั้น ดูเถิด วันเดือนจะมาถึง
เมื่อไม่มีใครกล่าวต่อไปอีกว่า

`พระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำประชาชน
อิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดิน
อียิปต์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉัน
ใด'

15 แต่จะพูดว่า `พระเยโฮวาห์
ผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลขึ้น
มาจากแดนเหนือ และขึ้นมาจาก
บรรดาประเทศซึ่งพระองค์ได้
ทรงขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น ทรง
พระชนม์อยู่ฉันใด' เพราะเราจะ
นำเขาทั้งหลายกลับมาสู่แผ่นดิน
ของเขาเอง ซึ่งเราได้ยกให้
บรรพบุรุษของเขาแล้วนั้น

16 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด
เราจะส่งชาวประมงมาเป็นอัน
มาก และเขาจะจับเขาทั้งหลาย
ภายหลังเราจะให้เขาพาพรานมา
เป็นอันมาก พรานจะล่าเขาทั้ง
หลายตามภูเขาคู่ทุกแห่งและตาม
เนินเขาทุกลูกและตามชอกหิน

17 เพราะว่า ตาเรามองดูพฤติ-
การณ์ทั้งสิ้นของเขา จะปิดบังไว้
จากหน้าเราไม่ได้ และความชั่ว
ช้าของเขาทั้งหลายจะซ่อนพ้น
ตาเราไม่ได้

18 และก่อนอื่นเราจะตอบสนอง
ความชั่วช้าและบาปของเขาเป็น
สองเท่า เพราะเขาได้กระทำให้
แผ่นดินเราเป็นมลทินไป และ
กระทำให้มรดกของเราเต็มไป
ด้วยซากของสิ่งที่น่าสะอิดสะ-
เอียนและสิ่งที่น่าเกลียดน่าชัง

(10) พบญ 29:24-25; 1 พกษ 9:8-9 (11) ยรม 2:8 (12) วนฉ 2:19; 1 ซมอ 15:23

(13) ลนต 18:27-28; พบญ 4:26-28 (14) อสย 43:18-19 (15) สดต 106:47

(16) อมส 4:2; สบก 1:14-15 (17) 2 พศด 16:9; โยบ 34:21-22 (18) ยรม 17:18

ของเขาทั้งหลาย”

19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กำลังและที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์ เป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ ในวันยากลำบาก บรรดาประชาชาติจะมาเฝ้าพระองค์จากที่สุตปลายโลก และทูลว่า “บรรพบุรุษของเราไม่ได้รับมรดกอันใด นอกจากสิ่งมูสา สิ่งไร้ค่า และสิ่งซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรในตัว

20 มนุษย์จะสร้างพระไว้สำหรับตนเองได้หรือ สิ่งอย่างนั้นไม่ใช่พระ”

21 “เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำให้เขารู้จักกาลครั้งนี้ เราจะกระทำให้เขารู้จักมือของเรา และฤทธานุภาพของเรา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือพระเยโฮวาห์”

จิตใจอันหลอกลวง

ของยูดาห์

17 “บาปของยูดาห์นั้นบันทึกไว้ด้วยปากกาเหล็ก ด้วยปลายเพชรจารึกไว้บนแผ่นแห่งจิตใจของเขา และบนเชิงงอนที่แท่นบูชาของเขาทั้งหลาย 2 ฝ่ายลูกหลานของเขาก็ระลึกถึงแท่นบูชาและเหล่าเสารูปเคารพของเขาข้างต้นไม้สดทุกต้นบนเนินเขาสูง

3 โอ ภูเขาที่อยู่กลางทุ่งเอ๋ย เรา

จะให้บรรดาลีงของและทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของเจ้าเป็นของริบ และเราจะนับว่าปูชนียสถานสูงทั้งหลายของเจ้าเป็นความบาปของเจ้า ตลอดทั่วบริเวณชายแดนของเจ้า

4 เจ้าจะต้องปล่อยมือของเจ้าจากมรดกซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้าปรณิบัติศัตรูของเจ้าในแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่รู้จัก เพราะความโกรธของเรา เจ้าก่อไฟขึ้นซึ่งจะไหม้อยู่เป็นนิตย์”

5 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “คนที่วางใจในมนุษย์และให้เนื้อหนังเป็นแขนของเขา และใจของเขาหันออกจากพระเยโฮวาห์ คนนั้นก็เป็นที่สาปแช่ง

6 เขาจะเป็นเหมือนพุ่มไม้ที่อยู่ในทะเลทราย และจะไม่เห็นความดีอันใดมาถึงเลย เขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่แตกกระแหงที่ในถิ่นทรกัณดาร ในแผ่นดินเค็มที่ไม่มีคนอาศัย

คนที่วางใจในพระเยโฮวาห์

ย่อมได้รับพระพร

7 คนที่วางใจในพระเยโฮวาห์ ย่อมได้รับพระพร คือผู้ที่ความวางใจของเขาอยู่ในพระเยโฮวาห์ 8 เขาจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึง

(19) สดต 18:1-2 (20) อสย 36:19 (21) อพย 9:14-18 (1) โยบ 19:23-24

(2) ยรม 7:18 (3) พคค 5:17-18; มค 3:12 (4) ลนต 26:31-34 (5) สดต 62:9

(6) โยบ 8:11-13; สดต 1:4 (7) สดต 2:12; สภษ 16:20 (8) อสย 58:11; อสค 31:4

ก็จะไม่สังเกต เพราะใบของมัน
เขียวอยู่เสมอ และจะไม่กระวน
กระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะ
มันไม่หยดที่จะออกผล”

9 จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือ
กว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเลื่อม
ทราวมอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะ
รู้จักใจนั้นเล่า

10 “เราคือพระเยโฮวาห์ตรวจ
ค้นจิตใจ และทดลองดูใจ เพื่อ
ให้แก่ทุกคนตามพฤติกรรมของ
เขา ตามผลแห่งการกระทำของ
เขา”

11 เหมือนนกกระทากไข่ แต่
ไม่ให้ออกเป็นตัวฉนใด คนที่ได้
ความมั่งมีมาอย่างไม่เป็นธรรม
ก็ฉนนั้น พอถึงกลางวัย มันก็
พรากจากคนนั้นเสีย และใน
ตอนปลายของเขา เขาจะเป็นคน
โหดเขลา

12 ที่ตั้งแห่งสถานบริสุทธิ์ของ
เราทั้งหลาย เป็นพระที่นั่งรุ่ง
เรืองซึ่งตั้งอยู่สูงตั้งแต่เดิมนั้น

13 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความ
หวังแห่งอิสราเอล บรรดาคน
เหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์จะต้อง
รับความอับอาย บรรดาคนทั้ง
ปวงที่หันไปจากเราจะต้องจาริก
ไว้ในแผ่นดินโลก เพราะเขาได้
ละทิ้งพระเยโฮวาห์ ผู้เป็นแหล่ง
นำแห่งชีวิตเสีย

14 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ

ทรงรักษาข้าพระองค์ ข้าพระ
องค์จะได้หาย ขอทรงช่วยข้า
พระองค์ให้รอด ข้าพระองค์จึง
จะรอด เพราะพระองค์เป็นที่
สรรเสริญของข้าพระองค์

15 ดูเถิด เขาทั้งหลายได้พูดกับ
ข้าพระองค์ว่า “พระวจนะของ
พระเยโฮวาห์อยู่ที่ไหน ให้มา
เถิด”

16 ข้าพระองค์มิได้หาโอกาส
เล็กเป็นผู้เลียงแกะที่ตามพระ
องค์ไป ข้าพระองค์ก็ไม่ประสงค์
วันแห่งความหายนะ พระองค์

ทรงทราบแล้ว สิ่งซึ่งออกมาจาก
ริมฝีปากของข้าพระองค์ก็ถูก
ต้องต่อพระพิภตรของพระองค์

17 ขออย่าทรงเป็นเหตุให้ข้า
พระองค์ครั่นคร้าม พระองค์
ทรงเป็นความหวังของข้าพระ
องค์ในวันร้าย

18 ผู้ใดข่มเหงข้าพระองค์ ขอ
ให้เขาได้รับความละอาย แต่ขอ
อย่าให้ข้าพระองค์ได้รับความ
ละอาย ขอให้เขาครั่นคร้าม แต่
อย่าให้ข้าพระองค์ครั่นคร้าม ขอ
ทรงนำวันร้ายมาตกเหนือเขา
ขอทรงทำลายเขาด้วยการทำลาย
ซับซ้อน

จงรักษาวินสบบาโต

19 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้า
ตั้งนี้ว่า “จงไปยืนในประตูบุตร
ประชาชน ซึ่งบรรดาภักษัตริย์แห่ง

(9) ปฐก 6:5; 8:21 (10) 1 ซมอ 16:7 (11) ยรม 5:27-28 (12) 2 พศต 2:5-6

(13) สดต 22:4; ฮอล 3:16 (14) พบญ 32:39 (15) อสย 5:19 (16) อมส 7:14-15

(17) โยบ 31:23; สดต 77:2-9 (18) ยรม 20:11 (19) สภษ 1:20-22; กจ 5:20

ยูดาห์เสด็จเข้า และซึ่งพระองค์
เสด็จออก และในประตูทั้งหลาย
ของเยรูซาเล็ม

20 และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า
“ท่านทั้งหลายผู้เป็นกษัตริย์ของ
ยูดาห์ และบรรดาคนยูดาห์และ
ชาวเยรูซาเล็มทั้งสิ้น ผู้ซึ่งเข้า
ทางประตูเหล่านี้ จงฟังพระ
วณะของพระเยโฮวาห์

21 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จง
ระวังเพื่อเห็นแก่ชีวิตของเจ้าทั้ง
หลาย อย่าได้หาบหามอะไรใน
วันสะบาโต หรือนำของนินเข้า
ทางบรรดาประตูเยรูซาเล็ม

22 และอย่าหาบหามของของ
เจ้าออกจากบ้านในวันสะบาโต
หรือกระทำงานใดๆ แต่จงรักษา
วันสะบาโตไว้ให้บริสุทธิ์ ดังที่
เราได้บัญชาบรรพบุรุษของเจ้า
ไว้

23 ถึงกระนั้นเขาก็ไม่เชื่อฟัง
หรือเงี้ยวฟัง แต่กระทำคอกของ
เขาทั้งหลายให้แข็ง เพื่อจะไม่ได้
ยिनและไม่รับคำสั่งสอน

24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมา
ถ้าเจ้าเชื่อฟังเรา และไม่นำภาระ
ใดๆเข้ามาทางประตูเมืองนี้ใน
วันสะบาโต แต่รักษาวันสะบาโต
ให้บริสุทธิ์ และไม่กระทำงานใน
วันนั้น

25 แล้วจะมีกษัตริย์และเจ้านาย
ผู้ประทับบนบัลลังก์แห่งดาวิด

เสด็จเข้าทางประตูทั้งหลายของ
เมืองนี้ เสด็จมาในรถรบ และ
บนม้า ทั้งบรรดากษัตริย์และเจ้า
นายของพระองค์ ทั้งคนยูดาห์
และชาวเยรูซาเล็ม และเมืองนี้
จะดำรงอยู่เป็นนิตย์

26 และประชาชนจะมาจากหัว
เมืองแห่งยูดาห์ และจากที่ซึ่ง
อยู่รอบเยรูซาเล็ม จากแผ่นดิน
เบนยามิน จากที่ราบ จากเทือก
เขา และจากภาคใต้ นำเอา
เครื่องเผาบูชา และเครื่องสัก-
การบูชา เครื่องธัญญาบูชาและ
กำยาน และนำเครื่องบูชาแห่ง
การสรรเสริญมายังนิเวศของ
พระเยโฮวาห์

27 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ฟังเรา
จะรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์
และที่ จะไม่แบกภาระเข้าทาง
ประตูทั้งหลายของเยรูซาเล็มใน
วันสะบาโต แล้วเราจะก่อไฟไว้
ในประตูเมืองเหล่านั้น และไฟ
นั้นจะเผาผลาญราชวังทั้งหลาย
ของเยรูซาเล็ม และจะดับก็ไม่ได้”

การปั้นภาชนะที่เสียแล้ว
ให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่ง
18 พระวณะซึ่งมาจากพระ
เยโฮวาห์ยังเยเรมีย์ว่า
2 “จงลุกขึ้นไปที่บ้านของช่าง
หม้อ เราจะให้เจ้าได้ยินถ้อยคำ
ของเราที่นั่น”

(20) สดต 49:1-2; อสค 2:7 (21) พบญ 4:9; ยชว 23:11 (22) ปฐก 2:2; อพย 16:23
(23) ยรม 7:24-26 (24) อพย 15:26 (25) 2 ซมอ 7:16 (26) ยชว 15:21; ศคย 7:7
(27) อสย 1:20; ศคย 7:11-14; สบ 12:25 (2) อสย 20:2; อสค 4:1; 5:1; อมส 7:7

3 ข้าพเจ้าจึงลงไปที่บ้านของช่างหม้อ และดูเถิด เขากำลังทำงานอยู่ที่แป้นเวียน

4 และภาชนะซึ่งทำด้วยดินก็เสียอยู่ในมือของช่างหม้อ เขาจึงปั้นใหม่ให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่งตามที่ช่างหม้อเห็นว่าควรทำ

5 แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

6 "โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่ช่างหม้อนี้กระทำไม่ได้หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ ดูเถิด โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าอยู่ในมือของเราอย่างดินเหนียวอยู่ในมือของช่างหม้อ

7 ถ้าเวลาใดก็ตามเราประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่ง หรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะถอนและพังและทำลายมันเสีย

8 และถ้าประชาชาตินั้น ซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้เกี่ยวข้องด้วย หันเสียจากความชั่วร้ายของตน เราก็จะกลับใจจากความชั่วซึ่งเราได้ตั้งใจจะกระทำแก่ชาตินั้นเสีย

9 และถ้าเวลาใดก็ตาม เราได้ประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่งหรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะสร้างขึ้นและปลูกฝังไว้

10 และถ้าชาตินั้นได้กระทำชั่วในสายตาของเรา ไม่เชื่อฟังเสียงของเรา เราก็จะกลับใจจากความ

ดีซึ่งเราได้กล่าวไปแล้วว่าเราจะให้ประโยชน์แก่ชาตินั้นเสีย

11 เพราะฉะนั้น คราวนี้จึงกล่าวกับคนยูดาห์และชาวเมืองเยรูซาเล็มว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรากำลังก่อสิ่งร้ายไว้สู้เจ้า และคิดแผนงานอย่างหนึ่งไว้สู้เจ้า ทุกๆคนจงกลับเสียจากทางชั่วของตน และจงข้อมทูลและการกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย'

12 แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า `เหลวไหล เราจะดำเนินตามแผนงานของเราเอง และต่างจะกระทำตามความต้อตึงแห่งจิตใจชั่วของตนทุกคน'

13 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้ว่า จงไปเที่ยวถามดูท่ามกลางประชาชาติว่า ผู้ใดเคยได้ยินเหมือนอย่างนี้บ้าง อิสราเอลพรหมจารีนั้นได้กระทำสิ่งอันน่าหวาดเสียวนัก

14 คนจะละทิ้งหิมะแห่งภูเขาเลบานอนซึ่งมาจากหน้าผาแห่งทุ่งหรือ ลำธารที่ไหลเย็นจากที่อื่นจะแห้งไปหรือ

15 เพราะเหตุว่าประชาชนของเราได้ลืมนเราเสีย เขาทั้งหลายจึงเผาเครื่องหอมบูชาสิ่งไร้สาระทำให้เขาได้สะดุดในหนทางของเขาในถนนโบราณ และเดินตามทางชอยไม่ไปตามถนนหลวง

(3) ยนา 1:3 (4) อสย 45:9 (6) ดนล 4:23 (7) ยรม 1:10 (8) วนฉ 10:15-16

(9) ปญจ 3:2; อมส 9:11-15 (10) สดต 125:5 (11) ปฐก 11:3-4 (12) 2 พกษ 6:33

(13) 1 ซมอ 4:7; อสย 66:8 (14) ยน 6:68 (15) อสย 41:29; ฮชย 2:13; มลค 2:8

16 ได้กระทำให้แผ่นดินของเขาทั้งหลายเป็นที่รกร้าง เป็นสิ่งที่เขาเหยียดเหยียดอยู่เนื่องนิิตย์ ทุกคนที่ผ่านไปทางนั้นก็ตกตะลึงและสิ้นศรัทธาของเขา

17 เราจะให้เขากระจัดกระจายออกไปดูถูกพัตด้วยลมตะวันตก ออกต่อหน้าศัตรู เราจะหันหลังให้เขา ไม่ใช่หันหน้าให้ ในวันแห่งความหายนะของเขานั้น”

18 แล้วเขากล่าวว่า “มาเถิด ให้เราปองร้ายเยเรมีย์ เพราะว่าพระราชบัญญัติจะไม่พินาศไปจากบรรดาปุโรหิต หรือคำปรึกษาอย่ายอมไม่ขาดจากนักปราชญ์หรือถ้อยคำไม่ขาดจากผู้พยากรณ์ มาเถิด ให้เราโจมตีเขาด้วยลิ้น และอย่าให้เราฟังคำของเขาเลย”

19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียงปรักษของข้าพระองค์สิ พระเจ้าข้า

20 ความชั่วเป็นของสำหรับตอบแทนความดีหรือ ถึงกระนั้น เขายังขุดหลุมไว้ป้องกันชีวิตของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ยื่นฝ่าพระองค์ทูลขอความดีเพื่อเขา เพื่อจะหันพระพิโรธของพระองค์ไปเสียจากเขา

21 เพราะฉะนั้น ขอทรงมอบลูกหลานของเขาให้แก่การกัณดาร

อาหาร ให้อาหารของเขาทั้งหลายไหลออกด้วยอำนาจของดาบ ให้ภรรยาของเขาทั้งหลายขาดบุตรและเป็นหญิงม่าย ขอให้ผู้ชายของเขาประสบความตาย ให้อนุชนของเขาถูกดาบตายในสงคราม

22 ขอให้ได้ยินเสียงร้องมาจากเรือนของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงพากองทหารมาปล้นเขาอย่างฉับพลัน เพราะเขาทั้งหลายได้ขุดหลุมไว้ดักข้าพระองค์ และวางบ่วงดักเท้าของข้าพระองค์

23 แม้กระนั้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงทราบการปองร้ายทั้งสิ้นของเขาที่จะฆ่าข้าพระองค์เสีย ขออย่าทรงลบความชั่วช้าของเขา หรือลบบาปของเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ขอให้เขาถูกคว่ำลงต่อพระพักตร์พระองค์ ขอทรงจัดการเขาทั้งหลายในเวลาแห่งความกริ้วของพระองค์

บทเรียนจากเหยือกดิน

ที่แตกแล้ว

19 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงไปซื้อเหยือกดินของช่างหม้อมาลูกหนึ่ง แล้วพาผู้ใหญ่บางคนของประชาชนและปุโรหิตอาวุโสบางคนไปที่หุบเขาบุตรชายของอิน-

(16) ลนต 26:33-34; พบญ 29:23 (17) ยรม 13:24 (18) สดต 21:11; อสย 32:7 (19) สดต 55:16-17 (20) 1 ซมอ 24:17-19 (21) 2 ทธ 4:14 (22) ศพย 1:10-11 (23) นทม 4:4-5; สดต 35:4 (1) พคค 4:2; 2 คร 4:7 (2) ยชว 15:8; 2 พกษ 23:10

โนม ตรงทางเข้าประตูตะวันออก และป่าวร้องถ้อยคำที่เราบอกเจ้าไว้นั้น

3 เจ้าจงว่า `โอ ข้าแต่บรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม ขอทรงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนั้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาถึงสถานที่นี้ อย่างที่หูของผู้ใดที่ได้ยินจะเข้าไป

4 เพราะว่าประชาชนได้ละทิ้งเรา และได้ห่างเหินไปจากสถานที่นี้ และได้เผาเครื่องหอมในที่นี้ เพื่อบูชาแก่พระอื่น ผู้ซึ่งตัวเขาเอง หรือบรรพบุรุษของเขา หรือบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ไม่รู้จัก และเพราะเขาได้กระทำให้โลหิตของผู้ไม่มีผิดเต็มในที่นี้

5 และได้สร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระบาอัล เพื่อจะเผาบุตรชายของเขาเสียในไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแก่พระบาอัล ซึ่งเรามีได้บัญชาหรือให้ประกาศิตหรือได้นึกในใจของเรา

6 ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อสถานที่นี้จะไม่มีการเรียกชื่อว่า โทเฟท หรือหุบเขาบุตรชายของอินโนมอีก แต่เรียกว่า หุบเขาของการฆ่า

7 และในสถานที่นี้เราจะกระทำ

ให้แผนงานของยูดาห์และเยรูซาเล็มสูญสิ้นไป และจะกระทำให้เขาทั้งสองล้มลงด้วยดาบ ต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย และด้วยมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา เราจะให้ศพของเขาทั้งหลายเป็นอาหารของนกในอากาศและสัตว์ที่แผ่นดินโลก 8 และเราจะกระทำให้เมืองนี้เป็นที่รกร้าง เป็นสิ่งที่เขาเหยียดยัยัน ทุกคนที่ผ่านไปจะตกตะลึงและเหยียดยัยันเพราะภัยพิบัติทั้งสิ้นในเมืองนี้

9 และเราจะกระทำให้เขาทั้งหลายกินเนื้อของบุตรชายและเนื้อของบุตรสาวของเขา และทุกคนจะกินเนื้อของเพื่อนของเขา ในการที่ถูกล้อมและทุกข์ใจ คือที่ซึ่งศัตรูของเขาและผู้แสวงหาชีวิตของเขา ได้ข่มใจเขาทั้งหลาย

10 แล้วเจ้าจงทำเยือกให้แตกท่ามกลางสายตาของคนทั่วไปกับเจ้านั้น

11 และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนั้ว่า เราจะให้ชนชาตินี้และเมืองนี้แตก เช่นเดียวกับที่คนทำให้ภาชนะของช่างหม้อแตกจนซ่อมแซมไม่ได้อีก เขาจะฝังคนไว้ในโทเฟท จนไม่มีที่อื่นให้ฝังอีก

(3) สดต 2:10; มธ 10:18 (4) พบญ 28:20; 2 พกษ 22:16-17 (5) กตว 22:41

(6) ยชว 15:8; อสย 30:33 (7) โยบ 5:12-13; สดต 33:10-11 (8) ยรม 9:9-11

(9) ลนต 26:29; พบญ 28:53-57 (10) ยรม 48:12 (11) สดต 2:9; พคค 4:2; วว 2:27

12 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระทำดังนี้แก่สถานที่นี้ และแก่ชาวเมืองนี้ กระทำเมืองนี้ให้เหมือนโทเฟท

13 บรรดาเรือนแห่งเยรูซาเล็ม และราชวังทั้งหลายแห่งบรรดากษัตริย์ยูดาห์ จะเป็นมลทินเหมือนสถานโทเฟท เพราะเขาเผาเครื่องหอมให้แก่บรรดาบารัวร์แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระอื่น บนหลังคาของบรรดาบ้านทั้งปวง”

14 แล้วเยเรมีย์ก็มาจากโทเฟท ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงรับสั่งให้ท่านพยากรณ์นั้น และท่านก็ยืนอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า

15 “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำสิ่งร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราได้บอกกล่าวไว้ให้ตกอยู่บนเมืองนี้ และบรรดาหัวเมืองทั้งสิ้น เพราะเขาทั้งหลายได้แข็งคอของเขา ปฏิเสธไม่ฟังถ้อยคำของเรา”

เยเรมีย์ถูกจับใส่คาน
เพราะเหตุการณ์ประกาศ
ของท่าน

20 ฝ่ายปาชเฮอร์ปุโรหิต
บุตรชายของอิมเมอร์
ผู้เป็นนายใหญ่ในพระนิเวศของ

พระเยโฮวาห์ ได้ยินว่าเยเรมีย์
พยากรณ์ถึงสิ่งเหล่านี้

2 ปาชเฮอร์ก็ตีเยเรมีย์ผู้พยากรณ์และจับท่านใส่คานซึ่งตั้งอยู่ทางประตูเบนยามินด้านบนแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

3 ต่อมาพอรุ่งขึ้นเมื่อปาชเฮอร์ปลดเยเรมีย์ออกจากคาน เยเรมีย์พูดกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเรียกชื่อของท่านว่า ปาชเฮอร์ แต่ทรงเรียกว่า มากอร์มิสสะบับ

4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่น่าหวาดเสียวต่อตัวเจ้าเอง และต่อมิตรสหายทั้งสิ้นของเจ้า เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบของศัตรูของเขา ขณะที่ตาเจ้ามองดูอยู่ และเราจะมอบยูดาห์ทั้งสิ้นไว้ในมือของกษัตริย์บาบิโลน เขาจะกวาดเอาไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และจะฆ่าเสียด้วยดาบ

5 ยิ่งกว่านั้นอีกเราจะยกความมั่งคั่งของเมืองนี้ ผลแรงงานทั้งสิ้นและของมีค่าทั้งสิ้นของเมืองนี้ และทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะปล้นและจุดคร่าและขนเอาเขาเหล่านั้นไปบาบิโลน

6 ส่วนตัวท่านนะ ปาชเฮอร์และ

(13) 2 พกษ 23:10; สดต 74:7 (14) ยรม 19:2-3 (15) 2 พศต 36:16-17; นหม 9:17
(1) 1 พศต 24:14 (2) 1 พกษ 22:27 (3) กจ 4:5-7; 16:30 (4) พบญ 28:65-67
(5) 2 พกษ 20:17-18; 2 พศต 36:10 (6) อสย 9:15; พคค 2:14; มคา 2:11

บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเรือนของท่าน จะต้องไปเป็นเชลย ท่านจะต้องไปยังบาบิโลน และท่านจะตายและถูกฝังไว้ที่นั่น ทั้งท่านและมิตรสหายทั้งสิ้นของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้พยากรณ์เท็จแก่เขา”

การคร่ำครวญของเยเรมีย์
7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงหลอกหลวงข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็ถูกหลอกหลวง พระองค์ทรงมีกำลังยิ่งกว่าข้าพระองค์ และพระองค์ก็ชนะ ข้าพระองค์เป็นที่ให้เขาหัวเราะวันยังค่ำ ทุกคนเยาะเย้ยข้าพระองค์

8 เพราะว่าข้าพระองค์พูดเมื่อไร ข้าพระองค์ร้องให้ช่วย ข้าพระองค์ตะโกนว่า “ความทารุณและการปล้น” เพราะว่าพระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้เป็นเหตุให้ข้าพระองค์เป็นที่ตำหนิและเยาะเย้ยตลอดวัน

9 แล้วข้าพระองค์ กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่อ้างถึงพระองค์ หรือกล่าวในพระนามของพระองค์อีก” แต่พระวจนะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์ เหมือนไฟไหม้ อัดอยู่ในกระดูกของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็อ่อนเปลี้ยที่ต้องอัดไว้ และข้าพระองค์ก็อัดไว้ไม่ไหว

10 เพราะข้าพระองค์ได้ยินเสียง

ซุบซิบเป็นอันมาก ความหวาดเสียวอยู่รอบทุกด้าน เขากล่าวว่า “ใส่ความเขา ให้เราใส่ความเขา” มิตรสหายที่ คั่นเคยทั้งสิ้นของข้าพระองค์ เฝ้าดูความลุ่มจมนของข้าพระองค์ กล่าวว่า “ชะรอยเขาจะถูกหลอกหลวงแล้วเราจะชนะเขาได้ และจะทำการแก้แค้นเขา”

11 แต่พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ข้างข้าพเจ้า ดังนั้น กรบที่ น่ากลัว เพราะฉะนั้น ผู้ข่มเหงข้าพเจ้าจะสะดุด เขาจะไม่ชนะข้าพเจ้า เขาจะขายหน้ามาก เพราะเขาจะไม่เจริญขึ้น ความอภัยสอดส่องเป็นนิตย์ของเขานั้นจะไม่มีวันสิ้น

12 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงทดลองคนชอบธรรม ผู้ทอดพระเนตรทั้งใจและจิต ขอให้ข้าพระองค์ได้เห็นการแก้แค้นของพระองค์เหนือเขาทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ทูลเสนอคดีของข้าพระองค์แล้ว

13 จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงช่วยชีวิตของผู้ขัดสนให้พ้นจากมือของผู้กระทำความชั่วร้าย

14 ขอให้วันที่ข้าพเจ้าเกิดมานั้น ถูกสาปแช่ง อย่าให้วันที่มารดาของข้าพเจ้าคลอดข้าพเจ้าได้รับพร

(7) อพย 5:22-23; กตว 11:11-15 (8) ยรม 4:19; 5:1 (9) 1 พกษ 19:3-4; ยน 1:2

(10) สดต 31:13; มธ 26:59-60 (11) อสย 41:10 (12) สดต 7:9; วว 2:23

(13) สดต 34:6; 35:9-11; อสย 25:4; ยก 2:5-6 (14) โยบ 3:3-16; ยรม 15:10

15 ขอให้ชายคนนั้นถูกสาปแช่ง คือคนที่เขานำข่าวไปบอกบิดา ข้าพเจ้าว่า "บุตรชายคนหนึ่ง เกิดมาแก่ท่านแล้ว" อันกระทำ ให้บิดามีความยินดีมาก

16 ขอให้ชายคนนั้นเหมือนกับ บรรดาเมืองซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง คว้าเสียและมิได้ทรงกลับพระ ทัย ขอให้เขาได้ยินเสียงร้องให้ ช่วยในเวลาเช้า และให้ได้ยิน เสียงโวยวายในเวลาเที่ยง

17 เพราะเขามิได้ฆ่าข้าพเจ้าเสีย ตั้งแต่ในครรภ์ ให้มารดาของ ข้าพเจ้าเป็นหลุมฝังศพของ ข้าพเจ้า และครรภ์นั้นจะได้โต อยู่เป็นนิตย์

18 ทำไมข้าพเจ้าจึงออกมาจาก ครรภ์มาเห็นความลำบากและ ความทุกข์ และวันคืนของ ข้าพเจ้าก็สิ้นเปลืองไปด้วยความ อับอาย

คำตักเตือนจากเยเรมีย์
21 พระวณะซึ่งมาจาก พระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ เมื่อกษัตริย์เศเดคิยาห์ทรงใช้ให้ ปาชเฮอร์บุตรชายมัลคิยาห์ และ เศฟันยาห์ปุโรหิตบุตรชายมา- อาเสอาห์ไปหาเยเรมีย์ว่า

2 "ขอจงทูลถามพระเยโฮวาห์ เพื่อเรา เพราะเนบุดัตเนสซาร์ กษัตริย์บาบิโลนกำลังทำสง- ครามกับเรา ชะรอยพระเยโฮ-

วาห์จะทรงกระทำกับเราตาม บรรดาราชกิจอันมหัศจรรย์ของ พระองค์ และจะทรงกระทำให้ เนบุดัตเนสซาร์ถอยทัพไปจาก เรา"

3 แล้วเยเรมีย์บอกเขาทั้งสองว่า "ท่านจงทูลแก่เศเดคิยาห์ดังนี้ว่า

4 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง อิสราเอลตรัสตั้งนินว่า ดูเถิด เรา จะหันกลับซึ่งยุทธโศภรณ์อันอยู่ ในมือของเจ้า และซึ่งเจ้าใช้สู้รบ กับกษัตริย์แห่งบาบิโลนและกับ ชนเคลเดียซึ่งกำลังล้อมเจ้าอยู่ นอกกำแพง และเราจะรวบรวม มันมาไว้ในใจกลางเมืองนี้

5 เราเองจะต่อสู้กับเจ้าด้วยมือที่ เหยียดออกและด้วยแขนที่แข็ง แรง ด้วยความกริ้ว ด้วยความ เกรี้ยวกราดและพิโรธมากยิ่งขึ้น 6 และเราจะโจมตีชาวกรุงนี้ ทั้ง คนและสัตว์ แล้วก็ตายลงด้วย โรคระบาดขนาดหนัก

7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภายหลัง เราจะมอบเศเดคิยาห์กษัตริย์ ของยูดาห์ และบรรดาข้าราชการ ของเขา และประชาชนเมืองนี้ซึ่ง รอดตายจากโรคระบาด ดาบ และการกันดารอาหารไว้ในมือ ของเนบุดัตเนสซาร์กษัตริย์แห่ง บาบิโลน และมอบไว้ในมือของ ศัตรูของเขาทั้งหลาย ในมือของ คนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของ

(15) ปฐก 21:5-6; ลก 1:14 (16) พบญ 29:23 (17) โยบ 3:10-11 (18) พคค 3:1

(1) ยรม 21:1 (2) วนฉ 20:27; 1 ซมอ 10:22 (4) อสย 10:4; สขย 9:12; มธ 22:7

(5) อสย 63:10; พคค 2:4-5 (6) ยรม 7:20 (7) 2 พกษ 25:5-7; 2 พศด 36:17-20

เขา ท่านจะฟันเขาเสียด้วยคมดาบ ท่านจะไม่สงสารเขาทั้งหลาย หรือไว้ชีวิตเขา หรือมีความเมตตาต่อเขา'

8 และเจ้าจงพูดกับชนชาตินี้ว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราได้ตั้งวิถีแห่งชีวิตและทางแห่งความตายไว้ต่อหน้าเจ้า

9 คนที่อยู่ในเมืองนี้จะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด แต่ผู้ที่ออกไปยอมมอบตัวกับชนเคลเดียผู้ตั้งล้อมอยู่นั้น ก็จะมีชีวิตอยู่ได้ และจะมีชีวิตของตนเป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม

10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้มุ่งหน้าต่อสู้เมืองนี้ ด้วยความร้ายไม่ใช่ด้วยความดี คือเมืองนี้จะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเผามันเสียด้วยไฟ'

การกล่าวโทษกรุงเยรูซาเล็ม

11 จงกล่าวต่อวงศ์วานของกษัตริย์ยูดาห์ว่า 'จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์

12 โอ วงศ์วานดาวิดเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงให้ความยุติธรรมในเวลาเช้า จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นจากมือผู้ที่บีบบังคับ เกรงว่าความพิโรธของเราจะออกไปเหมือนไฟ และเผาไหม้อย่างที่ไม่มีใครดับได้เพราะ

การกระทำอันชั่วร้ายของเจ้าทั้งหลาย

13 โอ ชาวที่ลุ่มเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า คีลาแห่งที่ราบเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ แลหะพวกเจ้าผู้กล่าวว่า "ใครจะลงมาต่อสู้กับเรา หรือใครจะเข้ามาในที่อาศัยของเรา"

14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะลงโทษเจ้าทั้งหลายตามผลแห่งการกระทำของเจ้า เราจะก่อไฟไว้ในป่าของเมืองนั้น และไฟนั้นจะเผาผลาญสิ่งต่างๆที่อยู่รอบเมืองนั้นสิ้น"

คำพยากรณ์ต่อ

กษัตริย์แห่งยูดาห์

22 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงลงไปยังราชสำนักของกษัตริย์ยูดาห์และกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ที่นั่น

2 ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวท่าน ข้าราชการของท่าน และประชาชนของท่าน ผู้เข้ามาในประตูเมืองนี้

3 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นมือของผู้ที่บีบบังคับ และอย่าได้กระทำความผิด หรือความทารุณแก่ชนต่างด้าว ลูก

(8) พบญ 11:26; อสย 1:19-20 (9) ยรม 21:7; 27:18 (10) ลนต 17:10; สดต 34:16

(11) มคา 3:1 (12) อสย 7:2; ลก 1:69 (13) อพย 13:8 (14) อสย 10:12; ยรม 6:29

(1) 1 ซมอ 15:16-23; 1 พกษ 21:18-20 (2) ยรม 22:29 (3) อพย 23:6-9

กำพร้าว้อ และหญิงม่าย หรือ
หลังโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึง
ตายในสถานที่นี้

4 เพราะถ้าท่านกระทำสิ่งนี้
จริงๆแล้ว จะมีกษัตริย์ผู้ประทับ
บนพระที่นั่งของดาวิดเข้ามาทาง
ประตูของพระราชวังนี้ เสด็จมา
โดยรถรบและม้า ทั้งตัวกษัตริย์
บรรดาข้าราชการและประชาชน
ของท่านนั้น

5 แต่ถ้าท่านไม่ฟังถ้อยคำเหล่านี้
พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิ-
ญาณต่อตัวของเราเองว่า ราช
สำนักนี้จะเป็นที่รกร้าง”

6 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
แก่ราชสำนักแห่งกษัตริย์ของ
ยูดาห์ว่า “เจ้าเป็นเหมือนกิเล-
อาดแก่เรา เป็นดั่งยอดภูเขาเล-
บานอน ถึงกระนั้น เราจะกระทำ
เจ้าให้เป็นถิ่นทุรกันดารแน่ เป็น
เมืองที่ไม่มีคนอาศัย

7 เราจะเตรียมผู้ทำลายไว้ต่อสู้
เจ้า ต่างก็มีอาวุธของตน และ
เขาทั้งหลายจะตัดต้นสนสีดาร์
อย่างดีของเจ้าลง และโยนเข้าไป
ไฟ

8 และประชาชาติเป็นอันมากจะ
ผ่านเมืองนี้ไป และทุกคนจะพูด
กับเพื่อนบ้านของตนว่า “ทำไม
พระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่น
นี้แก่เมืองใหญ่นี้”

9 และเขาทั้งหลายจะตอบว่า

“เพราะเขาทั้งหลายได้ละทิ้ง
พันธสัญญาของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขา และนมัสการกับ
ปรณิบัติพระอื่น”

10 อัยาร้องให้อาลัยแก่ผู้ที่ตาย
ไป อัยากรวดคร่ำด้วยเขาเลย
แต่จงร้องให้รำไรอาลัยผู้ที่ไป
แล้ว เพราะเขาจะไม่ได้กลับมา
เห็นบ้านเกิดเมืองนอนของเขา
อีกเลย

11 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
แหละเกี่ยวกับซัลลูม บุตรชาย
โยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้
ซึ่งครองราชย์แทนโยสิยาห์ราช
บิดา และผู้ที่ไปจากสถานที่นี้
“ท่านจะไม่ได้กลับมาที่นี่อีก

12 ท่านจะสิ้นชีวิตในที่ซึ่งเขาจับ
ท่านไปเป็นเชลย และท่านจะไม่
เห็นแผ่นดินนี้อีกเลย”

13 “วิบัติแก่เขาผู้สร้างวังของตน
ด้วยความอธรรม และสร้างห้อง
ชั้นบนไว้ด้วยความอยุติธรรม ผู้
ที่ทำให้เพื่อนบ้านของเขาปรณ-
นิบัติเขาโดยไม่ได้อะไรเลย และ
มิได้จ่ายค่าจ้างให้แก่เขา

14 ผู้กล่าวว่า “เราจะสร้างวัง
ใหญ่อยู่เอง ก็มีห้องชั้นบน
กว้างขวาง และเจาะหน้าต่างให้
ห้องนั้น และบุฟาผนังด้วยไม้
สนสีดาร์และทาด้วยสีแดงเข้ม”

15 เจ้าคิดว่าเจ้าจะครองราช
สมบัติ เพราะเจ้าแข่งไม้สน

(4) ยรม 17:25 (5) 2 พศด 7:19; อสย 1:20 (6) ปฐก 37:25 (7) อสย 10:3-7

(8) พญ 29:23-25 (9) 2 พศด 34:25 (10) 2 พกษ 22:20 (11) 1 พศด 3:15

(12) ยรม 22:18 (13) 2 พกษ 23:35-37 (14) สกษ 17:19 (15) 2 พกษ 23:25

สิดาร์กันหรือ ราชบิดาของเจ้ามิได้กินและดื่ม และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมดอกหรือ ฝ่ายราชบิดาก็อยู่เย็นเป็นสุข

16 เขาพิพากษาคดีของคนจนและคนขัดสน เขาก็อยู่เย็นเป็นสุข ทำอย่างนี้เป็นกรรู้จักเราหรือ” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นแหละ

17 “แต่เจ้ามีตาและใจไว้เพื่อความโลภ เพื่อหลั่งโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึงตาย และเพื่อปฏิบัติกรบีบบังคับและความทารุณ”

18 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนั้นเกี่ยวกับเยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “เขาทั้งหลายจะไม่โอตครวญอาลัยเขาว่า ‘อนิจจา พี่ชายเอ๋ย’ หรือ ‘อนิจจา พี่สาวเอ๋ย’ เขาทั้งหลายจะไม่โอตครวญอาลัยเขาว่า ‘อนิจจา พระองค์ท่าน’ หรือ ‘อนิจจา ความสง่างามของพระองค์ท่าน’

19 ท่านจะถูกฝังไว้อย่างฝังลา คือถูกลากไปโยนทิ้งไว้ข้างนอกประตูเมืองเยรูซาเล็ม

20 จงขึ้นไปที เลบานอนและร้องว่า และจงเปล่งเสียงของเจ้าในเมืองบาซัน จงร้องจากทางผ่านข้างนอก เพราะว่าคนรักทั้ง

สิ้นของเจ้าถูกทำลายเสียแล้ว

21 เราได้พูดกับเจ้าเมื่อเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข แต่เจ้ากล่าวว่า ‘เราจะไม่ฟัง’ นี่เป็นวิธีการของเจ้า ตั้งแต่ยังหนุ่มๆ คือเจ้าไม่เชื่อฟังเสียงของเรา

22 ลมจะทำลายผู้เลี้ยงแกะทั้งสิ้นของเจ้า และบรรดาคนรักของเจ้าจะไปเป็นเชลย แล้วเจ้าจะอับอายขายหน้าเป็นแน่เนื่องด้วยความชั่วทั้งสิ้นของเจ้า

23 โอ ชาวเมืองเลบานอนเอ๋ย ที่สร้างรังอยู่ท่ามกลางไม้สนสิดาร์ เจ้าจะได้รับความกรุณาสักเท่าใดเมื่อความเจ็บปวดมาเหนือเจ้า อย่างความเจ็บปวดของหญิงที่คลอดบุตร”

24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรามีชีวิตอยู่ตราบใด แม้ว่าโคเนียห์ราชบุตรของเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ เป็นแหวนตราอยู่ที่มือขวาของเรา ถึงกระนั้นเราจะถอดออกเสีย

25 และมอบเจ้าไว้ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเจ้า ในมือของคนเหล่านั้น ซึ่งพวกเจ้ากลัวหน้าตาของเขา คือว่าในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือของคนเคลเดีย

26 เราจะเหวี่ยงเจ้าและมารดาผู้คลอดเจ้าไปยังอีกประเทศหนึ่ง

(16) โยบ 29:12-17; สดต 72:1-4 (17) ยชว 7:21 (18) 2 พศต 21:19-20; 35:25

(19) ยรม 15:3 (20) 2 พกษ 24:7; อสย 20:5-6 (21) สกษ 30:9 (22) อสย 64:6

(23) ศคย 11:1-2 (24) 2 พกษ 25:6-8 (25) 2 พกษ 24:15-16 (26) อสค 19:9-14

ที่ซึ่งเจ้ามิได้เกิดที่นั่น และเจ้า
จะตายที่นั่น

27 แต่แผ่นดินซึ่งเขาอาลัยอยาก
จะกลับนั้น เขาจะไม่ได้กลับไปสู่
ได้”

28 โคนิยาห์ชายผู้นี้เป็นรูปเคา-
รพที่ ถูกดูหมิ่นและแตกหรือ
เป็นภาชนะที่ไม่มีใครชอบหรือ
ทำไม้ตัวเขาและเชื้อสายของเขา
จึงถูกเหวี่ยง และถูกโยนเข้าใน
แผ่นดินซึ่งเขาทั้งหลายไม่รู้จัก

29 โอ แผ่นดิน แผ่นดิน แผ่น
ดินเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระ
เยโฮวาห์

30 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ ว่า
“จงเขียนลงว่าชายคนนี้มีบุตร
เป็นชายซึ่งไม่เจริญขึ้นในชีวิต
ของเขา เพราะไม่มีคนแห่งเชื้อ
สายของเขาสักคนหนึ่งที่จะเจริญ
ขึ้น ในการประทับบนพระที่นั่ง
ของดาวิด และปกครองในยูดาห์
อีก”

คำพยากรณ์ถึง

การรวบรวมของอิสราเอล

23 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
“วิบัติจงมีแก่ผู้เลี้ยง
แกะผู้ทำลายและกระจายแกะ
ของลานหญ้าของเรา”

2 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับผู้
เลี้ยงแกะผู้ดูแลประชาชนของ
เราตั้งนี้ว่า “เจ้าทั้งหลายได้กระ-

จ่ายฝูงแกะของเรา และได้ขับไล่
มันไปเสีย และเจ้ามิได้เอาใจใส่
มัน” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดู
เถิด เราจะลงโทษเจ้าเพราะการ
กระทำที่ชั่วของเจ้า

3 แล้วเราจะรวบรวมฝูงแกะของ
เราที่เหลืออยู่ออกจากประเทศ
ทั้งปวงซึ่งเราได้ขับไล่ให้เขาไป
อยู่นั้น และจะนำเขากลับมายัง
คอกของเขา เขจะมีลูกดกและ
ทวีมากขึ้น”

4 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะตั้ง
ผู้เลี้ยงแกะไว้เหนือเขา ผู้จะ
เลี้ยงดูเขา และเขาทั้งหลายจะ
ไม่กลัวอีกเลย หรือครั่นคร้าม
จะไม่ขาดไปเลย”

5 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด
วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะเพาะ
อังกูรชอบธรรมให้ดาวิด และ
กษัตริย์องค์หนึ่งจะทรงครอบ
ครองและเจริญขึ้น และจะทรง
ประทานความยุติธรรมและ
ความเที่ยงธรรมในแผ่นดินนั้น

6 ในสมัยของท่าน ยูดาห์จะรอด
ได้ และอิสราเอลจะอาศัยอยู่
อย่างปลอดภัย และนี่จะเป็น
นามซึ่งเราจะเรียกท่าน คือ พระ
เยโฮวาห์เป็นความชอบธรรม
ของเรา”

7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะ
ฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง
เมื่อคนของเขาจะไม่กลัวอีกต่อ

(27) 2 พกษ 25:27-30 (28) 1 ซมอ 3:3-5 (29) พบญ 4:26 (30) 1 พศด 3:16-17

(1) ยรม 2:8; อสค 13:3 (2) มธ 25:36 (3) พบญ 30:3-5 (4) สดต 78:70-72

(5) สดต 72:1-2; ฮบ 8:8 (6) พบญ 33:28-29; สดต 130:7-8 (7) ยรม 23:3; 31:32

ไปว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ตราบไต่ ผู้ซึ่งได้นำประชาชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์’
8 แต่จะว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ตราบไต่ ผู้ซึ่งได้นำและพาเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอลออกมาจากแดนเหนือ’ และออกมาจากประเทศทั้งปวงที่เราขับไล่ให้ไปอยู่นั้น แล้วเขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง”

พระเจ้าทรงพิพากษา

ผู้พยากรณ์เท็จทั้งหลาย

9 เกี่ยวกับเรื่องบรรดาผู้พยากรณ์มีว่า ใจของข้าเป็นทุกข์อยู่ภายในข้า และกระดูกทั้งสันของข้าก็สิ้น ข้าเป็นเหมือนคนคนเมา ข้าเป็นเหมือนคนหงาดด้วยเหล้าองุ่น เนื่องด้วยพระเยโฮวาห์และเนื่องด้วยพระวณะแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์
10 เพราะว่า แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยคนล่องประเวณี ด้วยเหตุคำสาปแช่งแผ่นดินนั้นก็ไว้ทุกข์ และลานหญ้าในถิ่นทุรกันดารก็แห้งไป วิถีของเขาทั้งหลายก็ชั่วช้า และอำนาจของเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นธรรม

11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ทั้งผู้พยากรณ์และปุโรหิตก็อธรรม ถึงแม้ว่าในนิเวศของเรา เราก็ได้

เห็นความชั่วของเขา

12 เพราะฉะนั้น หนทางของเขาทั้งหลายจะเป็นเหมือนทางลื่นในความมืดแก่เขา เขาจะถูกขับไล่เข้าไปและล้มลงในนั้น เพราะเราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเขาในปีแห่งการลงโทษเขา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

13 “เราได้เห็นความโง่เขลาในบรรดาผู้พยากรณ์แห่งสะมาเรีย เขาได้พยากรณ์ในนามของพระบาอัล และได้ทำให้อิสราเอลประชาชนของเราหลงไป

14 แต่ในผู้พยากรณ์แห่งเยรูซาเล็ม เราได้เห็นสิ่งอันน่าหวาดเสียว เขาล่วงประเวณีและดำเนินอยู่ในความมมสา เขาทั้งหลายหนุนกำลังมือของผู้กระทำความชั่ว จึงไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดหันจากความชั่วของเขา เขาทุกคนกลายเป็นเหมือนเมืองโสโดมแก่เรา และชาวเมืองนั้นก็เหมือนเมืองโกโมราห์”

15 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสเกี่ยวกับเรื่องผู้พยากรณ์เหล่านั้นว่า “ดูเถิด เราจะทำให้เขาด้วยบอระเพ็ด และให้นำดีหมีเขาตีมัน เพราะว่าความอธรรมได้ออกไปทั่วแผ่นดินนี้จากผู้พยากรณ์แห่งเยรูซาเล็ม”

16 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส

(8) อสย 14:1; อสค 34:13 (9) 2 พกษ 22:19-20; อสค 9:4 (10) ยรม 5:7-8; 7:9

(11) อสค 22:25-26; ศพย 3:4 (12) สดต 35:6; สภข 4:19 (13) สขย 9:7-8

(14) อสค 13:2-4; มคา 3:11 (15) สดต 69:21; พคค 3:5 (16) สภข 19:27; มธ 7:15

ดังนั้น “อย่าฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ที่พยากรณ์ให้ท่านฟัง เขากระทำให้ท่านไร้สาระ เขากล่าวถึงนิมิตแห่งใจของเขาเอง มิใช่จากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์

17 เขายังพบกับคนที่ดูหมิ่นเราว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า ท่านจะสุขสบาย’ และแก่ทุกคนที่ดำเนินตามความดี อกระด้างแห่งจิตใจของตนเอง เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘จะไม่มีเหตุร้ายมาเหนือเจ้า’”

18 เพราะว่าผู้ใดเล่าที่ได้ยินอยู่ในคำตักเตือนของพระเยโฮวาห์ ที่จะพิเคราะห์เห็นและฟังพระวจนะของพระองค์ หรือผู้ใดที่เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ และคอยฟัง

19 ดุเถิด นุ่นลมหมนของพระเยโฮวาห์ได้ออกไปแล้วด้วยพระพิโรธ เป็นลมหมนอย่างรุนแรง มันจะตกหนักบนศีรษะของคนชั่ว

20 ความกริ้วของพระเยโฮวาห์จะไม่หันกลับ จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ และจนกว่าพระองค์ทรงกระทำตามพระเจตนาแห่งพระหฤทัยของพระองค์ ในวันหลังๆ เจ้าทั้งหลายจะเข้าใจเรื่องนี้แจ่มแจ้ง

21 “เรามีได้ใช้ผู้พยากรณ์เหล่า

นั้น แต่เขาทั้งหลายยังวิ่งไป เราไม่ได้พูดกับเขาทั้งหลาย แต่เขาทั้งหลายยังพยากรณ์

22 แต่ถ้าเขาทั้งหลายได้ยินอยู่ในคำตักเตือนของเรา แล้วเขาจะได้ป่าวร้องถ้อยคำของเราต่อประชาชนของเรา และเขาทั้งหลายจะได้ให้ประชาชนหันกลับจากทางชั่วของเขาแล้ว และหันกลับจากความชั่วร้ายในกระทำของเขา”

23 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าไกลแค่คืบ มิใช่พระเจ้าที่อยู่ไกลด้วยดอกหรือ”

24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “คนใดจะซ่อนจากเราไปอยู่ในที่ลับ เพื่อเราจะมิได้เห็นเขาได้หรือ” พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรามีได้อยู่เต็มฟ้าสวรรค์และโลกดอกหรือ

25 เราได้ยินผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งพยากรณ์เรื่องเท็จในนามของเรา ได้กล่าวแล้วว่า ‘ข้าพเจ้าฝันไป ข้าพเจ้าฝันไป’

26 นานสักเท่าใดที่คำมสาจะอยู่ในใจของผู้พยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์เรื่องเท็จ และผู้พยากรณ์ตามการหลอกลวงแห่งจิตใจของเขาเอง

27 ผู้ซึ่งคิดว่าจะกระทำให้ประชาชนของเราเสื่อมนามของเราโดยความฝันของเขาทั้งหลาย ซึ่งเขา

(17) กตว 11:20 (18) 1 พกษ 22:24 (19) ยรม 4:11 (20) อสย 14:24; ศคย 1:6 (21) อสย 6:8; ยน 20:21 (22) อสค 2:7 (23) 1 พกษ 20:23 (24) ปฐก 16:13 (25) สดต 139:2; ลก 12:3 (26) สดต 4:2; ฮชย 8:5 (27) พบญ 13:1-5; กจ 13:8

เล่าสู่กันและกันฟัง อย่างกับ
บรรพบุรุษของเขาสิมนามของ
เราไปติดตามพระบาอัล

28 จงให้ ผู้พยากรณ์ที่ฝันเล่า
ความฝัน แต่ให้คนที่มึนถ้อยคำ
ของเรากล่าวถ้อยคำของเรา
อย่างสุจริต” พระเยโฮวาห์ตรัส
ว่า “ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือน
ข้าวสาลี”

29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ถ้อย
คำของเราไม่เหมือนไฟหรือ
หรือเหมือนก้อนที่ทุบหินให้
แตกเป็นชิ้นๆ”

30 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เพราะ
ฉะนั้น ดูเถิด เราต่อสู้กับบรรดา
ผู้พยากรณ์ ผู้ขโมยถ้อยคำของ
เราจากกันและกัน”

31 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด
เราต่อสู้กับบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้
ใช้ลินของเขากล่าวว่า ‘พระเจ้า
ตรัสว่า’”

32 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด
เราต่อสู้คนเหล่านั้นที่พยากรณ์
ความฝันเท็จ และผู้ซึ่งบอกและ
นำประชาชนของเราให้หลงไป
โดยคำมูสาและคำโอ้อวดของเขา
เมื่อเรามีได้ใช้เขาหรือสิ่งเขา
เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่เป็นประ-
โยชน์แก่ชนชาตินี้เลย”

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
33 “เมื่อมีประชาชนคนหนึ่งคน
ใด หรือผู้พยากรณ์คนใด หรือ

ปุโรหิตคนใดถามเจ้าว่า ‘อะไร
เป็นภาระของพระเยโฮวาห์’ เจ้า
จงตอบเขาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัส
ว่า อะไรเป็นภาระหรือ เราก็จะ
โยนเจ้าไปเสีย’

34 และส่วนผู้พยากรณ์ ปุโรหิต
หรือประชาชนผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งพูด
ว่า ‘ภาระของพระเยโฮวาห์’ เรา
จะลงโทษผู้นั้นและครีวเรือน
ของเขา

35 เจ้าทั้งหลายจงพูดดังนี้ คือ
ทุกคนพูดกับเพื่อนบ้านของตน
และทุกคนพูดกับพี่น้องของตน
ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตอบว่าอะไร’
หรือ ‘พระเยโฮวาห์ทรงลั่นวาจา
ว่าอะไร’

36 แต่เจ้าทั้งหลายอย่าเอ่ยว่า
‘ภาระของพระเยโฮวาห์’ อีกเลย
เพราะว่าภาระนั้นเป็นคำของแต่
ละคน ด้วยว่าเจ้าได้ฝันแปรพระ
วณะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
อยู่ พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระ
เจ้าของเรา

37 เจ้าจงกล่าวกับผู้พยากรณ์ตั้ง
นี้ว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงตอบ
ท่านว่าอะไร’ หรือ ‘พระเยโฮ-
วาห์ทรงลั่นวาจาว่าอะไร’

38 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า
‘ภาระของพระเยโฮวาห์’” พระ
เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “เพราะเจ้า
ทั้งหลายได้กล่าวคำเหล่านั้นว่า
‘ภาระของพระเยโฮวาห์’ เมื่อเรา

(28) สภข 14:5; มธ 24:45 (29) ยรม 5:14 (30) ลนต 20:3 (31) อสย 30:10

(32) พบญ 13:1 (33) อสย 13:1; 14:28 (34) ยรม 23:2 (35) ยรม 31:34; ฮบ 8:11

(36) สดต 12:3; สภข 17:20; อสย 3:8; มธ 12:36; ลก 19:22; 2 ปต 2:17-18

ใช้ไปหาเจ้าทั้งหลาย เราว่า เจ้าอย่าพูดว่า ‘ภาระของพระเยโฮวาห์’

39 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะลืมนำเจ้าทั้งหลายเสียเป็นแน่ และโยนเจ้าไปเสียจากหน้าเรา ทั้งเจ้าและเมืองซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า และแก่บรรพบุรุษของเจ้า

40 และเราจะนำความถูกตำหนิ เป็นนิรันดร์ และความอายเนื่องนิรันดร์มาเหนือเจ้าทั้งหลาย ซึ่งจะลืมนำเสียไม่ได้เลย”

กระจัดสองลูกใส่มะเดื่อ

24 หลังจากเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้จับเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไปเป็นเชลยเสียจากเยรูซาเล็ม พร้อมกับเจ้านายแห่งยูดาห์ ทั้งพวกช่างไม้และช่างเหล็ก และนำเขามายังกรุงบาบิโลนแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ทรงสำแดงนิมิตแก่ข้าพเจ้าดังนี้ ดูเถิด มีกระจัดสองลูกใส่มะเดื่อวางไว้หน้าพระวิหารของพระเยโฮวาห์

2 กระจัดลูกหนึ่งมีมะเดื่ออย่างดีนัก เหมือนมะเดื่อที่สุกต้นฤดู แต่กระจัดอีกลูกหนึ่งนั้นมีมะเดื่ออย่างเลวทีเดียว เลวจนรับประทานไม่ได้

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่

ข้าพเจ้าว่า “เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร” ข้าพเจ้าทูลตอบว่า “เห็นมะเดื่อที่ดีก็ดีมาก และที่เลวก็เลวมาก เลวจนรับประทานไม่ได้พระเจ้าข้า”

4 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า

5 “พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนินว่า ก็เหมือนอย่างมะเดื่อที่ดีเหล่านี้แหละ เราจะถือว่าพวกเหล่านี้ที่ถูกกวาดไปจากยูดาห์ยังต้อย คือผู้ที่เราได้ส่งไปจากสถานที่นี้ไปสู่แผ่นดินของชาวเคลเตีย

6 เพราะเราจะตั้งตาของเราดูเขา เพื่อจะกระทำความดี และเราจะพาเขาทั้งหลายกลับมายังแผ่นดินนี้อีก เราจะสร้างเขาทั้งหลายขึ้น และจะไม่รื้อลง เราจะปลูกฝังเขาและไม่ถอนเขาเสีย

7 เราจะให้จิตใจแก่เขาที่จะรู้จักเราว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นผู้ประหารของเขา เพราะเขาทั้งหลายจะกลับมาหาเราด้วยความเต็มใจ”

8 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนินว่า “เหมือนอย่างมะเดื่อที่เลว ซึ่งเลวมากจนรับประทานไม่ได้นั้น เราจะกระทำต่อเศเศเตศียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ทั้งเจ้านายของเขา และชาวเยรูซาเล็มที่

(39) ปฐก 6:17; ลนต 26:28 (40) ยรม 20:11; ดนล 9:16 (1) อมส 3:7; ศคย 1:20

(2) สขย 9:10; มคา 7:1 (3) 1 ซมอ 9:9 (5) นสรม 1:7; ศคย 13:9 (6) พบญ 11:12

(7) พบญ 30:6; อสค 11:19-20; ศคย 8:8 (8) ยรม 24:2; ยรม 29:16-18; อสค 12:12

เหลืออยู่ ผู้ซึ่งยังค้างอยู่ในแผ่นดินนี้ และผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์

9 เราจะมอบเขาไว้ให้ย้ายไปอยู่ในอาณาจักรทั้งสี่ในโลกเพื่อให้เขาเจ็บปวด ให้เป็นที่ถูกตำหนิ เป็นคำภษิต เป็นที่ถูกเยาะเย้ย และเป็นที่ถูกสาปแช่ง ในที่ทุกแห่งซึ่งเราขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น

10 และเราจะส่งดาบและการกันดารอาหารและโรคระบาดมาท่ามกลางเขา จนเขาจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาและแก่บรรพบุรุษของเขา”

แผ่นดินอิสราเอล

จะถูกทิ้งร้าง

เป็นเวลาเจ็ดสิบปี

25 พระวณะซึ่งมาถึงเยเรมีย์เกี่ยวกับเรื่องชนชาติยูดาห์ทั้งสี่ ในปีที่สี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ปีนั้นเป็นปีต้นรัชกาลของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของกรุงบาบิโลน 2 ซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้กล่าวแก่ประชาชนยูดาห์ และแก่ชาวเยรูซาเล็มทั้งสิ้นว่า

3 “ตั้งแต่ปีที่สิบสามของโยสิยาห์ราชบุตรของอาโมนกษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงวันนี้เป็นเวลาสี่สิบ

สามปี พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้บอกแก่ท่านทั้งหลายอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ท่านหาได้ฟังไม่

4 ท่านไม่ฟังหรือเอียงหูของท่านฟัง แม้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง

5 กล่าวว่ ‘บัดนี้เจ้าทุกคนจงหันกลับจากทางชั่วของตน และจากการกระทำผิดของตน และอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้าต่อไปเป็นนิรันดร์

6 อย่าไปติดตามพระอื่นเพื่อจะปรนนิบัติและนมัสการพระเหล่านั้น หรือยั่วเย้าเราให้โกรธด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า แล้วเราจะไม่ทำอันตรายแก่เจ้า’

7 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายก็ไม่ฟังเรา เพื่อเจ้าจะได้ยั่วเย้าเราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า ซึ่งเป็นผลร้ายแก่เจ้าเอง’

8 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสตั้งนี้ว่า ‘เพราะเจ้าไม่ฟังถ้อยคำของเรา’

9 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ดูเถิด เราจะส่งคนไปนำครอบครัวทั้งสิ้นของทิศเหนื่อและเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนผู้รับใช้ของเรา และเราจะนำเขาทั้ง

(9) พบญ 28:25 (10) อสย 51:19; อสค 5:12 (1) 2 พกษ 24:1-2 (2) ยรม 18:11

(3) 1 พกษ 22:3 (4) 2 พศด 36:15-16 (5) 2 พกษ 17:13-14 (6) อพย 20:3

(7) พบญ 32:21; 2 พกษ 17:17; นหม 9:26 (9) ลนต 26:25; พบญ 28:45-50

หลายมาต่อสู้แผ่นดินนี้และต่อสู้คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้และต่อสู้บรรดาประชาชาติเหล่านี้ซึ่งอยู่ล้อมรอบ เราจะทำลายเขาทั้งหลายอย่างสิ้นเชิง และเราจะกระทำให้เขาเป็นที่น่าตกตะลึงและเป็นที่เหยียดหยันและเป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิตย์

10 ยิ่งกว่านั้นอีก เราจะกำจัดเสียงบันเทิงและเสียงร่าเริงเสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาวเสียงหिनโม้และแสงตะเกียงเสียงจากเจ้า

11 แผ่นดินนี้ทั้งสิ้นจะเป็นที่รกร้างและที่น่าตกตะลึง และประชาชาติเหล่านี้จะปรนนิบัติกษัตริย์กรุงบาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี

12 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า `ต่อมาเมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลนและประชาชาตินั้น คือแผ่นดินของชาวเคลเตีย เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลายกระทำแผ่นดินนั้นรกร้างอยู่เนื่องนิตย์

13 เราจะนำถ้อยคำทั้งสิ้นให้สำเร็จที่แผ่นดินนั้น คือถ้อยคำที่เราได้กล่าวสู่เมืองนั้น คือทุกสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือนี้ ซึ่งเยเรมีย์ได้พยากรณ์แก่บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น

14 เพราะว่าจะมีหลายประชา

ชาติ และบรรดามหากษัตริย์กระทำให้เขาเหล่านั้นเป็นทาสทั้งเขาทั้งหลายด้วย และเราจะตอบแทนเขาทั้งหลายตามการกระทำและผลงานแห่งมือของเขา”

**ถ้อยนำอ้อนแห่งพระพิโรธ
สำหรับบรรดาประชาชาติ**

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า “จงเอาถ้อยนำ อ้อนแห่งความพิโรธนี้ไปจากมือเรา และบังคับบรรดาประชาชาติซึ่งเราส่งเจ้าไปนั้นให้ตีจกถ้อยนั้น

16 เขาจะตีและเดินโซเซและบ่าคั่งไปเนื่องด้วยดาบซึ่งเราจะส่งไปท่ามกลางเขาทั้งหลาย”

17 ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงรับถ้อยมาจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์และบังคับประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าไปหานั้นตี

18 คือกรุงเยรูซาเล็มและหัวเมืองแห่งยูดาห์ ทั้งบรรดากษัตริย์และเจ้านายของเมืองนั้น เพื่อจะกระทำให้เป็นที่รกร้างและเป็นที่น่าตกตะลึง เป็นที่เหยียดหยันและเป็นที่สาปแช่งอย่างทุกวันนี้

19 ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์กับบรรดาข้าราชการและเจ้านายและประชาชนของท่านนั้น

(10) อสธ 3:13 (11) 2 พศต 36:21-22 (12) 2 พกษ 24:1 (13) ยรม 1:5; ดนล 5:28 (14) อสย 14:2; ดนล 5:28 (15) โยบ 21:20; สดต 11:6 (16) พคค 3:15; อสค 23:32 (17) ยรม 25:28; อสค 43:3 (18) สดต 60:3; อสย 51:17-22 (19) นสม 3:8-10

20 และบรรดาชนที่ปะปนกัน
บรรดาภคินีแห่งแผ่นดินอูส
และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดิน
ฟีลิสเตีย เมืองอัสเคโลน อาซัท
เอโครน และส่วนชาวเมืองอัส-
โดดที่เหลืออยู่

21 เอโดม โมอับและคนอัมโมน
22 บรรดาภคินีแห่งเมืองไท-
ระ บรรดาภคินีแห่งเมืองไซดอน
และบรรดาภคินีแห่งเกาะ
ต่างๆปากทะเลข้างโน้น

23 เมืองเดดาน เทมา บุส และ
บรรดาคนที่อยู่ในมุมที่ไกลที่สุด

24 บรรดาภคินีแห่งอาระเบีย
และบรรดาภคินีแห่งประชา
ชนที่ปะปนกันอยู่ในถิ่นทุรกัน-
ดาร

25 บรรดาภคินีแห่งคิมรี และ
บรรดาภคินีแห่งเอลาม และ
บรรดาภคินีของมีเดีย

26 บรรดาภคินีแห่งเมืองทิศ
เหนือ ทั้งไกลและใกล้ ทีละ
เมืองๆ และบรรดาราชาณา
จักรแห่งโลกซึ่งอยู่บนพื้นพิภพ
และภคินีแห่งเซซูกจะตีม
ภายหลังภคินีเหล่านี้

27 "แล้วเจ้าจงพูดกับเขาทั้ง
หลายว่า `พระเยโฮวาห์จอมโย-
ธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้ง
นี้ว่า จงตีมให้เมาแล้วก็อาเจียน
จงล้มลงและอย่าลุกขึ้นอีกเลย
เนื่องด้วยดาบซึ่งเราจะส่งมา

ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย'

28 และถ้าเขาปฏิเสธไม่รับด้วย
จากมือของเจ้าตีม เจ้าจงพูดกับ
เขาทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์
จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้อง
ตีม

29 เพราะ ดูเถิด เราได้เริ่มทำ
โทษเมืองซึ่งเรียกตามนามของ
เราแล้ว และเจ้าจะลายนวลไป
ได้โดยไม่ถูกโทษหรือ พระเย-
โฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าจะ
ลายนวลไปไม่ได้ เพราะเราจะ
เรียกดาบเล่มหนึ่งมาเหนือชาว
แผ่นดินโลกทั้งสิ้น'

30 เพราะฉะนั้น เจ้าจงพยากรณ์
คำเหล่านี้ทั้งสิ้นสู่เขาทั้งหลาย
และกล่าวแก่เขาว่า `พระเยโฮ-
วาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจาก
ที่สูง และจากที่พำนักอันบริ-
สุทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะ
เปล่งพระสุรเสียง พระองค์จะ
เปล่งเสียงคำรามมากมายต่อ
คอกแกะของพระองค์ และทรง
ให้ร้องอย่างกับคนที่ย่ออ้งนโ
ร้องต่อชาวพิภพทั้งสิ้น

31 เสียงกัมปนาทจะก้องไปทั่ว
ปลายพิภพ เพราะพระเยโฮวาห์
ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ
พระองค์จะทรงเข้าพิพากษาเนื้อ
หนังทั้งสิ้น ส่วนคนชั่วนั้น พระ
องค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ'
พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

(20) อพย 12:38 (21) สดต 137:7; อสย 34:1 (22) ยรม 27:3 (23) ปฐม 10:7

(24) 1 พกษ 10:15 (25) ปฐม 25:2 (26) อสค 32:30 (27) พคด 4:21; ฮบค 2:16

(28) โยบ 34:33 (29) สกษ 11:31; อสค 9:6 (30) อสย 42:13 (31) ฮชย 4:1; 12:2

32 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ตั้งนี้ว่า `ดูเถิด ความร้ายจะไป
จากประชาชาตินี้ถึงประชาชาติ
นั้น และลมหมุนใหญ่จะปั่นป่วน
ขึ้นมาจากส่วนพิภพโลกที่ไกลที่
สุด

33 และบรรดาผู้ที่พระเยโฮวาห์
ทรงประหารในวันนั้น จะมีจาก
ปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้าง
นั้น เขาเหล่านั้นจะไม่มีใครโอด
ครวญให้ หรือรวบรวมหรือฝัง
ไว้ แต่จะเป็นมูลสัตว์อยู่บนพื้น
ดิน”

34 ท่านผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายเอ๋ย
จงคร่ำครวญและร้องเถิด ท่าน
เจ้าของฝูงแกะ จงกลิ้งเกลือกใน
ซีเดา เพราะวันเวลาของการสัง-
หารเจ้าและที่เจ้าต้องกระจัด
กระจายมาถึงแล้ว และเจ้าทั้ง
หลายจะล้มลงเหมือนภาชนะ
งาม

35 ผู้เลี้ยงแกะจะไม่มีทางหนี
หรือเจ้าของฝูงแกะไม่มีทางรอด
หนีไป

36 จะได้ฟังเสียงร้องของผู้เลี้ยง
แกะ และเสียงคร่ำครวญของเจ้า
ของฝูงแกะ เพราะว่าพระเยโฮ-
วาห์ทรงทำลายลานหญ้าของเจ้า
ทั้งหลายเสียแล้ว

37 และคอกแกะที่สงบสุขก็ถูก
ตัดให้ล้มลงเสียแล้ว เนื่องด้วย
ความกริ้วอันแรงกล้าของพระ

เยโฮวาห์

38 พระองค์ทรงออกจากที่ซุ่ม
ตัวของพระองค์อย่างสิงโต
เพราะว่าแผ่นดินของเขาทิ้ง
หลายเป็นที่รกร้าง เพราะเหตุ
ความดุตันของพระผู้เข้ มงวด
และเพราะเหตุความกริ้วอันแรง
กล้าของพระองค์

ประชาชนผู้เชื่องว่า

จะฆ่าเยเรมีย์

26 ในต้นรัชกาลของเยโฮ-
ยาคิม ราชบุตรของ
โยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระ
วจนะนี้มาจากพระเยโฮวาห์ว่า
2”พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จง
ยืนอยู่ในลานพระนิเวศแห่งพระ
เยโฮวาห์ และจงพูดกับบรรดา
หัวเมืองแห่งยูดาห์ ซึ่งมานมัส-
การในพระนิเวศของพระเยโฮ-
วาห์ คือพูดบรรดาถ้อยคำที่เรา
สั่งเจ้าให้พูดกับเขา อย่าเก็บไว้
สักคำเดียว

3 บางที่เขาจะฟัง และทุกคนจะ
กลับจากทางชั่วของเขา และเรา
จะกลับใจไม่ทำความร้ายซึ่งเรา
เจตนาจะกระทำต่อเขาทั้งหลาย
เนื่องด้วยการกระทำที่ชั่วร้าย
ของเขาทั้งหลาย

4 เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า
”พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้า
เจ้าทั้งหลายไม่ฟังเรา ที่จะดำ-
เนินตามราชบัญญัติที่เราได้วาง

(32) 2 พศต 15:6 (33) อสย 34:2-8 (34) อสค 34:16 (35) โยบ 11:20; อสย 2:12

(36) ยรม 25:34 (37) อสย 27:10-11 (38) สดต 76:2; สชย 5:14 (1) 2 พกษ 23:34

(2) 2 พศต 24:20-21 (3) อสย 1:16-19 (4) ลนต 26:14; พบญ 28:15; ยชว 23:15

ไว้ต่อหน้าเจ้า
 5 และเชื่อฟังถ้อยคำของบรรดา
 ผู้รับใช้ของเรา คือบรรดาผู้
 พยากรณ์ ซึ่งเราได้ส่งไปหาเจ้า
 อย่างไม่หยุดยั้ง คือส่งพวกเขา
 ไป ถึงเจ้าจะมีได้เชื่อฟัง
 6 แล้วเราจะกระทำให้พระนิเวศ
 นี้เหมือนอย่างซีโลห์ และเราจะ
 กระทำให้เมืองนี้เป็นที่สาปแก่
 บรรดาประชาชาติทั่วโลก”
 7 บรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์
 และประชาชนทั้งสิ้นได้ยินเยเร-
 มีย์พูดถ้อยคำเหล่านี้ในพระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์
 8 และต่อมาเมื่อเยเรมีย์ได้จับคำ
 พูดทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้
 บัญชาท่านให้พูดแก่บรรดา
 ประชาชนนั้น พวกปุโรหิตและผู้
 พยากรณ์และประชาชนทั้งสิ้นได้
 จับเยเรมีย์กล่าวว่า “เจ้าจะต้อง
 ตายแน่”
 9 ทำไมเจ้าจึงพยากรณ์ในพระ
 นามของพระเยโฮวาห์ว่า “พระ
 นิเวศนี้ จะเหมือนซีโลห์ และ
 เมืองนี้จะรกร้าง ปราศจากคน
 อาศัย” และประชาชนทั้งสิ้นก็
 รวมตัวกันต่อต้านเยเรมีย์ที่พระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์
 10 เมื่อบรรดาเจ้านายแห่ง
 ยูดาห์ได้ยินสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่าน
 ก็ขึ้นมาจากพระราชวังถึงพระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์ และมา

นั่งในทางเข้าประตูใหม่แห่งพระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์
 11 แล้วบรรดาปุโรหิตและผู้
 พยากรณ์จึงทูลเจ้านายและบอก
 ประชาชนทั้งปวงว่า “ชายคนนี้
 ควรแก่ การตัดสินลงโทษถึง
 ความตาย เพราะเขาพยากรณ์
 กล่าวโทษเมืองนี้ ดังที่ท่านทั้ง
 หลายได้ยืนยันกับหูของท่านเอง
 แล้ว”
 12 เยเรมีย์จึงทูลเจ้านายทั้งสิ้น
 และบอกประชาชนทั้งปวงว่า
 “พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้า
 มาพยากรณ์ต่อพระนิเวศและ
 เมืองนี้ ตามถ้อยคำทั้งสิ้นซึ่ง
 ท่านทั้งหลายได้ยืนยันมา
 13 เพราะฉะนั้น บัดนี้ท่านทั้ง
 หลายจงแก้ไขพฤติกรรมและ
 การกระทำของท่านทั้งหลายและ
 เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเย-
 โฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระ
 เยโฮวาห์จะทรงกลับพระทัยจาก
 ความร้าย ซึ่งพระองค์ได้ทรง
 ประกาศเตือนท่าน
 14 แต่ส่วนตัวข้าพเจ้า ดูเถิด
 ข้าพเจ้าอยู่ในมือของท่านทั้ง
 หลาย ท่านจะกระทำแก่ข้าพเจ้า
 ตามที่ท่านเห็นดีและเห็นชอบ
 15 ขอแต่เพียงให้ทราบแน่ว่า
 ถ้าท่านประหารข้าพเจ้า ที่คน
 ไร้ความผิดต้องตายนั้น ตัวท่าน
 เองและเมืองนี้ และชาวเมืองนี้

(5) 2 พกษ 9:7 (6) 1 ซมอ 4:10-12 (7) ยรม 5:31 (8) 2 พศด 36:16; พคค 4:13
 (9) 2 พศด 25:16 (10) อสค 22:6 (11) พบญ 18:20; มธ 26:66 (12) อมส 7:15-17
 (13) อสย 1:19; อสค 33:11 (14) ยชว 9:25; ดนล 3:16 (15) ปฐก 4:10; กตว 35:33

ต้องรับผิดชอบ เพราะความจริง
พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้า
มาพูดถ้อยคำเหล่านี้ ทั้งสิ้นให้
เข้าหูของท่าน”

16 แล้วเจ้านายและประชาชนทั้ง
สิ้นได้พูดกับบรรดาปุโรหิตและ
ผู้พยากรณ์ว่า “ชายผู้นี้ไม่สมควร
ที่จะต้องคำพิพากษาถึง
ความตาย เพราะเขาได้พูดกับ
เราในพระนามของพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเรา”

17 และผู้ใหญ่บางคนแห่งแผ่นดิน
นั้นนั้นก็ลุกขึ้นพูดกับประชาชน
ทั้งสิ้นที่ประชุมกันอยู่ว่า

18 “มีคำที่ชาวเมืองโมเรเซทได้
พยากรณ์ในสมัยเฮเซคียาห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์และกล่าวแก่
ประชาชนทั้งสิ้นของยูดาห์ว่า
‘พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้ง
นี้ว่า เมืองศิโยนจะถูกโอบล้อม
กับไถนา กรุงเยรูซาเล็มจะกลายเป็น
กองสิ่งปรักหักพัง และภูเขา
ที่ตั้งของพระนิเวศนั้นจะเป็น
เหมือนที่สูงในป่าไม้’

19 เฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
และคนยูดาห์ทั้งสิ้นได้ฆ่าเขาเสีย
หรือ ท่านได้ยำเกรงพระเยโฮ
วาห์และทูลวิงวอนขอพระเยโฮ
วาห์ และพระเยโฮวาห์ได้กลับ
พระทัยต่อความร้ายซึ่งพระองค์
ทรงประกาศเตือนเขาเหล่านั้นมิ
ใช้หรือ แต่เรากำลังจะนำเหตุ

ร้ายใหญ่ยิ่งมาสู่จิตใจเราเอง
ผู้พยากรณ์อูรีอาห์
ถูกฆ่าเสีย

20 ยังมีชายอีกคนหนึ่งผู้พยา
กรณ์ในพระนามของพระเยโฮ
วาห์ ชื่ออูรีอาห์ บุตรชายเซไม
อาห์ ชาวศิรียาทเยอาริม ท่าน
ได้พยากรณ์กล่าวโทษเมืองนี้
และแผ่นดินนี้ ตามบรรดาถ้อย
คำของเยเรมีย์

21 และเมื่อกษัตริย์เยโฮยาคิม
พร้อมกับบรรดาทแกล้วทหาร
และบรรดาเจ้านายได้ยินถ้อยคำ
นี้ กษัตริย์ก็ทรงแสวงหาจะสัง
หารท่านเสีย และเมื่ออูรีอาห์ได้
ยินเรื่องนี้ ท่านก็กลัวจึงหนีรอด
ไปยังอียิปต์

22 แล้วกษัตริย์เยโฮยาคิมก็ส่ง
ชายบางคน คือเอลนาธันบุตร
ชายอัคโบร์และคนอื่นอีกไปยัง
อียิปต์

23 และเขาทั้งหลายจับอูรีอาห์
มาจากอียิปต์ และนำท่านมา
ถวายกษัตริย์เยโฮยาคิม พระ
องค์ทรงประหารท่านเสียด้วย
ดาบ และโยนศพเข้าไปในที่ฝัง
ศพของคนสามัญ”

24 แต่มือของอาหิตัมบุตรชาย
ซาฟานอยู่กับเยเรมีย์ ฉะนั้น
เยเรมีย์จึงมิได้ถูกมอบให้ใน
มือประชาชนเพื่อประหารชีวิต
ท่าน

(16) อสธ 4:14; สภข 16:7 (17) มคา 1:1; 3:12 (19) 2 พศด 29:6-11; อสย 37:1

(20) ยชว 15:60; 1 ซมอ 7:2 (21) สดต 119:109; ยรม 36:26 (22) สดต 12:8

(23) อสค 19:6; มธ 14:10; กจ 12:1-3 (24) 2 พกษ 22:12-14; 2 พศด 34:20

27 บทเรียนจากเอก
 ในต้นรัชกาลเยโฮยา-
 คิมราชบุตรของโยสิ-
 ยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระ
 วจนะนี้มาจากพระเยโฮวาห์ถึง
 เยเรมีย์ว่า
 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้า
 ดังนี้ว่า "จงทำสายรัดและแอก
 สำหรับตัวเจ้า จงสวมคอของเจ้า
 3 และส่งมันไปยังกษัตริย์แห่ง
 เอโดม กษัตริย์แห่งโมอับและ
 กษัตริย์แห่งคนอัมโมน กษัตริย์
 แห่งไทร และกษัตริย์แห่งไซ-
 ดอน ด้วยมือของทูตที่เข้ามาเฝ้า
 เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ที่
 กรุงเยรูซาเล็ม
 4 จงฝากคำกำชับเหล่านี้ แก่
 บรรดานายของเขาว่า "พระเย-
 โฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่ง
 อิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เจ้าจง
 กล่าวเรื่องต่อไปนี้ให้นายของ
 เจ้าฟังว่า
 5 นี่คือเราเอง ผู้ได้สร้างโลก ทั้ง
 มนุษย์และสัตว์ซึ่งอยู่บนพื้นดิน
 ด้วยฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งและ
 ด้วยแขนที่เหยียดออกของเรา
 และเราจะให้แก่ผู้ใดก็ได้สุดแต่
 เราเห็นชอบ
 6 บัดนี้ เราได้ให้แผ่นดินเหล่านี้
 ทั้งสิ้นไว้ในมือของเนบูคัดเนส-
 ชาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับ
 ใช้อของเรา และเราได้ให้สัตว์ป่า

ทั้งแก่เขาด้วยที่จะปรนนิบัติเขา
 7 บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะ
 ต้องปรนนิบัติตัวเขา ลูกและ
 หลานของเขา จนกว่าเวลากำ-
 หนดแห่งแผ่นดินของท่านเองจะ
 มาถึง แล้วหลายประชาชาติและ
 บรรดาหากษัตริย์จะกระทำให้
 ท่านเป็นทาสของเขาทั้งหลาย
 8 แต่ต่อมาถ้าประชาชาติใดหรือ
 ราชอาณาจักรใด จะไม่ปรนนิบัติ
 เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบา-
 บิโลนคนนี้ และไม่ยอมวางคอไว้
 ใต้แอกของกษัตริย์บาบิโลน เรา
 จะลงโทษประชาชาติ นั้น ด้วย
 ดาบ ด้วยการกันดารอาหาร
 และด้วยโรคระบาด พระเยโฮ-
 วาห์ตรัสดังนี้แหละ จนกว่าเรา
 จะล้างผลาญเสียด้วยมือของเขา
 9 เพราะฉะนั้นอย่าฟังผู้พยา-
 กรณ์ หรือพวกโหรหรือคนช่าง
 ผันของเจ้า หรือหมอดูหรือนัก
 วิทยาคมของเจ้า ผู้ซึ่งกล่าวแก่
 เจ้าว่า "ท่านจะไม่ปรนนิบัติ
 กษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนดอก"
 10 เพราะซึ่งเขาพยากรณ์ให้
 ท่านนั้นเป็นความเท็จ อันยังผล
 ให้ท่านต้องโยกย้ายไกลไปจาก
 แผ่นดินของท่าน และเราจะขับ
 ไล่ท่านออกไป และท่านจะ
 พินาศ
 11 แต่ประชาชาติใดซึ่งเอาคอ
 ของตนวางไว้ใต้แอกของกษัตริย์

(1) ยรม 27:3 (2) อมส 7:1 (3) อสค 25:1; อมส 1:9-2:3 (4) อพย 5:1; ยรม 10:10
 (5) ปฐก 9:6; อพย 20:11 (6) ดนล 2:37-38 (7) 2 พศต 36:20-21 (8) อสค 17:19
 (9) อพย 7:11; พญ 18:10-12 (10) อสค 14:9-11 (11) ยรม 27:2; 38:2; 40:9-12

แห่งบาบิโลนและปรนนิบัติท่าน เราจะละเขาไว้บนแผ่นดินของเขา เพื่อให้ทำไร่นาและให้อาศัยอยู่ที่นั่น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ”

**เยเรมีย์เตือนให้เชื่อฟัง
กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์**

12 ข้าพเจ้าได้ทูลเศเดคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ตามบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ว่า “จงเอาคอกของท่านไว้ได้ แยกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และปรนนิบัติเขา และประชาชนของเขา และจงมีชีวิตอยู่

13 ทำไมท่านกับชนชาติของท่านจะมาตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงล้นวาจาเกี่ยวกับประชาชนชาติใด ๆ ซึ่งจะไม่ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน

14 อย่าฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ผู้กล่าวแก่เจ้าว่า ‘ท่านจะไม่ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลนดอก’ เพราะซึ่งเขาทั้งหลายพยากรณ์แก่ท่านนั้นก็เป็นการมุสา

15 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราไม่ได้ใช้เขา แต่เขาพยากรณ์เท็จในนามของเรา ซึ่งยังผลให้เราต้องขับไล่เจ้าออกไปและเจ้าจะต้องพินาศ ทั้งตัวเจ้าและผู้พยากรณ์

ทั้งหลายซึ่งพยากรณ์ให้แก่เจ้า” 16 และข้าพเจ้าก็ได้พูดกับปุโรหิตและประชาชนนี้ทั้งสิ้นว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า อย่าเชื่อฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ของเจ้า ซึ่งพยากรณ์ให้แก่เจ้าว่า ‘ดูเถิด ไม่ช้าเขาจะนำเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์กลับมาจากกรุงบาบิโลน’ เพราะซึ่งเขาพยากรณ์แก่ท่านนั้นก็เป็นการเท็จ

17 อย่าเชื่อฟังเขาเลย จงปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลนและมีชีวิตอยู่ ทำไมเมืองนี้จะร้างเปล่า 18 แต่ถ้าเขาเหล่านั้นเป็นผู้พยากรณ์ และถ้าพระวณะของพระเยโฮวาห์อยู่กับเขา ก็ขอให้เขาทูลวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์ จอมโยธาว่า ให้เครื่องใช้ซึ่งยังเหลืออยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในพระราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในกรุงเยรูซาเล็ม อย่าให้ไปยังบาบิโลน 19 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้เกี่ยวกับบรรดาเสาชั้นสาคร และขาทัง และเครื่องใช้อื่นๆที่เหลืออยู่ในเมืองนี้

20 ที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนมิได้รับเอาไป เมื่อท่านได้จับเอาเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ และบรรดาขุนนางของ

(12) 2 พศต 36:11-13; สภข 1:33 (13) ยรม 38:20 (14) อสย 28:10-13; ฟป 3:2 (15) 2 พศต 18:17-22 (16) 2 พกษ 24:13; 2 พศต 36:7-10 (17) ยรม 27:11-13 (18) 1 พกษ 18:24; ยรม 7:16 (19) 1 พกษ 7:15; 2 พกษ 25:13 (20) ยรม 22:28

ยูดาห์และเยรูซาเล็มถูกกวาด
ตอนจากกรุงเยรูซาเล็มไปเป็น
เชลยยังกรุงบาบิโลน

21 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้เกี่ยว
ด้วยเรื่องเครื่องใช้ซึ่งยังเหลือ
อยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮ
วาห์ ในพระราชวังของกษัตริย์
แห่งยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม
22 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เครื่อง
ใช้เหล่านี้จะถูกขนไปยังบาบิโลน
และจะค้างอยู่ที่นั่นจนถึงวันที่
เราเอาใจใส่มัน แล้วเราจึงจะนำ
มันกลับขึ้นมา และให้กลับสู่
สถานที่นั้น”

คำพยากรณ์เท็จของฮานันยาห์
28 ต่อมาในปีเดียวกันนั้น
เมื่อต้นรัชกาลเศเดคิ
ยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ในเดือน
ที่ห้าปีที่สี่ ฮานันยาห์บุตรชาย
ของอัสซูร์ ผู้พยากรณ์จากกิเบ
โอน ได้พูดกับข้าพเจ้าในพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้า
บรรดาปุโรหิตและประชาชนทั้ง
หลายว่า

2”พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า
เราได้หักแอกของกษัตริย์แห่ง
บาบิโลนแล้ว

3 ภายในสองปี เราจะนำเครื่อง
ใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศแห่งพระ
เยโฮวาห์กลับมาอยู่ที่นี้ ซึ่งเป็น

ภาชนะที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์
แห่งบาบิโลนริบไปจากที่นี่และ
ขนไปยังบาบิโลน

4 เราจะนำเยโคนิยาห์ราชบุตร
ของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยู
ดาห์และบรรดาผู้ที่ถูกกวาดจาก
ยูดาห์ ผู้ซึ่งไปยังบาบิโลน กลับ
มาอยู่ที่นี้ พระเยโฮวาห์ตรัส
ดังนี้แหละว่า เพราะเราจะหัก
แอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน”

5 แล้วเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ก็พูด
กับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ต่อหน้า
บรรดาปุโรหิต และต่อหน้า
ประชาชนทั้งปวงผู้ซึ่งยืนอยู่ใน
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าวว่า
”เอเมน ขอพระเยโฮวาห์ทรง
กระทำเช่นนั้นเถิด ขอพระเย
โฮวาห์ทรงกระทำให้อภัยคำซึ่ง
ท่านพยากรณ์นั้นเป็นจริง และ
นำเครื่องใช้แห่งพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์และบรรดาผู้ถูก
กวาดไปทั้งสิ้นกลับมาจากบาบิ
โลนยังที่นี่

7 ถึงกระนั้นก็ขอฟังถ้อยคำนี้ซึ่ง
ข้าพเจ้าพูดให้ท่านได้ยินและให้
ประชาชนทั้งหลายนี้ได้ยิน

8 บรรดาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ก่อน
ท่านและข้าพเจ้าตั้งแต่โบราณ
กาลได้พยากรณ์ถึงสงคราม เหตุ
ร้ายต่างๆ และโรคระบาดอันมี
แก่หลายประเทศและหลายราช

(22) 2 พกษ 24:13-17; ดนล 5:1-4 (1) อสย 9:15; ศคย 13:2-4 (2) ยรม 27:2-12

(3) ปฐก 47:9; สดต 90:10 (4) 2 พกษ 25:27-30; นสม 1:13 (5) ยรม 7:2; 28:1

(6) กตว 5:22; พบญ 27:15-26 (7) 1 พกษ 22:28 (8) ลนต 26:14; พบญ 4:26-27

อาณาจักรใหญ่ๆ

9 ส่วนผู้พยากรณ์ที่พยากรณ์ว่า จะมีสันติภาพ เมื่อเป็นจริงตาม ถ้อยคำของผู้พยากรณ์นั้น จึงรู้ กันว่าพระเยโฮวาห์ทรงใช้ผู้ พยากรณ์นั้นจริง”

10 แล้วฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ ปลดแอกออกจากคอของเยเร- มีย์ผู้พยากรณ์และหักมันเสีย

11 และฮานันยาห์ได้กล่าวต่อ หน้าประชาชนทั้งสิ้นว่า “พระ เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า อย่างนั้น แหละ เราจะหักแอกของเนบู- คัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลน จากคอของบรรดาประชาชาติทั้ง ลิ่นภายในสองปี” แต่เยเรมีย์ผู้ พยากรณ์ก็ออกไปเสีย

12 หลังจากที่ฮานันยาห์ผู้พยา- กรณ์หักแอกจากคอของเยเรมีย์ ผู้พยากรณ์ พระวณะของพระ เยโฮวาห์มายังผู้พยากรณ์เยเร- มีย์ว่า

13 “จงไปบอกฮานันยาห์ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ หักแอกไม้’ แต่เจ้าจะทำแอก เหล็กไว้ให้พวกเขาแทน

14 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโย- ธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัส ตั้งนี้ว่า เราได้วางแอกเหล็กไว้ บนคอบรรดาประชาชาติเหล่านี้ ทั้งสิ้น ให้เขาปรนนิบัติเนบูคัต- เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

และเขาทั้งหลายจะปรนนิบัติเขา เพราะเราได้ยกให้เขาแล้วแม้ กระทั่งสัตว์ป่าทุ่งด้วย”

เยเรมีย์พยากรณ์ถึง

ความตายของฮานันยาห์

15 และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้ พุดกับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ว่า “ฮานันยาห์ ขอท่านฟัง พระเย- โฮวาห์มิได้ทรงใช้ท่าน แต่ท่าน ได้กระทำให้ชนชาตินี้วางใจใน ความเท็จ

16 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ ตรัสว่า ดูเถิด เราจะย้ายเจ้าไป จากพื้นโลก ในปีเดียวกันนี้เองเจ้า จะต้องตาย เพราะเจ้าได้สอนให้ กบฏต่อพระเยโฮวาห์”

17 ในปีเดียวกันนั้น ในเดือนที่ เจ็ด ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ตาย

เยเรมีย์เขียนถึง

พวกเชลยในบาบิโลน

29ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำใน จดหมายซึ่งเยเรมีย์ผู้ พยากรณ์ฝากไปจากกรุงเยรูซา- เล็มถึงพวกผู้ใหญ่ที่ เหลืออยู่ ของพวกที่เป็นเชลย และถึง บรรดาปุโรหิต บรรดาผู้พยา- กรณ์และประชาชนทั้งสิ้น ผู้ซึ่ง เนบูคัตเนสซาร์ได้ให้กวาดไป จากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน

2 (นี่เป็นเรื่องหลังจากกษัตริย์ เยโคนิยาห์ และพระราชาินี พวก ชั้นที่ บรรดาเจ้านายของยูดาห์

(9) อสค 13:10 (10) 1 พกษ 22:11 (11) ยรม 23:17 (12) 2 พกษ 20:4; ดนล 9:2

(13) สดต 149:8; พคค 2:14 (14) พบญ 4:20 (15) อสค 13:2-3 (16) ปฐก 7:4

(17) อสย 44:25-26; ศคย 1:6 (1) 2 พศต 30:1-6; อสธ 9:20 (2) ยรม 22:24-28

และเยรูซาเล็ม และบรรดาช่างไม้และช่างเหล็กได้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มแล้ว)

3 จดหมายนั้น ได้ส่งไปด้วยมือของเอลาสาห์บุตรชายของซาฟานและเกมารียาห์บุตรชายอิลคียาห์ (ผู้ซึ่งเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ส่งไปที่บาบิโลนยังเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน) จดหมายนั้นว่า

4 "พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้แก่บรรดาผู้เป็นเชลย ผู้ซึ่งเราได้เนรเทศเขาไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลนนั้นว่า

5 จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น จงปลูกสวนและรับประทานผลไม้ที่ได้นั้น

6 จงมีภรรยาและให้กำเนิดบุตรชายบุตรสาว จงหาภรรยาให้บุตรชายของเจ้าทั้งหลาย และยกบุตรสาวของเจ้าให้แต่งงานเสีย เพื่อนางจะให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว เพื่อเจ้าทั้งหลายจะทวีมากขึ้นที่นั่นและไม่ค่อยลง

7 แต่จงส่งเสริมสันติภาพของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าทั้งหลายจะพบสันติภาพของเจ้าในสันติภาพของ

เมืองนั้น

8 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า อย่ายอมให้ผู้พยากรณ์ของเจ้าทั้งหลาย หรือพวกโหรของเจ้า ผู้อยู่ที่ท่ามกลางเจ้าหลอกลวงเจ้า และอย่าเชื่อความฝันซึ่งเขาทั้งหลายได้ฝันเห็น

9 เพราะที่เขาพยากรณ์แก่เจ้าในนามของเรานั้น เป็นความเท็จ เรามิได้ใช้เขาไป พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

10 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เมื่อเจ็ดสิบปีแห่งบาบิโลนครบแล้ว เราจะเยี่ยมเยียนเจ้า และจะให้ถ้อยคำอันดีของเราสำเร็จเพื่อเจ้า และจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้

11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสันติภาพ ไม่ใช่เพื่อความทุกข์ยาก เพื่อให้อนาคตตามที่คาดหมายไว้แก่เจ้า

12 แล้วเจ้าจะทูลขอต่อเรา และจะไปอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า

13 เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า

14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะให้เจ้าพบเรา และเราจะให้การ

(3) 2 พกษ 22:8 (4) อสย 5:5; 10:5-6 (5) อสค 28:26 (6) ปฐก 1:27-28; 9:7

(7) ดนล 4:27; รม 13:1 (8) ยรม 14:14 (9) ยรม 29:23 (10) 2 พศด 36:21

(11) โยบ 23:13 (12) นหม 2:4 (13) ลนต 26:40-45 (14) พบญ 4:7; 1 พศด 28:9

เป็นเชลยของเจ้ากลับสู่สภาพดี และรวบรวมเจ้ามาจากบรรดา ประชาชาติ และจากทุกที่ที่เรา จับไล่เจ้าให้ไปอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ และเราจะ นำเจ้ากลับมาอยู่ที่ซึ่งเราเนรเทศ เจ้าให้จากไปนั้น

15 เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้เพาะให้มีผู้ พยากรณ์สำหรับเราทั้งหลายชั้น ในบาบิโลน’

16 จงทราบว่าคุณพระเยโฮวาห์ตรัส ดังนี้เกี่ยวกับกษัตริย์ ผู้ประทับ บนพระที่นั่งของดาวิด และเกี่ยวกับ ประชาชนทั้งสิ้นผู้อาศัยอยู่ ในเมืองนี้ คือญาติพี่น้องของท่าน ผู้มิได้ถูกเนรเทศไปกับ ท่านว่า

17 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส ดังนี้ว่า ดูก่อน เราจะส่งดาบ การ กินดารอาหาร และโรคระบาด มาเหนือเจ้าทั้งหลาย และเราจะ กระทบทำให้เจ้าทั้งหลายเหมือนกับ มะเดื่อที่เสียซึ่งเลวมากจน เขาจับประทานไม่ได้

18 เราจะข่มเหงเขาด้วยดาบ การกินดารอาหาร และโรคระบาด และจะกระทบทำให้ย้ายไป อยู่ในราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่ง แผ่นดินโลก ให้เป็นคำสาป ให้ เป็นที่น่าตกตะลึง ให้เป็นที่เหยียด หยัน เป็นที่นินทาท่ามกลาง

บรรดาประชาชาติซึ่งเราได้จับไล่ ให้เขาไปอยู่นั้น

19 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะว่า เขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังถ้อยคำ ของเราที่ส่งมายังเขาอย่างไม่ หยุดยั้ง โดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ ของเรา แต่เจ้าทั้งหลายไม่ยอม ฟัง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ”

20 เจ้าทั้งปวงผู้ถูกเนรเทศ ผู้ซึ่ง เราส่งไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึง บาบิโลน จงฟังพระวจนะของ พระเยโฮวาห์ที่ว่า

21 “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ เจ้าของอิสราเอล ตรัสดังนี้เกี่ยวกับ อาหับบุตรชายของโคลาयाห์ และเศเดคียาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้ซึ่งได้พยากรณ์เท็จแก่ เจ้าในนามของเรา ดูก่อน เราจะ มอบเขาทั้งสองไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะฆ่าเขาทั้งสอง เสียต่อหน้าต่อตาเจ้า

22 เหตุเขาทั้งสองบรรดาผู้ที่ถูก เนรเทศจากยูดาห์ไปถึงบาบิโลน จะใช้คำสาปต่อไปนี้ว่า ‘ขอ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เจ้า เหมือนเศเดคียาห์และอาหับ ผู้ที่กษัตริย์บาบิโลนคลอกเสียด้วย ไฟ’

23 เพราะเขาทั้งสองได้กระทำ ความเลวร้ายในอิสราเอล ได้

(15) ยรม 29:8-9; อสค 1:1 (16) ยรม 29:3; อสค 6:1 (17) ยรม 29:18; ลก 21:23 (18) ลนต 26:33; พบญ 28:25 (19) ศคย 1:4; ฮบ 12:25 (20) อสค 3:11; มค 4:10 (21) ยรม 29:8-9; พคด 2:14 (22) ปฐก 48:20; นรธ 4:11 (23) สดต 50:16-18

ลวงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน และได้พูดถ้อยคำเท็จในนามของเรา ซึ่งเรามีได้บัญญัติ เราเป็นผู้ที่รู้และเราเป็นผู้พยากรณ์” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

24 เจ้าจงบอกเซโมอาห์ชาวเนเฮลามว่า

25 “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้ส่งจดหมายในนามของเจ้าไปยังประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และยังเศฟันยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ปุโรหิตและยังปุโรหิตทั้งปวงว่า

26 “พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเจ้าให้เป็นปุโรหิตแทนเยโฮยาดาปุโรหิต ให้เป็นเจ้าหน้าที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ควบคุมคนบ้ำทุกคนที่ตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์ ให้จับเขาใส่คุกและใส่ค้ำ”

27 ฉะนั้นบัดนี้ทำไมเจ้ามิได้ต่อว่าเยเรมีย์ชาวอานาโททผู้ซึ่งตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์แก่เจ้า

28 เพราะเขาได้ส่งจดหมายมายังเราในบาบิโลนว่า “การที่เจ้าเป็นเชลยนั้นจะเนิ่นนาน จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น และปลูกสวนและรับประทานผลที่ได้นั้น”

29 เศฟันยาห์ปุโรหิตอ่านจด-

หมายนี้ให้เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ฟัง 30 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า

31 “จงเขียนไปถึงบรรดาผู้เป็นเชลยทั้งปวงว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับเซโมอาห์ชาวเนเฮลามว่า เพราะว่าเซโมอาห์ได้พยากรณ์แก่เจ้าเมื่อเรามีได้ใช้เขา และได้กระทำให้เจ้าวางใจในคำเท็จ

32 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะลงโทษเซโมอาห์ชาวเนเฮลามและเชื้อสายของเขา เขาจะไม่มีสักคนหนึ่งที่จะอาศัยอยู่ในท่ามกลางชนชาตินี้ ทั้งเขาจะมิได้เห็นความดีซึ่งเราจะกระทำแก่ประชาชนของเรา เพราะเขาได้สอนให้กบฏต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ”

พระเจ้าทรงบัญชาให้เยเรมีย์เขียนพระวณะของพระองค์

30 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า 2 “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงเขียนถ้อยคำทั้งสิ้นที่เราได้บอกแก่เจ้าไว้ในหนังสือม้วนหนึ่ง

3 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะให้ประชาชนของเรา คืออิสราเอลและยูดาห์ที่เป็นเชลยกลับ

(24) ยรม 29:31-32 (25) 1 พกษ 21:8-13 (26) 2 พกษ 11:15 (27) 2 พศต 25:16 (28) ยรม 29:1-10 (29) ยรม 29:25 (31) อสค 13:8-16 (32) อพย 20:5; กตว 16:27 (1) ยรม 1:1-2 (2) อพย 17:14; พบญ 31:19 (3) ลก 17:22; 19:43; 21:6; สบ 8:8

คืนสู่สภาพเดิม พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ และเราจะนำ
เขามายังแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่
บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และ
เขาทั้งหลายจะได้ถือกรรมสิทธิ์
ที่ดินนั้น”

4 ต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่งพระ
เยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับอิสราเอล
และยูดาห์ว่า

5 “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เรา
ได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัว
ตัวสั้น ความสยดสยองและ
ความไร้สันติภาพ

6 จงถามเถิดและดูว่า ผู้ชายจะ
คลอดบุตรได้หรือ ทำไมเราจึง
เห็นผู้ชายทุกคนเอามือกดไว้ที่
เอวเหมือนผู้หญิงจะคลอดบุตร
ทำไมหน้าตาทุกคนจึงซีดไป

7 อนิจจาเอ๋ย เพราะวันนั้นใหญ่
โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน
เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่
เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้

8 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า
ในวันนั้นเหตุการณ์จะเกิดขึ้น
คือเราจะหักแอกจากคอของเจ้า
ทั้งหลายเสีย และเราจะระเบิด
พันธะของเจ้าเสีย และคนต่าง
ชาติจะไม่ทำให้เขาเป็นทาสอีก

ผู้ที่ใหญ่กว่าดาวิด

จะครอบครองในอิสราเอล

9 แต่เขาทั้งหลายจะปรนนิบัติ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้ง

หลาย และดาวิดกษัตริย์ของเขา
ทั้งหลายผู้ซึ่งเราจะตั้งขึ้นเพื่อ
เขา

10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ยา-
โคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่ากลัว
เลย โอ อิสราเอลเอ๋ย อย่าครั้น
คร้าม เพราะเหตุเกิด เราจะช่วย
เจ้าจากที่ไกลให้รอด ทั้งเชื้อสาย
ของเจ้าจากแผ่นดินที่เขาไปเป็น
เชลย ยาโคบจะกลับมา และมิ
จะไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ

11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะ
เราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอด
เราจะกระทำให้บรรดาประชา
ชาติทั้งสิ้นถึงอวสาน คือผู้ซึ่ง
เราได้กระจายเจ้าให้ไปอยู่ท่าม-
กลางเขานั้น แต่ส่วนเจ้าเราจะ
ไม่กระทำให้ถึงอวสาน เราจะตี
สอนเจ้าตามขนาด และด้วย
ประการใดก็ตามเราจะไม่ปล่อย
เจ้าโดยไม่ลงโทษ

12 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
ว่า รอยฟกช้ำของเจ้ารักษาไม่
หาย และบาดแผลของเจ้าก็
ฉกรรจ์

13 ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยคดีของเจ้า
ไม่มีการรักษาบาดแผลของเจ้า
ไม่มียารักษาเจ้า

14 คนรักทั้งสิ้นของเจ้าได้ลืม
เจ้าเสีย เขาทั้งหลายไม่แสวงหา
เจ้าแล้ว เพราะเราตีเจ้าอย่างการ

(5) ยรม 4:15-20 (6) สดต 48:6; อสย 13:6-9 (7) อสย 2:12-22 (8) อสค 34:27
(9) ฮชย 3:5; ลก 1:69 (10) ปฐก 15:1 (11) มธ 1:23; 28:20 (12) 2 พศด 36:16
(13) สดต 106:23; อสย 59:16; อสค 22:30 (14) พคค 1:2; อสค 23:9; ฮชย 2:5

โบายดีของศัตรู เป็นการลงโทษ
อย่างของคนโหดร้าย เพราะว่า
ความชั่วช้าของเจ้าก็มากมาย
เพราะว่าบาปของเจ้าก็ทวีขึ้น

15 โฉนเจ้าร้องเพราะความเจ็บ
ของเจ้า ความเศร้าโศกของเจ้า
รักษาไม่หาย เพราะว่าความชั่ว
ช้าของเจ้ามากมาย เพราะว่า
บาปของเจ้าทวีขึ้น เราได้กระทำ
สิ่งเหล่านี้แก่เจ้า

16 เพราะฉะนั้นทุกคนที่กินเจ้า
เขาจะถูกกิน ปรีภักซ์ของ
เจ้าหมดสิ้นทุกคนจะตกไปเป็น
เชลย ผู้เหล่านั้นที่ปล้นเจ้า เขา
จะเป็นของถูกปล้น และทุกคนที่
กินเจ้าเป็นเหยื่อ เราจะทำเขาให้
เป็นเหยื่อ

17 เพราะเราจะให้เจ้ากลับมาสู่
สุขภาพดี และเราจะรักษาบาด
แผลของเจ้าให้หาย พระเยโฮ
วาคีร์ส เพราะว่าเขาทั้งหลาย
เรียกเจ้าว่า พวกนอกคอก คือ
ศิโยนซึ่งไม่มีใครแสวงหา

18 พระเยโฮวาคีร์สดังนี้ว่า ดู
เถิด เราจะให้เต็นท์แห่งยาโคบ
ที่เป็นเชลยกลับสู่สภาพเดิมและ
มีความเอ็นดูในเรื่องที่อาศัย
ของเขา เขาจะสร้างเมืองขึ้น
ใหม่บนเนินของเมือง และพระ
ราชวังจะตั้งอยู่ในที่ที่เคยอยู่

19 จะมีเพลงโมทนาพระคุณ
ออกมาจากที่เหล่านั้น และมี

เสียงของผู้ที่รื่นเริง เราจะทวีเขา
ขึ้น และเขาจะไม่มีเพียงน้อยคน
เราจะกระทำให้เขามีเกียรติ เขา
จะไม่เป็นแต่ผู้เล็กน้อย

20 ลูกหลานของเขาจะเป็น
เหมือนสมัยก่อน และชมนม
ของเขาจะได้ถูกสถาปนาไว้ต่อ
หน้าเรา และทุกคนที่บีบบังคับ
เขา เราจะลงโทษ

21 ชุมนางของเขาจะเป็นคน
หนึ่งในพวกเขาทั้งหลาย ผู้
ครอบครองของเขาจะออกมา
จากท่ามกลางเขาเอง เราจะ
กระทำให้ท่านนั้นเข้ามาใกล้และ
ท่านนั้นจะเข้าใกล้เรา เพราะใคร
เล่าตั้งใจเข้ามาใกล้เราได้เอง
พระเยโฮวาคีร์ส

22 และเจ้าทั้งหลายจะเป็นประ
ชาชนของเรา และเราจะเป็พระเจ้า
ของเจ้า

23 ดูเถิด นันลมหมุนของพระ
เยโฮวาคีร์สได้ออกไปแล้วด้วยพระ
พิโรธ เป็นลมหมุนกวาด มัน
จะตกลงอย่างเจ็บปวดบนศีรษะ
ของคนชั่ว

24 ความกลัวอันแรงกล้าของ
พระเยโฮวาคีร์สจะไม่หยุดยั้ง จน
กว่าพระองค์จะทรงกระทำ และ
ให้สำเร็จตามพระทัยพระองค์
ประสงคในวาระสุดท้าย เจ้า
ทั้งหลายจะพิจารณาถึงข้อความ
นี้

(15) ยรม 15:18; พคค 3:39 (16) อพย 23:22 (17) สดต 23:3 (18) สดต 85:1
(19) อสร 3:10-13; นหม 8:12 (20) ปฐก 17:5-9; สดต 90:16-17 (21) ปฐก 49:10
(22) พบญ 26:17-19; พชม 2:16 (23) สภษ 1:27; ศคย 9:14 (24) 1 ซมอ 3:12

อิสราเอลจะกลับไปอยู่ที่
ที่แผ่นดินของตน

31 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ใน
วาระนั้น เราจะเป้นพระเจ้า
เจ้าของบรรดาครอบครัวแห่ง
อิสราเอล และเขาทั้งหลายจะ
เป้นประชาชนของเรา"

2 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ว่า "ชน
ชาติที่รอดตายจากดาบได้ประ-
สบพระกรุณาคุณที่ในถิ่นทุร-
กันดาร คืออิสราเอล เมื่อเราให้
เขาหยุดพัก

3 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่
ข้าพเจ้าแต่ก่อน ตรัสว่า "เราได้
รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์
เพราะฉะนั้นเราจึงชวนเจ้ามา
ด้วยความเมตตา

4 เราจะสร้างเจ้าอีก และเจ้าจะ
ถูกสร้างใหม่นะ โอ อิสราเอล
พรหมจารีเอ๋ย เจ้าจะตกแต่งตัว
เจ้าด้วยรามะนาอีก และจะออก
ไปเต้นรำกับผู้ที่สนุกรสนกัน

5 เจ้าจะปลูกสวนองุ่นที่บนภูเขา
สะมาเรียอีก ผู้ปลูกก็จะปลูก
และจะกินผลนั้น"

6 เพราะว่าจะมีวันเมื่อคนเฝ้า
ยามที่อยู่บนแดนเทือกเขาเอฟ-
ราอิมจะร้องเรียกว่า "จงลุกขึ้น
ให้เราไปยังศิโยนเถิด ไปเฝ้า
พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเรา"

7 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้
ว่า "จงร้องเพลงด้วยความยินดี

เพราะยาโคบ และเปล่งเสียง
โห่ร้องเพราะประมุขของบรรดา
ประชาชาติ จงป่าวร้อง สรร-
เสริญ และกล่าวว่า 'โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยประชา
ชนของพระองค์ให้รอด คือคนที่
เหลืออยู่ของอิสราเอล'

8 ดุเถิด เราจะนำเขามาจากแดน
เหนือ และรวบรวมเขาจากส่วน
ที่ไกลที่สุดของพิภพ มีคนตา
บอด คนง่อยอยู่ท่ามกลางเขา
ผู้หึ่งที่มีครรภ์และผู้หึ่งที่
คลอดบุตรจะมาด้วยกัน เขาจะ
กลับมาที่นี้เป็นหมู่ใหญ่

9 เขาจะมาด้วยการร้องไห้ และ
ด้วยการทูลวิงวอนเราก็จะนำเขา
เราจะให้เขาเดินตามแม่น้ำเป็น
ทางตรง ซึ่งเขาจะไม่สะดุด
เพราะเราเป็นบิดาแก่อิสราเอล
และเอฟราอิมเป็นบุตรหัวปีของ
เรา

10 โอ บรรดาประชาชาติเอ๋ย จง
ฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์
และจงประกาศพระวณะนั้นใน
เกาะทั้งหลายที่ห่างออกไป จง
กล่าวว่า "ท่านที่กระจายอิสรา-
เอลนั้นจะรวบรวมเขา และจะดู
แลเขาอย่างกับผู้เลี้ยงแกะดูแล
ฝูงแกะของเขา"

11 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงไถ่
ยาโคบไว้แล้ว และได้ไถ่เขามา
จากมือที่แข็งแรงเกินกว่าเขา

(1) ปฐก 17:7-8; ลนต 26:12 (2) อพย 1:16 (3) พบญ 7:7-9 (4) ยรม 1:10
(5) พบญ 28:30; อสย 62:8-9 (6) อสย 40:9 (7) สดต 67:1 (8) สดต 65:5; ศคย 2:6
(9) สดต 126:5-6; ฮชย 12:4 (10) ปฐก 10:5; สดต 72:10 (11) มธ 20:28; ทต 2:14

12 เขาทั้งหลายจึงจะมาร้องเพลงอยู่บนที่สูงแห่งศิโยน และเขาจะไปอย่างราบรื่น เพราะความดีของพระเยโฮวาห์ เพราะข้าวสาลี น้ำมัน และเพราะลูกของแกะและวัวชีวิตของเขาทั้งหลายจะเหมือนกับสวนที่มีน้ำรด และเขาจะไม่โศกเศร้าอีกต่อไป

13 แล้วพวกพรหมจรรย์จะเปรมปรีดีในการเดินรำ ทั้งคนหนุ่มกับคนแก่ด้วยกัน เราจะกลับความโศกเศร้าของเขาให้เป็นความชื่นบาน เราจะปลอบโยนเขา และให้ความยินดีแก่เขา แทนความเศร้าโศก

14 เราจะเล็งจิตใจของปุโรหิตด้วยความอุดมสมบูรณ์ และประชาชนของเราจะพอใจด้วยความดีของเรา” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

15 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ได้ยินเสียงในรามมา เป็นเสียงโอดครวญและร่ำไห้ ราเชลร้องไห้ คร่ำ ครวญเพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่รับคำเล่าโลมในเรื่องบุตรทั้งหลายของตน เพราะว่าบุตรทั้งหลายนั้นไม่มีแล้ว”

16 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ระงับเสียงร่ำไห้ให้คร่ำครวญไว้ และระงับน้ำตาจากตาของเจ้า

เสีย เพราะว่าการทำงานของเจ้าจะได้รับรางวัล พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ และเขาทั้งหลายจะกลับมาจากแผ่นดินของศัตรู”

17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เรื่องอนาคตของเจ้ายังมีหวังว่าลูกหลานของเจ้าจะกลับมายังพรมแดนของเขาเอง

18 เราได้ยินเอฟราอิมคร่ำ – ครวญว่า ‘พระองค์ทรงตีสอนข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็ถูกตีสอน อย่างลูกวัวที่ยังไม่เชื่อ ขอทรงนำข้าพระองค์กลับ เพื่อข้าพระองค์จะได้กลับสู่สภาพเดิม เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์’

19 เพราะแน่นอนหลังจากที่ข้าพระองค์หันไปเสีย ข้าพระองค์ก็กลับใจ และหลังจากที่ข้าพระองค์รับคำสั่งสอนแล้ว ข้าพระองค์ก็ทบทวนขาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อับอาย และข้าพระองค์ก็ขายหน้า เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทนความหายนานานาซึ่งเกิดขึ้นเมื่อยังหนุ่มอยู่”

20 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เอฟราอิมเป็นบุตรชายที่รักของเรา หรือ เขาเป็นลูกที่รักของเรา หรือ เพราะตั้งแต่เราพูดกล่าวโทษเขาตราบไต่ เราก็ยังระลึก

(12) อสย 12:1; ยรม 31:4 (13) นหม 12:27; สดต 30:11 (14) พบญ 33:8-11

(15) อสค 2:10; มธ 2:16 (16) ปฐก 43:31; มก 5:38-39 (17) สดต 102:13-14

(18) โยบ 33:27-28; สดต 102:19-20 (19) พบญ 30:2 (20) สกษ 3:12; ลก 15:24

ถึงเขาอยู่ตรงนั้น เพราะฉะนั้น
จิตใจของเราจึงอาลัยเขา เราจะ
มีความกรุณาต่อเขาแน่

21 จงปักเสากรุยทางไว้สำหรับ
ตน จงทำป้ายบอกทางไว้สำหรับ
ตัว จงปักใจให้ตั้งทางหลวง
คือทางซึ่งเจ้าได้ไปนั้น โอ อิส-
ราเอลพรหมจารีเอ๋ย จงกลับ
เถิด จงกลับมายังหัวเมืองเหล่านี
ของเจ้า

22 โอ บุตรสาวผู้กลับสัตย์เอ๋ย
เจ้าจะเถลไถลอยู่อีกนานสักเท่า
ใด เพราะพระเยโฮวาห์ได้สร้าง
สิ่งใหม่บนพิภพแล้ว คือผู้หญิง
จะล้อมผู้ชาย”

23 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า
”เมื่อเราจะให้การเป็นเชลยของ
เขากลับสู่สภาพเดิม เราจะใช้
ถ้อยคำต่อไปนี้ในแผ่นดินของ
ยูดาห์ และในหัวเมืองทั้งหลาย
อีกครั้งหนึ่ง คือ โอ ที่อยู่แห่ง
ความเที่ยงธรรมเอ๋ย ภูเขาบริ-
สุทธิ์เอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรง
อำนวยการพระเจ้า

24 ยูดาห์และหัวเมืองทั้งสิ้นนั้น
ทั้งบรรดาชาวนา บรรดาผู้ที่ทอง
เที่ยวไปมาพร้อมกับฝูงแกะของ
เขา จะอาศัยอยู่ด้วยกันที่นั่น

25 เพราะเราจะให้จิตใจที่อ่อน
ระอานนั้นอิม และจิตใจที่โศก
เศร้าทุกดวงเราจะให้บริบูรณ์”

26 เมื่อนั้น ข้าพเจ้าตื่นขึ้นและ
มองดู และการหลับนอนของ
ข้าพเจ้าก็เป็นที่ชื่นใจข้าพเจ้า

27 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ”ดูเถิด
วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะ
หว่านพืชคนและพืชสัตว์ใน
วงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วาน
ยูดาห์

28 และจะเป็นไปอย่างนี้ คือ
เมื่อเราเฝ้าดูเขา เพื่อจะถอน
ออกและพังลงกว่าเสีย ทำลาย
และนำเหตุร้ายมาฉันทัด เราจะ
เฝ้าดูเหนือเขาเพื่อจะสร้างขึ้น
และปลูกฝังมันนั้น” พระเยโฮ-
วาห์ตรัสดังนี้แหละ

29 ”ในสมัยนั้น เขาจะไม่กล่าว
ต่อไปอีกว่า ‘บิดารับประทาน
องุ่นเปรี้ยวและบุตรก็เข็ดฟัน’

30 แต่ทุกคนจะต้องตายเพราะ
ความชั่วช้าของตนเอง มนุษย์
ทุกคนที่ รับประทานองุ่น
เปรี้ยวก็จะเข็ดฟัน”

31 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ”ดูเถิด
วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำ
พันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิส-
ราเอลและวงศ์วานยูดาห์

32 ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่ง
เราได้กระทำกับบรรพบุรุษของ
เขาทั้งหลาย ในวันที่เราจูมมือ
เขาเพื่อนำเขาออกมาจากแผ่นดิน
อียิปต์ เป็นพันธสัญญาของ
เราซึ่งเขาผิด ถึงแม้ว่าเราได้เป็น

(21) อสย 57:14 (22) ยรม 2:18 (23) อสย 60:21; ศคย 8:3 (24) อสค 36:10

(25) สดต 107:9; อสย 32:2 (26) สดต 127:2 (27) สขย 2:23 (28) ดนล 9:14

(29) พคค 5:7 (30) พบญ 24:16 (31) อมส 9:13; มธ 26:28 (32) อพย 19:5; 24:6

สามี่ของเขา” พระเยโฮวาห์ตรัส
ดังนี้แหละ

33 “แต่นี้จะเป็นพันธสัญญาซึ่ง
เราจะกระทำกับวงศ์วานอิสรา-
เอล ภายหลังกษัตริย์นั้น” พระเย-
โฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เราจะ
บรรจुरาชบัญญัติของเราไว้ภายใน
เขาทั้งหลาย และเราจะจารึก
มันไว้ที่ ในดวงใจของเขาทั้ง
หลาย และเราจะเป็นพระเจ้า
ของเขา และเขาจะเป็นประชาชน
ของเรา

34 และทุกคนจะไม่สอนเพื่อน
บ้านของตนและพี่น้องของตน
แต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักพระเย-
โฮวาห์’ เพราะเขาทั้งหลายจะ
รู้จักเราหมด ตั้งแต่คนเล็กน้อย
ที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด” พระ
เยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะ
เราจะให้อภัยความชั่วช้าของเขา
และจะไม่จดจำบาปของเขาทั้ง
หลายอีกต่อไป”

35 พระเยโฮวาห์ผู้ทรงให้ดวง
อาทิตย์เป็นสว่างกลางวัน และ
ทรงให้ระเบียบตายตัวของดวง
จันทร์ และทรงให้บรรดาดวง
ดาวเป็นสว่างกลางคืน ผู้ทรง
กวนทะเลให้คลื่นกำเริบ พระ
นามของพระองค์คือพระเยโฮ-
วาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า

36 “ถ้าระเบียบตายตัวนี้ ต้อง
พรากไปจากต่อหน้าเรา แล้ว

เชื้อสายของอิสราเอลก็ต้อง
หยุดยั้งจากการเป็นประชา
ชาติหนึ่งต่อหน้าเราเป็นนิตย์”
พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

37 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า
“ถ้าฟ้าสวรรค์เบื้องบนเป็นที่วัด
ได้ และรากฐานของพิภพเบื้อง
ล่างเป็นที่ให้สำรวจได้ แล้วเราก็
จะเหวี่ยงเชื้อสายอิสราเอลทิ้งไป
เสียหมด ด้วยเหตุบรรดาการซึ่ง
เขาได้กระทำนั้น” พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ

38 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด
วันเวลาจะมาถึง ที่เมืองนี้จะ
ต้องสร้างขึ้นใหม่เพื่อพระเยโฮ-
วาห์ตั้งแต่หอคอยฮานันเอลไป
ถึงประตูมูม

39 และเชือกวัดจะไปไกลกว่า
นั้นตรงไปถึงเนินเขากาเรบ แล้ว
จะเลี้ยวไปถึงตำบลโกอาห์

40 หุบเขาแห่งซากศพและขี้เถ้า
ทั้งสิ้นนั้น และทุ่งนาทั้งหมด
ไกลไปจนถึงลำธารซิดโรนจนถึง
มุมประตูม้าไปทางตะวันออก
จะเป็นที่บริสุทธิ์แต่พระเยโฮ-
วาห์ จะไม่เป็นที่ถอนรากหรือ
คว่ำต่อไปอีกเป็นนิตย์”

เยเรมีย์ซื้อนาแปลงหนึ่ง
32 พระวจนะซึ่งมาจาก
พระเยโฮวาห์ถึงเยเร-
มีย์ในปีที่ ลีบแห่งเศเตเดียห์
กษัตริย์ของยูดาห์ ซึ่งเป็นปีที่ลีบ

(33) พบญ 30:6; สดต 37:31 (34) 1 ธส 4:9 (35) ปฐก 1:14-18; พบญ 4:19

(36) สดต 72:5; ยรม 33:20-26 (37) โยบ 11:7-9; สดต 89:2 (38) นหม 2:17-20

(39) อสค 40:8; ศคย 2:1-2 (40) 2 ซมอ 15:23; 2 พกษ 23:6 (1) 2 พกษ 25:1-2

แปดของเนบูคัดเนสซาร์
 2 ครั้งนั้น กองทัพของกษัตริย์
 แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรู-
 ซาเล็มอยู่ และเยเรมีย์ผู้พยา-
 กรณ์ถูกขังอยู่ในบริเวณทหาร
 รักษาพระองค์ ซึ่งอยู่ในพระ
 ราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์
 3 เพราะเศเดคียากษัตริย์แห่ง
 ยูดาห์ได้คุมขังท่านไว้ ตรัสว่า
 “ทำไมท่านจึงพยากรณ์และ
 กล่าวว่ ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง
 นี้ไว้’ ดูเถิด เราจะให้เมืองนี้ไว้
 ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
 และเขาจะยึดเมืองนี้
 4 เศเดคียากษัตริย์แห่งยูดาห์
 จะหนีไปไม่พ้นจากมือของคน
 เคลเดีย แต่จะถูกมอบไว้ในมือ
 ของกษัตริย์แห่งบาบิโลนเป็นแน่
 และจะได้พูดกันปากต่อปากและ
 จะแลเห็นตาต่อตา
 5 และเขาจะนำเศเดคียาห์ไปยัง
 บาบิโลน และท่านจะอยู่ที่นั่นจน
 กว่าเราจะไปเยี่ยมท่าน พระเย-
 โฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ ถึงแม้เจ้า
 จะต่อสู้กับชาวเคลเดีย เจ้าก็จะ
 ไม่เจริญ”
 6 เยเรมีย์ทูลว่า “พระวามะของ
 พระเยโฮวาห์มายังข้าพระองค์ว่า
 7 ดูเถิด ฮานันเอลบุตรชายซัล-
 ลูม อาของเจ้าจะมาหาเจ้าและ
 กล่าวว่ ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้า
 ซึ่งอยู่ที่อานาโธท เพราะว่าสิทธิ

ของการไถ่ด้วยการซื้อนั้นเป็น
 ของท่าน’

8 แล้วฮานันเอลลูกของอาของ
 ข้าพระองค์มาหาข้าพระองค์ที่
 บริเวณของทหารรักษาพระองค์
 ถูกต้องตามพระวามะของพระ
 เยโฮวาห์ และพูดกับข้าพระองค์
 ว่า ‘จงซื้อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่
 อานาโธทในแผ่นดินเบนยามิน
 เพราะสิทธิของการถือกรรม-
 สิทธิและการไถ่เป็นของท่าน จง
 ซื้อไว้เถิด’ แล้วข้าพระองค์จึง
 ทราบว่านี่เป็นพระวามะของพระ
 เยโฮวาห์

9 และข้าพระองค์ก็ซื้อนาที่อา-
 นาโธทจากฮานันเอลลูกของอา
 ของข้าพระองค์ และได้จ่ายเงิน
 ให้แก่เขา คือเงินสิบเจ็ดเชเชล
 10 ข้าพระองค์ก็ลงนามในโฉนด
 ประทับตราไว้ เป็นพยานและ
 เอาตาชั่งเงิน

11 แล้วข้าพระองค์ก็รับโฉนด
 ของการซื้อทั้งฉบับที่ประทับตรา
 แล้วตามกฎหมายและธรรมเนียม
 และฉบับที่เปิดอยู่

12 และข้าพระองค์ก็มอบโฉนด
 ของการซื้อให้แก่บารุคบุตรชาย
 เนริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของมา-
 อาเสอาห์ ต่อสายตาของฮานัน-
 เอลลูกของอาของข้าพระองค์
 ต่อหน้าพยานผู้ ที่ ลงนามใน
 โฉนดการซื้อและต่อหน้าบรรดา

(2) 2 พกษ 25:18 (3) ยรม 2:30; 5:3 (4) 2 พกษ 25:4-7 (5) กตว 14:42

(7) 1 พกษ 14:5; มก 11:2-6 (8) 1 พศด 6:60 (9) ปฐก 23:15-16 (10) อสย 44:5

(11) ลก 2:27; กจ 26:3; 1 คร 11:16 (12) ยรม 32:16; 36:4-5; 43:3-6; 2 คร 8:21

พวกยิว ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในบริเวณ
ทหารรักษาพระองค์

13 ข้าพระองค์ก็กำชับบารุกดต่อ
หน้าเขาทั้งหลายว่า

14 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จง
เอาโฉนดเหล่านี้ไปเสีย ทั้งโฉนด
ของการซื้อที่ประทับตรา กับ
ฉบับที่เปิดนี้ และบรรจุไว้ใน
ภาชนะดินเพื่อจะทนอยู่ได้หลาย
วัน

15 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโย-
ธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้ง
นี้ว่า บ้านเรือนและไร่นาและ
สวนองุ่นจะมีการถือกรรมสิทธิ์
กันอีกในแผ่นดินนี้'

เยเรมีย์เชื่อว่าอิสราเอล

จะกลับมาสู่สภาพเดิม

16 หลังจากที่ข้าพระองค์มอบ
โฉนดการซื้อให้แก่บารุกบุตร
ชายเนรียาห์แล้ว ข้าพระองค์ได้
อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า

17 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า ดุเถิด คือพระองค์เอง
ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และ
แผ่นดินโลก ด้วยฤทธานุภาพ
ใหญ่ยิ่งของพระองค์และด้วย
พระกรซึ่งเหยียดออกของพระ
องค์ สำหรับพระองค์ไม่มีสิ่งใด
ที่ยากเกิน

18 ผู้ทรงสำแดงความเมตตาต่อ
คนเป็นพัน ๆ แต่ทรงตอบสนอง

ความชั่วช้าของบิดาให้ตกถึงอก
ของลูกหลานสืบต่อมา ข้าแต่
พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและทรงฤทธิ์
พระนามของพระองค์คือพระ
เยโฮวาห์จอมโยธา

19 พระองค์ทรงเป็นใหญ่ในการ
ให้คำปรึกษา ทรงฤทธานุภาพ
ในพระราชกิจ พระเนตรของ
พระองค์เห็นทุกวิถีทางบุตรทั้ง
หลายของมนุษย์ ประทานรางวัล
แก่ทุกคนตามพฤติการณ์ของ
เขาและตามผลแห่งการกระทำ
ของเขา

20 ทรงเป็นผู้สำแดงหมายสำ-
คัญและการมหัศจรรย์ในแผ่น
ดินอียิปต์ และจนถึงสมัยนี้ก็
ทรงสำแดงในอิสราเอลและ
ท่ามกลางมนุษยชาติ และทรง
ทำให้พระนามเลื่องลือไปอย่าง
ทุกวันนี้

21 พระองค์ได้ทรงนำอิสราเอล
ประชาชนของพระองค์ออกจาก
แผ่นดินอียิปต์ ด้วยหมายสำคัญ
และการมหัศจรรย์ และด้วยพระ
หัตถ์เข้มแข็ง และพระกรที่
เหยียดออก และด้วยความสยด
สยองยิ่งนัก

22 และพระองค์ประทานแผ่น
ดินนี้แก่เขาทั้งหลาย ซึ่งพระ
องค์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษ
ของเขาทั้งหลายว่าจะประทาน
แก่เขา คือแผ่นดินซึ่งมีน้ำนม

(14) ยรม 32:10-12 (15) อมส 9:14-15 (16) ปฐก 32:9-12 (17) อสค 9:8

(18) อพย 20:5-6; กตว 14:18 (19) อสย 9:6; รม 11:33-34 (20) อพย 7:3; 10:2

(21) อพย 6:6; สดต 105:37; 106:8-11 (22) ปฐก 13:15; อพย 13:5; กตว 14:16

และนำฝั่งไหลบริบูรณ์
23 และเขาทั้งหลายก็ได้เข้าไป
และถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินนั้น
แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระ
สุรเสียงของพระองค์ หรือดำ-
เนินตามพระราชบัญญัติของ
พระองค์ สิ่งทั้งปวงซึ่งพระองค์
ทรงบัญชาเขาให้กระทำนั้น เขา
ทั้งหลายมิได้กระทำเสียเลย
เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงกระทำ
ให้เหตุร้ายทั้งสิ้นนั้นมาถึงเขาทั้ง
หลาย

24 ดูเถิด เชิงเทียนที่ล้อมอยู่
ได้มาถึงกรุงเพื่อจะยึดเอาแล้ว
และเพราะเหตุด้วยดาบ การ
กันดารอาหาร และโรคระบาด
เมืองนี้ก็ได้อุทกมอบไว้ในมือของ
คนเคลเดียผู้กำลังต่อสู้อยู่นั้น
แล้ว พระองค์ตรัสสิ่งใดก็เป็นไป
อย่างนั้นแล้ว และดูเถิด พระ
องค์ทอดพระเนตรเห็น

25 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า พระองค์ยังตรัสแก่ข้า
พระองค์ว่า "จงเอาเงินซื้อนา
และหาพยานเสีย" แม้ว่าเมือง
นั้นจะถูกมอบไว้ในมือของคน
เคลเดีย"

26 พระวจนะของพระเยโฮวาห์
มายังเยเรมีย์ว่า

27 "ดูเถิด เราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของบรรดาเนื้อหนังทั้ง
สิ้น สำหรับเรามีสิ่งใดที่ยากเกิน

หรือ

28 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบ
เมืองนี้ไว้ในมือของชาวเคลเดีย
และในมือของเนบูคัดเนสซาร์
กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะ
ยึดเอาแน่

29 ชาวเคลเดียผู้ต่อสู้กับเมืองนี้
จะมาเผาเมืองนี้ เสียด้วยไฟ
ให้ไหม้หมด ทังบรรดาบ้านที่
เขาเผาเครื่องถวายพระบาอัลที่
บนหลังคา และเทเครื่องดื่มบูชา
ถวายแก่พระอื่นเพื่อยั่วเย้าเรา
ให้กริ้ว

30 เพราะประชาชนของอิสรา-
เอลและประชาชนของยูดาห์ไม่
ได้กระทำอะไรเลย นอกจาก
ความชั่วต่อหน้าต่อตาของเราตั้ง
แต่หนุ่ม ๆ มา พระเยโฮวาห์ตรัส
ว่า ประชาชนอิสราเอลไม่ได้
กระทำอะไรเลย นอกจากยั่วเย้า
เราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือ
ของเขา

31 เมืองนี้ได้เร้าความกริ้วและ
ความพิโรธของเรา ตั้งแต่วันที่
ได้สร้างมันขึ้นจนถึงวันนี้ เพราะ
ฉะนั้นเราจะถอนออกไปเสียจาก
หน้าของเรา

32 เพราะว่าความชั่วทั้งสิ้นของ
ประชาชนอิสราเอลและประชา
ชนยูดาห์ซึ่งเขาได้กระทำอันยั่ว
เย้าให้โกรธ คือทั้งตัวเขา บรร-

(23) นหม 9:15 (24) ยรม 33:4; อสค 21:22 (25) ยรม 32:8-15 (27) กตว 16:22
(28) ยรม 32:3 (29) 2 พกษ 25:9 (30) พบญ 9:7-12; 2 พกษ 17:9-20; นหม 9:16
(31) 1 พกษ 11:7-8; 2 พกษ 21:4-7 (32) อสร 9:7; นหม 9:32-34; อสย 1:4-6

ดาบซัดรีห์และเจ้านายของเขา
บรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์
ของเขา คนยูดาห์และชาวกรุง
เยรูซาเล็ม

33 เขาทั้งหลายได้หันหลังให้เรา
มิใช่หันหน้า แม้ว่าเราได้สอน
เขาอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง เขาก็มิได้
ฟังที่จะรับคำสั่งสอนของเรา

34 แต่เขาทั้งหลายได้ตั้งสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนของเขาไว้ในนิเวศ
ซึ่งเรียกตามนามของเรา กระทำ
ให้มีมลทิน

35 เขาทั้งหลายได้สร้างปูชนีย-
สถานสูงสำหรับพระบaalซึ่งอยู่
ในหุบเขาแห่งบุตรชายของฮิน-
โนม เพื่อให้บุตรชายและบุตร
สาวของเขาลุยไฟถวายแก่พระ
โมเลค ซึ่งเรามีได้บัญชาเขาเลย
และไม่ได้มีอยู่ในจิตใจของเรา
ว่า เขาควรจะทำสิ่งที่น่าสะ-
อิดสะเอียนนี้ เพื่อเป็นเหตุให้
ยูดาห์กระทำความผิดบาปไป

36 เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเย-
โฮวาคูพระเจ้าแห่งอิสราเอล
ตรัสเกี่ยวกับเมืองนี้แก่เจ้าทั้ง
หลายว่า 'เมืองนี้จะถูกยกให้ไว้
ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
ด้วยดาบ ด้วยการกันดารอา-
หาร และด้วยโรคระบาด'

37 ดูเถิด เราจะรวบรวมเขามา
จากประเทศทั้งปวง ซึ่งเราได้
ขับไล่เขาให้ไปอยู่ด้วยความกริ้ว

ด้วยความพิโรธ และความซึ้ง
โกรธของเรานั้น เราจะนำเขาทั้ง
หลายกลับมายังที่นี่ และจะ
กระทำให้เขาอาศัยอยู่อย่าง
ปลอดภัย

38 เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชน
ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้า
ของเขา

39 เราจะให้ใจเดี่ยวและทาง
เดี่ยวแก่เขา เพื่อเขาจะยำเกรง
เราอยู่เป็นนิตย์ เพื่อเป็นประ-
โยชน์แก่เขาและแก่ลูกหลาน
ของเขาที่ตามเขามา

40 เราจะกระทำพันธสัญญา
นิรันดร์กับเขาทั้งหลายว่า เราจะ
ไม่หันจากการกระทำความดีแก่
เขาทั้งหลาย และเราจะบรรจุ
ความยำเกรงเราไว้ในใจของเขา
ทั้งหลาย เพื่อว่าเขาจะมีได้หัน
ไปจากเรา

41 เออ เราจะเปรมปรีดีในการ
ที่จะกระทำความดีแก่เขา และ
เราจะปลุกเขาไว้ในแผ่นดินนี้
ด้วยความมั่งมั่ง ด้วยสุดใจของ
เราและสุดจิตของเรา

42 เพราะพระเยโฮวาคูตรัสดังนี้
ว่า เราได้นำเอาความร้ายยิ่ง
ใหญ่ทั้งสิ้นมาเหนือชนชาตินี้ฉัน
ใด เราก็จะนำความดีทั้งสิ้นซึ่ง
เราได้สัญญาไว้้นมาเหนือเขา
ฉันนั้น

43 และจะมีการซื้อ อนาคตใน

(33) ยรม 2:27; อสค 8:16 (34) 2 พกษ 21:4 (35) 2 พศต 28:2-3 (36) อสย 43:24
(37) พบทย 30:3-6 (38) ปฐก 17:7 (39) 2 พศต 30:12 (40) 2 ซมอ 23:4; อสย 24:5
(41) อมส 9:15; ศฟย 3:17 (42) ยชว 23:14-15; ศคย 8:14-15 (43) อสค 37:11

แผ่นดินนี้ซึ่งเจ้ากล่าวถึงว่าเป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์หรือสัตว์ ถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดีย

44 ที่นั่นจะซื้อกันด้วยเงิน ใบโฉนดก็จะต้องลงนามและประทับตรา และลงนามพยานที่ในแผ่นดินของเบนยามิน ในที่ต่างๆแถบกรุงเยรูซาเล็ม และในหัวเมืองยูดาห์ ในหัวเมืองแถบแดนเมืองเทือกเขา ในหัวเมืองแถบหุบเขา และในหัวเมืองแถบภาคใต้ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของเขากลับสู่สภาพเดิม” พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย

อิสราเอลถูกนำไปเป็นเชลย

33 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ครั้งที่สอง เมื่อท่านยังถูกกักตัวอยู่ในบริเวณของทหารรักษาพระองค์นั้นว่า

2 “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้าง พระเยโฮวาห์ผู้ทรงปั้นเพื่อสถาปนาไว้ พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า

3 จงทูลเราและเราจะตอบเจ้า และจะสำแดงสิ่งที่ใหญ่ยิ่งและที่มีอำนาจใหญ่โต ซึ่งเจ้าไม่รู้มันให้แก่เจ้า

4 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า

แห่งอิสราเอลได้ตรัสดังนี้เกี่ยวกับเรื่องบ้านในกรุงนี้ และเกี่ยวกับเรื่องพระราชวังของบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ ซึ่งถูกรื้อลง เพื่อทำการต่อต้านเซินและดาบ

5 เขาทั้งหลายจะมารบกับชาวเคลเดียและทำให้คนเป็นศพไปเต็มบ้านเต็มเรือน เป็นคนที่เราสังหารด้วยความกริ้วและความพิโรธของเรา เพราะได้ซ่อนหน้าของเราจากกรุงนี้ เนื่องด้วยความชั่วของเขากันหลาย

6 ดุเถิด เราจะนำอณามัยและการรักษามาให้ และเราจะรักษาเขาทั้งหลายให้หาย และเผยสันติภาพและความจริงอย่างอุดม

7 เราจะให้พวกเชลยแห่งยูดาห์และพวกเชลยแห่งอิสราเอลกลับสู่สภาพเดิม และจะสร้างเขาทั้งหลายเสียใหม่อย่างที่เขาเป็นมาแต่เดิมนั้น

8 เราจะชำระเขาจากบรรดาความชั่วช้าของเขา ซึ่งเขาได้กระทำต่อเรา และจะให้อภัยบรรดาความชั่วช้าของเขาซึ่งเขาได้กระทำ และการละเมิดของเขาต่อเรา

9 และกรุงนี้จะให้เรามีชื่ออันให้ความชื่นบาน เป็นที่สรรเสริญและเป็นศักดิ์ศรีต่อหน้าบรรดา

(44) ยรม 32:6-15 (1) 2 ทธ 2:9 (2) สดต 87:5; อสย 14:32 (3) พบญ 4:7, 29

(4) อสค 4:2; ฮบก 1:10 (5) พบญ 31:17; อสย 1:15-16 (6) สดต 57:2; ฮชย 6:1

(7) สดต 14:7; ศพย 3:20 (8) สดต 51:2; อสย 4:2 (9) สดต 126:2-3; ยรม 26:6

ประชาชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก ซึ่งจะได้ยินถึงความดีทั้งสิ้นซึ่งเราได้กระทำเพื่อเขาทั้งหลาย เขาจะกลัวและสะทกสะท้าน เพราะความดีและความเจริญทั้งสิ้นซึ่งเราได้จัดทำให้เมืองนั้น

10 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า และจะมีเสียงให้ได้ยินกันอีกครั้งในสถานที่นี้ซึ่งเจ้ากล่าวว่าจะเป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ ในหัวเมืองแห่งยูดาห์และตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มซึ่งร้างเปล่า ปราศจากมนุษย์ ปราศจากคนอาศัย และปราศจากสัตว์ใดๆ

11 ที่นั่นจะได้ยินเสียงบันเทิงและเสียงรีนเริง และเสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว และเสียงบรรดาคนเหล่านั้นที่ร้องเพลงอีก ขณะที่เขานำเครื่องบูชาแห่งการสรรเสริญมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ว่า 'จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์' เพราะเราจะให้พวกเขलयแห่งแผ่นดินนั้นกลับสู่สภาพเดิม พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

12 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ในสถานที่นี้ซึ่งเป็นที่

รกร้าง ปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ และในหัวเมืองทั้งสิ้นของที่นี่ จะเป็นที่อาศัยของผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายให้แกะของเขาได้นอนลงอีก

ผู้สืบสายโลหิตของดาวิด

จะครอบครองอีก

13 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในหัวเมืองแถบแดนเทือกเขา ในหัวเมืองแถบหุบเขา ในหัวเมืองแถบภาคใต้ ในแผ่นดินแห่งเบนยามิน ตามสถานที่รอบกรุงเยรูซาเล็ม ในหัวเมืองยูดาห์ จะมีฝูงแกะผ่านไต้มือของผู้ที่นับอีก

14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือเมื่อเราจะให้สิ่งดีที่เราสัญญาไว้ต่อวงศ์วานอิสราเอลและวงศ์วานยูดาห์สำเร็จ

15 ในวันเหล่านั้นและในเวลา นั้น เราจะให้อังการชอบธรรมเกิดมาเพื่อดาวิด และท่านจะให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมในแผ่นดินนั้น

16 ในกาลครั้งนั้น ยูดาห์จะได้รับการช่วยให้รอด และเยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่เป็นชื่อซึ่งเขาจะเรียกเมืองนั้นคือ 'พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา'

17 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้

(10) ยรม 32:36; อสค 37:11 (11) ยน 3:29; วา 18:23 (12) อสย 65:10; อสค 34:12

(13) ลนต 27:32; ลก 15:4 (14) ปฐก 22:18; 1 พศต 17:13-14 (15) อสย 4:2

(16) พบญ 33:12; อสย 45:17; รม 11:26 (17) 2 ซมอ 3:29; 1 พกษ 2:4; สดต 89:29

ว่า ดาวิดจะไม่ขัดสนบุรุษที่จะประทับบนพระที่นั่งแห่งวงศ์วานอิสราเอล

18 และปุโรหิตคนเลวี่จะไม่ขัดสนบุรุษที่อยู่ต่อหน้าเรา เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาและเผาเครื่องธัญญาบูชา และกระทำการสักการบูชาเป็นนิตย์”

19 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า

20 “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าหักพันธสัญญาของเราด้วยวัน และหักพันธสัญญาของเราด้วยคืนได้ จนวันและคืนมาถึงตามเวลากำหนดไม่ได้

21 แล้วจึงจะหักพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อดาวิดผู้รับใช้ของเราได้ จนท่านไม่มีไอรสที่จะเสวยราชย์บนพระที่นั่งของท่าน และหักพันธสัญญาของเรา ซึ่งมีต่อปุโรหิตคนเลวี่ผู้ปรนนิบัติของเราเสียได้

22 บริวารของฟ้าสวรรค์จะนับไม่ได้ และเมื่อดทราษที่ทะเลก็ดวงไม่ได้ฉันใด เราก็จะให้เชื้อสายของดาวิดผู้รับใช้ของเรา และคนเลวี่ผู้ปรนนิบัติของเราทวีมากขึ้นฉันนั้น”

23 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ว่า

24 “เจ้าไม่ได้พิจารณาดอกหรือว่า ประชาชนเหล่านี้พูดกันอย่าง

ไร คือพูดกันว่า ‘พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งสองครอบครัวที่พระองค์ทรงเลือกไว้เสียแล้ว’ ดังนั้นแหละ เขาทั้งหลายได้ดูหมิ่นประชาชนของเรา ฉะนั้นเขาจึงไม่เป็นประชาชาติต่อหน้าเขาทั้งหลายอีกต่อไป

25 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเรามิได้สถาปนาพันธสัญญาของเรากับวันและคืน และสถาปนากฎต่างๆของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแล้ว

26 เราจึงจะทอดทิ้งเชื้อสายของยาโคบและดาวิดผู้รับใช้ของเรา และจะไม่เลือกผู้หนึ่งจากเชื้อสายของเขาให้ครอบครองเหนือเชื้อสายของอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของเขากลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาเหนือเขา”

เยเรมีย์ตักเตือนเศเดคียาห์
34 พระวณะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ เมื่อเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งเมืองบาบิโลน และกองทัพทั้งหมดของพระองค์ และบรรดาราชาอาณาจักรในแผ่นดินโลกซึ่งอยู่ใต้การครอบครองของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายที่ต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองท่งปวงของกรุงนั้นว่า
 2”พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง

(18) ออสย 56:7 (20) ยรม 33:25-26 (21) 2 ซมอ 23:5 (22) ปฐก 13:16; สขย 1:10

(24) สดต 94:14; รม 11:1-6 (25) ปฐก 8:22; สดต 74:16 (26) อสร 2:1, 70

(1) 2 พกษ 25:1-9; 2 พศต 36:12-17 (2) 2 พศต 36:11-12; ยรม 34:22; 39:8

อิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงไปพูดกับเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และกล่าวแก่ท่านว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบกรุงนี้ไว้ในมือกษัตริย์บาบิโลน และเขาจะเผาเสียด้วยไฟ 3 ท่านจะไม่รอดไปจากมือของเขา แต่จะถูกจับแน่และถูกมอบไว้ในมือของเขา ท่านจะเห็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนตาต่อตา และจะได้พูดกันปากต่อปาก และท่านจะต้องไปยังบาบิโลน’

4 โอ ข้าแต่เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ อย่างไรก็ตามก็ดีขอทรงสดับพระวาทะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับพระองค์ตั้งนี้ว่า ท่านจะไม่ตายด้วยดาบ

5 ท่านจะตายด้วยความสงบ และเขาจะเผาเครื่องหอมเพื่อศพบรรพบุรุษของท่าน คือบรรดากษัตริย์ซึ่งอยู่ก่อนท่านฉันใด คนเขาก็จะเผาเครื่องหอมเพื่อท่านฉันนั้น และเขาจะคร่ำครวญเพื่อท่านว่า `อนิจจาเอ๋ย พระองค์เจ้าข้า’ เพราะเราได้ลั่นวาจาไว้แล้ว” พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

6 แล้วเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้ทูลบรรดาพระวาทะเหล่านี้ต่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม

7 ขณะเมื่อกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มและหัวเมืองแห่งยูดาห์ ทั้งสิ้นที่ยังเหลืออยู่ คือ เมืองลาศิซและเมืองอาเซคาห์ เพราะยังเหลืออยู่สองเมืองนี้เท่านั้นที่เป็นหัวเมืองยูดาห์ที่มีกำแพงล้อม

กรุงเยรูซาเล็มจะรับโทษ

8 พระวาทะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ยังเยเรมีย์ หลังจากกษัตริย์เศเดคียาห์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับบรรดาประชาชนในกรุงเยรูซาเล็มว่า จะประกาศราชกฤษฎีกาเรื่องอิสราเอลแก่เขาทั้งหลาย ดังนี้

9 ให้ทุกคนปล่อยทาสฮีบรูของตนทั้งชายและหญิงเสียให้เป็นอิสระ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดกระทำให้ยิวพี่น้องของตนเป็นทาส

10 เมื่อบรรดาเจ้านายและบรรดาประชาชน ผู้เข้ากระทำพันธสัญญาได้ยืนยันว่า ทุกคนจะปล่อยทาสของตนทั้งชายและหญิง เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะไม่ถูกกระทำให้เป็นทาสอีก เขาทั้งหลายก็ได้เชื่อฟังและปล่อยทาสให้เป็นอิสระ

11 แต่ภายหลังเขาได้หวนกลับและจับทาสชายและหญิง ซึ่งเขาได้ปล่อยให้เป็นอิสระนั้นมาให้อยู่ใต้บังคับของการเป็นทาส

(3) 2 พกษ 25:4-5; ยรม 34:21 (5) 2 พศด 34:28 (6) 1 ซมอ 3:18; 2 ซมอ 12:7-12 (7) พญ 28:52; ยชว 10:3 (8) 2 พกษ 11:17 (9) ปฐก 14:13; อพย 2:6; พญ 15:12 (10) ยรม 26:10; อสย 29:13; มก 6:20 (11) อพย 8:8; 1 ซมอ 19:6-11; สดต 36:3

ชายและหญิงอีก

12 พระวณะแห่งพระเยโฮวาห์
จึงมายังเยเรมีย์จากพระเยโฮ-
วาห์ว่า

13 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้
กระทำพันธสัญญากับบรรพบุรุษ
ของเจ้า ในวันที่เรานำเขาออก
มาจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจาก
เรือนทาสว่า

14 เมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วเจ้าทุกคน
จะต้องปล่อยพี่น้องฮีบรูผู้ที่เขา
เอามาขายไว้กับเจ้าและได้รับ
ใช้เจ้ามาหกปี เจ้าต้องปล่อยเขา
ให้เป็นอิสระพ้นจากการรับใช้
เจ้า แต่บรรพบุรุษของเจ้าไม่ฟัง
เราและไม่เงี่ยหูฟังเรา

15 บัดนี้ เจ้าได้ หันกลับและ
กระทำสิ่งที่ ถูกต้องในสายตา
ของเรา โดยการประกาศอิส-
ราเอลทุกคนต่อเพื่อนบ้านของตน
และเจ้าได้กระทำพันธสัญญาต่อ
หน้าเราในนิเวศซึ่งเรียกตาม
นามของเรา

16 แต่แล้วเจ้าก็หวนกลับกระทำ
ให้นามของเราเป็นมลทิน ใน
เมื่อเจ้าทุกคนจับทาสชายหญิง
ของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ปล่อยให้เป็น
อิสระไปตามความปรารถนาของ
เขาทั้งหลายแล้วนั้น กลับมาให้
อยู่ใต้บังคับของการเป็นทาส
ชายและหญิงอีก

17 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
จึงตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าทั้งหลายมิได้
เชื่อฟังเราด้วยการป่าวร้องเรื่อง
อิสราเอลต่อพี่น้องและเพื่อน
บ้านของตน พระเยโฮวาห์ตรัส
ว่า ดูเถิด เราป่าวร้องว่า เจ้าทั้ง
หลายเป็นอิสระต่อดาบ ต่อโรค
ระบาด และต่อการกันดารอา-
หาร เราจะกระทำเจ้าให้ย้ายไป
อยู่ในบรรดาราชอาณาจักรของ
แผ่นดินโลก

18 และคนที่ ละเมิดต่อพันธ-
สัญญาของเรา และมีได้กระทำ
ตามข้อตกลงในพันธสัญญา ซึ่ง
เขาได้กระทำต่อหน้าเรานั้น เป็น
ดังลูกวัวที่เขาตัดออกเป็นสอง
ท่อน และเดินผ่านกลางท่อน
เหล่านั้นไป

19 เจ้านายแห่งยูดาห์ก็ดี เจ้า
นายแห่งกรุงเยรูซาเล็มก็ดี ชั้นที่
ก็ดี ปุโรหิตและบรรดาประชาชน
แห่งแผ่นดินนั้นก็ดี ผู้ผ่านระ-
หว่างท่อนลูกวัวนั้น

20 เราจะมอบเขาไว้ในมือศัตรู
ของเขา และในมือของบรรดาผู้
ที่แสวงหาชีวิตของเขา ศพของ
เขาจะเป็นอาหารของนกในอา-
กาศและของสัตว์ในแผ่นดินโลก

21 ส่วนเศเตเคียห์กษัตริย์แห่ง
ยูดาห์และเจ้านายทั้งหลายของ
เขานั้น เราจะมอบไว้ในมือศัตรู
ของเขา และในมือของบรรดาผู้

(13) อพย 24:3; พบญ 5:2-3 (14) อพย 21:1-4; 1 พกษ 9:22 (15) 2 พกษ 10:30

(16) 1 ซมอ 15:11; ยรม 34:11 (17) ลนต 26:34-35 (18) พบญ 17:2; ยชว 7:11

(19) อสค 22:27; ดนล 9:6 (20) ยรม 4:30; อสค 29:5 (21) ยรม 34:3-5; พคค 4:20

ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของกองทัพแห่งกษัตริย์บาบิโลนซึ่งได้ถอยไปจากเจ้าแล้วนั้น 22 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะบัญชาและจะกระทำให้เขากลับมายังกรุงนี้ และเขาจะสู้รบกับกรุงนี้ และยึดเอาจนได้ และเผาเสียด้วยไฟ เราจะกระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้างปราศจากคนอาศัย”

วงศ์วานเรคาบ

เป็นแบบอย่างที่ดี

35 พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า

2 “จงไปหาวงศ์วานเรคาบและพูดกับเขา และนำเขามาที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เข้ามาในห้องเจดีย์ห้องหนึ่ง แล้วเชิญให้เขาดื่มเหล้าองุ่น”

3 ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงนำยาอาซัน-ยาห์ บุตรชายเยเรมีย์ ผู้เป็นบุตรชายฮาบาชินยาห์ และพี่น้องของเขา และบุตรชายของเขาทั้งหมด และวงศ์วานเรคาบทั้งหมด

4 ข้าพเจ้านำเขามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มาในห้องเจดีย์ของบุตรชายของฮานัน ผู้เป็นบุตรชายอิกดาลียาห์ ผู้เป็น

คนของพระเจ้า ซึ่งอยู่ใกล้กับห้องเจดีย์ของเจ้านาย เหนือห้องเจดีย์ของมาอาเสอาห์บุตรชายซัลลุม ผู้ดูแลธรณีประตู

5 แล้วข้าพเจ้าก็วางเหยือกเหล้าองุ่นกับถ้วยหลายลูกไว้หน้าเหล่าบุตรชายแห่งวงศ์วานเรคาบ และข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า “เชิญดื่มเหล้าองุ่น”

6 แต่เขาทั้งหลายตอบว่า “เราจะไม่ดื่มเหล้าองุ่น เพราะโยนาดับบุตรชายเรคาบผู้เป็นบิดาของเราบัญชาเราว่า ‘เจ้าทั้งหลายอย่าดื่มเหล้าองุ่น ทั้งตัวเจ้าและลูกหลานของเจ้าเป็นนิตย์’

7 เจ้าอย่าสร้างเรือน เจ้าอย่าหว่านพืช เจ้าอย่าปลูกหรือมีสวนองุ่น และเจ้าจงอยู่ในเต็นท์ตลอดชีวิตของเจ้าเพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดินซึ่งเจ้าอาศัยอยู่”

8 เราทั้งหลายได้เชื่อฟังเสียงของโยนาดับบุตรชายเรคาบผู้เป็นบิดาของเราในสิ่งทั้งปวงซึ่งท่านได้บัญชาเรา คือไม่ดื่มเหล้าองุ่นตลอดชีวิตของเรา ทั้งตัวเรา ภรรยา บุตรชาย บุตรสาวของเรา

9 และไม่สร้างเรือนเพื่อจะอาศัยอยู่ เราไม่มีสวนองุ่นหรือนาหรือพืช

10 แต่เราเคยอยู่ในเต็นท์ และ

(22) 2 ซมอ 16:11 (1) ยรม 1:3 (2) 2 พกษ 10:15-16; 1 พศต 2:55; ยรม 35:4

(4) พญญ 33:1; ยชว 14:6 (5) ปญจ 9:7 (6) ลนต 10:9; 2 พกษ 10:15; 1 พศต 2:55

(8) สภษ 1:8-9; คส 3:20 (9) กตว 16:14; 2 พกษ 5:26; สดต 37:16 (10) ยรม 35:8

ได้เชื่อฟังและกระทำทุกสิ่งซึ่ง
โยนาตบบิดาของเราได้บัญชา
เราไว้

11 แต่ต่อมาเมื่อเนบูคัดเนซซาร์
กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาต่อ
สู้กับแผ่นดินนี้ เราพูดว่า `มา
เถิด ให้เราไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
เพราะกลัวกองทัพคนเคลเดีย
และเพราะกลัวกองทัพคนซีเรีย'
ดังนั้น เราจึงอยู่ในกรุงเยรูซา-
เล็ม”

12 แล้วพระวณะแห่งพระเย-
โฮวาห์จึงมาถึงเยเรมีย์ว่า

13 “พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระ
เจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า
จงไปบอกบรรดาผู้ชายของยู-
ดาห์ และบอกชาวกรุงเยรูซาเล็ม
ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เจ้าจะ
ไม่รับคำสั่งสอนเพื่อจะเชื่อฟัง
ถ้อยคำของเราหรือ

14 คำบัญชาซึ่งโยนาตบบุตรชาย
เรคาบให้ไว้แก่บุตรชายทั้ง
หลายของตน ไม่ให้ดื่มเหล้า
องุ่นนั้น เขาก็ได้รักษาจนไว้แล้ว
และเขาทั้งหลายมิได้ดื่มเลยจน
ถึงวันนี้ เพราะเขาทั้งหลายได้
เชื่อฟังคำบัญชาแห่งบิดาของเขา
แต่เราได้พูดกับพวกเขาอย่างไม่
หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ฟัง
เราไม่

15 เราได้ส่งบรรดาผู้รับใช้ของ
เราคือผู้พยากรณ์มาหาเจ้า ส่ง

เขามาอย่างไม่หยุดยั้ง กล่าวว่า
`บัดนี้เจ้าทุกคนจงหันกลับจาก
ทางชั่วของตน และแก้ไขการ
กระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย อย่า
ไปติดตามพระอื่นเพื่อปรนนิบัติ
พระเหล่านั้น แล้วเจ้าจะได้
อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งเราได้
ประทานแก่เจ้าและบรรพบุรุษ
ของเจ้า’ แต่เจ้ามิได้เงี่ยหูหรือ
เชื่อฟังเรา

16 เพราะว่าบุตรชายทั้งหลาย
ของโยนาตบบุตรชายของเรคาบ
ได้กระทำตามคำบัญชาซึ่งบิดา
ของเขาได้สั่งไว้ แต่ชนชาตินี้ไม่
ได้เชื่อฟังเรา

17 เหตุฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิส-
ราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะ
นำความร้ายทั้งสิ้น ซึ่งเราประ-
ภาคไว้มาเหนือยูดาห์และบรรดา
ชาวกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่า
เราพูดกับเขาทั้งหลายและเขาก็
ไม่ฟัง เราได้เรียกเขาและเขา
ไม่ขานตอบ”

18 และเยเรมีย์ได้พูดกับวงศ์
วานเรคาบว่า “พระเยโฮวาห์
จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อ
ฟังคำบัญชาของโยนาตบบิดา
ของเจ้า และถือรักษาข้อบังคับ
ของท่านทั้งสิ้น และกระทำทุก
อย่างที่ท่านบัญชาเจ้า

(11) 2 พกษ 24:2; ดนล 1:1-2; มก 13:14 (13) สดต 32:8-9; สกษ 8:10; อสย 28:9

(14) 2 พศต 36:15-16; ยรม 35:6-10 (15) ลก 10:16 (16) อสย 1:3; มลค 1:6

(17) ปฐก 6:17; ลนต 26:14; พบญ 28:15 (18) อพย 20:12; พบญ 5:16; อฟ 6:1-3

19 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า โยนาตบบุตรชายเรคาบจะไม่ขัดสนผู้ชายที่ยืนอยู่ต่อหน้าเราเลยเป็นนิตย์”

เยเรมีย์บันทึกคำพยากรณ์

ต่างๆของท่าน
36 ต่อมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวณะต่อไปนี้มาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า

2 “เจ้าจงเอาหนังสือม้วนม้วนหนึ่ง และเขียนถ้อยคำนี้ทิ้งสิ้นลงไว้ เป็นคำที่เราได้พูดกับเจ้า ปรีกปรีอิสราเอลและยูดาห์และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่เราได้พูดกับเจ้า ตั้งแต่รัชกาลโยสิยาห์จนถึงวันนี้

3 ชะรอยวงศ์วานยูดาห์จะได้ยินถึงความร้ายทั้งสิ้น ซึ่งเราประสงค์จะกระทำแก่เขาทั้งปวง เพื่อว่าทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วร้ายของเขา และเพื่อเราจะอภัยโทษความชั่วช้าของเขาและบาปของเขา”

4 แล้วเยเรมีย์จึงเรียกบารุกบุตรชายเนรียาห์ให้บารุกเขียนพระวณะทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสแก่เยเรมีย์ ตามคำบอกของท่านไว้ในหนังสือม้วน

5 และเยเรมีย์ก็สั่งบารุกว่า

“ข้าพเจ้าถูกห้ามไม่ให้ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 ฉะนั้นเจ้าต้องไป และในวันถืออดอาหาร เจ้าจงอ่านพระวณะของพระเยโฮวาห์จากหนังสือม้วน ซึ่งเจ้าเขียนไว้ตามคำบอกของเราให้ประชาชนทั้งสิ้นในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ได้ยิน เจ้าจงอ่านให้คนทั้งปวงแห่งยูดาห์ ผู้ออกมาจากหัวเมืองของเขาให้เขาได้ยินด้วย

7 ชะรอยเขาจะถวายเป็นคำทูลวิงวอนของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วของตน เพราะความกลัวและความพิโรธซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประกาศเป็นโทษเหนือชนชาตินี้ นั้นใหญ่หลวงนัก”

8 และบารุกบุตรชายเนรียาห์ได้กระทำทุกอย่างตามซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์สั่งเขา ถึงเรื่องให้อ่านพระวณะของพระเยโฮวาห์จากหนังสือม้วนในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

9 ต่อมาในปีที่ห้าแห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ณ เดือนที่เก้า เขาได้ป่าวร้องแก่ประชาชนทั้งสิ้นในกรุงเยรูซาเล็มและประชาชนทั้งสิ้น ผู้มาจากหัวเมืองแห่งยูดาห์ยังกรุงเยรูซา-

(19) 1 พศต 2:55; ยรม 15:19 (1) 2 พกษ 24:1-2 (2) อพย 17:14; พบญ 31:24 (3) พบญ 5:29; อสค 12:3 (4) ยรม 36:26 (5) 2 คร 11:23; อพ 3:1 (6) อสค 2:3-7 (7) 1 พกษ 8:33-36; 2 พศต 33:12 (8) มธ 16:24; 1 คร 16:10 (9) ลนต 23:27

เล่ม ให้ถืออดอาหารต่อพระ
 พักตร์พระเยโฮวาห์

10 แล้วบารุคจึงได้อ่านถ้อยคำ
 ของเยเรมีย์จากหนังสือม้วนให้
 ประชาชนทั้งสิ้นฟัง ในพระนิเวศ
 ของพระเยโฮวาห์ ในห้องเฉลียง
 ของเกมาริยาห์ บุตรชายซาฟาน
 ผู้เป็นเลขานุการ ซึ่งอยู่ในลาน
 บนตรงทางเข้าของประตูใหม่
 แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

11 เมื่อมีคายาห์ บุตรชายเก-
 มาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน
 ได้ยินพระวจนะทั้งสิ้นของพระ
 เยโฮวาห์จากหนังสือม้วนแล้ว
 12 ท่านได้ลงมาที่ พระราชวัง
 ของกษัตริย์เข้าไปในห้องรูช
 เลขา และตบเถิดเจ้านายทั้งสิ้น
 ก็นั่งอยู่ที่นั่น คือเอลีชามาราช
 เลขา เดไลยาห์บุตรชายเซไม-
 อ่าห์ เอลนาธันบุตรชายอัคโบร์
 เกมาริยาห์บุตรชายซาฟาน เศ-
 เดคียาห์บุตรชายฮันันยาห์ และ
 บรรดาเจ้านายทั้งสิ้น

13 และมีคายาห์ก็เล่าถ้อยคำทั้ง
 สิ้นซึ่งท่านได้ยิน เมื่อบารุคอ่าน
 จากหนังสือม้วนให้ประชาชนฟัง
 นั้น

14 เหตุตั้งนั้นบรรดาเจ้านายจึง
 ใช้เยฮูดีบุตรชายเนธานิยาห์ ผู้
 เป็นบุตรชายของเซเลมียาห์ ผู้
 เป็นบุตรชายของคูซี ให้ไปพูด
 กับบารุคว่า "จงถือหนังสือม้วน

ซึ่งเจ้าอ่านให้ประชาชนฟังนั้น
 มา" ตั้งนั้นบารุคบุตรชายเนริ-
 ยาห์จึงถือหนังสือม้วนนั้นมาหา
 เขาทั้งหลาย

15 และเขาทั้งหลายจึงพูดกับ
 เขาว่า "จงนั่งลงอ่านหนังสือนั้น
 ให้เราฟัง" บารุคจึงอ่านให้เขา
 ฟัง

16 ต่อมาเมื่อเขาได้ยินคำทั้ง
 หมดนั้นก็หันมาหากันด้วยความ
 กลัว เขาทั้งหลายจึงพูดกับบารุค
 ว่า "เราจะต้องบอกบรรดาถ้อย
 คำเหล่านี้ต่อกษัตริย์"

17 แล้วเขาทั้งหลายจึงถามบา-
 รุคว่า "จงบอกเราว่า เจ้าเขียน
 ถ้อยคำเหล่านี้ ทั้งสิ้นอย่างไร
 เขียนตามคำบอกของเขาหรือ"

18 บารุคตอบเขาทั้งหลายว่า
 "ท่านได้บอกถ้อยคำเหล่านี้ทั้ง
 สิ้นแก่ข้าพเจ้า ฝ่ายข้าพเจ้าก็
 เขียนมันไว้ด้วยหมึกในหนังสือ
 ม้วน"

19 แล้วเจ้านายทั้งหลายบอก
 บารุคว่า "ทั้งเจ้าและเยเรมีย์จง
 ไปซ่อนเสีย อย่าให้ผู้ใดทราบ
 ว่าเจ้าอยู่ที่ไหน"

20 แล้วเขาทั้งหลายก็เข้าไปใน
 ห้องพระโรงเพื่อเฝ้ากษัตริย์
 เมื่อเอาหนังสือม้วนเก็บไว้ใน
 ห้องของเอลีชามาราชเลขาแล้ว
 เขาก็กราบทูลถ้อยคำทั้งสิ้นนั้น
 แก่กษัตริย์

(10) ยรม 36:6 (11) 2 พกษ 22:12-14 (12) ยรม 36:20-21 (13) 2 พกษ 22:10

(14) ศพย 1:1; มธ 10:16 (15) ยรม 36:21 (16) กจ 24:25-26 (17) ยน 9:10-11

(18) สภข 26:4-5; ยรม 36:2 (19) 1 พกษ 17:3; 2 พศด 25:15 (20) ยรม 36:12, 21

กษัตริย์เยโฮยาคิม

เผาพระวจนะของพระเจ้าเสียบ

21 กษัตริย์ก็รับสั่งให้เยฮูดีไปเอาหนังสือม้วนนั้นมา เขาก็ไปเอามาจากห้องของเอลีชามาราชเลขา และเยฮูดีก็อ่านถวายกษัตริย์และแก่บรรดาเจ้านายทั้งสิ้นผู้ยืนอยู่ข้าง ๆ กษัตริย์

22 เวลานั้น เป็นเดือนที่เก้า กษัตริย์ประทับอยู่ในพระราชวังเหมันต์ และมีไฟลุกอยู่ในโถไฟหน้าพระพักตร์

23 ต่อมาเมื่อเยฮูดีอ่านไปได้สามหรือสี่แถบ กษัตริย์ทรงเอามิตอาลักษณ์ตัดออก และทรงโยนเข้าไปในไฟที่ในโถไฟ จนหนังสือม้วนนั้นถูกไฟที่ในโถไฟเผาผลาญหมด

24 ถึงกระนั้น กษัตริย์หรือข้าราชการของพระองค์ ผู้ได้ยินบรรดาถ้อยคำเหล่านี้หาได้เกรงกลัวหรือฉีกเสื้อผ้าของตนไม่

25 แม้ว่าเมื่อเอลนาอันและเดลายาห์และเกมาริยาห์ ได้ทูลวิงวอนกษัตริย์มิให้พระองค์ทรงเผาหนังสือม้วน พระองค์หาทรงฟังไม่

26 กษัตริย์ทรงบัญชาให้เยราเมเอลบุตรชายฮามเมเลค และเสโรอาห์บุตรชายอัซรีเอล และเซเลมียาห์บุตรชายอับเดเอล ให้จับบารุคเสมียนและเยเรมีย์ผู้

พยากรณ์ แต่พระเยโฮวาห์ทรงซ่อนท่านทั้งสองเสียบ

พระเจ้าทรงให้เยเรมีย์บันทึกพระวจนะอีกครั้ง

27 หลังจากที่ กษัตริย์ทรงเผาหนังสือม้วนอันมี ถ้อยคำซึ่งบารุคเขียนตามคำบอกของเยเรมีย์แล้ว พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า

28 "จงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่งและจงเขียนถ้อยคำแรกซึ่งอยู่ในหนังสือม้วนก่อนลงไว้ทั้งหมด คือซึ่งเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงเผาเสียบนั้น

29 และเกี่ยวกับเรื่องเยโฮยาคิมกษัตริย์ยูดาห์นั้นเจ้าจงกล่าวดังนี้ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านได้เผาหนังสือม้วนนี้เสียบและกล่าวว่า ทำไมเจ้าจึงได้เขียนไว้ในนั้นว่า "กษัตริย์บาบิโลนจะมาทำลายแผ่นดินนี้เป็นแน่ และจะตัดมนุษยและสัตว์ออกเสียบจากแผ่นดินนั้น"

30 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า เยโฮยาคิมจะไม่มีบุตรที่จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และศพของท่านจะถูกทิ้งไว้ให้ตากแดดกลางวัน และตากน้ำค้างแข็งเวลากลางคืน

31 เราจะลงโทษท่านและเชื้อ

(21) 2 พกษ 22:10 (22) อมส 3:15 (23) พบญ 29:19-21 (24) ยรม 36:16

(25) ปฐก 37:22; มธ 27:4 (26) 1 พกษ 19:1-3 (28) โยบ 23:13; ศคย 1:5-6

(29) พบญ 29:19; โยบ 15:24 (30) 2 พกษ 24:12-15 (31) ลนต 26:14; พบญ 28:15

สายของท่านและข้าราชการของท่าน เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย เราจะนำเหตุร้ายทั้งสิ้นที่เราได้ประกาศต่อพวกเขา แต่เขาไม่ฟังนั้น ให้ตกลงบนเขา และบนชาวกรุงเยรูซาเล็มและบนคนยูดาห์”

32 แล้วเยเรมีย์จึงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่ง มอบให้บารุค เสมียนบุตรชายเนริยาห์ ผู้เขียนถ้อยคำทั้งสิ้นนั้น ตามคำบอกของเยเรมีย์ คือถ้อยคำทั้งสิ้นในหนังสือม้วนซึ่งเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผาเสียในไฟ และมีถ้อยคำเป็นอันมากที่คล้ายคลึงกันเพิ่มขึ้น

37 เยเรมีย์ถูกคุมขัง
เศเตคียาห์ราชบุตรของโยสิยาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัด-เนซซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ตั้งให้เป็นกษัตริย์ในแผ่นดินยูดาห์ ได้เสวยราชย์แทนโคนิ-ยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิม
2 แต่ท่านเองก็ดี หรือข้าราชการของท่านก็ดี หรือประชาชนแห่งแผ่นดินก็ดี หาได้ฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ไม่
3 กษัตริย์เศเตคียาห์ทรงใช้เย-ฮูคัลบุตรชายเซเลมียาห์ และเศฟันยาห์ปุโรหิตบุตรชายมา-อาเสอาห์ให้ไปยังเยเรมีย์ผู้

พยากรณ์ กล่าวว่า “ขออธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเรา”

4 ฝ่ายเยเรมีย์นั้นยังเข้านอกออกในท่ามกลางประชาชนอยู่เพราะท่านยังมีได้ถูกจำขัง

5 กองทัพของฟาโรห์ได้ออกมาจากอียิปต์ และเมื่อคนเคลเดียผู้ซึ่งกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มอยู่ได้ยื่นข่าวนั้น เขาทั้งหลายก็ถอยทัพไปจากกรุงเยรูซาเล็ม

6 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า

7 “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจงไปบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่งใช้เจ้ามาถามต่อเราว่า `ดูเถิด กองทัพของฟาโรห์ซึ่งได้มาช่วยเจ้ากำลังจะกลับไปอียิปต์ ไปยังแผ่นดินของเขา

8 และคนเคลเดียจะกลับมาต่อสู้กับกรุงนี้อีก เขาทั้งหลายจะยึดไว้และเผาเสียด้วยไฟ

9 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า อย่าล่อลวงตัวเจ้าโดยกล่าวว่า “คนเคลเดียจะถอยออกไปจากเราที่เดียวแน่” เพราะว่าเขาจะไม่ถอยออกไปเลยทีเดียว

10 ถึงแม้ว่าเจ้ากระทำให้กองทัพทั้งสิ้นของคนเคลเดียที่กำลังต่อสู้เจ้าให้พ่ายแพ้ และมีเหลืออยู่แต่คนที่บาดเจ็บเท่านั้น เขาทั้ง

(32) ยรม 36:28-30 (1) 2 พกษ 24:17 (2) 2 พศต 36:12-16 (3) อพย 8:8; 9:28

(4) ยรม 37:15 (5) 2 พกษ 24:7; อสค 17:15 (7) 2 พกษ 22:18; อสย 30:1-6

(8) ยรม 32:29; 34:21-22 (9) อบต 1:3; มธ 24:4-5 (10) ลนต 26:36; อสย 10:4

หลายจะลุกขึ้น ทุกคนในเต็นท์ของเขา และเผากรุงนี้เสียด้วยไฟ”

11 ต่อมาเมื่อกองทัพของคนเคลเดียได้ถอยจากกรุงเยรูซาเล็ม เพราะกองทัพของฟาโรห์เข้ามาประชิด

12 เยเรมีย์ก็ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มมุ่งไปยังแผ่นดินเบนยามิน เพื่อจะรับส่วนของท่านท่ามกลางประชาชนที่นั่น

13 เมื่อท่านอยู่ที่ประตูเบนยามิน ทหารยามคนหนึ่งอยู่ที่นั่นชื่ออิริยาห์บุตรชายเซเลมียาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮานันยาห์ได้จับเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ กล่าวว่า “ท่านกำลังหนีไปหาคนเคลเดีย”

14 และเยเรมีย์ตอบว่า “ไม่จริงเลย ข้าพเจ้ามิได้กำลังหนีไปหาคนเคลเดีย” แต่อิริยาห์ไม่ฟังท่าน และจับเยเรมีย์นำมาหาพวกเจ้านาย

15 และบรรดาเจ้านายก็เดือดดาลต่อเยเรมีย์ และเขาทั้งหลายก็ตีท่านและขังท่านไว้ในเรือนของโยนาธานเลซานุกการ เพราะได้ทำให้เป็นคุก

16 เมื่อเยเรมีย์เข้าไปในคุกได้ดินและในห้องเล็กแล้ว เยเรมีย์ก็ค้างอยู่ที่นั่นหลายวันแล้ว

17 กษัตริย์เศเดคียาห์ใช้ให้คนไปเอาตัวท่านออกมา กษัตริย์ได้

สอบถามท่านเป็นความลับที่ในพระราชวังว่า “มีพระวณะอันใดมาจากพระเยโฮวาห์บ้างหรือ” เยเรมีย์ทูลว่า “มีพะยะค่ะ” แล้วท่านทูลอีกว่า “พระองค์จะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน”

18 เยเรมีย์ได้ทูลกษัตริย์เศเดคียาห์อีกว่า “ข้าพระองค์ได้กระทำอะไรผิดต่อพระองค์ หรือต่อข้าราชการของพระองค์ หรือต่อชนชาตินี้ พระองค์จึงได้จำขังข้าพระองค์ไว้ในคุก

19 ผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้ได้พยากรณ์ให้พระองค์ว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะไม่มาต่อสู้พระองค์ หรือต่อสู้แผ่นดินนี้” นั้นอยู่ที่ไหน

20 เพราะฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ ขอพระองค์สดับฟัง ขอคำทูลของข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์ของพระองค์ ขออย่าส่งข้าพระองค์กลับไปที่เรือนของโยนาธานเลซานุกการนั้นเลย เกรงว่าข้าพระองค์จะตายเสียที่นั่น”

21 กษัตริย์เศเดคียาห์จึงมีรับสั่งให้เขามอบเยเรมีย์ไว้ที่บริเวณทหารรักษาพระองค์ และเขาให้ขนมปังแก่ท่านวันละก้อนจากถนนข้างทำขนมจนขนมปังใน

(11) ยรม 37:5 (12) 1 พกษ 19:3 (13) ศคย 14:10; ลก 23:2 (14) นทม 6:8

(15) มธ 21:35; ลก 20:10 (16) ปฐก 40:15 (17) 1 พกษ 14:1-4 (18) ปฐก 31:36

(19) พบญ 32:36-37; 2 พกษ 3:13 (20) ยรม 36:7; กจ 23:16 (21) โยบ 5:20

กรุงนั้นหมด เยเรมีย์จึงค้างอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์อย่างนั้น

เยเรมีย์ถูกหย่อนลง
ไปในคุกใต้ดิน

38 ฝ่ายเซฟาที่ยาห์บุตรชายมัถธาน เกดาลิยาห์บุตรชายปาซเซอร์ และยูคาลบุตรชายเซเลมียาห์ และปาซเซอร์บุตรชายมัคคิยาห์ได้ยินถ้อยคำของเยเรมีย์ที่กล่าวแก่ประชาชนทุกคนว่า

2 "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ผู้ใดอยู่ในกรุงนี้จะต้องตายด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด แต่ผู้ใดที่ออกไปหาคนเคลเดียจะมีชีวิตอยู่ เขาจะมีชีวิตเป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม และยังมีชีวิตอยู่

3 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า แน่นอนกรุงนี้จะต้องมอบไว้ในมือของกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนและท่านจะยึดไว้"

4 และบรรดาเจ้านายจึงทูลกษัตริย์ว่า "ขอประหารชายคนนี้เสีย เพราะเขากระทำให้มือของทหารซึ่งเหลืออยู่ในเมืองนี้อ่อนลง ทั้งมือของประชาชนทั้งหมดด้วย โดยพูดถ้อยคำเช่นนี้แก่เขาทั้งหลาย เพราะว่าชายคนนี้มีได้แสวงหาความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้ แต่หาความทุกข์ยาก

ลำบาก"

5 กษัตริย์เศเดคิยาห์ตรัสว่า "ดูเถิด ชายคนนี้อยู่ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เพราะกษัตริย์จะทำอะไรขัดท่านทั้งหลายได้เล่า" 6 เขาจึงจับเยเรมีย์หย่อนลงไปในคุกใต้ดินของมัคคิยาห์บุตรชายสามเมเลคซึ่งอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาเอาเชือกหย่อนเยเรมีย์ลงไป ในคุกใต้ดินนั้นไม่มีน้ำ มีแต่โคลน และเยเรมีย์ก็จมลงไปโคลน

เอเบตเมเลคช่วยเยเรมีย์

7 เมื่อเอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียขึ้นที่คนหนึ่งเฝ้าพระราชวังได้ยินว่า เขาหย่อนเยเรมีย์ลงไป ในคุกใต้ดินนั้น ฝ่ายกษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเบนยามิน

8 เอเบตเมเลคก็ออกไปจากพระราชวังและทูลกษัตริย์ว่า

9 "ข้าแต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ คนเหล่านี้ได้กระทำความชั่วร้ายในบรรดาการที่เขาได้กระทำต่อเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ โดยที่ได้ทิ้งท่านลงไป ในคุกใต้ดิน ท่านคงหิวตายที่นั่น เพราะในกรุงนี้ไม่มีขนมปังเหลืออยู่เลย"

10 แล้วกษัตริย์มีรับสั่งให้เอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียว่า "จงเอาคนไปจากที่นี่กับเจ้าสามสิบคน แล้วจุดเยเรมีย์ผู้พยากรณ์

(1) อสร 2:3; นม 7:9 (2) อสค 5:12-17 (3) ยรม 21:10 (4) 2 พศต 24:21

(5) 1 ซมอ 15:24; 2 ซมอ 3:39 (6) สดต 109:5; ลก 3:19-20 (7) สดต 68:31

(8) อสร 7:4-6; โยบ 31:34; สภษ 24:11-12 (10) อสร 5:2; สดต 75:10; สภษ 21:1

ออกมาจากคุกใต้ดินก่อนเขาตาย”

11 เอเบตเมเลคจึงเอาคนไปด้วยและไปที่ พระราชวังไปยังเรือนพัสดุเพื่อเอาผ้าเก่าๆและเสื้อผ้าขาดๆ ซึ่งเขาเอาเชือกผูกห้อยลงไปที่เยเรมีย์ที่ในคุกใต้ดิน

12 แล้วเอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียพูดกับเยเรมีย์ว่า “ท่านจงคล้องผ้าและเสื้อเก่านั้นไว้ใต้รักแร้และเชือก” เยเรมีย์กระทำตาม

13 แล้วเขาก็จุดเยเรมีย์ขึ้นมาด้วยเชือก และยกท่านขึ้นมาจากคุกใต้ดิน และเยเรมีย์ก็ยังคงค้างอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์

เศเดคียาห์ทรงขอ

คำแนะนำจากเยเรมีย์

14 กษัตริย์เศเดคียาห์ทรงใช้คนไปนำเยเรมีย์ผู้พยากรณ์มาที่ทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ช่องที่สาม กษัตริย์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า “เราจะถามท่านสักข้อหนึ่ง ขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย”

15 เยเรมีย์จึงทูลเศเดคียาห์ว่า “ถ้าข้าพระองค์จะทูลพระองค์ พระองค์จะประหารข้าพระองค์แน่ไม่ใช่หรือ และถ้าข้าพระองค์จะถวายเป็นคำปรึกษา พระองค์จะ

ไม่ฟังข้าพระองค์มิใช่หรือ”

16 แล้วกษัตริย์เศเดคียาห์ก็ทรงปฏิญาณแก่เยเรมีย์เป็นการลับว่า “พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างวิญญาณของเราทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ประหารท่านหรือมอบท่านไว้ในมือของคนเหล่านี้ที่แสวงหาชีวิตของท่านฉันนั้น”

17 แล้วเยเรมีย์ทูลเศเดคียาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าพระองค์จะยอมมอบตัวแก่พวกเจ้านายแห่งกษัตริย์บาบิโลนแล้ว เขาจะไว้ชีวิตของพระองค์ และกรุงนี้จะไม่ต้องถูกไฟเผา พระองค์และวงศ์วานของพระองค์จะมีชีวิตอยู่ได้

18 แต่ถ้าพระองค์ไม่ยอมมอบตัวแก่พวกเจ้านายแห่งกษัตริย์ของบาบิโลนแล้ว กรุงนี้จะต้องถูกมอบไว้ในมือของชนเคลเดีย และเขาทั้งหลายจะเอาไฟเผาเสีย และพระองค์จะหนีไม่รอดไปจากมือของเขาทั้งหลาย”

19 กษัตริย์เศเดคียาห์จึงตรัสกับเยเรมีย์ว่า “เรากลัวพวกยิวซึ่งเล็ดลอดไปหาคนเคลเดีย เกรงว่าเราจะถูกมอบไว้ในมือของพวกเขาเหล่านี้ และเขาทั้งหลายจะกระทำความอับยศแก่เรา”

20 เยเรมีย์ทูลว่า “เขาจะไม่มอบ

(11) ยรม 38:6 (12) รม 12:10; อฟ 4:32 (13) 1 พกษ 22:27 (14) 2 พกษ 16:18 (15) ลก 22:67-68 (16) กตว 16:22; ยรม 37:17; ยน 3:2 (17) สดต 80:7; อมส 5:27 (18) 2 พกษ 24:12; ยรม 38:3 (19) 1 ซมอ 15:24; โยบ 31:34 (20) 2 พศด 20:20

พระองค์ไว้ ขอพระองค์เชื้อ
 พังพระสุรเสียงของพระเยโฮ-
 วาห์ตามสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้ทูล
 พระองค์ และพระองค์ก็จะเป็น
 สุข และเขาก็จะไว้พระชนม์ของ
 พระองค์

21 แต่ถ้าพระองค์ไม่ยอมมอบ
 ตัว ต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่ง
 พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงต่อข้า
 พระองค์

22 ดูเถิด บรรดาผู้หญิงที่เหลือ
 อยู่ในวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์
 จะได้ถูกนำออกไปให้พวกเจ้า
 นายของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
 และผู้หญิงเหล่านั้นจะว่า "เพื่อน
 ทั้งหลายของพระองค์ได้หลอก
 ลวงพระองค์ และได้ชนะพระ
 องค์แล้ว พระบาทของพระองค์
 จมลงในโคลนแล้ว และเขาทั้ง
 หลายก็หันไปจากพระองค์"

23 เขาจะพาบรรดาสนมและ
 มเหสีและบุตรของพระองค์ไป
 ให้คนเคลเดีย และพระองค์เอง
 ก็จะไม่ทรงรอดไปจากมือของ
 เขาทั้งหลาย แต่พระองค์จะถูก
 กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับได้ และ
 พระองค์จะเป็นเหตุที่พวกเขา
 เผากรุงนี้เสียด้วยไฟ"

24 แล้วเศเดคียาห์ตรัสกับเยเร-
 มีย์ว่า "อย่าให้ผู้ใดรู้ถ้อยคำ
 เหล่านี้ และท่านจะไม่ตาย"

25 แต่ถ้าพวกเจ้านายได้ยินว่า

เราได้พูดกับท่าน และมาหาท่าน
 พูดว่า "จงบอกมาว่าเจ้าพูดอะไร
 กับกษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสอะ-
 ไรกับเจ้า อย่าซ่อนอะไรจากเรา
 เลย และเราจะไม่ฆ่าเจ้า"

26 ท่านจึงบอกเขาทั้งหลายว่า
 "ข้าพเจ้าได้ทูลขอต่อพระพักตร์
 กษัตริย์มิให้ พระองค์ทรงส่ง
 ข้าพเจ้ากลับไปเรือ่นของโย-
 นาทานเพื่อให้ตายเสียที่นั่น"

27 และเจ้านายทั้งปวงก็มาหา
 เยเรมีย์และชักถามท่าน และ
 ท่านก็ตอบเขาตามบรรดาถ้อย
 คำเหล่านี้ที่กษัตริย์ทรงรับสั่ง
 ท่าน เขาทั้งหลายจึงหยุดถาม
 ท่าน เพราะการสนทนานั้นไม่
 มีใครได้ยิน

28 และเยเรมีย์ก็ค้างอยู่ในบริ-
 เวณทหารรักษาพระองค์จนถึง
 วันที่เยรูซาเล็มถูกยึด ท่านอยู่
 ในที่นั้นเมื่อเยรูซาเล็มถูกยึด

ครั้งสุดท้ายที่ยูดาห์ถูก
 นำไปเป็นเชลย

39 ในปีที่เก้าแห่งเศเดคิ-
 ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
 ในเดือนที่สิบ เนบูกัดเนซซาร์
 กษัตริย์แห่งบาบิโลนและกอง
 ทหารทั้งสิ้นของพระองค์ได้มาสั
 รบกรุงเยรูซาเล็มและได้ล้อมไว้
 2 ในปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลเศ-
 เดคียาห์ เมื่อวันที่เก้าของเดือน
 ที่สี่ กรุงนั้นก็แตก

(21) อพย 10:3-4 (22) ยรม 43:6; พคค 5:11 (23) 2 พกษ 25:7 (25) ยรม 38:4-6

(26) อสธ 4:8; ยรม 37:15 (27) 1 ซมอ 10:15-16 (28) สดต 23:4; 2 ทธ 3:11

(1) 2 พกษ 25:1-2; อสค 24:1-2; ศคย 8:19 (2) 2 พกษ 25:3; ยรม 5:10; อสค 33:21

3 แล้วบรรดาเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้เข้ามาหนึ่งที่ประตูกลาง มีเนอร์กัลซาเรเซอร์ สัมการ์เนโบ สารเสคิม รัมบัสริส เนอร์กัลซาเรเซอร์ รัมบัก และบรรดาเจ้านายที่เหลืออยู่ทั้งสิ้นของกษัตริย์แห่งบาบิโลน

4 ต่อมาเมื่อเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และบรรดาทหารได้เห็นแล้ว เขาทั้งหลายได้หนีออกจากกรุงในเวลากลางคืนไปทางอุทยานของกษัตริย์ ออกทางประตูระหว่างกำแพงทั้งสองและท่านได้หนีไปยังทางที่ราบ

5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ติดตามเขาทั้งหลาย ไปทันเศเดคียาห์ที่ราบเมืองเยรีโค และเมื่อเขาทั้งหลายจับท่านได้แล้ว เขาได้นำท่านไปยังเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลริบลาค์ในแผ่นดินฮามัท และพระองค์ก็พิพากษาโทษท่าน

6 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ฆ่าบรรดาบุตรชายของเศเดคียาห์ที่ตำบลริบลาค์ต่อหน้าต่อตาของท่าน และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประหารพวกขุนนางทั้งสิ้นของยูดาห์เสีย

7 พระองค์ทรงทำนัยน์ตาของเศเดคียาห์ให้บอดไป แล้วตีตรวนท่านไว้เพื่อจะนำไปบาบิโลน

8 คนเคลเดียได้เผาพระราชวังและบ้านเรือนของประชาชนและพังกำแพงกรุงเยรูซาเล็มเสีย

9 แล้วเนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับประชาชนที่เหลืออยู่ในกรุงเป็นเชลยพาไปยังบาบิโลน ทั้งคนที่เล็ดลอด คือคนที่เล็ดลอดมาหาท่าน และส่วนคนที่เหลืออยู่

10 เนบูซาระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ทิ้งคนจนแห่งประชาชนที่ไม่มีสมบัติอะไรไว้ในแผ่นดินยูดาห์บ้าง และในเวลาเดียวกันได้มอบสวนองุ่นและไร่นาให้แก่เขา

เนบูคัดเนสซาร์รับสั่งให้ดูแลรักษาเยเรมีย์

11 เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประทานบัญชาเกี่ยวกับเยเรมีย์ทางเนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ว่า

12 “จงรับท่านไป ดูแลท่านให้ดี และอย่าทำอันตรายแก่ท่าน แต่จงกระทำแก่ท่านตามที่ท่านจะบอกให้”

13 ดังนั้น เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เนบูซัสบัน รัมบัสริส เนอร์กัลซาเรเซอร์ รัมบัก และบรรดาเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ใช้คนไป

(3) ยรม 1:15; 21:4 (4) ลนต 26:17 (5) 2 พศต 33:11 (6) ปฐก 21:16; พบญ 28:34 (7) 2 พกษ 25:7; อสค 12:13 (8) 2 พกษ 25:9 (9) ปฐก 37:36 (10) อสค 33:24 (11) โยบ 5:19; กจ 24:23 (12) สภษ 23:5; อมส 9:4; 1 ปด 3:12 (13) ยรม 39:9

14 คือพวกท่านได้ใช้คนไปนำเยเรมีย์มาจากบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาทั้งหลายมอบท่านไว้กับเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิตัม ผู้เป็นบุตรชายซาฟานให้นำท่านไปบ้าน ดังนั้นท่านจึงได้อยู่ท่ามกลางประชาชน

15 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ ขณะที่ท่านถูกขังอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์นั้นว่า

16 “จงไปบอกเอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ดุเถิด เราจะให้ถ้อยคำของเราที่มีอยู่ต่อกรุงนี้สำเร็จในทางร้ายไม่ใช่ทางดี และจะสำเร็จต่อหน้าเจ้าในวันนั้น

17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่เราจะช่วยเจ้าให้พ้นในวันนั้น และเขาจะไม่มอบเจ้าไว้ในมือของคนที่เจ้ากลัว

18 เพราะเราจะช่วยเจ้าให้พ้นเป็นแน่ และเจ้าจะไม่ล้มลงด้วยดาบ แต่เจ้าจะมีชีวิตเป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม เพราะเจ้าได้ไว้วางใจในเรา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ”

เยเรมีย์พยากรณ์ท่ามกลางประชาชนซึ่งเหลืออยู่ในยูดาห์
40 พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเร-

มีย์ หลังจากที่เนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ปล่อยให้ท่านไปจากรามัท ครั้นเมื่อเขาจับท่านตีตรวนมาพร้อมกับบรรดาเชลยพวกกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ ผู้ที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน

2 ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้นำเยเรมีย์มาแล้วพูดกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประกาศความร้ายนี้ต่อสถานที่นี้

3 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เป็นไปและทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสไว้ เพราะท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ และไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ สิ่งนี้จึงได้เป็นมาเหนือท่าน

4 ดุเถิด วันนี้ข้าพเจ้าปล่อยท่านจากโซ่ตรวนที่มีมือของท่าน ถ้าท่านเห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลนกับข้าพเจ้า ก็จงมาเถิด ข้าพเจ้าจะดูแลท่านให้ดี แต่ถ้าท่านไม่เห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลนกับข้าพเจ้า ก็อย่ามา ดูซิ แผ่นดินทั้งหมดนี้อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านจะไปที่ไหนก็ได้ตามแต่ท่านเห็นดีเห็นชอบที่จะไป”

5 ขณะเมื่อท่านยังไม่กลับไป เขากล่าวว่า “ท่านจงกลับไปหาเก-

(14) ยรม 39:15 (15) 2 ทธ 2:9 (16) ยชว 23:14-15; 2 พศด 36:21 (17) โยบ 5:19

(18) 1 พศด 5:20; สดต 2:12 (1) ยชว 18:25; 1 ซมอ 7:17; สดต 68:6; กจ 12:6-7

(2) พณญ 29:24-28; 1 พกษ 9:8-9 (3) ปฐก 13:9 (5) 2 พกษ 25:22-24; อสร 7:6

ดาเลียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟาน ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการบรรดาหัวเมืองยูดาห์ และอยู่กับเขาท่ามกลางประชาชน หรือจะไปที่ใดที่ท่านเห็นชอบจะไปก็ได้” ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์จึงส่งอนุมัติเสบียงและให้ของขวัญแก่เยเรมีย์ แล้วก็ปล่อยท่านไป

6 เยเรมีย์ก็ไปหาเกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัมที่มีสปาห์ และอาศัยอยู่กับเขาท่ามกลางประชาชน ซึ่งเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น

7 เมื่อบรรดาหัวหน้าของกองทหารที่ในทุ่งนา คือพวกเขาและคนของเขาทั้งหลายได้ยืนยันว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัมให้เป็นผู้ว่าราชการในแผ่นดินนั้น และได้มอบชายหญิงกับเด็กและผู้ที่เป็นคนยากจนในแผ่นดิน ซึ่งมีได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลนไว้ให้ท่านนั้น

8 เขาทั้งหลายก็ไปหาเกตาเลียห์ที่มีสปาห์ มีอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ โยฮานันและโยนาธานบุตรชายคาเรอาห์ เสโรอาห์บุตรชายทันหุเมท บรรดาบุตรชายของเอฟายชาวเนโทฟาห์ เยซันยาห์บุตรชายชาวมาอาคาห์

ทั้งตัวเขาและคนของเขา

9 เกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟานก็ได้ปฏิญาณให้แก่เขาและคนของเขา กล่าวว่า “อย่ากลัวในการที่จะปรนนิบัติคนเคลเดีย จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านทั้งหลายก็จะอยู่เย็นเป็นสุข

10 ส่วนตัวข้าพเจ้า ดูเถิด ข้าพเจ้าจะอาศัยอยู่ที่มีสปาห์ เพื่อจะปรนนิบัติคนเคลเดีย ผู้ซึ่งจะมาหาเรา แต่ฝ่ายท่านจงเก็บน้ำองุ่น ผลไม้ฤดูร้อน และน้ำมัน และเก็บไว้ในภาชนะ และจงอยู่ในหัวเมืองซึ่งท่านยึดได้นั้น”

11 ในท่านองเดียวกัน เมื่อพวกยิวทั้งหลาย ซึ่งอยู่ที่โมอับและท่ามกลางคนอัมโมน และในเอโดมและในแผ่นดินอื่นๆ ทั้งสิ้น ได้ยืนยันว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทั้งคนให้เหลือไว้ส่วนหนึ่งในยูดาห์ และได้แต่งตั้งให้เกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟานให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือเขาทั้งหลาย

12 แล้วพวกยิวที่ซึ่งเขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่นั้น และมายังแผ่นดินยูดาห์ มาหาเกตาเลียห์ที่มีสปาห์ และเขาทั้งหลายได้เก็บน้ำองุ่นและผลไม้ในฤดูร้อนได้เป็นอันมาก

(6) ยชว 15:38; วนจ 20:1 (7) 2 พกษ 25:4; ยรม 39:10 (8) 2 พกษ 25:23

(9) ปฐก 49:15; 1 ซมอ 20:16-17; 2 พกษ 25:24; สดต 37:3; ยรม 27:11

(10) พบทย 1:38; สภข 22:29; ลก 21:36 (11) อสย 16:4; อสค 5:3; อบต 1:11-14

อิซมาเอลวางแผนร้าย
ฆ่าเกตาเลียห์

13 ฝ่ายโยฮันันบุตรชายของคาเรอาห์และบรรดาประมุขของกองทหารที่ในทุ่งนาได้มาหาเกตาเลียห์ที่มีสป่าห์

14 และกล่าวแก่ท่านว่า "ท่านทราบหรือไม่ว่า บาบาลิสกษัตริย์ของคนอัมโมนได้ส่งให้อิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์มาเอาชีวิตของท่าน" ฝ่ายเกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัมไม่เชื่อเขาทั้งหลาย

15 ฝ่ายโยฮันันบุตรชายคาเรอาห์ได้พูดกับเกตาเลียห์เป็นการลับที่มีสป่าห์ว่า "จงให้ข้าพเจ้าไปฆ่าอิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์เสีย และจะไม่มีใครทราบเรื่อง ทำไมจะให้เขาเอาชีวิตของท่าน แล้วพวกยิวทั้งหลายซึ่งมารวบรวมอยู่กับท่าน จะกระจัดกระจายกันไป และคนยูดาห์ที่เหลืออยู่นี้ก็สิ้นชาติ"

16 แต่เกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัมพูดกับโยฮันันบุตรชายคาเรอาห์ว่า "ท่านอย่าทำสิ่งนี้เลย เพราะที่ท่านพูดถึงอิซมาเอลนั้นเป็นความเท็จ"

41 อิซมาเอลฆ่าเกตาเลียห์
ต่อมาในเดือนที่เจ็ด
อิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเอลีซา-

มาเชื้อพระวงศ์ พร้อมกับเจ้านายสิบคนของกษัตริย์ ได้มาหาเกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัมที่มีสป่าห์ แล้วพวกเขาจับประพาดอาหารอยู่ด้วยกันที่มีสป่าห์

2 แล้วอิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์กับคนทั้งสิบที่อยู่กับเขาก็ได้ลุกขึ้นฆ่าเกตาเลียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายซาฟานผู้ที่ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการที่แผ่นดินนั้นเสียด้วยดาบจนตาย

3 อิซมาเอลได้ฆ่าพวกยิวทั้งหลายที่อยู่กับเกตาเลียห์ที่มีสป่าห์ และคนเคลเดียซึ่งได้พบอยู่ที่นั่นพร้อมกับพวกทหารด้วย

4 ต่อมาอีกสองวันหลังจากวันที่เกตาเลียห์ถูกฆ่าก่อนที่ใครจะรู้เรื่อง

5 มีชายแปดสิบคนมาจากเมืองเซเคมและเมืองซีโลห์และเมืองสะมาเรีย มีหนวดเคราโกนเสียและเสื้อผ้าขาด และกรีดตัวเองนำเครื่องธัญญาบูชาและกำยานมาถวายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และอิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์ มาจากมีสป่าห์ พบเขาเหล่านั้นเข้า อิซมาเอลเดินมาพลางร้องไห้พลาง และต่อมาเมื่อเขาพบคนเหล่านั้นจึงพูดกับ

(13) ยรม 40:6-8 (14) 1 ซมอ 11:1-3 (15) โยบ 31:31 (16) มธ 10:16-17; รม 3:8

(1) 2 พกษ 25:3; ศคย 7:5 (2) 2 พกษ 25:25; ยรม 40:7 (3) ปญจ 9:18; พคด 1:2

(4) 1 ซมอ 27:11; สดต 52:1-2 (5) 2 พกษ 10:13-14 (6) 2 ซมอ 1:2; สภข 26:23

เขาทั้งหลายว่า “เชิญเข้ามาหา
เกตาลิยาห์บุตรชายอาหิคัมเถิด”
7 เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาในเมือง
อิชมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์
และคนที่อยู่กับท่านก็ฆ่าเขาทั้ง
หลายเสีย และโยนเขาลงไปในที่
ขังน้ำ

8 แต่ในพวกนั้นมีอยู่สิบคนด้วย
กันที่พูดกับอิชมาเอลว่า “ขอ
อย่าฆ่าเราเสียเลย เพราะเรามี
ของมีค่า คือข้าวสาลี ข้าวบาร์-
เลย์ น้ำมัน และน้ำผึ้งซ่อนไว้ใน
ทุ่งนา” ดังนั้น เขาจึงงดไม่ฆ่า
เขาทั้งหลายกับพี่น้องเสีย

9 ที่ขังน้ำซึ่งอิชมาเอลโยนศพทั้ง
ปวงของผู้ที่เขาฆ่าตายลงไป
เพราะเหตุเกตาลิยาห์นั้น เป็นที่
ซึ่งกษัตริย์อัสสาสร้างไว้เพื่อป้องกัน
บาอาชากษัตริย์แห่งอิสรา-
เอล อิชมาเอลบุตรชายเนธานิ-
ยาห์ก็ใส่คนที่ถูกฆ่าไว้จนเต็ม

10 แล้วอิชมาเอลก็จับคนทั้ง
หมดที่เหลืออยู่ในมิสปาห์ไป
เป็นเชลย คือพวกราชธิดาและ
ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ที่
มิสปาห์ ผู้ที่เนบูซารัดานผู้
บัญชาการทหารรักษาพระองค์
ได้มอบหมายให้แก่เกตาลิยาห์
บุตรชายอาหิคัม อิชมาเอลบุตร
ชายเนธานิยาห์ได้จับเขาเป็น
เชลย และออกเดินข้ามฟากไป
หาคนอัมโมน

โยฮันันช่วยพวกเชลย ให้รอดพ้น

11 แต่เมื่อโยฮันันบุตรชายคา-
เรอาห์และบรรดาหัวหน้าของ
กองทหารซึ่งอยู่กับเขา ได้ยิน
เรื่องความชั่วร้ายทั้งหลาย ซึ่ง
อิชมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์ได้
กระทำแล้วนั้น

12 เขาก็จัดเอาคนทั้งหมดของ
เขาไปต่อสู้กับอิชมาเอลบุตรชาย
เนธานิยาห์ เขาทั้งหลายปะทะ
เขาที่สระใหญ่ ซึ่งอยู่ที่เมือง
กิเบโอน

13 และต่อมาเมื่อประชาชนทั้ง
ปวงผู้ซึ่งอยู่กับอิชมาเอลเห็น
โยฮันันบุตรชายคาเรอาห์และ
บรรดาหัวหน้ากองทหารที่อยู่
กับเขา เขาทั้งหลายก็เปรมปรีดี

14 ประชาชนทั้งปวงซึ่งอิชมา-
เอลจับเป็นเชลยมาจากมิสปาห์
จึงหันหลังและกลับไป เขาไปหา
โยฮันันบุตรชายคาเรอาห์

15 แต่อิชมาเอลบุตรชายเนธา-
นิยาห์ได้หนีรอดจากโยฮันัน
พร้อมกับชายแปดคนไปหาคน
อัมโมน

16 แล้วโยฮันันบุตรชายคาเร-
อาห์และบรรดาหัวหน้าของกอง
ทหารซึ่งอยู่กับท่าน ได้นำประ-
ชาชนที่เหลืออยู่ทั้งหมด ซึ่งเอา
กลับคืนมาจากอิชมาเอลบุตร
ชายเนธานิยาห์ซึ่งมาจากมิสปาห์

(7) 1 พกษ 15:28-29 (8) โยบ 2:4 (9) ยชว 10:16-18

(10) ยรม 40:11-12 (11) ยรม 41:2-3; 42:1 (12) ปฐก 14:14-16

(15) 1 ซมอ 30:17; 1 พกษ 20:20 (16) ยรม 41:10; 42:8; 43:4-7

หลังจากที่ได้ฆ่าเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิเศบแล้วนั้น คือทแกลัwt ทหาร ผู้หญิง เด็ก และขันที ผู้ซึ่งโยฮานันนำกลับมายังกิเบโอน 17 และเขาทั้งหลายก็ไปอยู่ที่ที่อาศัยของคิมฮาม ไกล์เบธเล-เฮม ตั้งใจจะไปยังอียิปต์ 18 เนื่องด้วยคนเคลเดีย เพราะเขากลัว เพราะว่าอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ได้ฆ่าเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิเศบ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือแผ่นดินนั้นเสีย

คนยูดาห์ที่เหลืออยู่

ขอคำแนะนำจากเยเรมีย์ แต่ได้ปฏิเสธคำนั้นเสีย

42 บรรดาหัวหน้าของกองทหารและโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และเยซันยาห์บุตรชายโฮชายาห์ และประชาชนที่ปวงจากผู้น้อยที่สุดถึงผู้ใหญ่ที่สุดได้เข้ามาใกล้

2 และพูดกับเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า "ขอให้คำอ้อนวอนของข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นที่ยอมรับต่อหน้าท่าน และขอท่านอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อคนที่เหลืออยู่ที่นี่ทั้งสิ้น (เพราะเรามีเหลืออยู่น้อยจากคนมาก ตามที่ท่านเห็นอยู่กับตาแล้ว)

3 ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

ท่านสำแดงหนทางแก่เราว่า เราควรจะทำไปทางไหน และขอสำแดงสิ่งที่เราควรจะทำ" 4 เยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ข้าพเจ้าได้ยินท่านแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตามคำขอร้องของท่านทั้งหลาย และต่อมาพระเยโฮวาห์จะทรงตอบท่านประการใด ข้าพเจ้าจะบอกแก่ท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังสิ่งใดไว้จากท่านเลย"

5 แล้วเขาทั้งหลายพูดกับเยเรมีย์ว่า "ขอพระเยโฮวาห์จงเป็นพยานที่สัตย์จริงและสัตย์ซื่อในระหว่างข้าพเจ้าทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้าทั้งหลายมิได้กระทำตามบรรดาพระวจนะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านผู้ทรงใช้ท่าน

6 ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ข้าพเจ้าทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายส่งท่านให้ไปหานั้น เพื่อเราจะอยู่เย็นเป็นสุขเมื่อเราเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา"

7 ต่อมาครั้นสิ้นสิบวันแล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์

8 แล้วท่านจึงให้ตามตัวโยฮานัน

(17) 2 ซมอ 19:37-38 (18) ยรม 42:11 (1) 2 พกษ 25:23 (2) อพย 8:28; 9:28

(3) พบทย 5:26; 1 พกษ 8:36 (4) อพย 8:29; 1 ซมอ 12:23 (5) ปฐก 31:50

(6) พบทย 5:29; รม 7:7 (7) สดต 27:14; อสย 28:16 (8) ยรม 40:8; 42:1; 43:2-5

บุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาผู้หัวหน้าของกองทหารผู้อยู่กับท่าน และประชาชนทั้งปวงตั้งแต่คนเล็กที่สุดถึงคนใหญ่ที่สุด 9 และบอกเขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ใช้ให้ข้าพเจ้านำเอาคำอ้อนวอนของท่านไปเสนอต่อพระพิภคร์พระองค์นั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า

10 ถ้าเจ้าทั้งหลายจะอยู่ต่อไปในแผ่นดินนี้ เราจะสร้างเจ้าทั้งหลายขึ้นและไม่ทำลายลง เราจะปลูกเจ้าไว้และไม่ถอนเจ้าเสีย เพราะเราได้กลับใจจากเหตุร้ายซึ่งเราได้กระทำไปแล้ว

11 อย่างกลัวษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้ซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อย่างกลัวเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าทั้งหลายเพื่อช่วยเจ้าให้รอด และช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเขา

12 เราจะให้ความกรุณาแก่เจ้าเพื่อเขาจะได้กรุณาเจ้า และยอมให้เจ้ากลับไปอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง

13 แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า 'เราจะไม่อยู่ในแผ่นดินนี้' โดยไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

14 และกล่าวว่า 'ไม่เอา เราจะเข้าไปในแผ่นดินอียิปต์ ที่ซึ่ง

เราจะไม่เห็นสงคราม จะไม่ได้ยินเสียงแตร จะไม่หิวขนมปัง และเราทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่น'

15 เพราะฉะนั้น บัดนี้ คนยูดาห์ที่เหลื่ออยู่เอ๋ย ขอฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้ามุ่งหน้าจะเข้าอียิปต์และไปอาศัยที่นั่น

16 แล้วต่อมาดาบซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะตามทันเจ้าที่นั่นในแผ่นดินอียิปต์ และการกัณดารอาหารซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะติดตามเจ้าไปถึงอียิปต์และเจ้าจะตายที่นั่น

17 ทุกคนซึ่งมุ่งหน้าไปยังอียิปต์เพื่อจะอยู่ที่นั่นจะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกัณดารอาหารด้วยโรคระบาด เขาจะไม่มีคนที่เหลื่ออยู่หรือที่รอดตายจากเหตุร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือเขา

18 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า เราเทความกริ้วของเราและความพิโรธของเราลงเหนือชาวเยรูซาเล็มอย่างไร เราจะเทความกริ้วของเราเหนือเจ้าทั้งหลายเมื่อเจ้าจะเข้าไปยังอียิปต์อย่างนั้น เจ้าจะเป็นคำสาป เป็นที่น่าตกตะลึง เป็นคำแช่งและเป็นที่น่าพิเนนา เจ้าจะไม่เห็นที่นี้

(9) 2 พกษ 19:4 (10) ปฐม 26:2-3 (11) ยรม 27:12 (12) นทม 1:11; สดต 106:45 (13) อพย 5:2; ยรม 42:10 (14) พบญ 29:19; อสย 30:16 (15) ปฐม 31:21; ลก 9:51 (16) พบญ 28:15; สกษ 13:21 (17) ยรม 42:22; 44:14 (18) ยรม 6:11; พคค 2:4

อีก

19 โอ คนยูดาห์ที่ยังเหลืออยู่
เอ๋ย พระเยโฮวาห์ได้ตรัสเกี่ยว
กับท่านแล้วว่า ‘อย่าไปยังอียิปต์’ จงรู้เป็นแน่ว่า ในวันนี้
ข้าพเจ้าได้ตักเตือนท่าน

20 ว่าท่านทั้งหลายได้หลงเงิน
ไปในใจของท่านเอง เพราะท่าน
ได้ใช้ข้าพเจ้าไปหาพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านว่า ‘ขออธิษฐาน
เพื่อเราต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเรา และพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเราจะตรัสประการใด ขอ
บอกแก่เรา และเราจะกระทำ
ตาม’

21 และในวันนี้ข้าพเจ้าได้ประ-
กาศพระวจนะนั้นแก่ท่านทั้ง
หลายแล้ว แต่ท่านมิได้เชื่อฟัง
พระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านในสิ่งใดๆ ซึ่ง
พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาบอก
ท่าน

22 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงทราบ
เป็นแน่ว่า ท่านทั้งหลายจะตาย
ด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร
และด้วยโรคระบาด ในสถานที่
ซึ่งท่านทั้งหลายปรารถนาจะไป
อาศัยอยู่”

เยเรมีย์ไปยังอียิปต์
พร้อมกับพวกที่เหลืออยู่
43 ต่อมาเมื่อเยเรมีย์จบ
การพูดต่อประชาชน

ทั้งปวงถึงพระวจนะเหล่านี้ ทั้ง
สิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
เขาทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขาได้ทรงใช้ท่านให้
ไปพูดพระวจนะทั้งสิ้นนี้กับเขา
ทั้งหลายนั้นแล้ว

2 อาชาเรียนันบุตรชายโฮซายาห์
และโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์
และบรรดาผู้ชายที่โอหังได้พูด
กับเยเรมีย์ว่า “ท่านพูดมุสา
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรามี
ได้ใช้ท่านให้มาพูดว่า ‘อย่าไป
อียิปต์ที่จะอาศัยอยู่ที่นั่น’

3 แต่บารุกบุตรชายเนริยาห์ได้
ยุทนต์ให้ต่อสู้กับเรา เพื่อจะ
มอบเราไว้ในมือของคนเคลเดีย
เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฆ่าเรา
หรือกวาดเราไปเป็นเชลยใน
บาบิโลน”

4 โยฮานันบุตรชายคาเรอาห์และ
บรรดาหัวหน้าของกองทหาร
และประชาชนทั้งสิ้น ไม่เชื่อฟัง
พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ที่
จะอาศัยอยู่ในแผ่นดินยูดาห์

5 แต่โยฮานันบุตรชายคาเรอาห์
และบรรดาหัวหน้าของกอง
ทหารได้พาคนยูดาห์ทุกคนที่
เหลืออยู่ไป คือผู้ซึ่งกลับมาอยู่
ในแผ่นดินยูดาห์ จากบรรดา
ประชาชาติที่เขาถูกขับไล่ให้ไป
อยู่นั้น

6 คือพวกผู้ชายผู้หญิง เด็ก

(19) พบญ 17:16 (20) ยรม 3:10; สดต 18:44 (21) พบญ 11:26 (22) อสด 5:3-4
(1) อพย 24:3; 1 ซมอ 8:10 (2) อพย 5:2; สดต 10:4-5 (3) สดต 109:4; มธ 5:11-12
(4) 2 พศต 25:16; ปญจ 9:16 (5) 1 ซมอ 26:19 (6) ปญจ 9:1; พคค 3:1; ยน 21:18

บรรดาธิดา และทุกคนซึ่งเนบู-
ซาดานผู้บัญชาการทหารรัก-
ษาพระองค์ได้เหลือไว้ให้แก่เก-
ดัลยาห์บุตรชายอาหิเศบ ผู้เป็น
บุตรชายซาฟาน ทั้งเยเรมีย์ผู้
พยากรณ์ และบารุกบุตรชาย
เนรียาห์

7 และเขาทั้งหลายได้มายัง
แผ่นดินอียิปต์ เพราะเขาทั้ง
หลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของ
พระเยโฮวาห์ และเขาก็มาถึง
นครทาปานเฮส

8 แล้วพระวณะของพระเยโฮ-
วาห์มายังเยเรมีย์ในนครทา-
ปานเฮสว่า

9 “จงถือก้อนหินใหญ่ๆไว้ จง
ซ่อนไว้ในปูนสอในเตาเผาอิฐ
ซึ่งอยู่ที่ทางเข้าไปสู่พระราชวัง
ของฟาโรห์ในนครทาปานเฮส
ท่ามกลางสายตาของคณูดาห์

10 และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลาย
ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนินว่า ดู
เถิด เราจะใช้และนำเนบูคัต-
เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้
รับใช้ของเรา และท่านจะตั้งพระ
ที่นั่งของท่านเหนือหินเหล่านี้
ซึ่งเราได้ซ่อนไว้ และท่านจะกาง
พลับพลาหลวงของท่านเหนือ
หินเหล่านี้

11 เมื่อท่านมาถึง ท่านจะโจมตี
แผ่นดินอียิปต์มอบผู้ที่กำหนด

ให้ถึงความตายจะไปหาความ
ตาย ผู้ถูกกำหนดให้เป็นเชลย
แก่การเป็นเชลย และผู้ที่ถูกกำ-
หนดให้ถูกดาบให้แก่ดาบ

12 และเราจะก่อไฟในวิหารของ
พระแห่งอียิปต์ และท่านจะเผา
เสียและเก็บไปเป็นเชลย และ
ท่านจะปกคลุมตัวเองด้วยแผ่น
ดินอียิปต์ เหมือนผู้เลี้ยงแกะ
ปกคลุมตัวเองด้วยเสื้อคลุมและ
ท่านจะไปเสียจากที่นั่นด้วยสัน-
ติภาพ

13 ท่านจะหักเสาศักดิ์สิทธิ์แห่ง
เมืองเบธเชเมชซึ่งอยู่ในแผ่นดิน
อียิปต์เสีย และท่านจะเอาไฟเผา
วิหารของพระแห่งอียิปต์เสีย”

พระวณะของพระเจ้า

เกี่ยวกับพวกยิวในอียิปต์

44

พระวณะที่มายังเย-
เรมีย์เกี่ยวกับบรรดา
ยิวที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ที่
มิกดล ที่ทาปานเฮส ที่โนฟ และ
ในแผ่นดินปัทโรสว่า

2 “พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
เจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนินว่า
เจ้าทั้งหลายได้เห็นบรรดาเหตุ
ร้ายที่เรานำมาเหนือกรุงเยรูซา-
เล็ม และเหนือหัวเมืองยูดาห์ทั้ง
สิ้น ดูเถิด ทุกวันนี้เมืองเหล่านี
นั้นก็เป็นที่รกร้าง ไม่มีผู้ได้อา-
ศัยอยู่ในนั้น

3 เพราะความชั่วซึ่งเขาทั้งหลาย

(7) 2 พศต 25:16 (8) สดต 139:7; 2 ทธ 2:9 (9) ยรม 13:1 (10) อสค 29:18-20

(11) อสย 19:1-25; อสค 29:19-20 (12) อพย 12:12 (13) อสย 19:18; ยรม 43:12

(1) อพย 14:2; อสค 29:10 (2) อพย 19:4; พญ 29:2 (3) อสร 9:6-11; นหม 9:33

ได้กระทำได้ชั่วเย้าเราให้มีความ
โกรธ ด้วยการที่เขาทั้งหลายไป
เผาเครื่องหอม และปรนนิบัติ
พระอื่นซึ่งเขาไม่รู้จัก ไม่ว่าเขา
เอง หรือเจ้าทั้งหลาย หรือ
บรรพบุรุษของเจ้า

4 อย่างไรก็ตามเราก็ได้ใช้บรรดา
ผู้รับใช้ของเรา คือผู้พยากรณ์
ไปหาเจ้าโดยได้ลุกขึ้นแต่เนิ่นๆ
และใช้เขาไปกล่าวว่า 'โอ อยู่
กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนี้
ซึ่งเราเกลียดชัง'

5 แต่เขาไม่ฟังหรือเงี้ยวฟัง เพื่อ
จะหันกลับจากความชั่วร้ายของ
เขา และไม่เผาเครื่องหอมแก่
พระอื่น

6 เพราะฉะนั้น เราจึงได้เทศความ
เตือนตาดและคำโกรธของเรา
ออกให้พุ่งขึ้นในหัวเมืองยูดาห์
และในถนนหนทางของกรุงเยรู-
ซาเล็ม และเมืองเหล่านั้นก็
ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างไป
อย่างทุกวันนี้

7 เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้า
แห่งอิสราเอล จึงตรัสตั้งนี้ว่า
ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงทำความชั่ว
ร้ายยิ่งใหญ่นี้แก่จิตใจเจ้าเอง
และตัดเอาผู้ชายผู้หญิงทั้งเด็ก
และเด็กที่ยังดุนนมเสียจากเจ้า
เสียจากท่ามกลางยูดาห์ ไม่มีชน
ที่เหลืออยู่ไว้แก่เจ้าเลย

8 ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงชั่วเย้าเรา
ให้โกรธด้วยการที่มีมือของเจ้า
กระทำ ด้วยการเผาเครื่องหอม
ให้แก่พระอื่นในแผ่นดินอียิปต์
ที่ที่เจ้ามาอยู่นั้น เพื่อเจ้าจะต้อง
ถูกตัดออกและเป็นที่สาปแช่ง
และเป็นที่นินทาท่ามกลางบรร-
ดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลก

9 เจ้าได้ลืมนามชู้ของบรรพ-
บุรุษของเจ้า ความชั่วของบรรดา
กษัตริย์แห่งยูดาห์ บรรดาความ
ชู้ของนางสนมและมเหสีของ
เขาทั้งหลาย ความชั่วของเจ้าเอง
และความชั่วของภรรยาของเจ้า
ซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำใน
แผ่นดินยูดาห์ และในถนนหน
ทางของกรุงเยรูซาเล็มเสียแล้ว
หรือ

10 แม้กระทั่งวันนี้ แล้วเขาทั้ง
หลายก็ยังมีได้ถ่อมตัวลง หรือ
เกรงกลัว หรือดำเนินตามราช
บัญญัติหรือตามกฎหมายของ
เรา ซึ่งเราให้มีไว้หน้าเจ้าทั้ง
หลายและหน้าบรรพบุรุษของ
เจ้า

11 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล
จึงตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมุ่ง
หน้าของเราต่อสู้อเจ้าให้เกิดการ
ร้าย และจะตัดยูดาห์ออกเสียให้
สิ้น

12 เราจะเอาชนยูดาห์ที่เหลือ

(4) 2 พศต 36:15; ศคย 7:7 (5) 2 พศต 36:16; สดต 81:11-13 (6) ยรม 4:4; 7:20
(7) กตว 16:38; สภข 1:18 (8) พบญ 32:16-17; 2 พกษ 17:15-17 (9) ยชว 22:17
(10) อพย 9:17; 1 พกษ 21:29 (11) ลนต 17:10; สดต 34:16 (12) ฮชย 4:6

อยู่ ผู้ซึ่งมุ่งหน้ามาที่แผ่นดินอียิปต์เพื่อจะอาศัยอยู่นั้น และเขาทั้งหลายจะถูกผลาญเสียหมด เขาจะล้มลงในแผ่นดินอียิปต์ เขาจะถูกผลาญด้วยดาบ และด้วยการกันดารอาหาร ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด เขาทั้งหลายจะตายด้วยดาบและด้วยการกันดารอาหาร และเขาจะกลายเป็นคำสาป เป็นที่น่าตกตะลึง เป็นคำแข่งและเป็นที่น่าพิศวง

13 เราจะต้องลงโทษคนเหล่านั้น ผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ดังที่เราลงโทษกรุงเยรูซาเล็มด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด

14 จนคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ผู้ซึ่งมาอาศัยในแผ่นดินอียิปต์นั้นจะไม่รอดพ้นหรือเหลือกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ ที่ซึ่งเขาปรารถนาจะกลับไปอาศัยอยู่ เพราะว่า เขาจะไม่ได้กลับไป นอกจากผู้หนีพ้นบางคน”

15 แล้วบรรดาผู้ชายผู้รู้ว่าภรรยาของตนได้ถวายเครื่องหอมแก่พระอื่น และบรรดาผู้หญิงที่ยืนอยู่ใกล้เป็นที่ชุมนุมใหญ่ คือบรรดาประชาชนผู้อาศัยในบัทโรส ในแผ่นดินอียิปต์ ได้ตอบเยเรมีย์ว่า

16 “สำหรับถ้อยคำซึ่งท่านได้

บอกแก่เราในพระนามของพระเยโฮวาห์นั้น เราจะไม่ฟังท่าน 17 แต่เราจะกระทำทุกสิ่งที่เราได้พูดไว้ คือเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้าดังที่เราได้กระทำ ทั้งพวกเราและบรรพบุรุษของเรา บรรดากษัตริย์และเจ้านายของเรา ในหัวเมืองยูดาห์และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทำอย่างนั้นแล้วเราจึงมีอาหารบริบูรณ์และอยู่เย็นเป็นสุข และไม่เห็นเหตุร้ายอย่างใด

18 ตั้งแต่เรางดการเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า เราก็ขัดสนทุกอย่างและถูกผลาญด้วยดาบและด้วยการกันดารอาหาร

19 เมื่อเราเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้าที่เราได้ทำขนมถวายเพื่อนมัสการพระนางเจ้า และที่ได้เทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้านั้น เรากระทำนอกเหนือความเห็นชอบของสามีของเราหรือ”

20 แล้วเยเรมีย์ได้ตอบบรรดาประชาชน ทั้งพวกผู้ชายและผู้หญิง คือประชาชนทั้งปวงผู้ให้คำตอบแก่ท่านว่า

(13) ยรม 43:11; 44:27-28 (14) อสย 30:1-3; มธ 23:33 (15) ปฐก 19:4

(16) อพย 5:2; โยบ 15:25-27; สดต 2:3 (17) กตว 30:2; พบญ 23:23; วนฉ 11:36

(18) กตว 11:5-6; โยบ 21:14-15; สดต 73:9 (19) ปฐก 3:6; พบญ 7:3-4; มก 6:19

21 "สำหรับเครื่องหอมที่ท่านได้เผาถวายในหัวเมืองยูดาห์ และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งตัวท่าน บรรพบุรุษของท่าน บรรดาภักษัตริย์และเจ้านายของท่าน และประชาชนแห่งแผ่นดินพระเยโฮวาห์มิได้ทรงจดจำไว้ดอกหรือ พระองค์ไม่ได้ทรงนึกถึงหรือ

22 จนพระเยโฮวาห์จะทรงทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว เพราะเหตุจากการกระทำอันชั่วร้ายของท่าน และเพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียน ซึ่งท่านได้กระทำนั้น เพราะฉะนั้นแผ่นดินของท่านจึงได้กลายเป็นที่ร้างเปล่าและเป็นที่น่าตกตะลึง และเป็นที่สาปแช่ง ปราศจากคนอาศัยตั้งทุกวันนี้

23 เพราะว่าท่านได้เผาเครื่องหอม และเพราะว่าท่านได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ และไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ หรือดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ตามกฎหมายของพระองค์ และตามพระโอวาทของพระองค์ ความร้ายนี้จึงได้ตกแก่ท่าน ตั้งทุกวันนี้"

24 เยเรมีย์ได้กล่าวแก่ประชาชนทั้งสินและแก่พวกผู้หญิงทั้งสินว่า "บรรดาท่านทั้งหลายแห่ง

ยูดาห์ผู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ 25 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ตัวเจ้าและภรรยาของเจ้าได้ยืนยันด้วยปากของเจ้าทั้งหลายเอง และได้กระทำด้วยมือของเจ้าทั้งหลายให้สำเร็จกล่าวว่า 'เราจะทำตามการปฏิญาณของเรา ซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แน่นอน คือเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า' แล้วก็ตามการปฏิญาณของเจ้าแน่นอน 26 เพราะฉะนั้นบรรดาเจ้าทั้งหลายแห่งยูดาห์ผู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราได้ปฏิญาณโดยชื่อใหญ่ยิ่งของเราว่า ปากของคนใดแห่งยูดาห์ตลอดทั่วแผ่นดินอียิปต์จะไม่ออกนามของเราโดยกล่าวว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ตราบได้'

27 ดูเถิด เราคอยดูอยู่เพื่อให้เกิดความร้าย มิใช่ความดี ชนยูดาห์ทั้งสินผู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์จะถูกผลาญเสียด้วยดาบ และด้วยการกินดาวอาหาร จนกว่าจะถึงที่สุดของเขา

28 และบรรดาผู้ที่หนีพ้นดาบจะ

(21) อสค 16:24; ฮชย 7:2 (22) ปฐก 6:3 (23) ยรม 44:8 (24) 1 พกษ 22:19

(25) อสย 28:15; มธ 14:9; กจ 23:12-15 (26) ปฐก 22:16; กตว 14:21-23

(27) 2 พกษ 21:14; ยรม 1:10; อสค 7:6 (28) อสย 10:19; ยรม 44:16-17; มธ 24:35

กลับจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินยูดาห์ มีจำนวนน้อย และคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ทั้งสิ้นซึ่งมาอาศัยอยู่ที่แผ่นดินอียิปต์ จะทราบว่าการใดจะยั่งยืน เป็นคำของเราหรือคำของเขาทั้งหลาย

29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือเราจะลงโทษเจ้าในที่นี้ เพื่อเจ้าจะได้ทราบว่า คำของเราจะตั้งมั่นคงอยู่ต่อเจ้าให้เกิดความร้ายเป็นแน่

30 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบฟาโรห์โฮฟรา กษัตริย์แห่งอียิปต์ไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา ดังที่เราได้มอบเศเตคียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในมือของเนบูคัดเนซซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้ซึ่งเป็นศัตรูของเขา และแสวงหาชีวิตของเขา”

พระเจ้าทรงปลอบโยนบารุค
45 ถ้อยคำซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์บอกแก่บารุคบุตรชายเนริยาห์เมื่อเขาเขียนถ้อยคำเหล่านี้ลงในหนังสือตามคำบอกของเยเรมีย์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
 2”โอ บารุคเอ๋ย พระเยโฮวาห์

พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสแก่ท่านตั้งนี้ว่า

3 เจ้าว่า `บัดนี้ วิบัติแก่ข้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเพิ่มความทุกข์เข้าที่ความเศร้าโศกของข้า ข้าก็เหน็ดเหนื่อยด้วยการคร่ำครวญของข้า ข้าไม่ประสบความสำเร็จเลย’

4 เจ้าจงบอกเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด สิ่งใดที่เราก่อสร้างขึ้น เราจะทำลายลง และสิ่งใดที่เราได้ปลูก เราจะถอนขึ้น คือแผ่นดินนี้ทั้งหมด

5 และเจ้าจะหาสิ่งใหญ่โตเพื่อตัวเองหรือ อย่าหามันเลย เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเหนือหนึ่งทั้งสิ้น แต่เราจะให้ชีวิตของเจ้าแก่เจ้าเป็นบำเหน็จแห่งการสงครามในทุกสถานที่ที่เจ้าจะไป”

คำพยากรณ์เรื่องอียิปต์
46 พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องบรรดาประชาชนชาติ

2 เรื่องอียิปต์ เกี่ยวด้วยกองทัพของฟาโรห์เนโค กษัตริย์แห่งอียิปต์ ซึ่งอยู่ที่ริมแม่น้ำยูเฟรติส ที่เมืองคาร์เคมิช และซึ่งเนบูคัดเนซซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้โจมตีแตกในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมราชบุตรของ

(29) 1 ซมอ 2:34; มธ 24:15-16 (30) ยรม 43:9-13; อสค 29:1 (1) ยรม 32:12

(2) อสย 63:9; มก 16:7 (3) ปฐก 37:34-35; กตว 11:11 (4) ปฐก 6:6-7; สดต 80:8

(5) 2 พกษ 5:26; รม 12:16 (1) ปฐก 10:5; กตว 23:9 (2) อสย 10:9; ยรม 25:1

โยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
3 “จงเตรียมตั้งและไล่ และประ-
ชิดเข้าสงคราม

4 จงผูกอานม้า พลม้าเอ๋ย จงขึ้น
ม้าเถิด จงสวมหมวกเหล็กของ
เจ้าเข้าประจำที่ จงขัดหอกของ
เจ้า จงสวมเสื้อเกราะของเจ้าไว้

5 ทำไมเราเห็นเขาทั้งหลายครั้ง
คร่ำและหันหลังกลับ นักรบ
ของเขาทั้งหลายถูกตีล้มลงและ
ได้เร่หนีไป เขาทั้งหลายไม่
เหลียวกลับ ความสยดสยอง
อยู่ทุกด้าน พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง
นี้แหละ

6 คนเร่ร่อนหนีไปไม่ได้ นักรบก็
หนีไปไม่รอด เขาทั้งหลายจะ
สะดุดและล้มลงในแดนเหนือ
ข้างแม่น้ำยูเฟรติส

7 นี่ใครนะ โผล่ขึ้นมาดั่งน้ำท่วม
เหมือนแม่น้ำซึ่งนำของมันขัด
ขึ้น

8 อียิปต์โผล่ขึ้นมาดั่งน้ำท่วม
เหมือนแม่น้ำของมันขัดขึ้น เขา
ว่า “ข้าจะขึ้น ข้าจะคลุมโลก ข้า
จะทำลายหัวเมืองและชาวเมือง
นั้นเสีย”

9 ม้าทั้งหลายเอ๋ย รุดหน้าไปเถิด
รถรบทั้งหลายเอ๋ย เตือดตาลเข้า
เถิด จงให้นักรบออกไป คือคน
เอธิโอเปียและคนพุด ผู้ถือโล่
คนลูติม นักรบและโค้งธนู

10 วันนี้เป็นวันแห่งองค์พระผู้

เป็นเจ้าของพระเจ้าจอมโยธา เป็น
วันแห่งการแก้แค้นที่จะแก้แค้น
ศัตรูของพระองค์ ดาบจะกินจน
อิม และตีมโลहितของเขาจนเต็ม
คราบ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
พระเจ้าจอมโยธาทำการบูชาใน
แดนเหนือข้างแม่น้ำยูเฟรติส

11 โอ ธิดาพรหมจารีแห่งอียิปต์
เอ๋ย จงขึ้นไปที่กิเลอาด และไป
เอาพิมเสน เจ้าได้ใช้ยาเป็นอัน
มากแล้ว และก็ไร้ผล สำหรับเจ้า
นั้นรักษาไม่หาย

12 บรรดาประชาชาติได้ยินถึง
ความอายของเจ้า และแผ่นดินก็
เต็มด้วยเสียงร้องของเจ้า เพราะ
ว่านักรบสะดุดกัน เขาทั้งหลาย
ได้ล้มลงด้วยกัน”

13 พระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์
ตรัสกับเยเรมีย์ ผู้พยากรณ์
เรื่องการมาของเนบูคัดเนสซาร์
กษัตริย์แห่งบาบิโลน เพื่อจะ
โจมตีแผ่นดินอียิปต์ว่า

14 “จงประกาศในอียิปต์ และ
ป่าวร้องในมิกดล จงป่าวร้องใน
โนฟและทาปานเฮส จงกล่าวว่
ยีนให้พร้อมไว้และเตรียมตัว
พร้อม เพราะว่าดาบจะกินอยู่
รอบตัวเจ้า

15 ทำไมชายที่กล้าหาญของเจ้า
จึงหนีเสียแล้ว พวกเขาไม่ยืนมั่น
อยู่ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้
ทรงผลึกเขาล้มลง

(3) ยรม 51:11-12 (4) อสค 21:9-11 (5) วา 6:15 (6) วนฉ 4:15-21; สดต 33:16
(7) พขม 3:6 (8) อสค 29:3 (9) นสม 2:3-4 (10) ยรม 51:6 (11) ปฐก 37:25
(12) อสค 32:9-12 (13) ยรม 43:10-13 (14) อพย 14:2 (15) วนฉ 5:20-21

16 พระองค์ทรงทำให้คนเป็นอันมากสะดุด เออ เขาล้มลงกันและกัน และเขาทั้งหลายพูดว่า 'ลูกชั้นเถอะ ให้เรากลับไปยังชนชาติของเรา ไปยังแผ่นดินที่เราถือกำเนิด เพราะเรื่องดาบของผู้บีบบังคับ'

17 พวกเขาได้เรียกชื่อฟาโรห์ กษัตริย์แห่งอียิปต์ว่า 'ผู้ถือทีกผู้ปล่อยให้ออกผ่านไป'

18 เพราะบรมมหากษัตริย์ ผู้ซึ่งพระนามของพระองค์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่ตราบได้ เขาทาโบรอยู่ท่ามกลางภูเขาทั้งหลาย และภูเขาครุเมลอยู่ข้างทะเลนั้นใดจะมีผู้หนึ่งมาฉนั้น

19 โอ ธิดาผู้อาศัยในอียิปต์เอ๋ย จงเตรียมข้าวของสำหรับตัวเจ้า เพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เพราะว่าเมืองโนฟจะถูกทิ้งไว้เสียเปล่าๆ และกร้าง ปราศจากคนอาศัย

20 อียิปต์เป็นเหมือนวัวสาวตัวงาม แต่การทำลายจากทิศเหนือมาจับเธอ

21 ทหารรับจ้างที่อยู่ท่ามกลางเธอก็เหมือนลูกวัวที่ได้ขุนไว้ให้อ้วน เออ ด้วยเขาทั้งหลายหันกลับและหนีไปด้วยกัน เขาทั้งหลายไม่ยอมยื่นหัต เพราะวันแห่งหายนะของเขาได้มาเหนือ

เขาทั้งหลาย และเป็นเวลาแห่งการลงโทษเขา

22 เธอทำเสียงเหมือนงูที่กำลังเลื้อยออกไป เพราะศัตรูของเธอจะเดินกระบวนเข้ามาด้วยกำลังทัพ และมาสู้กับเธอด้วยขวานเหมือนอย่างคนเหล่านั้นที่โค่นต้นไม้

23 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เขาทั้งหลายจะโค่นป่าของเธอลง แม้ว่าป่านั้นใครจะเข้าไปค้นหาไม่ได้ เพราะว่าพวกเขาทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าตึกแดน นับไม่ถ้วน

24 ธิดาของอียิปต์จะถูกกระทำให้ได้อาย เธอจะถูกมอบไว้ในมือของชนชาติหนึ่งจากทิศเหนือ"

25 พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า "ดูเถิด เราจะนำการลงโทษมาเหนือเหล่าฝูงชนของโนและฟาโรห์ และอียิปต์และบรรดาพระและกษัตริย์ทั้งปวงของเมืองนั้น ลงเหนือฟาโรห์และคนทั้งหลายที่วางใจในท่าน

26 เราจะมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือข้าราชการของท่าน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภายหลังอียิปต์

(16) ลนต 26:36-37 (17) อพย 15:9 (18) ยรม 10:10 (19) อสย 20:4; อสค 12:3
(20) ฮชย 10:11 (21) 2 ซมอ 10:6 (22) อสย 29:4; มคา 1:8 (23) อสย 10:18
(24) สดต 137:8; อสค 29:1-32:20 (25) อสค 30:14 (26) ยรม 44:30; อสค 32:11

จึงจะมีคนอาศัยอยู่อย่างสมัย
ก่อน

27 โอ ยาโคบ ผู้รับใช้ของเรา
เอ๋ย อย่างกลัวเลย โอ อิสราเอล
เอ๋ย อย่างครั่นคร้ามเลย เพราะ
ดูเถิด เราจะช่วยเจ้าให้รอดได้
จากที่ไกล และช่วยเชือสายของ
เจ้าจากแผ่นดินที่เจ้าเป็นเชลย
ยาโคบจะกลับมาและมีความ
สงบและความสบาย และไม่มีผู้
ใดกระทำให้เขากลับ

28 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ยา-
โคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่างกลัว
เลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะ
กระทำให้บรรดาประชาชาติทั้ง
สิ้นมาถึงซึ่งอวสาน คือประชา
ชาติที่เราได้ขับเจ้าให้ไปอยู่นั้น
แต่ส่วนเจ้าเราจะไม่กระทำให้ถึง
อวสานทีเดียว เราจะเตือนเจ้า
ตามขนาด เราจะไม่ปล่อยให้เจ้า
ไม่ถูกทำโทษเป็นอันขาด”

คำพยากรณ์เรื่อง

ชาวฟิลิสเตียและเมืองไทร

47 พระวาทะของพระเย-
โฮวาห์ซึ่งมายังเยเรมีย์
ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องฟิลิส-
เตียก่อนที่ ฟาโรห์โชมตีเมือง
กาซา

2”พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดู
เถิด นำทั้งหลายกำลังขึ้นมาจาก
ทิศเหนือ และจะกลายเป็นกระ-
แส่น้ำท่วม มันจะท่วมแผ่นดิน

และสารพัดซึ่งอยู่ในนั้น ทั้ง
เมืองและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเมือง
คนจะร้องรำไรและชาวแผ่นดิน
ดินนั้นทุกคนจะคร่ำครวญ
3 เมื่อได้ยินเสียงกับม้าตัวแข็ง
แรงของเขากระที่บและเสียงรถ
รบของเขากรูกันมา และเสียงล้อ
รถดังกึกก้อง พวกพ่อก็จะมิได้
หันกลับมาดูลูกทั้งหลายของตน
เพราะมือของเขาอ่อนเปลี้ยเต็ม
ที่แล้ว

4 เพราะวันที่จะมาถึงซึ่งจะทำ
ลายฟิลิสเตียทั้งสิ้น และจะตัด
ผู้อุปถัมภ์ทุกคนที่เหลืออยู่ออก
จากเมืองไทรและเมืองไซดอน
เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำ
ลายคนฟิลิสเตีย คือคนที่เหลือ
อยู่ในแถบคัฟไทรนั้น

5 เมืองกาซาก็ลั่นเสียง และ
เมืองอัชเคโลนก็ ถูกตัดออก
พร้อมด้วยคนที่เหลืออยู่ในหุบ
เขาของเขา เจ้าจะเชือดเนื้อเถื่อ
หนังของเจ้าอีกนานเท่าใด

6 โอ ดาบแห่งพระเยโฮวาห์ เจ้า
ข้า อีกนานเท่าไรท่านจึงจะสงบ
จงสอดตัวเข้าไปในฝักเสียเถิด
จงหยุดพักและอยู่นิ่ง ๆ เสียที

7 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกำชับ
มันจะสงบได้อย่างไรเล่า พระ
องค์ทรงบัญชาและแต่งตั้งให้
ดาบนั้นต่อสู้อัชเคโลนและต่อสู้
ชายทะเล”

(27) อสย 41:13-14; ยรม 30:10-11 (28) ยชว 1:5 (1) อพย 25:15-17; อมส 1:6-8

(2) อสย 8:7-8; ดนล 11:22 (3) วนฉ 5:22; โยบ 39:19-25 (4) สดต 37:13

(5) อสย 15:2; อสค 7:18 (6) พบญ 32:41-42; สดต 17:13 (7) 1 ซมอ 15:3

48 โมอับจะถูกทำลาย
 เกี่ยวด้วยเรื่องโมอับ
 พระเยโฮวาห์จอมโยธา
 พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้
 ว่า "วิบัติแก่เนโบ เพราะเป็นที่
 ถูกทิ้งร้าง ศิริยาธามิได้อาย
 มันถูกยึดแล้ว มีสกาบก็ได้อาย
 และคร่ำมกแล้ว
 2 จะไม่มีการสรรเสริญโมอับอีก
 ต่อไป ในเมืองเฮซบอนคนเหล่านี้น
 ได้วางแผนปองร้ายต่อโมอับ
 ว่า 'มาเถอะ ให้เราตัดมัน
 ออกเสียจากการเป็นประชาชาติ'
 โอ เมืองมัดเมนเอัย เจ้าจะถูก
 ตัดลงมาเหมือนกัน ดาบจะไล่
 ตามเจ้าไป
 3 จะมีเสียงร้องมาแต่ไฮโรนาอิม
 ว่า 'การร้างเปล่าและการทำลาย
 อย่างใหญ่หลวง'
 4 เมืองโมอับถูกทำลายเสียแล้ว
 ได้ยินเสียงร้องให้จากพวกเด็ก
 เล็ก ๆ ของเธอ
 5 เพราะเขาทั้งหลายจะขึ้นไป
 ร้องให้ที่ ทางขึ้นเมืองลูฮีท
 เพราะพวกศัตรูได้ยินเสียงร้อง
 ให้เพราะการทำลาย ที่ทางลง
 จากเมืองไฮโรนาอิม
 6 หนีเถิด เอาตัวรอดเถิด จง
 เป็นเหมือนพุ่มไม้ที่ในถิ่นทุร-
 กันดาร
 7 เพราะว่าเจ้าได้วางใจในผลงาน
 และในทรัพย์สมบัติของเจ้า เจ้า

จะต้องถูกยึดด้วย และพระเค-
 โมชจะต้องถูกกวาดไปเป็นเชลย
 พร้อมกับปุโรหิตและเจ้านาย
 ของเขา

8 ผู้ทำลายจะมาเหนือเมืองทุก
 เมืองและไม่มีเมืองใดจะรอด
 พันไปได้ หุบเขาจะต้องพินาศ
 และที่ราบจะต้องถูกทำลาย ดัง
 ที่พระเยโฮวาห์ทรงล้นพระวาจา
 ไว้

9 จงให้ปีกแก่โมอับ เพื่อว่ามัน
 จะหนีรอดไปได้ เพราะหัวเมือง
 ของมันจะกลายเป็นที่รกร้าง
 ปราศจากสิ่งใดอาศัยอยู่ใน
 นั้น

10 ผู้ใดกระทำงานของพระเย-
 โฮวาห์อย่างไม่ซื่อ ผู้นั้นก็ถูก
 สบ ผู้ที่กั้นไม่ให้ดาบของตน
 กระทำให้โลหิตตก ผู้นั้นจะถูก
 สบ

11 โมอับสบายตั้งแต่หนุ่ม ๆ มา
 และได้ตกตะกอน มันไม่ได้ถูก
 ถู้ออกจากภษานะนี้ไปภษานะ
 นั้น หรือต้องถูกกวาดไปเป็น
 เชลย ดังนั้น รสจึงยังอยู่ในนั้น
 และกลิ่นก็ไม่เปลี่ยนแปลง"

12 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะ
 ฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง
 เมื่อเราจะส่งนกกท่งเทียมาให้
 เขาเพื่อทำให้เขาท่งเทียไป
 และเทภษานะของเขาให้เกลี้ยง
 และหุบไฮของเขาให้แตกเป็น

(1) ปฐก 19:37 (2) ยรม 48:17 (3) อสย 15:2 (4) กตว 21:27; อสธ 8:11

(5) อสย 15:5 (6) ยรม 51:6 (7) สดต 40:4; อสย 59:4-6 (8) ยรม 48:18; อสค 25:9

(9) สดต 11:1; อสย 16:2 (10) กตว 31:14-18 (11) สดต 55:19 (12) ยรม 48:8

ขึ้น ๆ

13 แล้วโมอับก็จะได้อายเพราะ
พระเคโมช อย่างที่วงศ์วานอิส-
ราเอลได้อายเพราะเบธเอล อัน
เป็นที่วางใจของเขา

14 เจ้าว่าอย่างไรได้ว่า `เราเป็น
พวกวีรชนและทแกล้วทหารสำ-
หรับสงคราม'

15 เมืองโมอับถูกทำลายและขึ้น
ไปจากหัวเมืองของมันแล้ว และ
คนหนุ่ม ๆ ที่ คัดเลือกแล้วของ
เมืองก็ลงไปสู่การถูกฆ่า พระ
บรมมหากษัตริย์ผู้ทรงพระนาม
ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัส
ดังนี้แหละ

16 ภัยพิบัติของโมอับอยู่ใกล้แค่
คืบแล้ว และความทุกข์ใจของ
เขาก็เร่งก้าวเข้ามา

17 บรรดาท่านที่อยู่รอบเขา จง
เสียใจด้วยเขาเถิด และบรรดา
ท่านที่รู้จักชื่อเขาด้วย จงกล่าว
ว่า `ไม้อารพระกรอันทรงฤทธิ์
หักเสียแล้ว คือคทาอันรุ่งโรจน์
นั้น'

18 ธิดาผู้อาศัยเมืองตีโบนเอ๋ย
จงลงมาจากสง่าราศีของเจ้าและ
นั่งด้วยความกระหาย เพราะผู้
ทำลายโมอับจะมาสู้กับเจ้า เขา
จะทำลายที่กำบังเข้มแข็งของเจ้า

19 โอ ชาวเมืองอาโรเออร์เอ๋ย
จงยืนเฝ้าอยู่ข้างทาง จงถามชาย
ที่หนีมาและผู้หญิงที่รอดพ้นมา

ว่า `เกิดเรื่องอะไรขึ้น'

20 โมอับถูกกระทำให้อาย
เพราะมันแตกเสียแล้ว คร่า-
ครวญและร้องรำไรอยู่ จงบอก
แถวแม่น้ำอารโนนว่า `โมอับถูก
ทำลายเสียแล้ว'

21 การพิพากษาได้ตกเหนือที่
ราบเหนือโฮโลน และยาฮาส
และเมฟาอาท

22 และตีโบน และเนโบ และ
เบธดิบลาธาอิม

23 และคีริยาธาอิม และเบธกา-
มูล และเบธเมโอน

24 และเครีโอท และโบสราห์
และหัวเมืองทั้งสิ้นของแผ่นดิน
โมอับ ทั้งไกลและใกล้

25 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เขาของ
โมอับถูกตัดออกแล้ว และแขน
ของมันก็หักไป

26 จงทำให้เขามึนเมา เพราะว่า
เขาได้พองตัวขึ้นต่อพระเยโฮ-
วาห์ เพราะฉะนั้นโมอับจะต้อง
กลิ้งเกลือกอยู่ในอาเจียนของ
ตัว และเขาจะถูกเยาะเย้ยด้วย

27 อิสราเอลไม่ถูกเจ้าเยาะเย้ย
หรือ ได้พบเขาท่ามกลางโจร
หรือ เมื่อเจ้าพูดถึงเขา เจ้าจึง
กระโดดขึ้นด้วยความปิติยินดี

28 โอ ชาวเมืองโมอับเอ๋ย จง
ออกเสียจากหัวเมืองไปอาศัยอยู่
ในหิน จงเป็นเหมือนนกเขาซึ่ง
ทำรังอยู่ที่ข้างปากชอก

(13) ยรม 48:7 (14) สดต 11:1 (15) อสย 40:30 (16) พบญ 32:35 (17) วว 18:14
(18) อสย 47:1 (19) กตว 32:34 (20) พบญ 2:36 (21) อสค 25:9 (22) กตว 32:34
(23) ปฐก 14:5 (24) อมส 2:2 (25) สดต 75:10 (26) ยรม 13:13 (27) สดต 44:13

29 เราได้ยินถึงความเห่อเหิมของโมอับ (เขาเห่อเหิมมาก) ได้ยินถึงความมโหฬาร ความจองหองของเขา และความเห่อเหิมของเขา และถึงความยกตนข่มท่านในใจของเขา

30 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เรารู้ความโกรธของเขา แต่มันจะไม่สำเร็จ ความเท็จทั้งหลายของเขาจะไม่ถึงความสำเร็จ

31 เพราะฉะนั้น เราจะคร่ำครวญเพื่อโมอับ เราจะร้องรำไรเพื่อโมอับทั้งหมด ใจของเราจะโอดครวญเพื่อคนของศิโรเฮรัส

32 โอ เถาอ่งนแห่งลิบมาห์เอ๋ย เราจะร้องไห้เพื่อเจ้ามากกว่าเพื่อยาเซอร์ กิ่งทั้งหลายของเจ้ายืนข้ามทะเลจนถึงทะเลของยาเซอร์ ผู้ทำลายได้โจมตีผลไม้ฤดูร้อนและการเก็บอ่งนของเจ้า

33 ความยินดีและความชื่นบานได้ถูกกวาดออกไปเสียจากเรือกสวนไร่นาและแผ่นดินของโมอับ เราได้กระทำให้เหล่าอ่งนหยุดไหลจากบ่ออ่งน ไม่มีคนย่ำด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงโห่ร้องนั้นไม่ใช่เสียงโห่ร้องเลย

34 เมืองเฮชโบนและเมืองเอเลอาเลห์ได้ร้องรำไห้ เขาทั้งหลายส่งเสียงร้องไกลถึงเมืองยาฮาส จากไซอาร์ถึงไฮโรนาอิม ตั้งวิวตัวเมียอายุสามปี เพราะ

สายน้ำทั้งหลายแห่งนิรมิมก็จะร้างเปล่าด้วย

35 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะนำอวสานมาสู่ผู้ที่ถวายเป็นบูชาในปูชนียสถานสูงและเผาเครื่องหอมถวายพระของเขาในโมอับ

36 เพราะฉะนั้น ใจของเราจะโอดครวญเพื่อโมอับเหมือนอย่างปี และใจของเราจะโอดครวญเหมือนปี เพื่อคนเมืองศิโรเฮรัส เพราะทรัพย์สมบัติที่เขาได้มาก็ได้พินาศ

37 ทุกศิระจะถูกโกน และทุกเคราจะถูกตัด บนมือทั้งปวงจะมีรอยเชือดฉีก และจะมีผ้ากระสอบที่บินเอว

38 บนหลังคาเรือนทั้งสิ้นของโมอับและตามถนนทั้งหลายในเมืองนั้นจะมีแต่เสียงโอดครวญทั่วไป เพราะเราทุบโมอับ

เหมือนเราทุบภาษาที่เราไม่พอใจ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

39 เขาทั้งหลายจะคร่ำครวญว่า 'โมอับแตกแล้วหนอ โมอับหันหลังกลับด้วยความอับอายแล้วหนอ' ตั้งนั้นแหละโมอับได้กลายเป็นที่เยาะเย้ย และเป็นที่หวาดเสียวแก่บรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเขา"

40 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด ผู้หนึ่งจะโอบล้อมเหมือน

(29) สภษ 8:13; อสย 16:6 (30) อสย 16:6 (31) อสย 15:5 (32) กตว 32:38

(33) ยรม 25:9-10 (34) กตว 32:37 (35) กตว 22:40-41 (36) อสย 15:5; 16:11

(37) อสค 7:18; อมส 8:10 (38) อสย 15:3 (39) พคค 1:1 (40) พบญ 28:49

นกรินทร์ และกางปีกออกสู่มออับ

41 เครือทถูกจับไปและที่กำบังเข้มแข็งถูกยึด จิตใจของบรรดานักรบแห่งมออับในวันนั้นจะเหมือนจิตใจของผู้หญิงซึ่งกำลังเจ็บครรภ์คลอดบุตร

42 มออับจะถูกทำลายและไม่เป็นชนชาติหนึ่งอีกต่อไป เพราะว่าเขาพองตัวขึ้นต่อพระเยโฮวาห์

43 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ชาวเมืองมออับเอ๋ย ความสยดสยองหลุมพรางและกับดัก จะอยู่เหนือเจ้า

44 ผู้ใดที่หนีจากความสยดสยองจะตกหลุมพราง และผู้ที่ปีนออกมาจากหลุมพรางก็จะติดกับ เพราะเราจะนำสิ่งเหล่านี้มาเหนือมออับ ในปีแห่งการลงโทษเขา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

45 ผู้ลี้ภัยได้ไปยืนอยู่อย่างหมดแรงที่ในเงาเมืองเฮชโบน เพราะว่า ไฟจะออกมาจากเฮชโบน เปลวไฟจะออกมาจากท่ามกลางลิโชน มันจะทำลายดินแดนของมออับและกระหม่อมของบรรดาคนแห่งความอลเวง

46 โอ มออับเอ๋ย วิบัติแก่เจ้าชนชาติแห่งพระเคโมชกำลังวอดวายอยู่แล้ว เพราะบรรดาบุตร

ชายของเจ้าถูกจับไปเป็นเชลย และบุตรสาวของเจ้าก็เข้าในความเป็นเชลย

47 แต่เรายังจะให้มออับกลับสู่สภาพเดิมในกาลต่อไป พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ” ข้อพิพากษามออับมีเพียงเท่านี้

คำพยากรณ์เรื่องคนอัมโมน
49 เกี่ยวด้วยเรื่องคนอัมโมน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “อิสราเอลไม่มีบุตรชายหรือเขาไม่มีทายาทหรือ แล้วทำไมกษัตริย์ของพวกเขาจึงรับกาดเป็นมรดก และประชาชนของท่านอาศัยอยู่ในหัวเมืองของท่าน

2 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึงเมื่อเราจะกระทำให้ได้ยินเสียงสัญญาณสงครามในนครรับบาห์ของคนอัมโมน มันจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง และธิดาทั้งหลายของเมืองนั้นจะถูกเผาเสียด้วยไฟ แล้วอิสราเอลจะเป็นทายาทของคนเหล่านั้นที่เคยเป็นทายาทของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

3 โอ เฮชโบนเอ๋ย จงคร่ำครวญ เพราะเมืองอัยถูกทำลาย บุตรสาวแห่งนครรับบาห์เอ๋ย จงร้องรำไร จงเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ จงโอดครวญ วิ่งไปวิ่งมาอยู่

(41) ยรม 48:24 (42) อสธ 3:8-13 (43) พบญ 32:23-25 (44) 1 พกษ 19:17

(45) กตว 21:28; อมส 2:2 (46) กตว 21:29; ยรม 48:7 (47) อสย 18:7; ดนล 2:28

(1) ปฐก 19:38; พบญ 2:19 (2) อสค 25:4-6; อมส 1:14 (3) อสย 13:6; ยก 5:1

ท่ามกลางรั้วต้นไม้ เพราะ
กษัตริย์ของพวกเขาจะต้องถูก
กวาดไปเป็นเชลย พร้อมกับ
ปุโรหิตและเจ้านายของมัน
4 โอ บุตรสาวผู้กลับสัตย์เอ๋ย
ทำไมเจ้าโออวดบรรดาหุบเขา
หุบเขาของเจ้ามีน้ำไหล ผู้วางใจ
ในสมบัติของตนว่า "ใครจะมาสู้
ฉันนะ"

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอม
โยธาตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำ
ความสยดสยองมาเหนือเจ้า
จากทุกคนที่อยู่รอบตัวเจ้า และ
เจ้าจะถูกขับไล่ออกไป ชายทุก
คนตรงออกไปข้างหน้าเขา และ
จะไม่มีใครรวบรวมคนสู้ภัยได้

6 แต่ภายหลังเราจะให้คนอัม-
โมนกลับสู่สภาพเดิม" พระเย-
โฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

คำพยากรณ์เรื่องเมืองเอโดม
7 เกี่ยวกับเรื่องเมืองเอโดม พระ
เยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า
"สติปัญญาไม่มีในเทมานอีก
แล้วหรือ คำปรึกษาพินาคไป
จากผู้เฉลียวฉลาดแล้วหรือ สติ
ปัญญาของเขาสูญหายไปเสีย
แล้วหรือ

8 โอ ชาวเมืองเดดานเอ๋ย จงหนี
จงหันกลับ จงอาศัยในที่ลึก
เพราะว่าเราจะนำภัยพิบัติของ
เราเข้ามาเหนือเขา เวลาเมื่อเรา
จะลงโทษเขา

9 ถ้าคนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะ
ไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้างหรือ ถ้า
ขโมยมาเวลากลางคืน เขาจะไม่
ทำลายเพียงพอกแต่ตัวเขาเท่านั้น
หรือ

10 แต่เราได้เปลือยเอชวาทให้
เปลือยเลย เราได้เปิดที่ซ่อนของ
เขา และเขาไม่สามารถซ่อนตัว
ได้ เชื้อสายของเขาถูกทำลาย
และพี่น้องของเขา และเพื่อน
บ้านของเขา ไม่มีเขาก็กแล้ว

11 จงทิ้งเด็กกำพร้าพ่อของเจ้า
ไว้เถิด เราจะให้เขามีชีวิตอยู่
และให้แม่ม่ายของเจ้าวางใจใน
เราเถิด"

12 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้
ว่า "ดูเถิด ถ้าคนที่ยังไม่สมควร
จะดื่มจากถ้วยนั้นยังต้องดื่ม เจ้า
จะพ้นโทษไปได้หรือ เจ้าจะพ้น
โทษไปไม่ได้ เจ้าจะต้องดื่ม

13 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้
ปฏิญาณต่อตัวของเราเองว่า
โบสร้าห์จะต้องกลายเป็นที่รกร
ร้าง เป็นที่ดำหนิดเตียน เป็นที่
ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเป็นคำ
สาปแช่ง และหัวเมืองทั้งสิ้นของ
เขาจะเป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า
อยู่เนืองนิตย์"

14 ข้าพเจ้าได้ยินข่าวลือจาก
พระเยโฮวาห์ ทูตคนหนึ่งถูกส่ง
ไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
บอกว่า "เจ้าทั้งหลายจงรวบรวม

(4) ยรม 9:23 (5) ยชว 2:9; 2 พกษ 7:6-7 (6) อสย 19:18-23 (7) ปฐก 25:30

(8) มธ 24:15-18; วา 6:15 (9) อสย 17:6; อบต 1:5-6 (10) มลค 1:3-4; รม 9:13

(11) พบญ 10:18 (12) สภษ 17:5; พคค 4:21-22 (13) ปฐก 22:16 (14) ยรม 51:46

กันเข้าและมาต่อสู้อยู่ที่นั่น และ
ลุกขึ้นเพื่อกระทำสงครามเกิด
15 เพราะว่า ดูเถิด เราจะกระทำ
เจ้าให้ เล็กท่ามกลางบรรดา
ประชาชาติ ให้เป็นที่ดูหมิ่น
ท่ามกลางมนุษย์

16 เพราะความหวาดเสียวของ
เจ้าได้หลอกลวงเจ้า ทั้งความ
เห่อเหิมแห่งใจของเจ้า โอ เจ้าผู้
ซึ่งอาศัยอยู่ในชอกหิน ผู้ยึด
ยึดภูเขาไว้เอ๋ย แม้เจ้าทำรัง
ของเจ้าสูงเหมือนอย่างรังนก
อินทรี เราจะจุดเจ้าลงมาจากที่
นั่น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
17 เอโดมจะกลายเป็นที่รกร้าง
ทุกคนที่ผ่านเอโดมจะตกตะลึง
และจะเขยยันในภัยพิบัติทั้ง
สิ้นของมัน

18 อย่างเมื่อเมืองโซโดมและ
เมืองโกโมราห์และหัวเมืองใกล้เคียง
ของมันถูกทำลายล้าง พระ
เยโฮวาห์ตรัสว่า ไม่มีใครจะ
พำนักอยู่ที่นั่น ไม่มีบุตรของ
มนุษย์คนใดจะอาศัยในเมืองนั้น
19 ดูเถิด เขาจะขึ้นมาอย่างสิง
โตจากคลื่นของกลุ่มแม่น้ำจอร์
แดนโน้นเข้าไปในคอกของแกะที่
แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขา
วิ่งหนีเธอไปอย่างฉับพลัน และ
ใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะ
แต่งตั้งไว้เหนือเธอ ใครเป็น
อย่างเราเล่า ใครจะนับเราเล่า ผู้

เลี้ยงแกะคนใดจะทนยืนอยู่ต่อ
หน้าเราได้

20 เพราะฉะนั้นจงฟังคำปรึกษา
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเตรียมไว้
ต่อสู้อยู่ที่เอโดม และพระประ
สงค์ทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ดำริ
ไว้ต่อสู้อยู่ที่เมืองเทมาน แน่ละ
ถึงตัวเล็กที่สุดในฝูงก็จะต้องถูก
ลากเอาไป แน่ละ พระองค์จะ
ทรงกระทำให้อาศัยของเขาร้าง
เปล่าไปพร้อมกับเขาด้วย

21 แผ่นดินโลกสิ้น สะเทือน
เพราะเสียงที่มันลั่น เสียงคร่ำ
ครวญของเขาได้ยินถึงทะเลแดง

22 ดูเถิด ผู้หนึ่งจะเหาะขึ้นและ
โฉบลงเหมือนนกอินทรี และ
กางปีกของมันออกสู้โบสร่าห์
และจิตใจของนักรบแห่งเอโดม
ในวันนั้นจะเป็นเหมือนจิตใจ
ของหญิงปวดท้องคลอดบุตร

คำพยากรณ์เรื่อง

เมืองดามัสกัส

23 เกี่ยวด้วยเรื่องเมืองดามัสกัส
เมืองฮามัทและเมืองอารบัดได้
ขายหน้า เพราะเขาทั้งหลายได้
ยืมข่าวร้าย เขาก็กลัวลาน ทะเล
ก็ทุรนทุราย มันสงบลงไม่ได้

24 เมืองดามัสกัสก็อ่อนเพลีย
แล้ว เธอหันหนีและความกลัว
จนตัวสั่นจับเธอไว้ ความแสน
ระทมและความเศร้าย่ำเธอไว้
อย่างผู้หญิงกำลังคลอดบุตร

(15) 1 ซมอ 2:7-8; สดต 53:5 (16) ยรม 48:29; สภษ 16:18 (17) อสย 34:9-15

(18) ปฐก 19:24-25; พบทญ 29:23 (19) ศคย 11:3 (20) สดต 33:11; สภษ 19:21

(21) อสย 14:4-15 (22) พบทญ 28:49; ดนล 7:4 (23) ปฐก 14:15 (24) ยรม 49:22

25 เมืองแห่งการสรรเสริญนั้น ถูกทอดทิ้งแล้วหนอ คือเมืองที่ เต็มด้วยความชื่นบานนั้นนะ

26 เพราะฉะนั้นคนหนุ่ม ๆ ของ เมืองนั้นจะล้มลงตามถนนทาง หลายในเมืองนั้น และบรรดา ทหารของเมืองนั้นจะถูกตัดออก ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จอมโย- ธาตรัสดังนี้แหละ

27 และเราจะก่อไฟขึ้นในกำ- แพงเมืองตามัสกัส และไฟนั้น จะกินพระราชวังของเบนฮาดัด เสีย

คำพยากรณ์เรื่องเมืองเคदार
28 เกี่ยวด้วยเรื่องคนเคदारและ ราชอาณาจักรฮาไซร์ ซึ่งเนบู- คัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน จะโจมตี พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ ว่า จงลุกขึ้น รุดเข้าไปสู่คนเค- दार จงทำลายประชาชนแห่ง ตะวันออกเสีย

29 เต็นท์และฝูงแพะแกะของ เขาจะถูกริบเสีย ทุ่งม่านและ ภาชนะทองคำของเขา อูฐของเขา จะถูกนำเอาไปจากเขา และคน จะร้องแก่เขาว่า 'ความสยด สยองทุกด้าน'

30 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ชาว เมืองฮาไซร์เอ๋ย หนีเถิด จงสัญ- จรไปไกล ไปอาศัยในที่ลึก เพราะเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ แห่งบาบิโลนได้ดำริแผนงานต่อ

สู่เจ้า และก่อตั้งความประสงค์ ไว้สู่เจ้า

31 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงลุก ขึ้น รุดหน้าไปสู่ประชาชาติหนึ่ง ที่มั่งมี ซึ่งอาศัยอยู่อย่างมั่นคง ไม่มีประตูเมืองและไม่มีดาด ประตู อยู่แต่ลำพัง

32 อูฐของเขาทั้งหลายจะกลายเป็นของที่ปล้นมาได้ และฝูงวัว อื่นมากมายของเขาจะเป็นของที่ ริมมา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เรา จะกระจายเขาไปทุกทิศกลม คือ คนที่อยู่ในมมที่ไกลที่สุด และ เราจะนำภัยพิบัติมาจากทุกด้าน ของเขา

33 เมืองฮาไซร์จะเป็นที่อาศัย ของมังกร เป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้ให้ รกร้างอยู่เป็นนิตย์ ไม่มีใครจะ พำนักที่นั่น ไม่มีบุตรของมนุษย์ คนใดจะอาศัยในเมืองนั้น"

คำพยากรณ์เรื่องเมืองเอลาม
34 พระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งมายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยว ด้วยเรื่องเมืองเอลามในตอนต้น รัชกาลเศเดคียากษัตริย์แห่ง ยูดาห์ว่า

35 "พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส ดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะหักคันทู ของเอลาม ซึ่งเป็นหัวใจแห่ง กำลังของเขาทั้งหลาย

36 และเราจะนำลมทั้งสี่ทิศจาก ฟ้าทั้งสี่ส่วนมาสู่เอลาม และเรา

(25) ยรม 33:9; สดต 37:35-36 (26) พคค 2:21 (27) อมส 1:3-5 (28) ปฐก 25:13 (29) สดต 120:5 (30) อสย 10:7 (31) สดต 123:4; อสย 32:9 (32) พบญ 28:64 (33) อสย 13:20-22 (34) ปฐก 10:22; อสร 4:9 (35) สดต 46:9 (36) ดนล 7:2-3

จะกระจายเขาไปตามลมเหล่านั้นทั้งหมด จะไม่มีประชาชนใดที่ซึ่งผู้ถูกขับไล่ออกไปจากเอ-ลามจะมาไม่ถึง

37 ด้วยว่าเราจะกระทำให้อ-ลามสยดสยองต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย และต่อหน้าผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะนำเหตุร้ายมาถึงเขาทั้งหลาย คือความพิโรธอันแรงกล้า เราจะใช้ให้ดาบไล่ตามเขาทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้เผาผลาญเขาเสีย

38 และเราจะตั้งพระที่นั่งของเราในเอลาม และจะทำลายกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของเขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

39 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่ในกาลต่อไปเราจะให้เอลามกลับสู่สภาพเดิม”

คำพยากรณ์เรื่อง

กรุงบาบิโลนและชาวเคลเดีย
50 พระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวด้วยเรื่องบาบิโลน เกี่ยวด้วยเรื่องแผ่นดินของชาวเคลเดีย โดยเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า

2”จงประกาศท่ามกลางบรรดาประชาชาติและป่าวร้อง จงตั้งธงขึ้นและป่าวร้อง อย่าปิดบังไว้เลย และว่า `บาบิโลนถูกยึดแล้ว

พระเบลก็ได้อาย พระเมโรดัคก็ถูกทุบแหลกเป็นชิ้นๆ รูปเคารพทั้งหลายของเมืองนั้นถูกกระทำให้อาย และรูปปั้นทั้งหลายก็ถูกทุบแหลกเป็นชิ้นๆ

3 เพราะว่ามีประชาชาติหนึ่งออกจากทิศเหนือมาต่อสู่เมืองนั้น ซึ่งจะกระทำให้แผ่นดินของเธอเป็นที่รกร้าง และจะไม่มีสิ่งใดอาศัยในนั้นเลย ทั้งมนุษย์และสัตว์จะย้ายออกไปและจะออกไปเสีย

4 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น ประชาชนอิสราเอลและประชาชนยูดาห์จะมารวมกัน มาพลากร้างให้พลา และเขาทั้งหลายจะไปแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

5 เขาทั้งหลายจะถามหาทางไปศิโยนโดยหันหน้าตรงไปเมืองนั้น กล่าวว่า `มาเถิด ให้พวกเรา มาติดสนิทกับพระเยโฮวาห์โดยทำพันธสัญญาเนื่องนิรันดร์ซึ่งจะไม่ลืมนเลย’

6 ประชาชนของเราเป็นแกะที่หลง บรรดาผู้เลี้ยงของเขาทั้งหลายได้พาเขาหลงไป หันเขาทั้งหลายไปเสียบนภูเขา เขาทั้งหลายได้เดินจากภูเขาไปหาเนินเขา เขาลืมคอกของเขาเสียแล้ว 7 บรรดาผู้ที่พบเขาก็กินเขา และ

(37) ยรม 49:5 (38) ดนล 7:9-14 (39) อสย 2:2; อสค 38:16 (1) สดต 137:8-9 (2) สดต 64:9; อสค 31:10 (3) อสย 13:5; ยรม 50:12 (4) อสย 11:12; อสค 37:16 (5) สดต 25:8-9; ยน 7:17 (6) สดต 119:176; มธ 9:36 (7) อสย 9:12; 1 ทธ 1:1

ศัตรูของเขาได้กล่าวว่า 'เราไม่มี
ความผิด เพราะเขาทั้งหลายได้
กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ผู้
เป็นที่อยู่อันเที่ยงธรรมของเขา
ทั้งหลาย คือพระเยโฮวาห์อัน
เป็นความหวังของบรรพบุรุษ
ของเขาทั้งหลาย'

8 จงหนีจากท่ามกลางบาบิโลน
จงออกไปเสียจากแผ่นดินของ
ชาวเคลเดีย และเป็นเหมือน
แพะตัวผู้ นำหน้าฝูง

9 เพราะ ดูเถิด เราจะเร้าและนำ
บรรดาประชาชาติใหญ่หมู่หนึ่ง
จากประเทศเหนือมาต่อสู้บาบิโลน
และเขาทั้งหลายจะเรียงราย
พวกเขามาต่อสู้กับเธอ ตรงนั้น
แหละเธอจะถูกยึด ลูกธนูของ
เขาทั้งหลายก็เหมือนนักรบที่มี
ฝีมือ ไม่มีคนใดจะกลับมือเปล่า
10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ประเทศ
เคลเดียจะถูกปล้น บรรดาผู้
ที่ปล้นเธอจะอิมหนา

11 โอ บรรดาผู้ปล้นมรดกของ
เราเอ๋ย แม้ว่าเจ้าเปรมปรีดี
แม้ว่าเจ้าลึกลด แม้เจ้าอ้วนพ้ออย่าง
วัวสาวอยู่ที่หญ้า และร้องอย่าง
วัวตัวผู้

12 มารดาของเจ้าจะละอาย
อย่างอดสู และนางที่คลอดเจ้า
จะต้องอับอาย ดูเถิด ที่ร้างท่าย
แห่งบรรดาประชาชาติจะเป็น
ถิ่นทุรกันดาร ที่แห้งแล้งและ

ทะเลทราย

13 เมืองนี้ จะไม่มีคนอาศัย
เพราะพระพิโรธของพระเยโฮวาห์
แต่จะเป็นที่รกร้างทั้งหมด
ทุกคนที่ผ่านเมืองบาบิโลนไปจะ
ตกตะลึง และจะเขี่ยหยันในภัย
พิบัติทั้งสิ้นของเมืองนั้น

14 จงเรียงรายตัวของเจ้าทั้ง
หลายเข้ามาสู้บาบิโลนให้รอบ
ข้าง บรรดาเจ้าที่โก่งคั่นธนูจงยิง
เธอ อย่าเสียดายลูกธนู เพราะ
เธอได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์

15 จงเปล่งเสียงโห่ร้องสู้เธอให้
รอบข้าง เธอยอมแพ้แล้ว ราก
ฐานของเธอล้มลงแล้ว กำแพง
ของเธอถูกพังลงมาแล้ว เพราะ
นี่เป็นการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์
จงทำการแก้แค้นเธอ ทำ
กับเธออย่างที่เราได้กระทำมาแล้ว

16 จงตัดผู้หว่านเสียจากบาบิโลน
และตัดผู้ที่ถือเคียวในฤดู
เกี่ยว เหตุเพราะดาบของผู้บีบบังคับ
ทุกคนจึงหันเข้าหาชนชาติ
ของตน และทุกคนจะหนีไปยัง
แผ่นดินของตน

17 อิสราเอลเป็นเหมือนแกะที่
ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว พวกเขา
สิงโตได้ขับไล่เขาไป ที่แรก
กษัตริย์อัสซีเรียกินเขา ในที่สุด
นี่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่ง

(8) กตว 16:26; อสย 48:20 (9) ยรม 50:3; 51:1-4 (10) อสย 33:4; ยรม 25:12

(11) สภข 17:5; พคค 1:21 (12) กท 4:26; วว 17:5 (13) ยรม 18:16; ศคย 1:15

(14) 1 ซมอ 17:20 (15) ยชว 6:5; อสค 21:22 (16) ยอล 1:11 (17) อสค 34:5-6

บาบิโลนได้หักกระดูกของเขา
18 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์
จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะลงโทษ
กษัตริย์แห่งบาบิโลนและแผ่น
ดินของท่าน ดังที่เราได้ลงโทษ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

19 เราจะให้อิสราเอลกลับสู่ลาน
หญ้าของเขา และเขาจะกินอยู่
บนคารเมลและในบาซาน และ
เขาจะอิมใจบนเนินเขาเอฟราอิม
และในกิเลอาด

20 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวัน
เหล่านั้นและในเวลานั้น จะหา
ความชั่วช้าในอิสราเอลและจะ
หาไม่ได้เลย จะหาบาปในยูดาห์
ก็หาไม่ได้เลย เพราะเราจะให้
อภัยแก่ชนเหล่านั้นผู้ที่เราเหลือ
ไว้ให้

21 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงขึ้น
ไปสู่แผ่นดินเมธาอิม และต่อ
สู่ชาวเมืองเปไซด จงฆ่าเขาและ
ตามทำลายเสียให้สิ้นเชิง และจง
กระทำทุกอย่างตามที่ เราได้
บัญชาเจ้าไว้

22 เสียงสงครามอยู่ในแผ่นดิน
และเสียงการทำลายอย่างใหญ่
หลวงก็อยู่ในนั้น

23 ค้อนทุบของแผ่นดินโลกทั้ง
หมดได้ถูกตัดลงและถูกหักเสีย
แล้วหนอ บาบิโลนได้กลายเป็น
ที่รกร้างท่ามกลางบรรดาประ-

ชาชาติแล้วหนอ

24 โอ บาบิโลนเอ๋ย เราวางบ่วง
ดักเจ้าและเจ้าก็ติดบ่วงนั้น และ
เจ้าไม่รู้เรื่อง เขามาพบเจ้าและ
จับเจ้า เพราะเจ้าได้ขึ้นสู้กับพระ
เยโฮวาห์

25 พระเยโฮวาห์ได้ทรงเปิดคลัง
อาวุธของพระองค์ และทรงให้
อาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์
ออกมา เพราะนี่แหละเป็นพระ
ราชกิจแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าจอมโยธาในแผ่นดิน
แห่งชาวเคลเดีย

26 จงมาต่อสู้กับเธอจากทุกมุม
โลก จงเปิดบรรดาฉางของเธอ
จงกองเธอไว้เหมือนอยู่่างกอง
ข้าวและทำลายเสียจนสิ้นเชิง
อย่าให้เธอเหลืออยู่เลย

27 จงฆ่าวัวผู้ของเธอให้หมด
ให้มันทั้งหลายลงไปยังการฆ่า
วิบัติแก่มันทั้งหลาย เพราะวัน
เวลาของมันมาถึงแล้ว คือเวลา
แห่งการลงโทษมัน

28 เสียงของเขาทั้งหลายที่ได้
หนีและรอดพ้นจากแผ่นดินบา-
บิโลน ไปประกาศการแก้แค้น
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
ในศิโยน คือการแก้แค้นแทน
พระวิหารของพระองค์

29 จงเรียกนักธนูมาต่อสู้กับ
บาบิโลน คือบรรดาคนที่โก่งธนู
จงตั้งค่ายไว้รอบมัน อย่าให้ผู้ที่

(18) อสย 37:36-38 (19) ยรม 50:4-5 (20) กตว 23:21 (21) อสค 23:23

(22) อสย 21:2-4 (23) วว 18:16 (24) ปญจ 9:12; ยรม 51:8 (25) สดต 45:3

(26) อสย 5:26; ยรม 50:10 (27) สดต 22:12 (28) ดนล 5:3-5 (29) วว 18:6

หนีรอดพ้นไปได้ จงกระทำกับ
เธอตามการกระทำของเธอ จง
กระทำแก่เธออย่างที่คุณทำได้
กระทำแล้ว เพราะเธอจงหอง
ลองดีกับพระเยโฮวาห์ พระองค์
ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

30 เพราะฉะนั้นคนหนุ่ม ๆ ของ
เธอจะล้มลงตามถนนทั้งหลาย
และทหารของเธอทั้งสิ้นจะถูก
ตัดออกในวันนั้น พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้

31 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
จอมโยธาตรัสว่า โอ ผู้จงหอง
เอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้กับเจ้า
เพราะว่าวันเวลาของเจ้ามาถึง
แล้ว คือเวลาที่เราจะลงโทษเจ้า

32 ผู้จงหองจะสะดุดและล้ม
ลง จะไม่มีผู้ใดพยุงเขาขึ้นได้
และเราจะก่อไฟในบรรดาหัว
เมืองของเขา และไฟจะกินบรร
ดาที่อยู่รอบเขาเสียสิ้น

33 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ดังนั้นว่า ประชาชนอิสราเอลและ
ประชาชนยูดาห์ ถูกบีบบังคับ
ด้วยกัน บรรดาผู้ที่จับเขาทั้ง
หลายไปเป็นเชลยได้ยึดเขาไว้
มั่น เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอม
ให้เขาไป

34 พระผู้ไถ่ของเขาทั้งหลายนั้น
เข้มแข็ง พระนามของพระองค์
คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระ
องค์จะทรงแก้คดีของเขาโดย

ตลอด เพื่อพระองค์จะประทอน
ความสงบแก่แผ่นดิน แต่ประ
ทอนความไม่สงบแก่ชาวเมือง
บาบิโลน

35 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ให้ดาบ
อยู่เหนือชาวเคลเดีย และเหนือ
ชาวเมืองบาบิโลน และเหนือเจ้า
นายและนักปราชญ์ของเธอ

36 ให้ดาบอยู่เหนือผู้มูสา เพื่อ
เขาจะกลายเป็นคนโง่ไป ให้ดาบ
อยู่เหนือบรรดานักรบของเธอ
เพื่อเขาทั้งหลายจะครั่นคร้าม

37 ให้ดาบอยู่เหนือม้าทั้งหลาย
ของเขาและรถรบของเขา และ
อยู่เหนือบรรดาชนที่ปะปนกัน
ท่ามกลางเขา เพื่อเขาทั้งหลาย
จะกลายเป็นผู้หญิงไป ให้ดาบ
อยู่เหนือทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของ
เขา เพื่อว่าทรัพย์สมบัตินั้นจะ
ถูกปล้นเสีย

38 ให้ความแห้งแล้งอยู่เหนือ
น้ำทั้งหลายของเธอ เพื่อนำทั้ง
หลายนั้นจะได้แห้งไป เพราะ
เป็นแผ่นดินแห่งรูปเคารพสลัก
และเขาทั้งหลายก็บารูปนั้น

39 เพราะฉะนั้น สัตว์ป่าทั้ง
หลายและบรรดาหมาจิ้งจอกจะ
อาศัยในบาบิโลน และนกเค้า
แมวจะอาศัยอยู่ในนั้น เมืองนั้น
จะไม่มีประชาชนอยู่อีกต่อไป
เป็นนิรันดร์ คือไม่มีชาวเมืองอาศัย
อยู่ตลอดชั่วอายุ

(30) อสย 13:15-18; ยรม 9:21 (31) อสค 5:8 (32) สกษ 16:18; ดนล 5:20

(33) อสย 14:17; ศคย 1:15-16 (34) อพย 6:6 (35) ลนต 26:25; อสย 66:16

(36) อสย 43:14 (37) สดต 20:7-8 (38) อสย 44:27; วว 16:12 (39) ยรม 50:12

40 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เมื่อพระเจ้าได้ทรงคว่ำเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์และหัวเมืองใกล้เคียง ดังนั้นจะไม่มีคนพำนักอยู่ที่นั่น และไม่มีบุตรของมนุษย์คนใดอาศัยอยู่ในเมืองนั้น

41 ดูเถิด ชนชาติหนึ่งจะมาจากทิศเหนือ ประชาชาติอันเข้มแข็งชาติหนึ่ง และกษัตริย์หลายองค์จะถูกเร้าให้มาจากที่ไกลที่สุดของแผ่นดินโลก

42 เขาทั้งหลายจะจับคันทนุและหอก เขาทั้งหลายดุร้าย และจะไม่มีความกรุณา เสียงของเขาทั้งหลายจะเหมือนเสียงทะเลคะนอง เขาทั้งหลายจะขี่ม้า เรียงรายกันเป็นแถวเข้าสู่สงครามกับเจ้านะ โอ บุตรสาวแห่งบาบิโลนเอ๋ย

43 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยินข่าวเรื่องนั้น และพระหัตถ์ของพระองค์ก็อ่อนลง ความแสนระทมจับหัวใจเขา เจ็บปวดอย่างผู้หญิงกำลังคลอดบุตร

44 ดูเถิด เขาจะขึ้นมาอย่างสิงโตจากคลื่นของกลุ่มแม่น้ำจอร์แดน โชนเข้าใส่คอกของแกะที่แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขาวิ่งหนีเธอไปอย่างจับพลัน และใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะแต่งตั้งไว้เหนือเธอ ใครเป็น

อย่างเราเล่า ใครจะนัดเราเล่า ผู้เลี้ยงแกะคนใดจะทนยืนอยู่ต่อหน้าเราได้

45 เพราะฉะนั้นจงฟังแผนงานซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำไว้ต่อสู้อาบาโลน และบรรดาพระประสงค์ซึ่งพระองค์ได้ดำริขึ้นต่อสู้อับแผ่นดินของชาวเคลเดีย แน่ละตัวเล็กที่สุดในฝูงก็ต้องถูกลากเอาไป แน่ละคอกของเขานั้นจะรกร้างไป

46 แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือน เพราะเสียงของการที่บาบิโลนถูกจับเป็นเชลย และเสียงคร่ำครวญดังไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ”

การพิพากษากรุงบาบิโลน

51 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งแต่วันที่ดูเถิด เราจะปลุกกระแสน้ำแห่งการทำลาย ต่อสู้อับบาบิโลน และต่อสู้อับคนที่อาศัยท่ามกลางพวกที่ลุกขึ้นสู้กับเรา

2 เราจะส่งผู้ผิดไปยังบาบิโลน และเขาทั้งหลายจะผิดเธอ และเขาทั้งหลายจะทำให้แผ่นดินของเธอว่างเปล่า เมื่อเขาทั้งหลายมาล้อมเธอไว้ทุกด้าน ในวันแห่งความยากลำบาก

3 อย่าให้นักธนูโค้งคันทนุได้ อย่าให้เขาสวมเสื้อเกราะลุกขึ้นได้ อย่าไว้ชีวิตคนหนุ่ม ๆ ของ

(40) ปฐม 19:24-25; พจน 29:23 (41) ยรม 50:2-3 (42) สดต 74:20; 137:8-9

(43) อสย 13:6-8; ดนล 5:5-6 (44) โยบ 41:10-11 (45) สดต 33:10-11; กจ 4:28

(46) อสย 14:9-10 (1) อมส 3:6 (2) อสย 41:16; อสค 5:12 (3) ยรม 50:14; ยก 2:13

เธอเลย จงทำลายพลโยธาของ
เธอทั้งหมด

4 ดังนั้นเขาทั้งหลายจะถูกฆ่าล้ม
ลงในแผ่นดินของชาวเคลเดีย
และจะถูกแทงทะลุที่ถนนเมือง
นิน

5 เพราะว่าอิสราเอลและยูดาห์มิ
ได้ถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้าของ
เขาทั้งหลายพระเยโฮวาห์จอม
โยธา ถึงแม้แผ่นดินของเขาเต็ม
ด้วยความผิดบาปต่อองค์บริ-
สุทธิแห่งอิสราเอล

6 จงหนีเสียจากท่ามกลางบาบิโลน
ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนให้
รอดพ้นเถิด เจ้าอย่าถูกตัด
ออกด้วยความชั่วช้าของเธอเลย
เพราะนี่เป็นเวลาแห่งการแก้
แค้นของพระเยโฮวาห์ พระองค์
จะทรงตอบสนองต่อเธอสักครั้ง

7 บาบิโลนได้เคยเป็นถ้วยทองคำ
ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์
กระทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นมีน
เมาไป บรรดาประชาชาติได้ดื่ม
เหล้าองุ่นของเธอ เพราะฉะนั้น
ประชาชาติต่างจึงบ้าคลั่งไป

8 บาบิโลนได้ล้มลงและแตกไป
อย่างฉับพลัน จงคร่ำครวญเพื่อ
เธอเถิด จงเอาพิณเสนามาให้เธอ
บรรเทาปวด ชะรอยจะรักษาเธอ
ให้หายได้กระมัง

9 เราทั้งหลายอยากจะรักษาบา-
บิโลนให้หาย แต่เธอไม่หาย ละ

ทิ้งเธอเสียเถิด และให้เราไป
ต่างไปยังประเทศของตน เพราะ
ว่าการพิพากษาเธอได้ขึ้นไปถึง
ฟ้าสวรรค์ และได้ถูกยกขึ้นถึง
ฟากฟ้า

10 พระเยโฮวาห์ทรงนำความ
ชอบธรรมออกมาให้เรา มาเถิด
ให้เราประกาศพระราชกิจของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราที่
ในศิโยน

11 จงฝนลูกธนู จงหยิบโล่ขึ้นมา
พระเยโฮวาห์ทรงเร้าใจบรรดา
กษัตริย์คนมีเดีย เพราะว่าพระ
ประสงค์ของพระองค์เกี่ยวด้วย
เรื่องบาบิโลน ก็คือการทำลาย
มันเสีย เพราะนั่นแหละเป็นการ
แก้แค้นของพระเยโฮวาห์ คือ
การแก้แค้นแทนพระวิหารของ
พระองค์

12 จงปักธงชิตบรรดากำแพง
ของบาบิโลน จงทำคนเฝ้าให้
เข้มแข็ง จงตั้งคนยามขึ้น จง
เตรียมกองขุมไว้ เพราะพระเย-
โฮวาห์ทรงวางแผนงานและทรง
ทรงกระทำเสร็จตามที่พระองค์
ทรงสั่งพระวาจาเกี่ยวกับชาว
เมืองบาบิโลน

13 โอ เจ้าผู้อาศัยตามน้ำมาก
หลาย ผู้มีสมบัติมากมายเอ๋ย
อวสานของเจ้ามาถึงแล้ว เส้น
ความโลกของเจ้าได้ถูกตัดขาด
เสียแล้ว

(4) อสย 13:15; ยรม 49:26 (5) 1 ซมอ 12:22 (6) อสย 48:20; ศคย 6:7; วว 18:4

(7) อสย 14:4; ดนล 2:32 (8) อสย 21:9; วว 14:8 (9) ยรม 8:20; มธ 25:10-13

(10) สดต 37:6 (11) ยรม 46:4 (12) สภษ 21:30; อสย 8:9-10 (13) วว 17:1

14 พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงปฏิญาณต่อพระองค์เองว่าแน่ละ เราจะให้เจ้ามีคนเต็มเมืองให้มากอย่างตึกแดน และเขาทั้งหลายจะเปล่งเสียงโห่ร้องมีชัยเหนือเจ้า

15 พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงคลี่ท้องฟ้าออกด้วยความเข้าใจของพระองค์

16 เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงก็มีเสียงนำคนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้หมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝน และทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์

17 มนุษย์ทุกคนโอดในความไม่รู้ของตน ช่างทองทุกคนจะได้อายเพราะรูปเคารพสลักของตน เพราะรูปเคารพหล่อของเขาเป็นของเท็จ และไม่มีลมหายใจในรูปเคารพนั้น

18 มันเป็นเรื่องไร้ค่า และเป็นผลงานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการลงโทษ

19 พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เหมือนสิ่งเหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อ

ร่างทุกสิ่งขึ้น และอิสราเอลเป็นตระกูลที่เป็นมรดกของพระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธาเป็นพระนามของพระองค์

20 เจ้าเป็นค้อนและยุทธโศภกรรมของเรา เราจะทุบบรรดาประชาชาติเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทำลายราชอาณาจักรทั้งหลายด้วยเจ้า

21 เราจะทุบม้าและคนขี่เป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบบรรดาเรือบและคนขับให้ เป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า

22 เราจะทุบผู้ชายและผู้หญิงเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบคนแก่และคนหนุ่มเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบคนหนุ่มและหญิงพรหมจารีเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า

23 เราจะทุบผู้เลี้ยงแกะและฝูงแกะเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบชวานาและวัวคู่แอกของเขาเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า เราจะทุบเจ้าเมืองและปลัดเมืองเป็นชิ้น ๆ ด้วยเจ้า

24 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะสนองบาบิโลนและบรรดาชาวประเทศเคลเดียท่ามกลางสายตาของเจ้า ซึ่งบรรดาความชั่วร้ายอันเขาได้กระทำในศิโยน

25 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ภูเขาซึ่งทำลายเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า เจ้าผู้ทำลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เราจะเหยียดมือของเรา

(14) ยรม 49:13 (15) ปฐม 1:1-6 (16) โยบ 37:2-11 (17) สดต 14:2; รม 1:20-23

(18) ยนา 2:8; กจ 14:15 (19) สดต 16:5 (20) อสย 10:5 (21) อพย 15:1

(22) พบญ 32:25; 1 ซมอ 15:3 (24) ยรม 51:11 (25) ปฐม 11:4; อสย 13:2

ออกต่อสู้เจ้า และกลิ้งเจ้าลงมา
จากหน้าผา และจะกระทำให้เจ้า
เป็นภูเขาที่ถูกไหม้

26 เขาจะไม่เอาหินจากเจ้าไปทำ
ศิลาถมเอก และไม่เอาหินไปทำ
รากฐาน แต่เจ้าจะถูกทิ้งร้างเป็น
นิตย์ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

27 จงตั้งธงไว้บนแผ่นดิน จง
เป่าแตรท่ามกลางประชาชาติทั้ง
หลาย จงเตรียมประชาชาติทั้ง
หลายไว้ทำสงครามกับเธอ จง
เรียกราชอาณาจักรต่อไปนี้มาสู้
กับเธอ อารารัต มินนี และอช-
เคนส์ จงตั้งจอมทัพไว้ต่อสู้เธอ
จงทำให้ม้าขึ้นมาเหมือนพวกตัว
บึงคั้น

28 จงเตรียมบรรดาประชาชาติ
มาทำสงครามกับเธอ คือเตรียม
บรรดาภคินีแห่งมีเดีย พร้อม
ทั้งเจ้าเมืองและปลัดเมืองทั้ง
หลาย และทุกแผ่นดินที่ขึ้นแก่
มีเดีย

29 แผ่นดินนั้นจะสะเทือนสะ-
ท้านและโศกเศร้า เพราะบรรดา
พระประสงค์ของพระเยโฮวาห์
จะเกิดขึ้นเพื่อต่อสู้บาบิโลน
เพื่อจะกระทำให้แผ่นดินบาบิโลน
เป็นที่รกร้างปราศจากคน
อาศัย

30 นักรบแห่งบาบิโลนหยุดรบ
แล้ว เขาทั้งหลายค้างอยู่ในที่
กำบังเข้มแข็งของเขา กำลังของ

เขาถอยเสียแล้ว เขาทั้งหลาย
กลายเป็นเหมือนผู้หญิง เขาได้
เผาที่อาศัยของเธอแล้ว และ
ตาลประตูของเธอก็หัก

31 นักรบคนหนึ่งวิ่งไปพบนักรบ
อีกคนหนึ่ง ทูตคนหนึ่งวิ่งไปพบ
ทูตอีกคนหนึ่ง เพื่อทูลภคินี
แห่งบาบิโลนว่า เมืองของพระ
องค์ถูกยึดไว้ทุกด้านแล้ว

32 ท่าลุยข้ามก็ ถูกยึดแล้ว
ที่เป็นบึงเป็นหนองก็ถูกไฟไหม้
และบรรดาทหารก็ระส่ำระสาย

33 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโย-
ธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัส
ตั้งนี้ว่า บุตรสาวแห่งบาบิโลนก็
เหมือนลานนวดข้าว ณ เวลาที่
เธอถูกเหยียบย่ำ อีกสักประ-
เดี๋ยว เวลาเกี่ยวก็จะมาถึงแล้ว”

34 ให้ชาวเมืองศิโยนพูดว่า
“เนบูกัดเนสซาร์ภคินีแห่ง
บาบิโลนได้กินข้าพเจ้าเสียแล้ว
ท่านได้ขย้ำข้าพเจ้า ท่านได้ทำ
ให้ข้าพเจ้าเป็นภานะว่างเปล่า
ท่านได้กลืนข้าพเจ้าตั้งมังกร
ท่านได้อุ้มท้องด้วยของอร่อย
ของข้าพเจ้า แล้วท่านก็คาย
ข้าพเจ้าทิ้งเสีย

35 ความทารุณที่ได้กระทำแก่
ข้าพเจ้าและแก่เนื้อหนังของ
ข้าพเจ้าจงตกเหนือบาบิโลน”
ให้เยรูซาเล็มกล่าวว่า “ให้ความ
รับผิดชอบสำหรับเลือดตกของ

(26) ยรม 51:37 (27) อสย 13:2-5 (28) ปฐก 10:2; 1 พศด 1:5 (29) ยรม 8:16

(30) สดต 76:5; อสย 13:7-8 (31) 1 ซมอ 4:12-18; 2 ซมอ 18:19 (32) ยรม 50:38

(33) อสย 21:10; อมส 1:3 (34) ยรม 51:49; พคค 1:1 (35) วนจ 9:20; สดต 9:12

เราอยู่แก่ชาวประเทศเคลเดีย”
36 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์
ตรัสตั้งนี้ว่า “ดูเถิด เราจะแก้คดี
ของเจ้า และกระทำการแก้แค้น
เพื่อเจ้า เราจะทำทะเลของเธอ
ให้แห้ง และกระทำแหล่งน้ำของ
เธอให้เหือด

37 และบาบิโลนจะกลายเป็น
กองซากปรักหักพัง เป็นที่อยู่
อาศัยของมังกร เป็นที่น่าตก
ตะลึง และเป็นที่เหยียดหยัน
ปราศจากคนอาศัย

38 เขาทั้งหลายจะคำรามด้วย
กันอย่างสิงโต เขาทั้งหลายจะ
คำรามอย่างลูกสิงโต

39 ขณะที่เขาทั้งหลายผ่าวร้อน
เราจะเตรียมการเลี้ยงให้ และ
กระทำให้เขาทั้งหลายมีนม
เพื่อเขาทั้งหลายจะปลาบปลื้ม
ยินดี จนเขาทั้งหลายจะนอน
หลับอยู่ชั่วกาลนาน ไม่ตื่นเลย
พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

40 เราจะนำเขาทั้งหลายลงมา
ดูจุกแคะไปยังการฆ่า เหมือน
แคะผู้และแพะผู้

41 เซซึกถูกยึดแล้วหนอ ซึ่งเป็น
ที่สรรเสริญของทั่วแผ่นดินโลก
ถูกจับแล้วเล่า บาบิโลนได้กลายเป็น
เป็นที่ น่าตกตะลึงท่ามกลาง
บรรดาประชาชาติเสียแล้วหนอ

42 ทะเลขึ้นมาเหนือบาบิโลน
คลื่นอย่างมากมาคลุมเธอไว้

43 หัวเมืองของเธอกลายเป็นที่
รกร้าง เป็นแผ่นดินที่แห้งแล้ง
และเป็นถิ่นทุรกันดาร เป็น
แผ่นดินที่ไม่มีผู้ใดอาศัยอยู่และ
ไม่มีบุตรของมนุษย์คนใดข้าม
ไป

44 และเราจะลงโทษพระเบลใน
บาบิโลน ท่านกลืนอะไรเข้าไป
แล้ว เราจะเอาออกจากปากท่าน
เสีย บรรดาประชาชาติจะไม่ไหล
ไปหาท่านอีก เออ กำแพงแห่ง
บาบิโลนจะล้มลง

45 ประชาชนของเราเอ๋ย จง
ออกไปเสียจากท่ามกลางเธอ
ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนรอด
จากความพิโรธอันร้อนแรงของ
พระเยโฮวาห์เถิด

46 อย่าให้ใจของเจ้าวิตก และ
อย่าให้กลัวต่อข่าวลือซึ่งได้ยิน
ในแผ่นดินนั้น จะมีข่าวลือเรื่อง
หนึ่งมาในปีหนึ่ง และหลังจาก
นั้นอีกปีหนึ่งก็มีข่าวลือเรื่อง
หนึ่งมา และความทารุณก็มีอยู่
ในแผ่นดินและผู้ครอบครองก็
ต่อสู้กับผู้ครอบครอง

47 เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลา
จะมาถึง เมื่อเราจะลงโทษรูป
เคารพสลักแห่งบาบิโลน แผ่น
ดินทั้งสิ้นของเธอจะต้องได้อาย
และบรรดาชาวบาบิโลนซึ่งถูกฆ่า
จะล้มลงที่ท่ามกลางเธอ

48 แล้วฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน

(37) ยรม 51:25-26 (38) โยบ 4:10; สดต 34:10 (39) อสย 21:4-5 (40) สดต 37:20
(41) ดนล 5:1-3 (42) สดต 18:4; อสย 8:7-8 (43) อสค 29:10-11 (44) อสร 1:7
(45) ศคย 2:7; วว 14:8-11 (46) 2 พกษ 19:7 (47) อสย 21:9 (48) ยรม 51:10

โลกและสรรพสิ่งที่มีอยู่ในนั้น
จะร้องเพลงเหนือบาบิโลน
เพราะว่าผู้ทำลายจะมาจากทิศ
เหนือต่อสู้กับเธอ พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้

49 บาบิโลนทำให้คนอิสราเอลที่
ถูกฆ่าล้มลงฉันใด คนที่ถูกฆ่า
แห่งแผ่นดินโลกทั้งมวลจะต้อง
ล้มลงที่บาบิโลนฉันนั้น

50 เจ้าทั้งหลายผู้ที่รอดพ้นไป
จากดาบ หนีไปเกิด อายัยนิง
อยู่ จงระลึกถึงพระเยโฮวาห์จาก
ที่ไกล และให้กรุงเยรูซาเล็มเข้า
มาในจิตใจของเจ้า

51 เราได้อาย เพราะเราไต่ยิน
คำเยาะเย้ย ความอภัยศคลม
หน้าเราไว้ เพราะคนต่างชาติได้
เข้าในสถานบริสุทธิ์ แห่งพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์

52 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะ
ฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง
เมื่อเราจะลงโทษรูปเคารพสลัก
ของเธอ และคนที่บาดเจ็บจะ
คร่ำครวญอยู่ทั่วแผ่นดินทั้งสิ้น
ของเธอ

53 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ถึงแม้
บาบิโลนจะขึ้นไปบนสวรรค์ และ
ถึงแม้เธอจะสร้างป้อมกันที่สูง
อันเข้มแข็งของเธอไว้ บรรดาผู้
ทำลายก็ยังคงมาจากเราเหนือ
เธอ

54 มีเสียงร้องมาจากบาบิโลน

และเสียงการทำลายอย่างใหญ่
หลวงจากแผ่นดินของคนเคล-
เดีย

55 เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรง
กระทำให้บาบิโลนเป็นที่ทิ้งร้าง
และกระทำเสียงที่ใหญ่โตของ
เธอให้เงียบ เมื่อคลื่นของเธอ
คะนองเหมือนสายน้ำ อันยิ่งใหญ่ เสียงอึกทักของเขาก็เปล่ง
ออกมา

56 เพราะผู้ทำลายได้มาเหนือ
เธอ มาเหนือบาบิโลน บรรดา
นักรบของเธอถูกยึดแล้ว คันธนู
ของเขาทั้งหลายถูกหักเป็นชิ้น ๆ
เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระ
เจ้าแห่งการตอบแทน พระองค์
จะทรงสนองเป็นแน่

57 เราจะกระทำให้เจ้านายของ
เธอและนักปราชญ์ของเธอ เจ้า
เมืองของเธอ ผู้บังคับบัญชาของ
เธอ และนักรบของเธอมีนเมา
จนเขาทั้งหลายจะนอนหลับอยู่
ชั่วกาลนาน ไม่ตื่นเลย พระ
บรมมหากษัตริย์ผู้ทรงพระนาม
ว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ดังนี้

58 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ดังนี้ว่า กำแพงอันกว้างขวาง
ของบาบิโลนจะถูกปราบลงให้
เรียบเสมอฟินดิน และประตู
เมืองสูงของเธอจะถูกเผาด้วยไฟ
บรรดาประชาชนจะทำงานอย่าง

(49) ยรม 51:10-11 (50) อสย 51:11 (51) สดต 74:18-21 (52) อสย 13:15-16

(53) ปฐก 11:4; สดต 139:8-10 (54) ศฟย 1:10 (55) อสย 47:5; วว 18:22-23

(56) อสย 21:2; สบก 2:8 (57) อสย 21:4-5; ดนล 5:1-4 (58) สดต 127:1

ไร้ผล และชนชาติทั้งหลายจะ
เหน็ดเหนื่อยก็เพื่อเผาไฟเสีย
เท่านั้น”

59 ถ้อยคำซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์
ได้บัญชาแก่เสโรอาห์บุตรชาย
เนรียาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาอา-
เสอาห์ เมื่อเขาไปยังบาบิโลนกับ
เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
ในปีที่สี่แห่งรัชกาลของท่านน
เสโรอาห์เป็นหัวหน้าจัดที่พัก

60 เยเรมีย์ได้เขียนบรรดาความ
ร้ายทั้งสิ้นซึ่งจะมาถึงบาบิโลน
นั้นไว้ในหนังสือ บรรดาถ้อยคำ
เหล่านี้เป็นคำที่เขียนไว้เกี่ยว
ด้วยเรื่องบาบิโลน

61 และเยเรมีย์พูดกับเสโรอาห์
ว่า “เมื่อท่านมาถึงบาบิโลนแล้ว
ท่านจะเห็นและท่านจะอ่านถ้อย
คำเหล่านี้ทั้งหมด

62 แล้วท่านจะกล่าวว่า ‘โอ ข้า
แต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้
ตรัสต่อสู้กับสถานที่นั้นว่า จะทรง
ตัดออกเสีย เพื่อว่าจะไม่มีอะไร
เหลืออยู่ในนั้นเลย ไม่ว่ามนุษย์
หรือสัตว์ แต่จะเป็นที่รกร้างเป็น
นิตย์’

63 ต่อมาเมื่อท่านอ่านหนังสือนี้
จบแล้ว จงเอาหินก้อนหนึ่งมัด
ติดมันไว้ และโยนมันทิ้งไป
กลางแม่น้ำยูเฟรติส

64 และจงกล่าวว่า ‘บาบิโลนจะ
จมลงอย่างนี้แหละ จะไม่ลอย

ขึ้นอีกเลยเนื่องด้วยความร้ายซึ่ง
เราจะนำมาเหนือเธอ และพวก
เขาจะเหน็ดเหนื่อย” ถ้อยคำ
ของเยเรมีย์มีเพียงนี้

รัชสมัยของเศเดคียาห์

52 เศเดคียาห์มี พระชน
มายุยี่สิบเอ็ดพรรษา
เมื่อท่านขึ้นเสวยราชย์ และท่าน
ครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบ
เอ็ดปี พระมารดาของท่านมีชื่อ
ว่าฮามูทาล เป็นบุตรสาวของ
เยเรมีย์แห่งลิบนาห์
2 และท่านได้กระทำการที่ชั่วร้าย
ในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์
ตามการทุกอย่างที่เยโฮยาคิมได้
กระทำนั้น

3 เป็นเพราะพระพิโรธของพระ
เยโฮวาห์เป็นแน่ สิ่งต่างๆได้
เป็นไปถึงเพียงนี้ในกรุงเยรูซา-
เล็มและยูดาห์ จนพระองค์ทรง
เหวี่ยงเขาทั้งหลายออกไปเสีย
จากพระพักตร์ของพระองค์และ
เศเดคียาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์
แห่งบาบิโลน

การล้อมลงของกรุงเยรูซาเล็ม
4 และต่อมาในปีที่เก้าแห่งรัช
กาลของท่าน ในวันที่สิบของ
เดือนที่สิบ เนบูกัดเนสซาร์
กษัตริย์แห่งเมืองบาบิโลนพร้อม
กับกองทัพทั้งสิ้นของท่านได้มา
ต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็มและล้อม
เมืองไว้ และสร้างเครื่องล้อมไว้

(59) ยรม 32:12; 36:4; 45:1 (60) อสย 8:1-4; ดนล 12:4 (62) อสย 13:19-22

(63) ยรม 19:10-11; วว 18:21 (64) นสม 1:8-9; วว 14:8 (1) 2 พกษ 24:18

(2) 1 พกษ 14:22; 2 พกษ 24:19 (3) 2 ซมอ 24:1 (4) 2 พกษ 25:1-27; อสค 24:1

รอบ
 5 กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่จนปีที่
 ลีบเอ็ดแห่งกษัตริย์เศเดคียาห์
 6 เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่การ
 กันดารอาหารในกรุงนั้นร้ายกาจ
 มาก จนไม่มีอาหารเลยสำหรับ
 ประชาชนแห่งแผ่นดิน
 7 แล้วกรุงนั้นก็แตกและทหาร
 ทั้งหมดก็หนีออกไปจากกรุงใน
 กลางคืน ไปตามูทางประตูเมือง
 ระหว่างกำแพงทั้งสอง ไปตาม
 ทางราชอุทยาน (ฝ่ายคนเคล-
 เดียก็ล้อมอยู่รอบกรุง) และเขา
 ทั้งหลายไปทางที่ราบ
 8 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้
 ไล่ติดตามกษัตริย์ไป และไปทัน
 เศเดคียาห์ในที่ราบเมืองเยรีโค
 และกองทัพทั้งสิ้นของท่านก็
 กระจัดกระจายไปจากท่าน
 9 และเขาก็จับกษัตริย์ นำขึ้นมา
 ถวายแด่กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่
 ตำบลริบลาค์ในแผ่นดินฮามัท
 และกษัตริย์ก็ได้พิพากษาโทษ
 ท่าน
 10 กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้
 ประหารบุตรชายทั้งหลายของ
 เศเดคียาห์ต่อหน้าต่อตาท่าน
 และได้ประหารเจ้านายทั้งสิ้น
 แห่งยูดาห์เสียที่ตำบลริบลาค์
 11 ท่านทำตาของเศเดคียาห์ให้
 บอดไป และกษัตริย์แห่งบาบิ-
 โลนตีตรวนไว้และนำท่านไปยัง

บาบิโลน และขังท่านไว้ในคุกจน
 วันที่ท่านสิ้นชีวิต

คนยูดาห์ถูกนำไปเป็นเชลย
 12 เมื่อวันที่สิบในเดือนที่ห้า ซึ่ง
 เป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลเนบู-
 คัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน
 เนบูซาระดาน ผู้บังคับบัญชา
 ทหารรักษาพระองค์ ผู้ปรนนิบัติ
 กษัตริย์บาบิโลน ได้เข้าไปใน
 กรุงเยรูซาเล็ม

13 และเขาได้เผาพระนิเวศของ
 พระเยโฮวาห์ และพระราชวัง
 และบรรดาเรือนทั้งสิ้นของกรุง
 เยรูซาเล็มเสีย ท่านเผาบ้าน
 ของผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายเสียหมด
 ทุกหลัง

14 และกองทัพทั้งสิ้นของคน
 เคลเดีย ผู้อยู่กับผู้บังคับบัญชา
 ทหารรักษาพระองค์ได้ทำลาย
 กำแพงทั้งหมดที่อยู่รอบกรุงเย-
 รูซาเล็มลง

15 และเนบูซาระดานผู้บังคับ
 บัญชาทหารรักษาพระองค์ได้
 นำประชาชนบางคนที่ยากจน
 และประชาชนที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่ง
 เหลืออยู่ในกรุง และผู้ที่หลบหนี
 ผู้หนีไปหากษัตริย์แห่งบาบิโลน
 พร้อมกับฝูงชนที่เหลืออยู่ไป
 เป็นเชลย

16 แต่เนบูซาระดานผู้บังคับ
 บัญชาทหารรักษาพระองค์ได้ละ
 คนจนในแผ่นดินไว้บ้าง ให้เป็น

(6) ยรม 39:2 (7) 2 พกษ 25:4 (8) อสย 30:16-17; พคค 4:19-20 (9) อสค 21:25
 (10) ปฐก 21:16 (11) ยรม 34:3-5; อสค 12:13 (12) 2 พกษ 25:8 (13) สดต 74:6
 (14) 2 พกษ 25:10; นหม 1:3 (15) ยรม 15:1-2; ศคย 14:2 (16) 2 พกษ 25:12

คนทำสวนองุ่น และเป็นคนทำไร้ไถนา

17 บรรดาเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงและชั้นสาครทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น คนเคลเดียได้ทุบเสียเป็นชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ทั้งหมดไปยังบาบิโลน

18 และเขาได้ขนเอาหม้อขนาดใหญ่ด้วย อีกทั้งพลั่ว ตะกรัดด ไม้ตะเกียง และชามและช้อน และภาชนะทองสัมฤทธิ์ทั้งสิ้น ซึ่งใช้ในการปรนนิบัติ

19 ทั้งอ่าง ถาดรองไฟ และชาม และหม้อขนาดใหญ่ และเชิงเทียน และช้อน และอ่างน้ำ อะไรที่ทำด้วยทองคำ ผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ก็เอาไปเป็นทองคำ อะไรที่ทำด้วยเงินก็เอาไปเป็นเงิน

20 ส่วนเสาสองเสา และชั้นสาครหนึ่งลูก กับวัวทองสัมฤทธิ์สิบสองตัวซึ่งอยู่ใต้เชิงทั้งหลาย ซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนได้สร้างไว้สำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทองสัมฤทธิ์ของสิ่งของเหล่านี้ทั้งสิ้นก็ชั่งกันไม่ไหว

21 ส่วนเสานั้น เสาต้นหนึ่งสูงสิบแปดศอก วัตรอบสิบสองศอก และความหนาของมันเป็นสี่นิ้ว กลางกลวง

22 บนเสานี้ มีบัวคว่ำยอดทองสัมฤทธิ์ บัวคว่ำยอดอันหนึ่งสูงห้าศอก มีตาข่ายและลูกทับทิมทั้งหมดทำด้วยทองสัมฤทธิ์อยู่รอบบัวคว่ำยอด และเสาที่สองก็มีเหมือนกัน ทั้งลูกทับทิมด้วย 23 ข้างๆมีลูกทับทิมเก้าสิบหกลูก บนตาข่ายโดยรอบนั้นมีลูกทับทิมทั้งหมดหนึ่งร้อยลูก

24 และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับเสารอหัพโรหิตใหญ่ และเศฟันยาหัพโรหิตที่สอง และผู้เฝ้าธรณีประตูอีกสามคน

25 และจากกรุงนั้นท่านจับชั้นที่คนหนึ่ง ผู้บังคับทหาร และที่ปรึกษาของกษัตริย์เจ็ดคน ซึ่งพบอยู่ในกรุงนั้น และเลขานุการของผู้บังคับบัญชาของกองทัพ ผู้ซึ่งเกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และประชาชนแห่งแผ่นดินอีกหกสิบคนซึ่งพบอยู่ท่ามกลางกรุงนั้น

26 และเนบูซาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้ นำไปถวายกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลริบลาค์

27 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงตีเขา และประหารเขาเสียที่ตำบลริบลาค์ในแผ่นดินสามัท ดังนั้นแหละ ยูดาห์ก็ได้ถูกนำไปเป็นเชลยออกไปจากแผ่นดิน

(17) ยรม 52:21-23 (18) อพย 27:3 (19) สดต 26:12; กตว 16:46 (20) ยรม 52:17 (21) 1 พกษ 7:15-21 (22) อพย 28:14-22 (23) 1 พกษ 7:20 (24) ยรม 52:12 (25) 2 พกษ 25:19; อสธ 1:14; มธ 18:10 (27) 2 พกษ 25:20-21; อสธ 8:11-18

ของตน
 28 ต่อไปนี้เป็นจำนวนประชาชน
 ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์จับไปเป็น
 เชลย ในปีที่เจ็ด พวกยิวสามพัน
 ยี่สิบสามคน
 29 ในปีที่ยี่สิบแปดแห่งรัชกาล
 เนบูกัดเนสซาร์ ท่านชนเชลย
 จากกรุงเยรูซาเล็มแปดร้อยสาม
 สิบสองคน
 30 ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาล
 เนบูกัดเนสซาร์ เนบูซาระดาน
 ผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระ
 องค์จับยิวเป็นเชลยเจ็ดร้อยสี่-
 สิบห้าคน รวมคนทั้งหมดเป็น
 สี่พันกับหกร้อยคน

เยโฮยาคีน
ออกจากคุก
ในบาบิโลน

(2 พกษ 25:27-30)

31 และต่อมาในปีที่สามสิบเจ็ด
 แห่งการเป็นเชลยของเยโฮยาคีน

กษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น เมื่อวันที่
 ยี่สิบห้าในเดือนที่สิบสอง เอ-
 วิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน
 ในปีที่ท่านขึ้นเสวยราชย์ ท่านได้
 ยกศิระของเยโฮยาคีนกษัตริย์
 แห่งยูดาห์ขึ้น และได้นำท่าน
 ออกมาจากคุก

32 พระองค์ตรัสอย่างเมตตาท่อ
 ท่าน และให้นั่งบนที่นั่งเหนือ
 กว่าบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่
 ในบาบิโลน

33 ตั้งนั้นเยโฮยาคีนจึงถอด
 เครื่องแต่งกายนักโทษออกเสีย
 และท่านได้รับประทานที่โต๊ะ
 เสวยต่อพระพักตร์กษัตริย์ทุก
 วันตลอดชีวิต

34 ส่วนงบประมาณที่ให้นั้นท่าน
 ก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์
 แห่งบาบิโลนตามความต้องการ
 รายวันอยู่เสมอ ตลอดเมื่อท่าน
 มีชีวิตอยู่จนวันตายของท่าน

(28) 2 พกษ 24:2-3; ดนล 1:1 (29) 2 พกษ 25:11; 2 พศต 36:20 (30) ยรม 52:15
 (31) 2 พกษ 25:27-30; สกษ 21:1 (32) สกษ 12:25; ยรม 27:6-11; ดนล 2:37
 (33) ปฐก 41:14; สดต 30:11; อสย 61:1-3 (34) 2 ซมอ 9:10; มธ 6:11; ลก 11:3